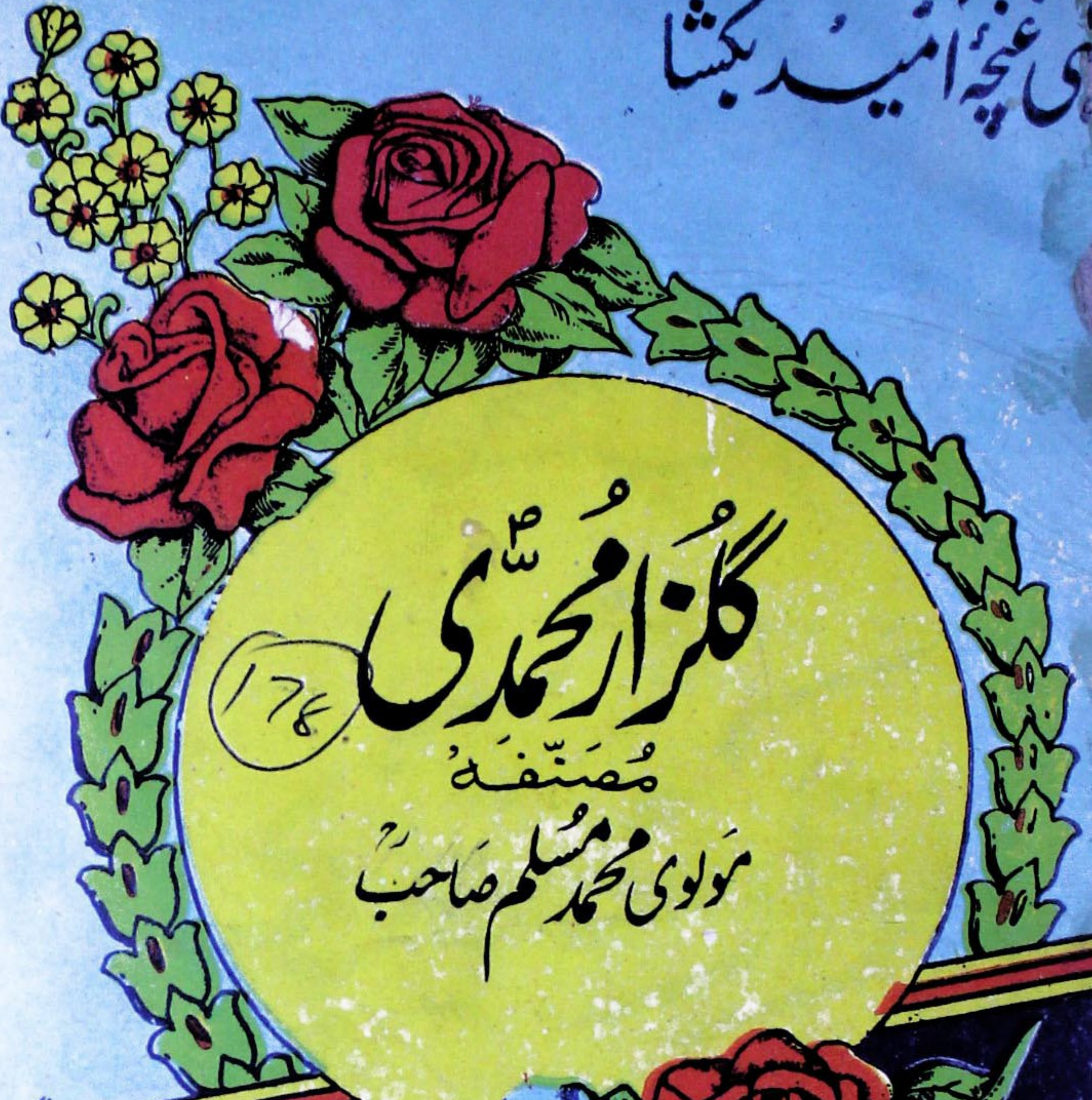

ای غنچہ امیر دیکھتا

گلزار محمدی
مُصَنَّفہ
مولوی محمد مسلم صاحب

178

ناشران

شیخ غلام حسین ایڈیٹور کشمیری بازار لاہور

DATA ENT

Rs 5.00

مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

الحمد لله والمنتهى كتاب جواب الخصال تذكره انبياء عليهم السلام مسماها به

عجائب القصد

يعني

كَلِمَاتُ مُحَمَّدٍ

مصنفا

مولانا محمد مسلم

شيخ غلام حسين ايندري صاحب تاجران كتب كشميري دار الالهي

مطبعة خورشيد عالم پريس لاہور

قیمت ۵ روپے

۱۹۴۶
۳ ۴ ۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸۰۹۷

حمد ہزاران ربانوں جو نالین کئی جہاں
 الا انکشان کے اقصیٰ آج بھی شان
 شان بلند انسان کی کئی رب عیان
 جس آگ انسان دے کتنا سبب
 پیرہ کیا جہاں سے ہوے اوہ قبول
 ایسے شان انسان دے کیتے آپ خدا
 افضل شیوں انبیاء مرسل ہوئے جہاں
 نام محمد مصطفیٰ اور نبی و خاص حبیب
 امت اوس حبیب دی سانوں کیتا چیا
 ہوئی عنایت رب دی کرم اتے احسان
 ہوون میرے جسم جے کئی کروڑاں پار
 ہوون ہر ہر جسم کے کئی کروڑاں وال
 اند ہر ہر منہ دے لکھ لکھ ہووے زبان
 جہاں بھی صفت نہ اُس دی ہووے ذرا ادا
 ہے اوہ صفت خدائیدی جو اوہ کرے قبول
 ما عینک حق عینک جان خود کہے بی

افضل سب پیرا شیوں کیتا جس ان
 وقت کو کیتا پتہ ادم آیا وچہ فرما
 سجدہ کرو فرشتید پیر کیتا فرما
 اللہ دی درگاہ پہنچا ہو یا اوہ مسرور
 اللہ کیتے مرستے اوپر انہاں شروع
 افضل سب انسان نہیں ہوئے ہیں ایسے
 مرسل اللہ مرسلان سب کسروا انبیاء
 وچوں سب پیغمبراں کیتا سدا قریب
 کس نہیں اس احسان دا ہوندا شکر بجا
 شکر نہ اُس احسان دا ہوندا ادا بیان
 ہوون ہر ہر جسم دے جیسے باجہ شکر
 ہوون ہر ہر وال دے منہ کروڑاں تال
 ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کراں سبحان
 کینوں طاقت کہندی رب دی صفت ثنا
 وچہ حدیث شریف دے کہیا پاک رسول
 ما عینک حق عینک جان خود کہے بی

حضرت محمد ﷺ کی کج گزراں بیان
 پاک پھر مصطفیٰ دوست خاص محمد
 جس سے نوروں رب نے کیا فلک جہاں
 آدم تہیں پھر آیتا تو بہت نوبت نور
 سب تہیں اول اسدا افلاہر یہ نور
 جلدوں محمد مصطفیٰ اکتیا آسے ظہور
 جس دن حضرت تمہیا جو سی بیت کفار
 ہو یا دین رسول دا روشن و چہ جہاں
 کے اندر جہاں جس دن قدر بلند
 آسمانندے جان تہیں بند ہو یا شہیدان
 آسے دن مشورخ سی بوسے پہلے دین
 آتش کدے کفار دی جلدی رہی سلام
 صفت مفصل نبی سے ہوندی نہ بیان
 بعد رسول کریم دے برحق چارے یار
 چارے یار رسول دے ہن برحق پہچان
 پہلے یار رسول دا ابا بکر صدیق
 دو چار رسول دا عادل عمر خطاب
 تہ چار رسول دا سی حضرت عثمان
 چوتھا یار رسول دا حضرت شاہ علی
 چونہ یادیاں دے جانوں کار حبیہ شان
 چاہے پاک رسول دے افضل کریں قیاس
 جان خدیجہ عائشہ خرمال تہیں سردار
 حضرت زہرہ فاطمہ بیباں تہیں سردار
 دو تہے پاک رسول دے زہرہ دے فرزند
 پاک نبی دے اکلتا صاحب تمام

نور نہ ہرگز عقلی نول فکر اندر سیران
 افضل و چون مسلمان دل و چہ رکھ کفار
 چہ پیشانی آسے سا اور نور عیاں
 آخر محمد مصطفیٰ ہو یا آسے ظہور
 بچھری سب تہیں ہو یا دینا و چہ ظہور
 ظلم کنو دی رب نے کج کتی سب دور
 ڈرگے تمام زمین دے اوپر بوسے خوار
 ہینت سے و چہ زمین دے تا چہ آسمان
 ہو یا حکم خدا تہیں اس دن دوزخ بند
 آگے آیا جاو ندا اوڈہ اوپر آسمان
 ہو یا و چہ جہاں دے روشن دین
 تہ بدن حضرت جہاں آتش رہی نہ نام
 جس دی کتی صفت سپہ اللہ و چہ قسیران
 قائم کتیا دین نول اینہاں پھر تلو ار پار
 دو سی خیر رسول دے دو آسے بہان
 رہیا اندر غار دے حضرت نال رفیق
 کتی اس دے صفت ہے اللہ و چہ کتاب
 ایہ داماد رسول دا صاحب عالی شان
 اس دی و چہ قرآن دے کتی صفت بہی
 کئی زیادہ کتے نول ہرگز مول نہ جان
 حضرت حمزہ جانشوں تہ حضرت عباس
 حرماں و چہ رسول دے دو نویں بزرگوار
 آسے تہیں پاک رسول نول آہا بہت پیار
 حضرت حسن حسین ہی دونویں قدر بلند
 شکمہ دل تہ جان تہیں تا بعد از ملام

مناجات

پہلے حمد خدا کے دے اگھاں کر انبار
 بخش ہارا عاھیاں میں توں پاک خدا
 تیرے لائق مول نہ کوئی ہوتی کار
 بے میں بدکار ہاں تیرا نام رحیم
 میرے دل دی آرزو رہا کری حصول
 دل میرے دی عاجزی تینوں بے معلوم
 عاجز نیدہ کبسا میں عرضاں کنی سزار
 دنیویں کہہ تکلیف حریہ سے خطا گناہ
 بخش یک بدکاروں ایہ نہ مشکل میں
 ایہ بھی کردا عرض ہاں خالق رب غفور
 ایہ عجائب القلمس چو تھا ظریا باب
 قصہ ہے ایہ مشترکوں نہ کتیا رسول
 حال رسول کریم دا اندر ایسی کتاب
 حالت شب سراج دی ہو جو کہتے جنگ
 اندر ایسی کتاب دے سارے ہیں چہ باب
 ہے پیدا کش نبی دے اندر پہلے باب
 اندر دو جے باب دے ہے سراج رسول
 ہجرت نبی کریم دی اندر تریکے باب
 جنگ بدر جنگ احد و انار جنگ انزل
 سکتہ ہو یا فتح جنوں صلح حدیبیہ ہور
 نال حج الوداع دا ہور وفات رسول
 اندر چو تھا باب دے حایہ نبی رسول

مسلمہ کردا عرض بے و چہ جناب غفار
 ظاہر باطن بخشوں میرے سرب خطا
 تو میں بخشہاں میں تھے میں ہاں بدکار
 اوپر میں بدکار دے کرتوں لطف عظیم
 حرمت عزت پاک دی برکت پاک رسول
 مطلب دنیا میں نہیں رکھیں تا محروم
 کہتری کہتری پہلوں کے دساں کرا ظہار
 مول نہ میرا خدا ہے تیرے پاس الہ
 ناقص تیرے حکم نہیں رہا رہیا میں
 میری اس کتاب نوں داکم کر منظور
 ہے گلزار محلی کامل ایہ کتاب
 ختم نہ ہوندا مول ایہ بے میں کردا طول
 کتیا شروع پیدا کشیوں پڑھ کے ہو ثواب
 شروع اسلام جیوں اسوچہ لکھاں ننگ
 جدا جدا میں انہاں دا ظاہر کراں حساب
 نال مسلمان جنوں ہوئے ہیں اصحاب
 حالت ہر آسمان ہی اسوچہ ہے منقول
 گیا مدینے یکمیں جیوں رسول مآب
 خیبر اتے تھوک دا اندر اس کتاب
 نال جنگ حنین دا اسوچہ اکھاں جوڈ
 ایہ کجہ تیجے باب دے اندر ہے منقول
 صبر شجاعت ہمتاں اسوچہ ہیں منقول

بور اخلاق سخاوتان حرمت شرم جبار
 واجب جزئی آپ تے بور میاں حرام
 حرمان دا احوال بھی ہووے شمار اولاد
 کاتب حارث شاعران دساں سب سے
 لشکر وچ رسول دے ہو جو سی حد است
 اوپر امت حق جو بے گا اس جباب
 حال قلیغاں چہاں دا اندر پنجویں باب
 جہی جہی میں ابنائاں دا لکھاں خلافت حال
 اندر چھویں باب دے عالمت آل رسول
 پڑھے جے کوئی اسنوں ہو سی وڈا ثواب
 اسنوں چا سوار یو دسی احب خندا
 اوپر میرے شاعری عید سب ساندھ لو کو
 ہندی اندر لکھیا الیہ بے سب بیان
 اس دے پڑھنے والیاں تائیں بخش خدا
 مسلم نال رسول دا اگے کرا لہنار

شفقت استہ عبادتوں حضرت سے احما
 لہذا شرم تے مجھ سے اسوچہ دیکھ توام
 چاہتے تمام آپ دے سور غلام آزاد
 بور ہون تیرا دے جو آپے مقبول
 جو اسباب رسول دار میا بعد وفات
 ایہ سب لکھیا سال سے اندر چوتھے باب
 ابابکر تے عرب سے عثمان علی جناب
 حکم اتے دچہ روہم چھوٹی ہو سے جنگ جبال
 جیوں کر عثمانی ظالموں ہو گئے مقبول
 ہووے کئے جے غلطی پھیر کے قلم شتاب
 اندر میرے حق دے نالے کرو دعا
 پھیر کے قلم سوار یو بے کر طاقت ہو
 پڑھ پڑھ راضی ہووے سارے مومن مسلمان
 روز قیامت انہاں نوں کریں بہشت عطا
 تینوں روز حشر دے بخش رب غفار

باب اول ذبیحان پیکر اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ باب آسان کر قصہ سا اسم
 ست اور مولانا اسمان دا شائق روز جزا
 افضل ہے سب خلق میں اولاد سب اکرام
 نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 میری طرفوں راست دن بہشت درد سلام
 حضرت است اسما خلیل وکی مکے و شیعہ اولاد
 آہی قوم قریش میں غلبہ عرب اندر مشہور

حال پیدا الش نبی والیہ کران رستم
 عالمی ساریاں ہونتاں سو سوسے ستر ہزار
 کیا سب نول سب سے جیتے درد سلام
 اور پور روح رسول دست یار سب سلام
 نالے ساری عرب سے انہاں میں آباد
 طاقت عزت انہاں دی کر دی جان ضرور

عبد المطلب قوم دے اندر ساسر دار
 وچوں قوم قریش تہیں ہو را آہا سسر دار
 ابو جہل دے باپ دا نام آہا ہشام
 اوہ پتہ عبد العزی دا اوہ قبھی دا جان
 چوتھی کرسی نبی دی ابو جہل سر دار
 دشمن ابیہ رسول دا آہا وڈا شرمیہ
 عبد المطلب دوسرا جو آہا سردان
 بیٹا ساک اسدا عمارت اس دا نام
 بک دا نام قسداقی سا حمزہ تے عباس
 عبد اللہ تے مفہوم سی قسم آہا ایک جان
 ابیہ باران نبی دے چاچے آہے جان
 حمزہ پاک رسول تہیں وڈا بے تیرے سال
 حارث دے تن پت سی ابیہ بھی کراں بیان
 ابو لب دے پت دو غبہ ہو رختیب
 حضرت علی عقیل سے جعفر تے طیب
 عبد اللہ فضل عبید سی تے عبد الرحمن
 عبد اللہ دے جیاں حضرت بنی کریم
 حمزہ اتے زبیر سی ہو رفرار عیذاق
 آمنہ بیٹی و سب دی ماویں نبی دی جان

اندر قوم قریش سا ابیہ قبیلے دار
 ساکن مکے شہر دا ابو جہل سر دار
 اوہ عمارت دا پت ساسنتوں حال تمام
 سا اوہ پت کتاب دا دیکھ کتاب بیان
 وڈا بے گناخانے کے دساں کرا اظہار
 وچہ لڑائی بدر دے قتل ہو یا بے پیر
 تیراں بیٹے اس دے آہے وڈے جوان
 ابو طالب تے ابو لہب دساں ہو ر تمام
 ہو خضر اور زبیر سی سن توں نالی قیاس
 خیل اتے ہو ر لوبیا سی ہو یا سب عیان
 حمزہ تے عباس تے آندا سی ایمان
 وچہ شہیدان بادشاہ ہو یا جان کمال
 نوفل بک مخیرہ دو جا ہو ر ابو سفیان
 ابو طالب دے چار سی سن اے نیک نصیب
 چچہ بیٹے عباس دے دساں کرا اظہار
 سعد آہا بکسا پنجواں چھواں قسم عیان
 نام محمد مصطفیٰ آہا در بیتیم
 چارے باجہ اولاد تہیں آہے بالالفاق
 بیٹا عبد المناف وڈا آہا و سب جوان

حکایت

عینوں اس کتاب دا بھل گیا ہے نام
 جاگیدہ اوپر اپنی کرا ذکر دھما
 کوئی میرے واسطے تحفہ جسد لیا

لکھیا وچہ کتاب میں ڈھٹا بک مقام
 بک را بیت جبرائیل سا کرا دا یا خدا
 اللہ ظہور ہی فون آئی ابیہ خدا

آگوں جبرائیل نے کیا عرض بیان
 حکم ہووے جس چیز دا حاضر کراں لیا
 دو حیواری وحی نوں ہو یا حکم خدا
 عرض کیتی جبریل نے اگے رب درود
 پیدا کیتا آپ نیں جو ہے وحی جہان
 تہی واری حکم اے کیتا پیر خدا
 عرض کیتی جبریل نے توں ہے عالم غیب
 بیٹوں جبری چیز دا توں دیویں فرمان
 او سے ویلے وحی دے اوپر دگی وارہا
 چا پیا جبریل سا اندر کے مکان
 واقف نہ مکان بھتی بہت اندھری رات
 نذر نہ آوے بل کجہ پتہ نہ آئے اسدا کار
 اُس جاگہ وچہ ہوتا جسیریل حیران
 بیٹوں اس مکان دا ہرگز نہیں پتا
 ایہ اندھیرا رات دا کریں جے ربا دور
 جس دم اللہ پاک نہیں کیتی وحی دعا
 سو یا نور ظہور جہاں ڈھٹا نظر اٹھا
 سبھی طرفے اُس دے سا اکیسا بارغ لیلیف
 دل وچہ کہیا وحی نے بارغ اندھ میں جہاں
 ٹریا طرفے بارغ دی کر کے ووسی نیان
 پھل شجر سب بارغ دے کرے ذکر خدا
 دل میرا ہن چاہندا ہے تو دین رخصا
 اُس فرشتے آکھیا ایہ نہیں فرمان
 وحی کہیا جبرائیل میں ہاں مقبول خدا
 کہیا ایہ دربان نے بھولی ایہ کلام

سب نبیوں معلوم ہے جو ہے وحی جہاں
 چیز جو کجہ درکار ہے وحیہ درگا خلیا
 لے آویں توں ڈھونڈ کے تختہ کوئی عبا
 حکم کریں جس چیز دا حاضر کراں موجود
 سبہ نہ میری آوندا ریا اے فرمان
 میری خاطر جاشیکے تختہ کوئی لیا
 قائد ہے ہر چیز تہ خالق میں لاریب
 ابو محمد جائے کے حاضر کراں اُن
 مارا کے مکان اندر آوے اٹھیا
 مولیٰ نہ آہا جاندا اُس باپتہ نشان
 آئی جبریل دے اوپر اے آفاست
 بہت سیاہی رات دی منہ نہ نظری آع
 رہا بیٹوں سٹیا اوپر کس مکان
 وچہ درگاہ خدا دے دی رو رو کرے دعا
 تختہ کوئی ڈھونڈ کے لیا وال چھوڑ
 ہو یا اندھیرا دور تاں روکشیں ہو گیا
 کبھی طرفے دیکھیا کس دگے دریا
 پہلی ہزاروں قسم دے سی وچہ بارغ شریف
 پھل کوئی لے جاوےاں تختہ پتھر خدا
 کد دی اُس بارغ میں آسے آوے
 درانے تے انور دے پاس بیان
 سیر کراں میں بارغ وحی تا میں اندر جہاں
 کی کجہ تیرا نام ہے آوے سنا بیان
 سیر کرن اِس بارغ دا اُس دل آکھیا
 مدت بہتیں دربان ہاں اوپر اِس منام

ڈٹھے جبرائیل میں ایسے کئی ہزار
 کہیا جبرائیل نے مسیحا نام وحی
 ڈٹھا کئی ہزار میں اگے جبرائیل
 حضرت جبرائیل سا اوستے کھڑا حیران
 ایہ فرشتہ انہاں تھیں جو ہیں بزرگ چار
 سن کے اس دربان نے کیتا اوستہ سلام
 ہر ہر جگہ باغ دے اندر ڈٹیا جاہ
 ڈٹھا جبرائیل جاں پھر کے باغ تمام
 یک چمن و چہ باغ دے آپ بھیل کثیر
 ہر پتے تے اس دے لکھیا کلہ پاک
 اوسے دی تاثیر نہیں جو سی بھیل تمام
 دل و چہ کہیا وحی نے جے کر لگے وار
 اگے پچھے ویکھیا کوئی نہ آیا ہور
 لے کے اندر ہتھ دے اڈیا وچہ ہوا
 پھیل جو سا وچہ مٹھ دے گیا وحی نوں بھیل
 حضرت جبرائیل جاں گیا اوپر آسمان
 تختہ میرے واسطے آندی ہے کی چیز
 مٹھی وچوں اٹنوں پھیل نہ لہا مول
 کہندا جے اس باغ دا اوسے بیوں راہ
 اوسے ویلے وحی نوں آیا حکم خدا
 جس جگہ سا جاوناں اوتھے پھیل گیا
 مٹھی وچوں وحی دے جاں اڈو گیا پھیل
 اندر اس میدان دے ہویا نور ظہور
 مطلب دا ہک پت سی جس عبد اللہ نام
 عبد اللہ اٹھ فخر نوں باہر گیا جو کم

او نہاں وچہ نہ ویکھیا تینوں میں اکوار
 پھر کہیا دربان نے ایہہ گل جھوٹی سی
 توں اکھیں جبرائیل میں بھوٹی ایہہ دلیل
 ہویا اس دربان نوں اللہ دا فرمان
 اندر سب فرشتیاں جو ہیں بزرگ وار
 ساتھ تعظیم آداب دے لگا کرن کلام
 پھلاں وچوں ذکر دی اوسے پی صدا
 نظری آیا اوسنوں اوپر ہک مقام
 وچہ انہاں دے ہک سا وڈا پھیل امیر
 نور آیا اس پھیل دا روشن تا افلاک
 کر دے ذکر خدائے دا آپے صبح و شام
 پھیل ایہو لے جاو ساں تختہ پیش خدا
 جا کے جبرائیل نے پھیل لیا اوہ نور
 جاں اوہ مکے شہر دی اوپر زمین گیا
 مٹھی کھلی اُس دے ڈگے زمین تے پھیل
 ہویا جبرائیل نوں اللہ دا فرمان
 ویکھن لگا پھیل نوں تاں اوہ نال تیز
 دل دے اندر اپنے ہویا بہت طول
 پھیل لیا واں دوسرا جا کے خواہ خواہ
 جبرائیل کھیل دا فکر نہ کریں ذرا
 سن توں حالت پھیل دی رندی یاں سنا
 روشن تختہ زمین دا ہو گیا اوہ گل
 اوس گل دی تاثیر نہیں ہونی سیاہی دور
 آیا مکے شہر دے اندر انہاں مقام
 باہر گیا جو میکوں حالت کراں رقم

اُس نے اندر راہ دے ڈٹھا پھل پیا
 پایا اندر جیب دے اُس نے پھل شتاب
 پیشانی تے اُس دی ظاہر ہو یا نور
 نکتے دے دل اوہ جاں مڑ کے پھیر گیا
 عبد اللہ جو کچھ کم فون گیا جڑ سے پاس
 عبد اللہ فون اکھدا مچھانی اکھ سنا
 عبد اللہ نے اکھیا اکھ سنا والی میں
 نچا وچوں راہ دے مینوں پھل پیا
 برکت تھیں اوس پھلری ہو یا ایہہ ظہور
 ابو جہل نے اکھیا مینوں اوہ ویکھا
 برکت تھیں اس پھلری میں بھی پاواں نور
 ڈھونڈیا جاں وچ جیب دے پھل نہ امچا فون
 عبد اللہ نے اکھیا پھل نہیں وچ جیب
 غائب ہون پھل تھیں ہو یا اوہ حیران
 دو حالت پھل دی جلدی کھول نجوم
 دیکھ کتاب نجومیاں کیتا ایہہ بیان
 عبد اللہ دے ہووسی پیدا اک فرزند
 کہہ لسی سنو خ اوہ اگے دین تمام
 عبد اللہ دے جسم تے ہے اوہ ظاہر نور
 شکم اندر جاں ماؤندے کرسی اوہ نزول
 اوپر بی بی آمنہ ظاہر ہوسی گل
 اسی سے راتیں شکم وچ داخل ہوئے رسول
 اوپر بی بی آمنہ آیا نور تمام
 آیا اندر شکم دے جہن پاک رسول
 جاں بی بی فون حمل تھیں گذر گئے دو ماہ

جا کے ساتھ پیار دے اُس نے چک لیا
 عبد اللہ دا اہل تھیں جسم ہو یا تہتاب
 نالے اوپر جسم دے کیتا نور ظہور
 ابو جہل سر وار پک مکہ اندر سا
 نور ظہور ہو اس نے ڈٹھا نال قیاس
 رنگ تیرا ازح ہو رہے کیونکہ ہو گیا
 باہر شہروں گیا ساں ازح سویرے میں
 جیب اندر میں چک کے انہوں رکھ لیا
 اوپر میرے جسم دے اوس تھیں آیا نور
 میں ہی اندر جیب دے رکھاں اوہ ذرا
 عبد اللہ سن کے اکھدا کے رکھ ضرور
 اندر بدن سما گیا آہا اوسے سول
 پھل پراپا کسے کر کے کوئی فریب
 سد خونجی اکھدا ابو جہل شیطان
 جیونکر وچہ کتاب دے ہوئے نشان علوم
 آہا نور خدائے دا اوپر پہل جان
 وچہ درگاہ خدائے دی ہوسی قدر بلند
 بت اتے بت خانیاں رہن نہ دسی نام
 پھلے اوپر آمنہ رکھی نور ظہور
 عبد اللہ تے پھرا ایہہ نور نہ رہی مول
 حالت ایہہ نجومیاں اکھ سنائی پھل
 عبد اللہ تے پھل دا نور نہ رہیا مول
 پھلاں وانگوں ہو گیا عبد اللہ خوش نام
 کوئی مادی حمل تھیں خالی رہی نہ مول
 عبد اللہ نے جگ تھیں ساتھ رضا اللہ

تھوڑے روز بمبار پائی پھیر و فاست
 ہوئی ایہہ آواز سی وچ زمین آسمان
 وچ پہاڑاں جنگلاں ہوئی آواز عظیم
 توہیں پالٹھار ہیں خالق رب عظیم
 ہو یا انج یتیم ہے نیالہ و اسرار
 ہو یا انج یتیم ہے جو سہی ختم رسول
 ہو یا انج یتیم ہے شافی روز جزا
 کیتا جس دے نور تھیں پیدا سب جہان
 اوسے ویلے غیب میں آئی لے ندا
 کس دا ایہہ نقدور ہے اسوں کرے تباہ
 نیک قیامت اس دا قائم رہی دین
 اوہ میری درگاہ دا ہے گناہ جس حبیب
 ثابت صحی روایتوں ہو یا دین فیروز
 بادہیں ربیع الاولیں وقت فجر سبحان
 جو سکے دے وچ ہے پیدائش دیا جبار
 آیا نور قدیم تھیں ہو یا ظہور اخیر
 ہو یا اسوکے نور تھیں روشن سب جہان
 آیا اوسے وقت سا بدل کس سفید

اوپر بی بی آمنہ آئی ایہ وفات
 دریاواں دے جانور ہر جان کن بیان
 ختم رسالت انج ہے ہو یا نور یتیم
 ہوئے گیا محبوب ہے تیرا انج یتیم
 ہو یا انج یتیم ہے امت دا غوار
 ہو یا انج یتیم ہے جو تیرا مقبول
 کہیا جس دے حق ہے تہی لولاک بنا
 دوزخ اتے بہشت بھی سور زمین آسمان
 حافظاں میں اسدا اندر ہر ہر چار
 دشمن ہوگ جو اس دا ہو سی اوہ گمراہ
 ہوگ خلافت جو اس تھیں ہو سی اوہ لعین
 اوس دا گوں ہو سکے دا ہو یا نہیں نصیب
 ہوئی پیدائش نبی دے دوشنبہ دے روز
 دنیا اوپر آیا عالم دا سلطان
 ہن تاہیں مشہور ہے جانے خلق خدا
 روشن سورج چند بھٹیں آیا ماہ منیر
 نظر ہی آئے شام دے سارے محل مکان
 اوہ لے گیا رسولؐ لوں سات ہزار نوید

ہر نبوت رب نے جہاں کیتی انعام
 اوپر کسی عرش دے وچہ زمین آسمان
 جہدم اوپر زمین دے آیا دین پناہ
 پیار میں نے نہ لزلہ اندر رومی شام
 بت خانے جویت سی اوپر زمین تمام
 جا کے پاس نجومیاں پوچھے قوم کفار
 راجب اتے نجومیاں کیتی بیٹھ وچار
 وچہ کفار نجومیاں کہیا حال تمام
 پیدا ہويا انج ہے رب دا خاص حبیب
 پیدا ہويا انج ہے خلقت داسرار
 پیدا ہويا انج ہے نبی رسول کریم
 پیدا ہون رسول بخش واقف ہويا جہان
 آسمان تے جان تھیں بند ہويا شیطان
 شاہاں وانگوں اس دا آہا عالی تخت
 بت جو اوپر زمین دے آہے امن امان
 معلم ہويا خلق نوں اوپر زمین آسمان
 ابو لہب نوں کسے نے دتی ایہ خبر
 صفت کراں کی اسدی سر تے پراں تا
 اوہ انسان نہ مول ہے ہے اوہ ملک کریم
 ساتھ تھی اوس دیاں اکھیں پر آب
 ظاہر نظرے آوندی صورت اوہ عیاں
 صفت کراں گی اوس دی کسے تھیں دور

آیا نظر رسول نوں روم عرب تے شام
 ہويا تجلی نور دا ہر ہر وچہ مکان
 بت خانہ نوں شیواں ہويا کتب فناہ
 شور پیا وچہ ملک دے پیا ہويا امام
 ہوشکستہ زمین تے وگ پئے اہنام
 ایہہ کیوں وگے زمین تے دستو کر اظہار
 پیدا ہويا مصطفیٰ عالم داسرار
 پیدا ہويا انج ہے نبی علیہ السلام
 پیدا ہويا انج ہے جو ہے شاہ جہان
 پیدا ہويا انج ہے واقف سب اسرار
 پیدا ہويا انج ہے دوست دے یقیم
 وچہ پہاڑاں جنگلاں جو سی سب حیوان
 اگے آہا جاوندا اوڈ اوپر آسمان
 وگیا اوتوں تخت دے اوپر زمین کجنت
 وگے تمام زمین دے اوپر ہو جیران
 ہويا نور نور جاں اندر سب جہان
 لڑکا پیا ہويا عبد اللہ دے گھر
 سارا جنتہ اوس دا ہے گا نور خدا
 باپ نہ زندہ اس دا ہے اوہ دے یقیم
 ساتھ کریمی اسدا ہے منہ ہتھاب
 صاحب عزت بزرگی ہو سی عالی شان
 سر تے پراں تیکسا ہے کوشنہ نور

خبر سنی ابو لہب جاں دل وچہ ہويا شاد
 عبد اللہ دے رب نے گھر کیتا آباد

در بیان پرکش سینه چاک کردن و بالہ آنت صلا علیہ وسلم

بنی سعدی قوم تھیں نام حلیمہ آر
 نیکے تھیں اوہ بنی نول پیکے ہوئی رواں
 دائی دے گھر بکتاں ہویاں باہر شمار
 طفلی وچہ ایام دے قائلہ بول کدی
 شگاکدی جو ہو گیا اوہ مبارک تن
 دائی سن آواز نول دیندی آئی لوکا
 دائی نول تکاں خبر جے ہوندی جاناں کدی
 جا کے اندر لڑکیاں کدی نہ کھپڈے مول
 طفلی اندر اکھدے بیٹوں پاک خدا
 ساتھ رضائے بجائیاں اک دن پاک نبی
 لگے چراون بکریاں جا اندر میدان
 اوہ لے گئے رسول نول اوپر اک پہاڑ
 حضرت تائیں پائیکے اوپر یک مکان
 آنحضرت تائیں استھیں درد نہ ہو یا مول
 دل نول باہر کڈھیا وچوں شکم حضور
 وچوں دل دے کڈھیا جو سی خون سیاہ
 ایہو خون شیطان دے ہوئی سب نصیب
 وچہ شکم دے رکھ کے پھیر کر سب بند
 دائی داہک پت بھی اس ویلے سی نال
 روندے نے جہاں نال نول تے حالت کہی تمام
 چادر سرتے رکھ کے بند کرے سب کام
 دیکھے جا پہاڑ نے حضرت پیا نظر

دائی ہو کے آپ نول اوہ نے گئی اٹھا
 بنی سعدی قوم سی رہندی جی مکان
 برکت قدم رسول دی گھر ہویا گلزار
 اوپر جامہ بدن دے کیتا ناہ نبی
 زاری کر کے ڈونڈا توں رسول زمن
 ستر مبارک آپ دے اوپر جامہ پا
 دین فرشتے کپڑا اوپر آئے نبی
 دو تن ہر ساں عمر جاں ہوئی پاک رسول
 مول نہ کھیندن واسطے بھیجا ہے اس جا
 گئے چراون بکریاں دل دے نال خوشی
 تن فرشتے غیب تھیں آئے اوں مکان
 آہا تاش زردی پاس فرشتیاں یار
 ناف تائیں پیر چیر یا شکم مبارک جان
 راحت ہوئی جسم نول اللہ دے مقبول
 دل دے تائیں چیر کے خون کیتا سب دور
 کہندے ایہہ شیطان دا حصہ آہا ساہ
 تیرے دل تھیں دور جو کیتا خاص حیرت
 جانڈے دل آسمان دے تنے تودر بلند
 اس نے ایہہ رسول دا اکھیں ڈھکا حال
 دائی نے جہاں پت تھیں ساری سنی کلام
 جنگل دے وچہ جاوندی کیتا نہ آرام
 اوپر اس تکلیف دا تائیں مول اثر

ہوسی ختم پنجمیں انہوں نے چہ بہان
 راہب نے جاں دیکھیا غور دے دا کہ
 اس نے پاک رسول دی بہت کیتی تعظیم
 ابو طالب نوں اکھدا رب یک صفات
 موٹ پچھا ہاں اسنوں کتے دے پہنچا
 ایہہ ختم پنجمیں اللہ دا مقبول
 ہوک رسالت اس دی اوپر ختم تمام
 اس نوں ملک فنام نوں ناہ سے جاویں نال
 سمورت اس دی دیکھو کے دشمن ہوں سب
 ابو طالب نے راہبوں جاں ایہہ سنی کلام
 پنجویں برسوں عمر جاں ہوئی پاک رسول
 آپ تجارت واسطے لے لیا کچھ مالی

ایہہ حبیب خدا کے دا ہوسی عالیشان
 دل دے اندر اکھدا ہے لہہ خبر بشر
 کیتی ہر طرح تھیں راہب نے مکرم
 پچھوں جاویں فنام نوں پہلاں اس نکیت
 اسنوں کتے گھل کے کریں تجارت جا
 بعد نہ اس یقین ہووی کوئی ہود رسول
 وچہ یہود نصایاں ہے مشہور تمام
 قتل یہودی اسے نوں کریں مندے حال
 کتے دے دل ٹورتوں اس لڑکے نوں حسب
 کتے دے دل بوڑیا نبی علیہ السلام
 قرعہ خدیجہ تھیں لیا اللہ دے مقبول
 میں بھی کراں سوداگری آیا ایہہ خیال

بیان خدیجہ الکبریٰ

حال خدیجہ کچھ لکھالی آہی صاحب مال
 سب قریشی اوس تھیں لیکے درم دینار
 نصف بی بی نوں دیوندے نفع ہولوں ہو
 اولوی حضرت مال لے ہوئے جدوں تیار
 اوہ آزاد غلام سا خاص خدیجہ و ا
 کتے تھیں جاں آپ نے کیتا کوڑج مقام
 بصرے دے بانڈا روچہ جاں خود پہنچے جا
 دیکھہ جمال کمال نوں راہب کرے کلام
 اس دی صفت انجیل وچہ نالے سپہ قرات
 اس لڑکے دیوچہ ہے سادی اوہ تمام

کتے اندر اوہ کسی بہت اسودہ حال
 کر دے جا سوداگری نفع ہووے بسیار
 ادھار کھدے آپسی عذر نہ کر دے کو
 ساتھ لایا تیسرا اوہ آہا ہوشیار
 حالت کار تجارت دے پاسوں اثف س
 کیتا قصد رسول نے جاواں اندر شام
 راہب سا کوئی دوسرا بصرے رہیا کر
 یار و مینوں دیو اس لڑکے دا نام
 کتے ختم رسول دے جو کچھ ہے حالات
 شک نہہیں وچہ اسدے جو میں کہی کلام

دیکھو جا تو ریت نوں ہے انجلی گواہ
 قسم خدا دی کھایکے راہب کچھ صحیح
 اگلے دن اٹھ بصر لوں کینا کو توج نبی
 اس سفر و چہ نبی نزل ہو یا نفع کثیر
 زچہ سفر سا پیسہ پاک نبی آدے مال
 پاس خدیجہ پیسہ کہنہ اسب حالات
 جو تہ پہنچا ہوں وہاں پیغمبر دی شان
 بصرے نئے و چہ شام سے راہب کہن تمام
 تدری خدیجہ سمجھیا ہے اس و چہ فلاح
 اس تھیں بہتر دوسری مول نہ ہوئی تہ
 اس تھیں پنگا غیر وا ہوسی نہ نصیب
 بی بی نائل رسول آدے کر کے دلاں صلاح
 ہوئی چنتی سال دی جس دم عمر عزیز
 و رہی وار قریشیاں کہ سبم پھیر بنا

ایہو ختم پیغمبروں ہوسی مدین پناہ
 و چہ زمانے آخری ہوسی ایہہ نبی
 لہذا اسباب بھی پاس جو انہاں سی
 نیکے دلیل آیا و پچ رسول امیر
 و چہ سفر ہو معجزے دیکھے اس کمال
 پہنچا سا خدا رسول آدے اور ہوئی ان رتہ
 ایہ موجودات ہیں ہے دیکھو و چہ جہان
 ہے ایہ ختم پیغمبروں نبی علیہ السلام
 میرا شاہ کہ نہیں تھیں ہوئے تری شراج
 اندر وصل رسول آدے جو کہہ حاصل ہے
 جو محبوب خدا تیرے عورت رہے قریب
 اس ویلے عیون رسم سی کینا تری نکاح
 کینا تدری قریشیاں کتے دی تجوینہ
 اوس پہلی بنیاد تہ کہن عادت چار

کچھ دی تمہیر و چہ آ ہے ساتھ رسول
 سنگ اسود نوں رکھیا تھیں اس مقبول

در بیان نازل شدن پیغمبری بعد رسول خدا ﷺ

نازل ہوں پیغمبری آیا جدول قریب
 اوس زمانے خواب جو دیکھے کوئی نبی
 اندر خواب رسول نوں جو کہ نظر پیا
 اوس زمانے ربا اکر سے ذکر کثیر
 خلوت اندر بیٹھو سے جا کے آپ حضور
 جانے سے پاک رسول آدے اوپر کوہ خدا

ظاہر ہووے مرتبہ جو سا و چہ نصیب
 فجر سے ظاہر ہووے نری اوہ بات صحیح
 کردہ اور ظہور سا اوسے طور خدا
 دن دن غالب ہوندا شوق رسول امیر
 دنیا واسے کم تھیں ہونڈے بہت نفور
 دیکھ کر سے نک تھیں اور چہاٹ سدا

کھانوں لوں لے جاؤندے گھنیں کچھ طعام
 رکھ پھاڑ جو آؤندا اندر راہ رسولؐ
 کر دے پاک رسولؐ لوں سارے اوہ سلام
 چالی برسوں عمر جاں ہوئی نبی خدا
 پہلی واری وحی نے کیتا تڑوں تڑوں
 کھڑے ہو کے منہ غارتے کیتی وحی ندا
 ہوئی مبارک مصطفیٰ ایہہ پیغام خدا
 تینوں کیتا رب نے خلقت دا سردار
 اندر سب پرغیبراں لوں ہو یا سالار
 ہوئی کل زمین تے دین تیرا تے راج
 ہو کہیا جبرائیل نے کہیا لا شریک
 نالے جبرائیل نے مار زمین تے پار
 وضو کیتا جبرائیل نے نالے پاک رسولؐ
 بعد نمازوں نبیؐ نے کیتی شروع دعا
 او سے روز طفیل تھیں پاک رسولؐ پناہ
 گھر وچہ آ رسولؐ تے کیتا ایہہ بیان
 بی بی دے مبارکاں ہو یا کرم خدا
 جانی ایہہ یقین تھیں سن اے نبی کبار
 پھیر خدیجہ لے گئی حضرت تائیں نالی
 اوہ چاچے دا پت سا سا کھا خدیجہ دا
 عیسیٰ دے وچہ دین سا ورقہ اس ایام
 اسنوں علم نجوم تھیں معلم سی حالات
 ورقہ سن کے حال ایہہ دل وچہ ہو یا شاد
 ہوئی مبارک سروری تینوں وچہ جہان
 تیرے اوہ وحی دا ہو یا چٹیک نزل

جاحرا وچہ بیٹھ دے نبی علیہ السلام
 ہو پرندے جالور اگے اس مقبول
 کہندے آپ علیک سے نبی علیہ السلام
 آیا جبرائیل سا اوپر کوہ حرا
 غار حرا دے وچہ سی حضرت پاک رسولؐ
 پاک رسالت رب تھیں تینوں ہوئی عطا
 ہوئی عنایت لورساں لوں ایہ سلام خدا
 روز حشر دے خلق دا لوں ہو سیں غمخوار
 انج ہوئے منسوخ ہیں دین یہود نصار
 اللہ کیتا بادشاہ رکھ تیرے سرتاج
 اقرار سورۃ نبیؐ لوں دسی لیکم تک
 چشمہ جاری اوس جا کیتا بہت صفا
 لگے پڑھن نماز لوں دل دو لوں مقبول
 حضرت جبرائیل بھی آین کہندا سا
 اس امت دا بخشا رب نے سب گناہ
 سنی خدیجہ خبر جاں ہوئی گئی شاداں
 ایہ انعام خدا تھیں تسناں ہو یا عطا
 ضائع تسناں لوں مول ناہ کرسی رب غفار
 نوزل دا یک پت سا ورقہ کہیں خیال
 حضرت تائیں اوس دے پاس بہا یا جا
 بی بی حال رسولؐ دا اس نے ہے تمام
 اس نے پاک رسولؐ دی اکھ سنا ہی بات
 کہندا کیتا رب نے تینوں خیر عباد
 ہوئی مبارک نبیؐ جی تینوں عالی شان
 توہیں ختم پرغیبراں ہو یا نبی رسولؐ

مکے وچہ قریشی دی جو ہے تیری قوم
 جے میں رہیا جو نہ ہاں ہور دتا لب زور
 ندر تیری میں کراں اندر راہ خدا
 اندر او سے سالی دے ورتہ نیک گفت
 پھیر آیا تیرا نیا سا کسا دن پاسی رسول
 ساتھ رسالت نبی نوزں آپا کیتا مسمور
 میرے تہر عذاب کھیں خلقت سب ڈرا
 عیسے اتے عزیز دے روح نہ پوجیوں
 جو نکر پاک رسول نوزں ہو یا حکم شریف
 جو سا حکم خدا پیدا اندر خلقت عام
 ہور رسالت اپنی آکھے ظاہر کر
 پہلاں ساری خلق کھیں آندا جس اسلام
 ایہو حرم رسول دی آہی ماں بتوں
 ابابکر صدیق رضی اللہ عنہ شاہ علی
 سلم ہو یا جاں علی عمر آہی سنت سال
 حارث داپت زید تے ہور غلام بلال
 ہوئی کثرت دین کھیں اہقین بعد کھچان
 عبد الرحمن سعد بھی ہور سعید کھچان
 عبد اللہ نے نہیاں ثابت نال یقین
 کہنے کھیں صدیق رضو دے ہو یا مسلمان
 ابابکر صدیق رضو دے مال پو سوئے مسلمان
 ہر فی اونا سنی آدمی اس دن مسلمان
 ابو طالب نوزں اکہ دن کوہ حراتے آپ
 چا چار ستہ سق و اول کھیں کریں بتوں
 ابو طالب سن آکھیا میں نہ چھڑاں دین

ایتوں تینوں کڈہن باقی ہن کجہ یوم
 ندر تیری کراں گا بات نہ کوئی ہور
 جے مر گیا نہ زور ہے میرا نال رضا
 ساتھ رضا کے خدا بندری پانی پھیر فانت
 مونی مدثر نبی دے اوپر تدوں نوزں
 حکم ہو یا وچہ خلق دے کہتوں دین ظہور
 تاں طرفوں خلق نوزں اللہ طرف بلا
 اوجہ اللہ پاک نوزں دل کھیں کرن بتوں
 آکھ سنا یا خلق نوزں ہے ایہ دین جلیف
 آکھ سنا یا نبی گئے دعوت کہ اسلام
 مکے اندر خلق نوزں جاں ایہہ ہوئی خبر
 ہے اوہ حرم رسول دا جس خدیجہ نام
 پہلاں سب کھیں اسنے کیتا دین بتوں
 کلمہ پڑھیا دوہاں نے ہوئے ساتھ نبی
 سی حضرت صدیق رضی اللہ عنہ چالی کہیں نہیاں
 ایہہ مشرف دین کھیں ہو گئے خوش حال
 حضرت عثمان نے آئے کے ہو یا مسلمان
 طلحہ آتے زبیر رضی اللہ عنہ نے آندا توں ایمان
 خواہش کھیں اوہ اپنی آیا اندر دین
 سنے قبیلے اپنے ابو عبیدہ جان
 پاس نبی دے آئے کے آندا دوہاں ایمان
 اچے پوشیدہ دین سانا سکی مول عیان
 کہیا من اسلام نوزں سارے چھڑیں پاپ
 واحد جانیا رب نوزں مینوں من رسول
 بنے میں تیرے کہن دے اوپر کراں یقین

خلقت طعنے دیوسی مینوں آئے ہزار
جو کچھ تینوں رب نے کیتا ہے فرمان
میں پیرا ہاں خیر خواہ ناے پشت پناہ
جو کوئی میرے جوئندیاں تینوں دیوسے رنج
ہوندی روز بروز سی خلقت مسلمان

کیوں خلقت و چہ جان کے ہواں آپ خواہ
توں قائم رہو اس تے دل تھیں میری جان
تینوں دیوسے رنج جو اسنوں کہاں تباہ
کہساں اس حلال میں کہساں ست نہ پنج
کوئی نہ کوئی لیا وندا آنا روز ایمان

بیان تکلیف اُل حضور از طرف اہل قریش

الوجہل نے کسے تھیں جاں ایہہ سنیا حال
پاس محمد خلق جا ہو سی مسلمان
جو کوئی باجھوں بندے ہو کسی دل خم
سراس دے نوں بھن کے دیواں مغز نکال
وڈالات منات تھیں آہا بت ہیل
حضرت تائیں رب نے کیتا ایہہ فرمان
ساتھ بلند آواز دے آکھ لکار لکار
جا کے اندر مشرکاں کریں نصیحت جھب
نڈ نہ دیہوت نوں اس تھیں آو باز
پٹھو نما نہ غیر دی باجھوں پاک خدا
غیبی علم خدائے نوں ہو جا نے کو
جو دتا ہے اس نے کوئی نہ سکدا دے
میرا پیر فقیر نوں جانوں نہ شریک
تیری سب پیغمبری او پیر رہن گواہ
حضرت نے وچہ خلق دے کہیا حکم ربی
اللہ لا شریک واکوئی شریک نہ سوال
سن کے کہیا قریشیاں ایہہ دیوانہ ہی

کہندا ہے میں جاندا کہسی ایڈ جتجا ل
بکھڑ محمد مار دا دیندا نہیں امان
دیکھاں اندر حرم دے باجھوں میل صنم
اسدن معلم ہو سی اسنوں میرا حال
سجدہ پہلاں اسنوں کہ دیسی سب چل
کرتوں اندر خلق دے میرا حکم عیان
ڈرنا قوم کفار تھیں تینوں کی درکار
باز رہن سب شریک تھیں ایہہ فرمایا رب
اللہ باجھوں ہو روی منوں نہ نیا نہ
سجدہ باجھ خدائے دے کہنا نہیں روا
جو کچھ کہدا رب ہے او ہو جاندا ہو
باجھوں رب نہ دیوسے والا دو جا ہے
منوں میرے حکم نوں ہے ایہہ رتہ ٹھیک
منن دل تے جان توں تینوں نبی الہ
اللہ واحد رب ہے میں ہاں اس انبی
تیں پستش اسدی اندر ہو مشغول
عقل نہیں ایہہ رکھدا اسنوں کہہ کی

سحر بازی و چہ نبیؐ لوں کرن لگے فسوس
 اوپر پاک رسولؐ سے کرن لگے بہتان
 پیغمبرؐ سے قتل وہی کرن لگے تدبیر
 ساتھ اہل اسلام سے ضد کرن بے دین
 سی ہک قوم قریش تھیں عقبہ اسدا نام
 مسجد و چہ رسولؐ سہی پڑھدا آپ نماز
 مسجد سے اندر جاں گیا دین دنی واپر
 اوپر گردن نبیؐ سے رکھدا پیر شریعہ
 رحم نہ کیتا اس نے سار جنت تھیں دور
 ہے ہے نبیؐ کریمؐ نون دیون رنخ لعین
 استوں کی معلوم سا ہے ایہ گردن پاک
 دناوٹ شریعہ نے ہو گیا دم بند
 ابا بکرؓ نے دیکھیا دور کھڑے ہک جا
 آہا ظالم لعنتی عقبہ رو سیاہ
 لکھنے دی و چہ قلم سے طاقت ناہیں مل
 یارب اس لعین دا کرتوں رو سیاہ
 اک دن و چہ نماز سے آہا نبیؐ خدا
 اوپر پشت رسولؐ سے دھریا اٹھا بھار
 اوپر پشت رسولؐ سے دھریا بھار شریعہ
 ڈکھالی فی فاطمہؓ جاں ایہہ حال حضورؐ
 فارغ ہو نماز تھیں کیتی نبیؐ و عا
 و چہ لڑائی بدروسے ہو یا قتل شریعہ
 امتیہ و اساجان توں ہک بلالؓ غلام
 امیہ توں بلالؓ توں دیندارنخ دام
 ابا بکرؓ ایہہ دیکھ کے لیا بلالؓ شریعہ

ہر کوئی آکھے سحر تھیں واقف ہے ایہہ خوب
 جاں کوئی دیکھے معجزہ جاو کرن بیان
 بیٹھ کنارے مصلحتاں کر دے سب پیر
 بات نہ مسلمان تھیں کر دے اوہ لعین
 ہک دن اس لعین نے ایہہ کینا بد کام
 عقبہ آیا دور کے حضرت ول زانار
 عقبہ پاس رسولؐ سے آہا کھڑا شریعہ
 گردن پاک رسولؐ تے کھڑا رہا بے پیر
 آنکھیں نکل آئیاں باہر اس حضور
 قدر رسولؐ کریمؐ تھیں واقف اوہ نہیں
 جو بے ادب رسولؐ سے گل و چہ لینا پار
 غش کھا ڈگاز میں تے اندر قدر بلند
 دوڑ چھڑا یا نبیؐ لوں گل نہ کیتی کا
 ابو جہل دا باپ سا ظالم ایہ گمراہ
 جو تکلیف رسولؐ توں دیندے سی جہول
 جو کوئی اس جناب دا ہو یا ہے بدخواہ
 ڈٹھا اک شریعہ نے مسجد جدوں گیا
 سارا پورا اک اٹھ دا دیدار کھ مکار
 غرق نہ و چہ زمین دے ہو گیا بے پیر
 اس مبارک پشت تھیں بھار کینا چادور
 ہاں اس شریعہ توں ساتھ عذاب خدا
 اندر خاک ہلاک سے رل داسا بے پیر
 داخل ہو یا بلالؓ نہ جان جا اندر غلام
 آکھے توں کس واسطے آیا و چہ اسلام
 کینا پھیر آزاد سار سننے رب مجید

ہوتے آہے لوگ جو داخل اندر دین
 ابو طالب نے ہاشمی جو سی ہو رہے تمام
 چوری جاکے بیٹھ دے بیٹھے پاس حضور
 ابابکر صدیق رضی اللہ عنہما و ابوبکر
 باہوں اس غریب جو آہے مسلمان
 ابو طالب نے ہاشمی نہ سی اہل ایمان
 ایہہ آکھن جو نبیؐ لوں دیوے رنخ ذرا
 آہی ماؤں عماد سی نام سببہ جان
 ابو جہل نے وہاں لوں کیتا پکڑ شہید
 وہاں وچوں کسے دا آہا ناہ گناہ
 اکدن کہیا صدیقؓ نے پاکے سولؐ خدا
 ظاہر کر توں اپنا مذہب دین اسلام
 ڈر کے قوم قریش تھیں نہ لوکائیں دین
 جاکے وچہ مسیت دے کراں عبارت رب
 ابابکرؓ دے کہن تھیں نبیؐ علیہ السلام
 منبر تے صدیقؓ نے مخاطبہ پڑھایا چار
 نظر ہر کیتی اس نے پیغمبر دی شان
 جتنے ساتھ قریش کچھ آئے مسجد ول
 ابو جہل سرور سا ہو رہے شبیہ ولید
 ابابکرؓ تھیں جگ لوں جو آئے بد نام
 مسجد وچہ صدیقؓ لوں کیتا اونہاں تنگ
 چپ قریش کر اونڈے ہونڈا نہ خموش
 کہیا توں صدیقؓ نے پاس رسولؐ خدا
 ڈر کے قوم قریش تھیں دین نہ دلوایں چھوڑ
 کیتا ہے جو مشرکان مال سادے جنگ

طعنے دیوں انہاں لوں سب قریش لعین
 ایہہ موافق رہ گئے طرف علیہ السلام
 ڈرن قریش کفار تھیں ظاہر رہندے دور
 اوہ نہ ڈر داموں معا وچہ قریش کفار
 انہاں لوں تکلیف کسی دیندے نہ تھیں
 اوہ سبب برادری دیندے آہے جان
 گردن اسدی وڈھے غصہ دیوچہ چار
 یا سر اس دا اباب بھی ہوئے مسلمان
 پہلاں ایہہ شہید و ہوئے قدر مزید
 کیوں آندا اسلام ہے آکھے روسیاء
 کافر قوم قریش دا خوف نہ کریں ذرا
 خلقت خاص عوام وچہ کرتوں و عظ کلام
 خوف پیا کی اسان لوں ہرگز ڈراں نہیں
 ظاہر حکم خدائی دا آکھنا دیں سب
 شروع کیتی وچہ مسجدے جاکے و عظ کلام
 ساتھ بلند آواز دے خلقت وچہ سنا
 ہو رہے کہیا ایہہ خلق لوں لے آو ایمان
 آئے مدد ہو رہی معرچھوں چل
 آئے لڑن صدیقؓ تھیں کتنے ہو پلید
 وچہ لڑائی بدرد سے ہوئے قتل تمام
 ہوئے جمع قریشیاں آئے چایا جنگ
 ماریا انہاں صدیقؓ لوں ہو گیا بے ہوش
 میں راضی ہاں اس تے جو ہے لب رضا
 اللہ اتے رسولؐ تھیں منہ نہ لیاں موڑ
 اسان نعمت صبر دی لئی خدا تھیں تنگ

سو سو دینچ رسولؐ نوں دین کفار قریش
تاں بھی پاک رسولؐ نوں جو ہوند افران

پلی وچہ ہوندے جمع سی سارے دانگوں حدیث
اندر ساری خلق دے ظاہر کراں بیان

بیان اسلام آوردن حضرت امیر حمزہ رضی

ہکدن سب قریش دی مجلس سی یک جاہ
طرف اونہاں دی ویکھ کے پاک رسولؐ خدا
دے خدا دے تہر تھیں کہو یو یاد خدا
پوچن اندر پچراں نفع نہ ذرہ ہو
تاں تائیں پوچہ دے احمق نامعقول
الوجہل سن اٹھیا دل وچہ غصہ کھا
کہندا کھنوں آیا ہو کے نبی رسولؐ
ایہہ تہیں کس دے پاس تھیں پیدا کینا دین
بڑا اسارے کھا کراں تائیں آکھیں توں
گھن تیری وڈساں جے کر گئے وار
اوسے ویلے غیب تھیں کہیا پاک خدا
ایہ رسولؐ کریم ہے جگ دی پشت پناہ
جو دشمن ہوتیں واسنوں گئے لیک
اسنوں وچہ ہاندے کون کرے گنام
حمزہ اس مکان تے حاضر توں نہ سا
حمزہ نے اس بات توں سنیاں وچہ شکار
شکے شھے ہو یا آیا اندر جوشش
خلقت تائیں اپنا پایا وکھاوسے زور
کیوں انج اس یتیم توں ماریا ہتھ اٹھا
کہندا ہیں انج اس تے لے آیا ایمان

نوسو آہا آدمی یا کچھ گھٹ سو وار
وچہ انہاندے جایکے کہے رسولؐ خدا
پوچو نا پیں کھا کراں ہے ایہہ بہت خطا
لعنت انہاں ربدی تیاں توں پوچن جو
اندر پوچن کھا کراں نا پیں کچھ وصول
نارے پاک رسولؐ توں ہک طمانچہ جا
احمق آکھیں اسان توں نالے نامعقول
پوچو داوسے راہ تے رکھدا نہیں یقین
جے توں باز نہ آویں تینوں کہندا ہوں
پیا وگاڑی آدمی پاویں راہ خطا
قدر رسولؐ کریم دا جان نہ جفا
واقف اسدے قدر تھیں ناہیں روسیاہ
لعنت اس تے ربدی روز قیامت تک
حافظ ہاں میں ایس دا ہر ہر وچہ مقام
آہا گیا شکار توں جیوں دستور سدا
الوجہل انج نبیؐ توں گبیا طمانچہ نار
کہندا ذرہ ہے نہیں الوجہل توں ہوش
آکھے وچہ ہاندے میں جیہا نہیں ہور
النشار اللہ اس دا بدلہ لیساں چار
ساتھ حمزہ میں کراں یاری وچہ چہان

آجا جلد نکھار تھیں ابو جہل دسے پاس
 حمزہ دسے دلوچہ سا غصہ تے ہور جوش
 ابو جہل دسے مار دا سروچہ جا کمان
 سوہر ستار آل ریتاں ر پادیاواں نال
 کپیا سن کے عمر تے ضامن میں پکڑا
 ابو جہل سن عمر نوں کعبے وچ لے جا
 ساتھ گواہی ٹھاکرل کر کے قول قرار
 آیا باہر کعبیوں پکا کر تکرار
 اندر دو جے ہتھ دے لیندا تیر کمان
 رستے اندر عمر نوں اگوش لے نعیم
 عمر کھتے چلیا مینوں دس شتاب
 سن کے کپیا نعیم تے ایہہ کم مول ہو
 کوئی برابر اس دے ناہیں اندر زور
 فرض کیتا جے اوسوں کراویں قتلام
 ہاشم دی اولاد ہے ساری وڈی دلیر
 ندیب تیرا او مہاں دا بھاری ہکو ہو
 سن کے ایہہ نعیم تھیں کہندا عمر خطاب
 وچ بیچے آگے کر دے ایہہ کلام
 کلمہ اوہ رسول دا پڑھدا ساتھ زبان
 امت وچ محمدی توں ہو میں سردار
 دل دے اندر اکھدا سنکے عمر خطاب
 چار پاسے حیوان بھی پھرتے کھ تمام
 جسے نہ پکڑی ملی دین محمد مول
 اگوں بلیا عمر نوں ہک جاسعد وقاص
 قتل محمد واسطے آیا ہاں میں دور

آگے مجلس وچہ اوہ بیٹھا سا خناس
 مجلس اندر آیا باطن وچہ خروش
 کہندا کیوں توں ماریا اوہ نعیم عیان
 ہاشمیاں دا اس تے پون ندیاں و بال
 سچا قول قرار کرتاں ایہہ کرسال چار
 بت وڈے نوں کہنے ضامن دتا چار
 پاک نبی دے قتل نوں ہو یا عمر تیار
 کھیا قتل رسول نوں کر منگی تلوار
 ہو یا اندر راہ دے بدن عمر رواں
 بعد سلاموں اوسوں کہندا ساتھ تعظیم
 قتل محمد واسطے دتا عمر جواب
 مینوں نظر نہ آوندا اوسوں مارے جو
 وچہ زمین آسمان دے نظر نہ آوے ہور
 کیونکر اسدی قوم تھیں تینوں لے ایان
 کئی ہزار جوان ہے تینوں کر سن زیر
 اندر تیرے قتل دے کرے درین نہ کو
 توں بھی ساڈے دین دا کردا نہیں داب
 وچھاڑ کھڑا عمر تے بدھا ہک مقام
 نالے کہندا عمر نوں لے آ جلد ایمان
 ہرگز توں اس دین تھیں کریں نہیں انکار
 ہن ایہ سانوں آیتا کرنا کم شتاب
 پئے گواہی دیونڈے ہر دم صبح و شام
 مڈھوں رکھ اکھیر تے اوسوں کر مقبول
 عمر کھتے چلیا کہندا کر احضار
 ہن اسادے دین نوں آکھے اوہ مرطود

نام نہ لے اس کم دا گھر وچہ بیٹھ خوش
 کر دیوے گار کے تیرا مندا حال
 ہوں اسدے روبرو تیری موی نہ کار
 روز محمد نال توں دگر میں ظالم چور
 ماریا اس یتیم نوں تیں کیوں ستھ اٹھا
 میں اوہ دین محمدی کیتا اناج قبول
 دیکھے مندی نظر جو دیواں گردن توڑ
 جو کوئی اس یتیم نوں آکھے بڑا بھلا
 دتا کسے جواب نہ ذرہ چوں پھرا
 کہندا خاطر جمع کرد بھیاں تدد خروش
 کلمہ آکھ زبان حقیں کیتا دین قبول
 سنیاں جدوں قریشیاں ہر جا کسے شور
 کہندا ذرہ نہ چلسی آگے اس امیر
 سست ہوئی مردانگی ہو گئے حیران
 آیا عمر خطاب بھی اندر دین فیروز

کیا سعد و قاص نے نہ کر ایڈا جوش
 کی جاتا توں اسنوں ہک طمانچے نال
 کسے جملے ساتھ اوہ پئے کل پہاڑ
 ڈرانا ہی مول توں پایا دکھاویں زور
 تیرے دل دیو چہ ناہ آیا خوف خدا
 سنیاں سب قریشیوں میں بات کہاں معقول
 ساتھ محمد کون ہے کرنے والا زور
 سراسر سے نوں وڈھ کے دیواں خاک رلا
 چپ قریشی ہو رہے نیویں گردن پار
 ظاہر تھوڑا عمر نے کیتا آہا جوش
 او حقوں مڑ کے آیا حمزہ پاس رسول
 پیغمبر نوں اس حقیں ہو یا وڈا زور
 ابو جہل مردوں توں بھل گئی تدبیر
 سنیاں سب قریشیاں حمزہ مسلمان
 حمزہ نوں اسلام وچہ ہاں گڈے کچھ روز

دیہ بیان اسلام آوردن حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہما

ہو یا وچہ کتاب دے جیونکر اسان عیان
 بہت قریشی اس جا سڈے سبے ایمان
 غافل بددے راہ حقیں ہوئے اوہ ضرور
 باجھ عبادت بددے پوجن بت زبون
 وچہ کفر مشرور سا اوہ مرد و خاص
 ادھر دوانی دیوندا وچہ قریشیاں جان
 حق اسادے بتاں دے کردا بے ادبی

آکھاں عمر خطاب نے جویں آندا ایمان
 اکدن پاک رسول نے کیتا ایہہ بیان
 ٹھا کر بت جو پوجدے ہوندے ایہہ حق دور
 احمق پوجن ٹھا کراں نالے بتاں نوں
 ایہہ گل آکھی کسے نے ابو جہل دے پاس
 جلیل کوئے ہو تیا سن کے ایہہ بیان
 سنیاں سب قریشیوں نے محمدؐ کی

گالیں دینا بتاں لوں جو ہیں ساڈے رب
 رکھدا نہیں اسان دی عزت حرمت مول
 از محمد نون کرے جو کوئی قتلہ م
 سنیوں میری بات نون دلایاں کناں نال
 فرضی کیتا جے اسنوں ماری کسی سبب
 مطلب دی اولاد جاں دھو لوکے تلوار
 غصے ہو کے سعد نون کہندا عمر خطابؓ
 پہاں تیرے بدن تھیں منڈھی کہراں جدا
 ایہہ گل کچھ کے سعد ول آیا دھو تلوار
 کیوں توں کروا زور ہیں آکھے ایہہ کلام
 اول اوہناں دوہاں سے تائیں ماریں جا
 کس تھیں سنیاں ایہہ تیں کہندا عمر خطابؓ
 میں اس تیری بات تے کیوں کہراں یقین
 سعد کہیا کہ بکرا ازج انہاں دی جا
 غصے دیو چہ ہو یا سن کے عمر خطابؓ
 جلدی گھروں بھین دے ہو یا عمر رواں
 دروازے تے جائیکے ہو یا کھڑا خاموش
 اندر تھیں آواز ایہہ سندا عمر جوان
 نالے ہنقاں وچہ ساہک ہک درق قرآن
 تختے نون کھڑکا وندا تاں پھر عمر جوان
 خوف کمرن کیوں آسیا عمر اسادے ام
 دروازے نون کھولدے پھول وڈتتاب
 جسدن ویڑے بھین دے زیا عمر خطابؓ
 کی کچھ پڑھدی توں میں کروا ایہہ خطاب
 کہندے ایہی نہ مول سی پڑھدے کوئی چیز

اجحق کہندا اسان لوں کروا نہیں ادب
 ردی ساڈے دین لوں کہندا نا معقول
 دیواں گا و ہینہ اور ٹھہیں اس دا میں الغام
 ساتھ محمد بدی دا مول نہ کرو خیال
 بدلہ یں ہاشمی تیرے پاسوں جھب
 پتہ نہ تیرا گنسی کمر سن مار خوار
 بات کمری ایہہ ساتھ میں ہو کے بے ادب
 توں بھی نظری آوندار لیا ہیں اسدا
 اگوں سعد وقاص نے کہیا ایہہ للکار
 بھین بہنوی آگے تیرے وچہ اسلام
 پچھوں ماریں پھیر لوں ایہہ کم روا
 ہوئے اوہ محمدی مینوں آکھ جواب
 یا تہوں اکھیں ویکھیاں کجہ اعتبار نہیں
 نہ اوہ کھا دن اسنوں جا کے لے آنا
 کہندا ہوسی جھوٹا جے تیوں کہراں خواب
 باہر واد رہند سا ڈٹھا جا جوان
 دلے اندر عمر دے آہا غصہ جیش
 بھین بہنوی اسدے دونوں پٹھن قرآن
 اوہ پڑھدے سن شوق تھیں سورہ طہ جان
 کیوں دروازہ بندھے کہندا کھول بان
 ورتے اوہ قرآن دے چا لوکا دن بچ
 گھر لے جا دن عمر نون کر کے جھب ادب
 غصے اندر پلنگ دے اوپر بھے تتاب
 دوویں میرے روبرو من بھی پڑھو تتاب
 باتاں آپس وچہ سی کر دے اہل تیر

پھر لیا ایک کبیرا جلدی عمر خطابؓ
 تے گوشت کچھ استھیں کردا بند کباب
 او زمل کھایکے انہاں کباباں نول
 باجھوں اپنے ذبح دے کھاواں نایکس مول
 جانا دل وچہ عمر تے آندا دوہاں ایمان
 اٹھ مہنویاں دے پھیرے غصے اندرواں
 زاری کر کے چبڑی بہن جو کچھوں آر
 ہورا کھلی بہن نول کردا ڈاٹھی مار
 روز و نعرے فار دی بہت کرے فریاد
 دین محمدؐ خوشی تھیں کیتا اسان قبول
 نالے پڑھیا دوہاں نے کلمہ پاک رسولؐ
 روندی ڈٹھا بہن نول دلوچہ ترس پیا
 جاں دو گھڑیاں گزریاں کیتا دوہاں آرام
 جو کچھ پڑھدی تھیں ہن او ہو پڑھو کلام
 انہاں کہیا ورق اوہ کڈھاں ناہیں مول
 عزی تے ہور لالت دی کھاوے قسم پڑ
 بہن کہیا قرآن وچہ کیتا حکم خدا
 نول تاں اندر شرک دے ساراہیں غرقاب
 جاندا کارن غسل دے سن کے ایہہ توارن
 پھر کہیا ایہہ عمر نے پڑھ کے دیوستا
 رمل کیتی دوہاں نے سورہ جادوں شروع
 سنڈیاں اس کلام نول ہو گئی تا تیرا
 شوق جودل وچہ آتیا کردا ایہہ کلام
 سچی ایہہ کلام ہے سچا اوہ رسول
 لعنت پوجن والیاں ٹھا کر بہتاں نول

ذبح کر نیدا اٹھ کے تھیں آپ شباب
 ہوئے جاں تیار اوہ کردا دوہاں خطاب
 کہندے اسپیں نہ کھاوساں مارے کھاویں نول
 ساری عمر انساں دا رہی ایہہ معمول
 داخل دین محمدیؐ اندر ہوئے جان
 لٹاں حکمے مار کے کر دتا بے حال
 پیٹھوں عمر خطاب دے روندی خصم چھدا
 زخمی کیتا اسنوں رووے زار و زار
 کیوں کرداہیں اسان تے ظلم ستم بیدار
 بھاویں ماریں اس تھیں مڑاں ہرگز مول
 کلمہ ہور شہادت پڑھ کے کرن قبول
 لوہو پونجے بدن تھیں کردا پاک صفا
 ترس جو دلوچہ آتیا کردا پھیر کلام
 نیں بھی سن کے اسدا پاواں بھید تمام
 کریں بے ادبی انہاندی ایہ نہ اسان قبول
 مول بے ادبی نہ کراں کر لودور خطر
 باجھو وضو قرآن نول کوئی ہتھ نہ لار
 اول کر کے غسل نول سن لے عمر خطاب
 جاں مڑ آیا اس نول دتا ورق قرآن
 سورہ طہ دوہاں نے شروع کیتی اس جا
 سننے دیول ہو یا عمر خطاب رجز
 روند اسن سن عمر سا چلے اکھیں نیر
 واہ وا کہی خوب ہے ایہہ کلام تمام
 سچی ذات خدا بیکری فرق نہیں کچھ مول
 جنہاں رب وسار یاہیں ملعون زبون

بدحق رب رسول ہے کتنا عمر یقین!
 ورقہ چم قرآن داسرے چادھر سے
 خطا ہوئی ایسے بھل کے مینوں کرو معاف
 سو کس مکان ہے رب دا خاص رسول
 حترہ دے گھر وچہ سنا اسدن اوہ جناب
 شیا لیکے عمر نون اس دل تری سدید
 باہر دا در بند تھا ساڈھا عمر خطاب
 باہر جا دروازوں ہو یا عمر رض کھڑا
 باہر نظری آندا درتے عمر خطاب
 سرخی اندر اکھیاں ہمتھ اندر تلوار
 کھول دیو در جائیکے حضرت کہیا شتاب
 جے اوہ آیا صلح تھیں زندہ جاسی پھر
 جا کے ہتھوں اس دی کھولواں تلوار
 ایسے تمامی ہاشمی جاں کڈھاں تلوار
 تختے کھولو جائیکے کہیا رسول جناب!
 عمر جے توں آیوں کارن قتل رسول
 آوے پھر تلوار جاں ہاشم دی اولاد
 جے توں آیا صلح تھیں تاں ہے تیری جار
 اچراں توں آجا وندا درتے پاس رسول
 کہندار رب رسول دے اوپر لیا ایمان
 پکڑے قدم رسول دے جلدی عمر خطاب
 داخل ہو یا عمر شعیبان اندر دین رسول
 ہوئی خبر قریش توں آندا عمر رض اسلام
 حترہ دے ہو عمر رض جاں ہوئے مسلمان
 ایہہ دو نامی عرب دے اندر سی مردان

حق محمد مصطفیٰ صبر حق اس دا دین
 بھین بہنوئی اپنے اگے عذر کرے
 اندر دین محمدی داخل ہوواں صاف
 میں بھی جاکے اسدا کرسیاں دین قبول
 حاضر پاک رسول دے ہو رکھی اصحاب
 ایہہ بہنوئی عمر رض دا آلا نیک رشید
 جس جا پاک رسول ساہور تمام اصحاب
 کہیا اک اصحاب نے پاک رسول خدا
 دشمن اوہ اسلام دا ہے گایے آداب
 جیونکہ مارن واسطے آیا ہوتیہا
 انج داخل اسلام وچہ ہوسی عمر خطاب
 ناہیں گردن بہن کے کرسیاں اسنوں زیر
 سراسرے توں وڈھ کے کرسیاں ٹکڑے چار
 وڈھ وڈھ سب قریش توں کراں خراب خوار
 آیا ساتھ ایمان دے ہے انج عمر خطاب
 اوہ مراد نہ ہوسی تیری کدے حصول
 دشمن سب رسول دے مار کرن برباد
 چل توں نیت نیک تھیں پاس رسول خدا
 پکڑے کمرے عمر نون اللہ و امقبول
 ناہیں مار دین تے کور دیواں بے جان
 آیا وچہ اسلام دے کلہ پڑھے شتاب
 خوشی ہوئی اصحاب سی اللہ دے مقبول
 غم اندر حیران سی مول نہ کرن کلام
 دے کے قوم قریش دی تن وچہ رہی نہ بان
 وڈا انہاں دا دبدبہ آہا وچہ جہان

اک دن پاک رسولؐ نے کیتی ایہہ دعا
 اوہ دعا رسولؐ دی کیتی رب قبول
 باجھوں حمزہؓ عمرہؓ تمہیں جو سی مسلمان
 داخل حضرتؓ عرضیاں ہو یا وچہ اسلام
 آہا اس دا دبدبہ اندر عرب تمام
 او سہ روز رسولؐ دے پچھے نال نیاز
 اولڈ اکبر آکھیا جا کے اوپر بام
 مجلس وچہ قریش دے کیتی صفت رسولؐ
 ابو جہل نے آکھیا سن توں عمرہؓ امیر
 ساتھ صحبت اس دا لیندا ایس توں نام
 کی انج تینوں ہو یا مینوں دس بیان
 جہز تک میرے جسم دے اندر یہی جان
 توں ہے کافر روز خنی دشمن دین رسولؐ
 دھرو میاں توں عمرہؓ نے ہمتھ لئی تلوار
 ہونے لے اب رسولؐ توں جو کوئی کہے کلام
 جو ہے دشمن نبی دا کرساں مار تباہ
 تینوں سب قریشیو کمر دا ہاں اظہار
 میرے وانگوں تیں بھی لے او ایمان
 بات کہے کوئی غیر جے ماراں میں تلوار
 ابو جہل جاں اٹھ گیا دے کچھری سب
 پاپ آہا گھراں اس دا جس دا نام خطاب
 سن کے حضرتؓ عمرہؓ توں کہندا توں خطاب
 کیتی قتل خطاب توں حضرتؓ عمرہؓ امیر
 اس کہن تھیں عمرہؓ دے آندا نہ ایمان
 ماں پوچھیں دم عمرہؓ نے کروتے قتل م

رباً عمر خطابؓ لوں وچہ اسلام لب
 اندر دین محمدیؐ کیتا عمرہؓ شمول
 اوہ ظاہر اسلام و کردے زاہ بیان
 ظاہر کیتا اس نے اندر خواص عام
 ڈر د رسولؐ نہ کسے تھیں اندر بات کلام
 پڑھے جماعت ساتھ سی کعبہ وچہ نماز
 کیتی صفت رسولؐ دی اندر خلق تمام
 سندے خاص و عام سی اوتھے نامقول
 صفت محمدؐ دی کہہ یں ظاہر ارج کثیر
 آکھ حقیقت پھول کے میرے پاس تمام
 کہیا حضرتؓ عمرہؓ نے سن لے نافرمان
 ہر دم صفت محمدیؐ کہہ سی ایہہ زبان
 خلقت توں دھبکا لیکے رکھدا ایس جہول
 اندر قوم قریش دے کہیا ایہہ لکار
 چھڈاں مول نہ جو ندا کمر دیواں قلام
 کیے نہ میرے رو بہر و بات کوئی ہے راہ
 میں اوہ دین محمدیؐ کینا ہے اختیار
 ظاہر کہ اسلام لوں ہو و مسلمان
 سن مجلس تمہیں اٹھ گیا ابو جہل مردار
 او تھوں حضرتؓ عمرہؓ بھی جاندا گھول جوب
 کہیا اس توں عمرہؓ نے کلہ پڑھیں شباب
 ہرگز تیرے کہن تھیں کہ ان نہ دین خراب
 اگے جا کے ماں توں دے پھیر کرے تقریر
 قتل کیتا پھر ماں توں حضرتؓ عمرہؓ جوان
 سن ہوئے حیران سن مکی لوک تمام

اوپر بے لگت عمرؓ دا غلبہ ہو رہا سپا
 اکھن جس نے اپنے ماں پوئے دئے مار
 پہلاں بھی سا اس دا اس تھیں وڈا زور
 وڈا کوئی نہ آوندا اگے عمرؓ جو ان
 خلقت نسدی راہ تھیں جاندا چہرے راہ

ڈر دی آہی خلق سہی استغیثیں ہر ہر جاہ
 دل تھیں ہرگز غیر دا اوہ نہ ہو سہی یاد
 اندر سارے عرب دے آہی اسدی لوڑ
 لوک آپے سب نسدے جتوں گیا جوان
 حضرت عمرؓ امیر جو آیا عالی جاہ

در بیان ہجرت اہل اسلام طرف جلس

اندر کے شہر دے ہوئی خبر تمام
 ہوئے مسلمان ہیں حمزہؓ عمرؓ امیر
 گذرے فقورے روز جہاں رہی کل کفار
 حضرت دھٹھا ظلم جہاں وچہ قریش کفار
 مکے لین نہ دیوندے سانوں مول آرام
 جاں ایہ نبی کریمؐ تھیں یاداں سہی کلام
 بیٹی پاک رسولؐ دی جو سی عالی شان
 کوترہ کیتا عثمانؓ نے ہو رہی رقیہ نال
 ہجرت ایہہ عثمانؓ نے اول کیتی سہی
 حمزہؓ آتے ہوئے عمرؓ بھی جو سی مسلمان
 سب اصحاب رسولؐ دے کپوں ہوئے جوان
 آیا اندر جلس دے شاہ نجاشی نام
 عادل نیت نیک بھی اوہ جلس دا شاہ
 قہت اندر اس دے جو آیا اسلام
 مکے اندر خبر جہاں سنن قریش کفار
 طرف نجاشی لکھیا ابو جہل نے حال
 اندر مکے ہو گیا اک محمدؐ نام

داخل ہوندے لوک ہیں جاندر اسلام
 اس زمانے وچہ جو آپے ودھے کبیر
 دیون لگے مومنناں ہر ہر طور آزار
 یاداں نوں فرمایا ہجرت کرو تمام
 وچہ جلس دے جاہ ہو چھڈو ایہہ مقام
 کون تیار ہی جلس دی مکہ چھڈو تمام
 نام رقیہ اس دا وچہ نکاح عثمانؓ
 وچہ جلس دے جاہ پہلاں ایہہ خوشحال
 اول اسلام دے ایہو ہوا جبر ہی
 وار واری جلس وچہ جاہے مرمان
 باجھو علیؓ صدیقؓ رضادے کوئی نہ پیا جان
 رکھدا شاہ آباد سار عیت وچہ آرام
 دتی سب مہاجرناں تائیں اس پناہ
 نیکی ساتھ مہاجرناں کیتی اس تمام
 جلس شہر وچہ جاہے سب نبی و کبار
 پیدا ہو گیا لوہاں ہے اک مذہب فی الحال
 خلق وگاڑی اس نے مکے وچہ تمام

ساڈے تباں ٹھا کر ان تائیں کہے بُرا
 اندر مذہب اس دے آئے لیتے لوک
 اکثر لوکاں چھڈیا پیو داد سے وادین
 میرا دار نہ لگدا اوسنوں دیواں مار
 جہ پڑے اس دے دین و چہ داخل پڑے عام
 اوہ اسادے چورہ ہن سالوں دیہہ پکڑا
 گھلے وقتن پار بھی اس خط دے ہمراہ
 پاس نجاشی جاں گئے اوہ قریش کفار
 پڑھیا اوہ خط شاہ نے جو کچھ لکھیا سی
 اوہ اسادے شہر و چہ رہندے کہری جہار
 لوکاں کہیا شہر و چہ رہندے اوہ تمام
 دین انہاں دا اساں تھیں بہت مخالف جاں
 جلد سدا یا عمرؓ لوں بھیج کوئی امرار
 کون پیغمبر تساندا رسول دین شتاب
 اساد دین اسلام تہ کہیا عمرؓ جوان
 نازل اوپر اسدے کیتا رب قرآن
 شاہ لوں ایہہ معلوم سی صفت رسول خدا
 شاہ فرمایا عمرؓ لوں آویں میں نزدیک
 جہ حلیہ سانبی دا کیتا عمرؓ بیان
 جلدی حضرت عمرؓ نے کیتا وضو تمام
 سن کے کہیا شاہ نے ایہہ کلام خدا
 ایہہ گل کہہ کے تخت تھیں اترا آیا زیر
 ساتھ بلند آواز دے لگا پڑھن قرآن
 سن کے دل و چہ شاہ دے کچھ ہوئی تیر
 شاہ نجاشی آگیا سچ قرآن کلام

مذہب ساڈے لوں کہے ہر دم بُرا بھلا
 اپنی طرف بلا فدا ہر ہر راہوں روک
 مذہب پکڑ محمدیؐ اس تے کرن یقین
 ہوئے سارے ہاشمی دل تھیں اسدے پار
 اندر تیرے شہر دے آئے نس تمام
 ابو جہل شاہ جلس لوں گھصیا ایہہ لکھیا
 تاں اوہ کہن زبان تھیں حالت اگے شاہ
 ابو جہل دا لکھیا ونیدے کڈھ مکار
 تاں ایہہ شاہ قریشیاں تائیں بات کہی
 کہ تھیں ایٹھے آرہے دیہو حال سنا
 مکی آکھن انہاں لوں سارے لوک لوام
 و چہ انہاں سردار ہے عمر خطاب جوان
 آیا حضرت عمرؓ جاں کہندا شاہ سنا
 کہری اوپر اسدے نازل ہوئی کتاب
 نبی محمدؐ نام ہے جس دی عالی شان
 ہے گی و چہ تورات دے اسدی صفت علان
 اوہ توریث اجیل دا حافظ عالم سا
 صفت محمدؐ پھول کے آکھ سادیں ٹھیک
 پھیر نجاشی آگیا پڑھو کچھ قرآن
 لگا پڑھن قرآن لوں سندے غاصی عوام
 میں ہاں اوپر تخت دے لوں ہیں ہیٹھ کھلا
 پڑھن لگا جا تخت دے اوپر عمرؓ ویر
 سورہ طہ و چہ تھیں پڑھیا کچھ بیان
 واہ وادین محمدیؐ کیتی ایہہ تقریر
 برحق دین محمدیؐ سچا ہے اسلام

کہے نجاشی انہاٹوں سنیوں اور بدکار
 اور نبیؐ برحق ہے رب وخالق رسولؐ
 ناہیں آگے ہاتھیاں پا کر ساں گا چوند
 ایہہ گل سن کے مر پئے سب شرمندے ہو
 ابو جہل دے پاس جا حالت آکھن رو

شرمندے ابو جہلؓ ہوئے قریش کفار
 ایسا چنگارین نہ کیتاں قول
 جلدی میرے ملک دے چوں جاؤ دوڑ

در بیان رجوع بقصر پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ہمیانہ پاس رسولؐ دے باجھ علیؓ صدیقؓ
 آپس اندر بیچھ کے کرن صلح حرام
 بات کلام نہ صلح دی اس تھیں کوئی کرے
 نا طہ رشتہ اس تھیں رکھو ناہیں کو
 مت پارہی نہ کر و کوئی انہاندے ساتھ
 علمن جے اندر راہ دے کہو نہ بات سلام
 نہ خریدو انہاں تھیں دین نقد ادھار
 سب قریشی انہاٹوں کر یو خراب خوار
 صلح نہ رکھو اس تھیں دل دے چہ ذرا
 قتل محمدؐ واسطے کر یئے کی تدبیر
 کہندے قتل رسولؐ نوں کر یئے کی ہڑی دول
 قتل رسولؐ کریمؐ کوئی کر داسا تا کید
 اپر قتل رسولؐ دے کر دے نے سامان
 ایہہ حمایت نبیؐ نے قائم ہوئی تمام
 ایہہ سب طرف رسولؐ دی گئے ہوئے پیر
 دشمن سب قریش دے ہو گئے اک وار
 ایہہ قریش دے پاس تھیں ظاہر کرن بیان

مکے تھیں دل حبش دے گئے چونک طریق
 پھر قریشی ہک جا ہوئے جمع تمام
 اندر دین محمدؐ می جو کوئی جاوڑے
 ہاشم دی اولاد دے وچوں جو کوئی ہو
 مول نہ کرو صلح جیسا تم انہاندے بات
 اوپر اس کلام دے قائم رہو تمام
 سودا دیہو مول نہ جان آون بازار
 جو کوئی دیوے انہاٹوں سودا وچہ بازار
 وچوں ساری قوم دے اسوں کرو جدا
 آپس اندر ایہہ بھی کرن صلح شریہ
 خلدت وچہ قریشیان رمل کیتا قول
 کر کے جمع قریش لوں ابو جہل بے دید
 ابو طالب تے کسے نے کیتا ایہہ بیان
 مکے اندر ہاشمی ہوسی خاص و عام
 مطلب دی اولاد بھی آہے وڑے دیر
 ایہہ حمایت نبیؐ دے کرن لگے اظہار
 ایہہ جو سارے ہاشمی نہسی مسلمان

آہا سب بہادری دا ایہہ پاس کمال
 دشمن ہونی قریش دی ہاشم دی اولاد
 دشمن ایہ رسول ادا رہیا دلوں مدام
 ابو جہل دا یار سا ابو لہب بے دین
 سنیا جدوں قریشیاں ہاشمیہا ندا حال
 کہندے کیونکہ ہووسی ہن ساڈا مقصود
 ابو جہل مردود نے سدے یار احباب
 آپس اندراہناں نے لکھیا ایہہ اقرار
 ساتھ محمدؐ ہور جو ہیں گے مسلمان
 جے مسن وچہ راہ دے کرساں نہ سلام
 جبت تک سانوں پکڑے دیوں نہ رسول
 کماغذ اوپر انہاں نے کہے ایہہ تحریر
 جدوں ایہہ قریشیاں کیتی قیل مقال
 تن برس اوہ لکھیا بھید ایہہ رہیا جان
 اللہ اتے رسول ادا جس جاگھ سا نام
 حضرت نوں جبریل نے دتی ایہ خبر
 عہد اتے پیمان دی جو سی اوہ کتاب
 ڈٹھا جا رسول نے کاغذ رہیا نہ مول
 خبر ہوئی ابو جہل نوں کاغذ ہو یا تباہ
 کہنداسد قریش نوں ابو جہل سردار
 بن اوہ کاغذ اس جا ہرگز رہیا نہ مول
 کوئی اس اقرار تھیں ہرگز پھرے نہ مول
 ابو جہل دا آکھیا بعضے کرن قبول
 بعضے وچہ قریشیاں جو سی نیک نصیب
 کاغذ دے اقرار تھیں ہوتے ہوئی تمام

دنیے آہے ہک بجا جان اتے ہور مال
 ہک مخالفت رہ گیا ابو لہب ناساز
 اوپر قتل رسول ادا سے قائم رہی بدنام
 ایس سبب رسول ادا دشمن رہیا یعین
 ہوتے سارے ہاشمی پاک نبی دے نال
 جدوں حمایت واسطے ہوتے اوہ موجود
 کماغذ اوپر بیٹھ کے لکھدے ایہہ کتاب
 ہاشمیاں تھیں مول نہ کرساں کچھ گفتار
 مطالب دی اولاد تھیں جن آندا ایمان
 ہرگز کوئی انہاں تھیں کہان نہ بات کلام
 ناظر نسبت انہاں تھیں کرنا نہ قبول
 دروازے تے حرم تے لاندے جا شہر
 تدوں نبوت نبی نوں آہا ستوان سیال
 کیڑے تے پھر کھا لیا اوپر اس مکان
 قائم کرموں رہ گیا کھا دا ہور تمام
 دیکھیں جا قریش دا لکھیا نال نظر
 کھا لئی اوہ کرم نے ہوئی سب خراب
 باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
 سب قریش قرار تھیں پھرین خواہ مجواہ
 کماغذ اوپر اسان جو لکھیا اس اقرار
 کاغذ دے اقرار نوں دکھو سب قبول
 باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
 قائم اس اقرار تے اوہ رہے جہول
 ابو جہل دے کہن دے لگے نہ اوہ قریب
 پھر قریشی نہ رہے اوپر اس کلام

جس و ایک نصیب سا آیا پاس رسول
 جدوں نبوت نبیؐ نول ہو گئے دس سال
 ساتھ رہنا خدا پر سے پائی اس وفات
 ابو طالب و آپؐ نول جو کجہ ہو یا غم
 اندر اوسے سال دے لیا ہوا سودہ نال
 اندر اوسے سال دے حضرت دین پناہ
 ابو طالب دی موت دے پھول ل بدین
 جدوں قریشیاں نبیؐ نول بہتا کیتا تنگ
 طائف دے ول اٹھ گئے پاک رسولؐ امام
 اندر طائف شہر دے لوک آہے بدین
 اس شہر تھیں کسے نے آندا ناہ یقین
 سبحان حکم خدائے تھیں دل کیتا انکار
 دل کے رنج رسولؐ دین لگے خناس
 مکے دیول اٹھ کے رڈ دے پاک رسولؐ
 ایہہ موضع مشہور ہے ہک مکے دے پاس
 جہاں دا ہک اس جا آیا تدوں گروہ
 او تھے پاک رسولؐ سی پڑھدے پئے قرآن
 سن قرآن رسولؐ تھیں ایمان کرن قبول
 پڑھیا ساری قوم نے کلمہ اتے درود
 جہاں اندر قوم دے کیتی جا خبر
 ہک نے اگے دوسرے جان ایہہ کیتی بات
 اوہ کیے اس نبیؐ دا برحق دین قبول
 مکے وچ رسولؐ نے جان آندی تشریف
 جدی دا ہک بیت سا مطعم اس دا نام
 گھر وچ رہ کے اٹھدے حضرت دو تن دونہ

ابو جہل دی طرف بھی کچھ رہے پھول
 ابو طالب نے چھڑیا د نیا د اتجبال
 سننوں پاک رسولؐ دے اس پچھے عداوت
 طاقت نول نہ تلم نول بے ادہ کرے تم
 کیتا عقد رسولؐ نے دل وچ ہو خوشحال
 حضرت نبیؐ عالی شان آندی وچہ نکاح
 سب تکلیف رسولؐ تے قائم ہوئے لعین
 حادث دے پت زید نول حضرت لگے سنگ
 اک مہینہ اس جا کیتا نبیؐ آرام
 جان دعوت اسلام دی کیتی نبیؐ آئین
 دشمن ہوئے رسولؐ دے طائف وچہ لعین
 اندر اتے رسولؐ نول لگے کرن بزار
 ہوئے طائف شہر تھیں حضرت بہت اداس
 بطن نخل دے وچہ جا کیتا نبیؐ نزول
 بیٹھے حضرت آپؐ او تھے بہت اداس
 اگے پاک رسولؐ دے لشکر سے اترہ
 اوسے رستے جن سی کہندے ہوئے روان
 جہاں کہیا رب دائوں برحق رسولؐ
 رخصت ہوئے نبیؐ تھیں سارے ہونو شوق
 پیدا ہو یا اک سے پاک رسولؐ بشر
 بے در زخ دی اگ تھیں چاہے کوئی نجات
 ہو یا نجد رب دا رسل اتے رسولؐ
 زخ اتے تکلیف تھیں آپؐ بہت ضعیف
 اگ دے گھر وچہ آپؐ نے کیتا ہا مقام
 پھیر گئے گھرا پنے اندر دین فیروز

مکتے اندر فیر جاں لگے کرن بیان
حالت طول طویل ہے ختم کراں ایہ باب

جو کسی حکم خدائے دا لگے کرن بیان
ہن کچھ حال معراج دا اکھاں وچہ کتاب

شروع باب دوم حکمت در معراج شریف چہ بود

اللہ کر آساں توں ٹہیا دو جا باب
اول رکھنا چاہیے سن اے نیک مزاج
سنی معراج رسولؐ توں ہویا ایت سبب
عیب ثواب جو خلق دے اندر ہن کمال
امت دی جاں آپؐ توں آئی نظر خطا
اندر ایسے فکر دے رہندے آپؐ قدیم
حکم ہویا جے خلق دی بخشش ہے منظور
جاگیں ادھی رات جے ادھی امت تیں
چوتھا حصہ رات جے جاگن ہے منظور
امت کارن اپنی جتنا رہیں بیدار
جاں ایہ حکم رسولؐ تے کیتا اب نزول
اندر اتفسار دے دیندے رات گزار
ہوندے کھڑے رسولؐ سی بعد نماز عشاء
قدم مبارک آپؐ تے ہوندا ورم قدیم
ٹٹھا ایہ فرشتیاں پاک نبیؐ دا حال
امت دے غم واسطے باجھوں خطا رسولؐ
زار می کر کے رووندا اندر نہ بخ الم
تیرے ایس جلیب دی رہتا نہیں خطا
تاں حضرت توں رب لے کیتا ایہ فرمان
توں رحمت دا آئیگے دیکھ نبیؐ دریا

حال معراج رسولؐ دا جیوں ہے وچہ کتاب
کی حکمت سی ربدی ہوون وچہ معراج
امت دے اعمال توں حضرت دیکھے سب
سب دکھائے نبیؐ توں قادر جل جلال
تاں بخشش دے واسطے لگے کرن دعا
نکر اندر غمگین سی سدا رسولؐ کریمؐ
راتیں یاد خدا میدے اندر رہن ضرور
ایہ غذا بون دوزخوں بخش دیواں گا میں
چوتھا حصہ خلق توں کراں غذا بون دور
بخشاں امت اتنی کہیا رب غفار
اندر یاد خدائے دی رات رہے مشغول
کہندے امت بخش توں میرے رب غفار
اندر یاد خدائے دی جان دی رات وہار
کثرت جدوں پیام دی کیتی نبی کریمؐ
کیتی عرض فرشتیاں اگے جل جلال
راتیں ونیں آرام نہ رہے ہمیش ملول
باہج گناہوں نبیؐ نے ایہ کی پایا غم
امت بدے ایس توں کیوں غم دتا پا
توں امت دے واسطے ہوویں نہ حیران
نالے سب ملکوت توں دیکھیں اکھیں آ

دیکھ خزانہ مغفرت آسمان تے آر
اس رحمت دے بحر دے اگے پن کی چیز
ایسے خاطر نبیؐ توں ہو یا سا معراج

دیکھیں اکھیں نال توں رحمت دا دریا
گناہ تمامی خلق دے سن اے نبیؐ عزیز
ایہ سبب معراج دا سن توں نیک مزاج

حکمت دیگر

ہک روایت ہو رہی ہے کہ دا ہاں تحریر
دوزخ اندر بندیاں تاپیں کراں عذاب
جس دن روزِ شورو ا قالم کرے خدا
نفسی نفسی اکھن اسدن سب نبیؐ
ڈٹھے باجھہ عذاب دا ہوندا بہت ڈر
پاک نبیؐ توں رب نے اوپر عرش لے جا
دیکھی ہوئی چیز دا بہت نہ ہوندا ڈر
روز قیامت امتی تاں اوہ کہے پکار

اندر سب قرآن دے کہیا رب تدبیر
سب تفصیل عذاب دی سی رب دہاب
اوتھے کم نہ آوسی کوئی یار بھرار
اوہ کیوں نفسی اکھن سن میں کہاں اجی
دل دے اندر انہاں دی ہوندی خوب خطر
دوزخ اتے بہشت بھی دتا سب دیکھا
ہے نہ پاک رسولؐ دی تاں دل وچہ خطر
ہو یا معراج رسولؐ لوں اس سببوں یار

حکمت دیگر

بعضے اکھن ایہہ سی حکمت وچہ معراج
جدا جدا سب اکھیا اللہ وچہ قرآن
مشکل ہوندا اکھنا ڈٹھے باہجوں حال
اس خاطر معراج سا ہو یا نبیؐ خدا

حال بہشتاں دوزخاں سن توں نیک مزاج
اکھیں مول نہ دیکھیا آہا شاہ جہان
سد و کھاپا نبیؐ توں اللہ جل جلال
تاں اوہ اکھیں اپنی دیکھ لے خود آر

حکمت دیگر

بعضے اکھن کنجیاں دوزخ اتے بہشت

دیاں سد رسولؐ توں سن اے نیک ترشت

حکمت دیگر

حکمت بعضیاں راویاں کہتی ایہ تخریب
 پیدا کیتے رب نے جان زمین آسمان
 عرض کیتی آسمان نے اگے پاک خدا
 میرے وچہ آراستہ کیتے سورج چند
 میرے اندر اپنا داخل کیتا نور!
 کہیں خلیفہ اپناں جاں توں وچہ جہان
 کہی اگے رب دے کیتی ایہہ دعا
 پیدا جس دن توں کریں اوہ خلیفہ رب
 میری ایہہ عرض ہے تیری وچہ درگاہ
 نیویں گردن پائیکے زمین رہی خاموش
 اسی وقت زمین توں آیا حکم خدا
 سن کے رہے اس ودا عرض کیتی آسمان
 کہی کیتی عرض ایہہ ناسے عرش عظیم
 توں کیوں رہی خاموش این عیوں دیہہ خوب
 توں ہیں مالک خلق وارب، غریب، نواز
 اوہ لائق سی ناز دے کیتا اپناں بیان
 ہلیٹے پراں دے آنے والی ہاں میں خاک
 میرا کی مقدور ہے تیری وچہ درگاہ
 میں وچہ طاقت کہن دمی ایہہ گل ناہیں نسل
 کہاں خلیفہ زمین تھیں کہیا پاک خدا
 اگے ایہہ زمین دے سن کہیا آسمان
 رہندا میرے وچہ ہے حضرت جبرائیل
 میرے اوپر رب دمی ہگی لوح قلم

وچہ معراج رسول دے سن توں بیٹھ امیر
 جس دن اتنی جاعل کیتا سا فرمان
 میوں عزت نال تیں کیتا آپ بتار
 کیتا پھر زمین تھیں میوں رب بلند
 تیرے اگے عرض ہے میرے رب غفور
 میرے پاسوں اسوں کر توں رب رحمان
 وسیع کرسی آکھیا میوں پاک خدا
 میرے پاسوں اسوں کر توں پیدا سب
 اوہ خلیفہ اپنا مینتھیں کریں اللہ
 رحمت دے دریائے اس تے کیتا جوش
 اک خلیفہ ہووسی کہی ایہہ ندادار
 توں اس عالی شان توں مینتھیں کر بحان
 ساتھیں پیرا اسوں کر توں رب رحیم
 سن کے ایہہ زمین تے کیتی عرض ستاب
 کہی عرش آسمان تے کیتے اپنے ناز
 خاک، ضعیف، بچھت میں عا جہاں، نڈان
 سکین اتے غریب میں و خلیفہ پاک
 کہاں خلیفہ اپناں میں تھیں کریں اللہ
 رب غریب زمین دمی کیتی تہوں بقول
 ہے عا بنز سکین تے میرا رحم سدا
 کی ہویا جسے ہووسی تیں وچہ اک انسان
 نامے اسرافیل ہے ناسے سیکھائیں
 جیہی اتے ادبیں رہن ہونے عدم

ہے پیت المہور بھی کعبہ ملک خدا
ایہہ حالت آسمان دی جسد م سنی تمام
جس دم پیدا ہو یا او پر زمین رسول
اس دن کہیا زمین نے دیکھیں آسمان
میرے اوپر ہو یا عالم واسر دار
اگوں کچھ آسمان نوں آیا ناہ جواب
یاد ب پیدا زمین تے کیتا خاص حبیب
میںوں بھی ایہہ بزرگی دیوں کیوں خدا
اللہ تے آسمان دی کیتی عرض قبول

خاک اتے غمناک توں رہیں زیر سدا
زمین رہی خاموش سی کیتی ناہ کلام
بزرگ وچہ پیغمبر اللہ و امقبول
خاک میری غمناک دی اللہ کیتی شان
میںوں بھی ایہہ بزرگی و تی رب غفار
عرض کیتی آسمان نے اگے رب وہاب
خاک ہلاک ناپاک دا ہو یا ایہہ نصیب
میرے اوپر اس دا قدم شریف لیا
اس حکمت تھیں ہو یا سامعراج رسول

حکمت و گبر

بعضے کہن معراج نوں سد رسول خدا
وچہ معراجے حکمتاں ہو رہی تخریر
آکھال جے سب حکمتاں ہو وئے کئی کتاب
بعض کہن فرشتیاں کیتی ایہہ دعا
سب تفصیل معراج دی جے یہی کراں رقم

امت سوئی او سونوں کر کے کرم عطار
راوی وچہ کتاب دے کہندے باتدیر
کہنی ختم کتاب ہے میںوں عرض کتاب
ہک واری محبوب دا دیہہ دیدار خدا
تاں ایہہ مول کتاب نہ ہو وے کدی ختم

شروع احوال معراج شریف

آسماناں نوں زمین تھیں گئے جو آپ حضور
ہک روایت بارہویں ربیع الاول دی
دوم روایت گیارہویں ماہ آہا سوال
بعضے کہن ستائیسویں آہی ماہ رمضان
ماہ رجب وچہ سا کیتا حکم خدا

اس دانام معراج ہے خلقت وچہ مشہور
بعضے کہن معراج سا ہو یا پاک نبی
رجب دی ستائیسویں بعضے کہن سنجال
اکثر قول محدثاں رجب دے اوپر جان
حضرت جبرائیل نوں آئی اسے ندا

کہہ توں ہوں آراستہ حوراں تے غلمان
 قبراں اندر مردیاں کرو نہ انج عذاب
 حوراں تائیں حکم سا کیتا رب عقار
 ملکاں توں فرمایا اوپر عرش خدا
 آدمؑ نوحؑ خلیلؑ توں ہوئی خبر تمام
 روحاں تے وجہ قدسیاں کیتی ایہ ندا
 آویں جبرائیل توں رب کیتا نسر مان
 ادھوں ہک براق لے پاک نبیؐ تے جا
 جبرائیل مہشت توں ہو یا تہرت روان
 گھوڑا چہل ہزار ہے وجہ میدان کھڑا
 نام محمد مصطفیٰؐ لکھیا بہت عجیب
 ڈٹھا اک براق توں جاری دونویں نبین
 اوس تھیں جبرائیل نے کیتا استفسار
 حضرت جبرائیل توں کہندا اوہ براق
 شان محمد مصطفیٰؐ سنی جو روزہ میثاق
 ہک وار ہی اس نبیؐ دا دیکھاں میں دیدار
 سن کے جبرائیل نے اس توں پکڑ لیا
 دروازے وجہ نبیؐ دے آندا اوہ براق
 دولت خانے آپ دے آئے ہوئے روان
 اتہانی ہک نبیؐ دے پھوپھی آہی جان
 جبرائیل براق توں باہر کرے کھڑا
 ڈٹھا پاک رسولؐ نے جبرائیل کھڑا
 کہیا جبرائیل نے بھیجا رب سلام
 میں تینوں لے جاؤساں ہن اوپر آسمان
 اٹھ محمد مصطفیٰؐ جلدی ہوتیا ر

زینت زیب بہشت دی ساری کرن مکھی
 ساری رات معراج دہی کہیا رب وہاب
 پہن لباس مہشت دے سارے کرو شکار
 تہاں دیدار جلیب دا ہو سہی انج عطا
 عیسیٰؑ موسیٰؑ پاس بھی کیتی ایہہ کلام
 آسمان تے آوسی انج رسولؐ خدا
 جاویں طرف بہشت دی ایجتوں ہو روان
 اسوں کرا سوار توں اوپر عرش لب
 ڈٹھا وجہ بہشت دے اندر ہک میدان
 پیشانی تے انہاندی قدرت نال خدا
 حضرت جبرائیل بھی آیا انہاں قریب
 نیویں گزوں کھڑا ہے مول نہ کروا چین
 توں کیوں اندر فکر دے روویں زار و زار
 چہل ہزاراں برس تھیں میں ہو یا مشتاق
 عاشق ہو یا اس دا کہیا اوس براق
 اندر اس دے پتھر دے روندان زور زار
 کہندا چل میں اسوں تینوں دیاں دیکھا
 جو سی پاک رسولؐ دا دست نہیں شتاق
 اگے اندر خراب دے آہا شاہ جہان
 ستے پاک رسولؐ ہی اوس دے وجہ مکان
 اندر جا کے نبیؐ دا دیندا پیر ہلا ر
 کیوں آیا ہیں رات توں کہیا نبیؐ خدا
 بعد سلاموں سد داتینوں رب غلام
 انج تینوں معراج دارب کیتا فرماں
 تینوں اوپر عرش دے سدیا رب عقار

کہ کے وضو رسولؐ نے دو رکعت نماز
جبرائیلؑ رسولؐ انوں چادر نور پہنا
گر بندیا قوت دابدھا نال کمر
چابک اوپر چادر سو چڑیا مروا رید
پھڑکے جبرائیلؑ نے دست رسولؐ انام
زمرم تھیں پھر وضو جاں کیتا نیک اوصاف
اندر حرم شریف دے پھیرے بعد طواف
وچہ حطیم رسولؐ داسینہ کیتا چاک
میکائیلؑ لیا نیا پانی زمرم حبار
دل نوں کر کے پاک اس دکھ دتا پھر زود
آندا باہر مکیوں حضرت نوں جبرائیلؑ
ساتھ فرشتے اوس دے آہا ستر ہزار
ہویا میکائیلؑ بھی حاضر اس میدان
مدارے ملک رسولؐ نوں کرن آداب سلام

پٹھ کے باہر آوندا پیغمبر خوش راز
جتنی سبز زمردی پیراں اندر پار
چابک سبز زمردی غور دے وچہ کر
جسدی وچہ جہاندے ناہیں دید شنید
آندا پاک رسولؐ انوں اندر بیت الحرام
رہیا کھڑا رسولؐ پھر کر کے ست طواف
تھوڑی دیر حطیم وچہ بیٹھا نیک اوصاف
دور کیتا پھر وحی نے دل تھیں غن ناپاک
دل نوں پاک رسولؐ دے کیتا دھو صفا
بند کیتا پھر شکم نوں حضرت سی خوشنود
آیا استقبال نوں حضرت اسرافیلؑ
کرن سلام رسولؐ نوں ہو کے صفای قطار
ستر ہزاراں اس دے ساتھ فرشتے جان
کہیا علیک رسولؐ نے اوپر انہاں تمام

بیان صفت براق و روانہ شدن

نالے اوہ براق بھی ہو یا آبر کھڑا
اوہ براق بہشت دا آہا عالی شان
گھوڑے دانگوں اسدے آپے چارے پیر
گردن تے دم اسدی دانگ تھرو دے خوب
طول درازی بازویاں ایہہ روایت ٹھیک
سینہ سرخ یا قوت دا چکے دانگوں نور
آپے سرخ یا قوت دے دونوں طرف کاب
تھئے اسدے اکھیا کھیر پاک

صفت کراں کی اسدی ہرگز لکھی نہ جا
منہ دانگوں اسان سا اسدا کراں بیان
ملک اندر مرط آوندا کرا آسماناں واسیر
بازو توانا اسدے دو طرفیں محبوب
کھولن تھیں سی جادندی مشرق مغرب تک
زین بہشتی پشت دے اوپر پیا ضرور
سچے کھجے اُمدے سدھن با جھ حساب
زنگ عجائب اس دا آہا بہت چالاک

اڑو اور انگ پرندیاں اور ہوا براق غیب
 کہنا پاک رسول نون جبرائیل وحی
 اوپر اس سے یا نبیؑ ہو کے جلد اسوار
 پکڑیا جا براق را جبرائیلؑ کا ب
 کہندے اس تے یا نبیؑ چلیں ہو اسوار
 ملک مقرب رب دی ہو کے صفائی قطار
 جہاں نزدیک براق دے آیا پاک رسولؑ
 آیا جبرائیل نون اس دم حکم خدا
 اور کیوں جلد براق تے ہوندا نہیں سوار
 تین ہون اسوار تھیں کیوں کیتی ہے ویر
 کہنا جبرائیل نون سن نون جبرائیلؑ
 میرے استقبال نون اوپر ہر آسمان
 میری خاطر رب نے کینا از معراج
 و ڈا تیرا براق ہے دتا بھیج خدا
 فردا روز نشور دے امت قبران تھیں
 ہر ہر دے سر ہو وہی بہت گناہاں بھار
 رستہ طول طویل سال پنجاہ ہزار
 تیر ہو سی تلوار تھیں بالوں ہوگ باریک
 امت اس پل اوپروں کیوں کہ ہو سی پار
 ایہ سن پاک رسولؑ تھیں کینا حکم خدا
 امت تیری اٹھسی جس دم قبران تھیں
 او تھے کہ کہ بھیجاں تیر براق سعید
 اس پل اوپر انہا نون تنگ نہ کہیاں سول
 ایہ سن پاک رسولؑ جہاں لگا ہوا سوار
 با بھیجیں ختم ہنہاں اوپر میرے کہ

جو اسدا اسوار سا عالی نیک نصیب
 ایہہ از تیرے واسطے اٹھد بھیجا سی
 دیکھیں وجہ آسمان سے جو ہیں گے اسرار
 میکائیل لگام نون جا کے پھرتے تباب
 ہیں فرشتے منتظر وجہ آسمان ہزار
 تیرے استقبال نون عالم دے سردار
 یاد آیا کچھ نبیؑ نون ہو یا بہت سول
 کئی کچھ فکر رسولؑ دے دلو چھتے پایہ
 کہیا جبرائیلؑ نے اسے عالم دے سردار
 سن کے پاک رسولؑ نے آکھ سنایا پھیر
 از عیون معراج ہے کینا رب جلیل
 کھڑے فرشتے منتظر با جھ حساب بیان
 دھریا قاب قوسین دامیرے سر تاج
 جہڑا اندر پدک دے لگھے ست دریا
 تنگے بھکھے اٹھسی جبرائیلؑ امین
 کیونکہ اوپر دوزخاں کہ سن اور رفتار
 ہیوگ بنیرا رات جیوں لڑا با جھ شمار
 کوئی پار بروری آوگ ناں نزدیک
 ایہ دل میرے فکر ہے جبرائیلؑ پار
 امت دا غم یا نبیؑ کھاویں نہ ذرا
 اوپر ہر ہر قبر دے جو ہیں اہل یقین
 کہ اسوار سے جاوسی وجہ بہشت مزید
 نون امت دے واسطے ہوویں نہ سول
 کیتی عرش براق نے عالم دے سردار
 با بھیجوں اس رسولؑ دے ہو اسوار

چلیا انج معراج نون ہے ایہ ختم نبی
 کیتی عرض براق نون نے سن لے پاک رسول
 چار ہزاراں سال تھیں سن اسوار براق
 پہلاں ہون اسوار تھیں ہک کرے اقرار
 باجھوں میرے اسدن چڑھن نہ اوپر ہور
 کر لے میرے نال نون، سن نون قول اقرار
 چڑھیا اس براق تے تاں اوہ رب والنور
 نہرے فرشتے رب دے ہو کے صفاں قطار
 اگے چھے نبی دے ہوئے سب روان
 قدرت ساتھ لوکایا اللہ رب ستار
 ظاہر نور رسول نون کر کے دیدکھا
 غالب اوپر مشعلاں ہو یا اس ظہور
 جاں یک قطرہ کرم داکر سی رب عطا
 غالب قطرہ کرم دا ہو سی نور ظہور
 ہتھوں چھڈ لکام نون حضرت پاک نبی
 چھڈی جلدوں لکام سی اڈیا بانہ بیاں
 دیکھیں جواب نہ مول نون رکھیں ایہہ لحاظ
 آخر او تھوں بڑیا اوہ براق شباب
 چلیا ہیں معراج نون اے جلیب خدا
 مول جواب نہ اس دادتا پاک رسول
 شاید اس جواب تھیں پوسی کچھ فساد
 تاں بھی ترک جواب دی کیتا اس لحاظ
 تاں بھی دین جواب نون جانا نبی خطا
 بولے پاک رسول نہ تاں بھی جان خطا
 سن نون چاہوں طرف تھیں جو آواز پی

کہندادوں براق نون جبرائیل و وحی
 سن کے ایہہ براق نون ہونی خوشی حصول
 ناں تیرے دیدار دانت تھیں مشتاق
 سناشتاق دیدار دوا عالم دے سردار
 ہون براق جو حشر نون حاضر کیم کرور
 ہو ویں اسدن پشت ہی نون میرے اسوار
 کیتی عرض براق نے حضرت کرے منظور
 گرد سواری نبی دے ہک لکھ دیہ ہزار
 مشعل آہی نور وحی ہر ہر دے ہتھ جان
 سی تند نور رسول دوا وچہ حجاب ہزار
 حکم ہو یا جبرائیل نون اک حجاب اٹھا
 پردہ ہو یا دور جاں ظاہر ہو یا نور
 دیویں گردے ساں دے ہوگ اہنیر اخطا
 اوہ سیاہی گناہ وی ساری کر سی دور
 حضرت ہوئے سوار جاں کہیا تڈوں وحی
 رستہ ہے ایہ جاندا ہو سی آپ رواں
 وحی کہیا وچہ راہ دے جو کوئی کہے آواز
 سن کے اس آواز نون دیویں نہ جواب
 سچی طرفوں آپ نون آئی ہک نذر
 نون اندر اس راہ دے جلدی کرو نہ مول
 کہیا جبرائیل داسا حضرت نون یاد
 کھتی طرفوں نبی نے پھیرنی آواز
 تھوڑا اگے جہاں گئے پھچوں سنی ندا
 آئی اگلی طرف تھیں پھچوں ہک ندا
 کہندا پاک رسول نون اگے ہوئے وحی

جو تیس سچی طرف داوتا نہ جواب
 امرت تیری اس تھیں ہونڈی بہت یہود
 جے توں کھتی طرف دا دیندا کچھ جواب
 جے اگلی آواز تھیں کر دے آپ کلام
 جے پھلی آواز تھیں کہندا کچھ رسول
 او تھوں ہوئے روان جاں من توں یہ کلام
 آپے اندر ہتھ دے اسدے دوپڑ جام
 دو دھ اندر ساہک دے دو جے وچہ شراب
 کر منظور رسول نے نوش کیتا لے شیر
 او تھوں ہوئے جاں اگہاں کیتی وحی آواز
 روضہ پاک رسول دا ہے گا جس مکان
 ہو اسوار براق تے حضرت رڈے پر
 اتہ نبی براق تھیں او تھے پڑھی نماز
 اندر اقصیٰ مسجد آئے پھیر حضور
 اللہ خاطر نبی دی زندگی کیتے سب
 دوم روایت آیا روحاں سب انبیا
 ہو ر دو گانہ آپ نے او تھے پڑھی نماز
 اگے ہو یا مصطفیٰ پچھے ملک رسول
 دست مبارک نبی آوا پھڑکے جبرائیل
 ڈٹھا پاک رسول نے حجرے اندر آر
 ڈنڈے بنز مردی اسدے آپے سب
 بازو کھلے ہک جے ڈھکے تمام زمین
 اس وانام سترانج ساد دھریا آپ اللہ
 ہر ہر وچہ مقام سی ہک فرشتہ شاہ
 اس رستہ تھیں چلیا اوہ براق رسول

جلیتوں اس آواز تھیں کر دے کچھ خطاب
 چھڈ جانڈے اسلام لوں دل نہیں ہونڈو
 مشرک امرت ہونڈی تیری بہت خراب
 امرت ہونڈی گرتاں نبی علیہ السلام
 وچہ نہہاری ہونڈی امرت جاشمول
 ہک فرشتہ آپ لوں کر دے آئے سلام
 آندے اوہ نزدیک جاں نبی علیہ السلام
 ہک کریں منظور توں کہندا ملک کتاب
 راضی دل وچہ اپنے ہو یا ماہ منیر
 شہر مدینہ آیا اس وچہ پڑھن نماز
 اس جا پڑھی نماز سی حضرت شاہ جہان
 پہنچ گئے کوہ طور تے مول نہ لگی دیر
 رواں ہوئے پھر اگہاں لوں حضرت نال نیاز
 سب پیغمبر آوندے حضرت پاس ضرور
 اندر مسجد آیکے داخل ہوئے سب
 پاک نبی دے ملن لوں بھجیا آپ خدا
 پچھے ملک پیغمبراں کیتی آئے نیاز
 فارغ ہو نماز تھیں جانڈے اوہ مقبول
 اندر بیت المقدس وڑیا نالی دلیل
 پوڑھی سرخ یا قوت دی کھڑی آہی اسجا
 بازو دو لوں اسدے آپے قدرت رب
 اوہ بھی بنز مردی آپے کریں یقین
 اس دیوچہ مقام سی گنتی وچہ پنجاہ
 تالیح اس دا ملک سی ہو ر ہزار پنجاہ
 اڈیا دل آسمان دے دیر نہ کیتی مول

ڈوہنگا دو برس دارستہ پانی سا
ستر ہزار زنجیر تھیں جوڑی کرتوں یاد
لنگھ گیا اوس دائر تھیں حضرت ماہ منیر
اوہ پہلے آسمان دے زیر گیا ساتا
اوپر روح رسول دے یارب بھیج دلام

اگے اندر راہ دے آیا ہک دریا
لنگھ گیا دریا جاں اگے آئی باد
ستر ہزاراں ملک سی ہر ہک نال زنجیر
رستہ پنج سو سال دا جدوں براق گیا
ہردم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

بیان آسمان اول

دروازہ آسمان دا ڈٹھا نبی کریم
جنڈرا مروارید دا لگا آہا خوب
اسماعیل اوس نام ساتا بیع اسدے ہور
کہیا جبرائیل نے اوسنوں اے دربان
کہیا اوس دربان نے کی ہے تیرا نام
کہیا جبرائیل نے میں ہاں جبرائیل
سن دروازہ کھولیا ہو یا بہت خوشی
اوتھا اوہ آسمان سا پنج سو برسوں راہ
ہک گوردہ فرشتیاں ڈٹھا پاک رسول
پیغمبر جبرائیل نون کیتا استغفار
کہیا جبرائیل نے ایہ ہیں ملک تمام
است کارن اپنی تون بھی منگ دعا
دوویں ہتھ دراز کر منگے نبی دعا
اگے ہو یا جاں نبی آدم ہک شریف
حضرت کہیا وحی نون ایہ ہے کون انسان
نیڑے جا کے نبی نے کہیا سلام علیک
حضرت آدم آکھیا سن میرے فرزند

بنیاں سرخ یا قوت دا آہا اوہ تمام
ہک فرشتہ اس جا سا دربان عجوب
ستر ہزاراں ملک سی وڈا صاحب زور
کھولیں در آسمان دا ہو تو جلد روان
کون دو جاتیں نال ہے ایہ بھی کس کلام
ساتھ محمد مصطفیٰ سن اے اسماعیل
حضرت تائیں مر حبا کہندے ملک سبھی
گیا اوپر آسمان جاں حضرت خواہ خواہ
سی اوہ وجہ قیام دے ذکر اندر مشغول
ایہ فرشتہ کون ہے دیسی کہ اظہار
پیدا ہوئے جدوں تھیں رہند وجہ قیام
فرض قیام نماز دے اندر کرے خدا
کیتا فرض نماز وجہ تدوں قیام خدا
سٹھ گزاں اس قدسی آہا بہت ضعیف
بابا آدم ایہ ہے کیتا وحی بیان
دے جواب سلام دا آدم ہوئے لبیک
دیکھ تیرا دیدار میں بہت ہو یا خورشید

شیروں بہت سفید بھی پانی اسدا سا
 ایہ بکرا لھیان ہے کیتا وحی کلام
 اس بھئی بارش ہووی قبران تے ہر جا
 زندہ سارے ہووسن مردہ رہے نہ کو
 تیز چالاک براق سا گیا دوجے آسمان
 اوپر روح رسول گدے یارب بھیج مدام

رخصت ہو کے اس بھئی ڈٹھا ہک دریا
 پچھیا حضرت وحی نوں اس دریا دا نام
 روز حشر دے مردیاں زندہ کرے خدا
 قبران اوپر ایس بھئی جس دم بارش ہو
 اس دریا بھئی لنگھیا جاں اوہ شاہ جہان
 ہر دم میرے طرف بھئی لکھ درود سلام

بیان آسمان دوم

دروازہ کھلوا یا کر کے وحی نداء
 ڈٹھا دو لکھ تابع اسدے ملک پچھان
 ہر دم یاد خدا ایدے اندر ہم بندے موز
 دین جواب سلام واسن کے ملک تمام
 کہن دیدار رسول گدا رہیا شوق قدیم
 آہے وچہ رکوع دے اوہ فرشتے جان
 ایہہ فرشتے کون ہیں کہ حالت اظہار
 جد بھقیں پیدا انہا نون کیتا رب غلام
 طرف نیچے آسمان دے کیتی نہیں نظر
 ایہہ رکوع نماز وچہ بخشے جل جلال
 اوہوں آگے چلپا اللہ دا مقبول
 پچھیا جبرائیل نوں ایہہ ہین کون سنا
 حضرت عیسیٰ دوسرا ہے گا عالی شان
 دین جواب سلام دا دونوی اوہ رسول
 اللہ نے دکھلایا تیرا ان دیدار!
 بیٹھا ہک جا دیکھیا آہا صاحب زور

جان دوجے آسمان تے گیا رسول خدا
 جاں دروازہ کھولیا آہا اس دربان!
 ہک ہک دی سہی تابع دو دو لکھاں فوج
 انہاں تائیں نبی نے کیتا جا سلام
 سب نبی نوں دیکھ کے کرن آداب تعظیم
 ڈٹھیاں صفاں رسول نے ہو کے اگہاں وان
 کہندا جبرائیل نوں عالم واسر دار
 کہیا جبرائیل نے ایہہ ہیں ملک تمام
 کدے رکوع بھئی انہاں نے نہ اٹھیا سر
 توں بھی ایس رکوع وار بھئی کہیں سوال
 کیتی عرض رسول نے ہوئی اوہ قبول
 دو شخصیاں نوں دیکھیا حضرت نے ہک جا
 حضرت یحییٰ ایک ہے کیتا وحی بیان
 دوہاں تائیں سلام جاں کیتا پاک رسول
 کہندے اوہ رسول نوں عالم دے سردار
 گیا اگہاں جاں نبی ایک فرشتے ہر دور

اوپر اس دسے جسم دسے سر سا ستر ہزار
 ہر ہر منہ دسے نال سی ستر ہزار زبان
 حضرت کہیا وحی نون میںوں دس بیان
 ایہہ موکل رزق دا قاسم اس دانام
 روزی ایہہ پہنچا وندا جیونکر حکم خدا
 ایہہ گل سن کے وحی تھیں سوئے آپر وان
 ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

منہ ہر ہر نالی سا او تن نال شمار
 ہر ہر نال زبان دسے ذکر کرے سبحان
 ایہہ فرشتہ کون ہے کیتا وحی بیان
 بندیاں رزق پہنچا وندا ہے گا ایہہ دمام
 کمی زیادہ استحقاق کھدا نہ ذرا
 ہک پل اندر آیا اوہ تیجے آسمان
 اوپر روح رسول دے یارب پھرج دمام

بیان آسمان سوم

جاں تیجے آسمان تے آیا اوہ براق
 جاں اوپر آسمان دے آیا اوہ حضور
 تابع آپے اُس دے ترے لکھ ملک بیان
 لگے جا کے نبیؐ نے دیکھی قدرت رب
 حضرت کہیا وحی نون دس انہا نہا حال
 کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
 ایہہ عبادت انہا ندی رہندے وچہ سجود
 ایہہ عبادت اپنی امت خاطر نون
 منگی اللہ پاک تھیں حضرت جدوں دعا
 گیا اگاہاں جاں نبیؐ ملے داودؑ نبی
 اگے ہو کے نبیؐ نے کیتا اوس سلام
 رخصت ہو داود تھیں ڈٹھا حضرت جا
 قدوڈا اس ملک دا ایسی ستر ہزار
 ہور فرشتہ اس دے تابع آپے جان
 نوئے ہزاراں بیس دارستہ سا قد طول

دروازہ کھلوا یا اللہ دے مشتاق
 دکھی اس دربان دی جو سی فوج ضرور
 ہک ہک دی سی تابع تری لکھ ہور چھان
 کمی ہزار ملک سا سجدے اندر سب
 کد تھیں سجدے وچہ ہیں ایہہ ملک خصال
 پیدا کیتا انہا نون حد تھیں ہیں سبحان
 اندر ایسے ذکر دے رہندے ہیں خوشنود
 منگیں اللہ پاک تھیں حضرت وسلاہوں
 سجدہ کیتا فرض تاں وچہ نماز خدا
 پاک نبیؐ نون دیکھ کے ہویا بہت خوشی
 دے جواب سلام دا کہہ کے خوشی تمام
 اوپر ہک مکان دے سا ہک ملک خلا
 مشرق مغرب تک سی درازی یار
 طول عرض میں انہا ندا ایہہ بھی کراں بیان
 جو کوئی دیکھے آدمی ہوش جائے سب بھول

اڈمیاں نوں گزرتھیں کر دے اوہ فنا
 او نوں قدرت رب تھیں زندہ ہوندے پھیر
 زندہ ہوندے پھیر اوہ رب ہی قدرت نال
 کس دی امت ایہہ ہیں کی ہے انہاں خطا
 کہیا جبرائیل نے ایہہ سب ہیں جبار
 تک قیامت انہاں نہ رہی ایہو حال
 اگے ہو یا جاں نبی آیا بحر سقیم
 کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اوہ دریا
 نوح نبی دا آیا تندوں طوفان
 زمین اتے آسمان دا جو ہے فرق پھان
 ایہ وڈا دریا ہے جس دا انت نہ کو
 ایہ سن جبرائیل تھیں حضرت ہوتے روان
 ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

زرہ زرہ انہاں نوں پھیر کرن اس جا
 دوجی واری مار دے ملک انہاں نوں گھیر
 حضرت کہیا دوجی نوں دس انہاں نہ حال
 دائم انہاں واسطے جو ہے ایہہ سنا
 رحم نہ ہرگز انہاں نوں آیا ہے بک دار
 پیغمبر نوں دیکھ کے حیرت ہوئی کمال
 ایہہ کہیا دریا ہے کہیا نبی کریم
 تھوڑا پانی ایس تھیں اوہ زمین گیا
 خلقت ہوئی غرق سی اسوچہ کریں بیان
 ستواں حصہ اس دا کیتا دوجی بیان
 باجھوں اللہ پاک دے واقف پھر او
 بیسن چوتھے آسمان دا اگے کراں بیان
 اوپر روح رسول دے یارب بھیج دلام

احوال آسمان چہارم دریاں ملک الموت

جاں چوتھے آسمان تے گئے رسول خدا
 کہیا ایہ دربان نوں حضرت جبرائیل
 کھولیا در دربان جاں ڈٹھا پاک رسول
 گنتی اندر چار سو آپے پورے جاں
 بلیا پاک رسول نوں موسیٰ علیہ السلام
 دے جواب سلام دا موسیٰ ہوتے خوشی
 حاکم دی اک نبی ڈٹھی ہور قطار
 وجہ تسیخ خدا بیدی آپے اوہ مشغول
 کہیا جبرائیل نے سن توں شاہ جہان

رستہ پنج سو سال دا ہک پل وجہ گیا
 کھولیں در آسمان دا آیا نبی خلیل
 آپے اس دربان دے تابع ملک قبول
 اور حقوں پاک رسول جاں اگے ہو روان
 اگے ہو کے آپ نے کیتا جا سلام
 کہہ داکر خدائے دا دیکھ دیدار نبی
 اوہ آئی وجہ قعدہ اندر باد غفار
 بات دینیں وجہ قعدے ذکر اندر ہر سول
 ایہ عبادت رب تھیں کہ توں طلب بیان

قندے خاطر نبی نے کیتی تدوں و عا
 اس جگہ تھیں ہو گیا حضرت جدوں روان
 عورت بھی فرعون دی بی بی آسیہ جان
 ستر ہزاراں محل سا آسیہ دا توں جان
 مریم دا جو محل سا وڈا عالی شان
 او سے جاگہ نبی نے ڈکھا عذرا ییل
 بہت فرشتہ رحم دے سچی طرف کھڑے
 کھتی طرف جو ملک سی انہاں سیاہ لباس
 باہر منہ تھیں آوندے شہدہ روزخ نار
 سچے کھتے نہ کرے کر دا اوہ دھیان
 ڈگ ڈگ پتے رکھ تھیں تھالی پوندے آر
 کہندا جبرائیل نوں اگے ہو جبرائیل
 کیتی ملک الموت نے حضرت دی تنظیم
 کہیا ملک الموت نے جو پیدائش سب
 روحاں امت تہہ دی جاں میں لگاں لین
 میرے اگے پائی جو ایہہ تھال پیا
 اگے عذرا ییل دے سی اک تھالی خوب
 اس تختی تے نام ہے جو سب خلق خدا
 رحمت دے ایہ ملک ہیں سچی طرف کھڑے
 ایہ جو ہک درخت ہے وڈا عالی شان
 دنیا تے جاں آدمی ہوندا ہے بجار
 موت آوے جاں آدمی پتا ہووے جدا
 تختی دل ہاں ویکھدا کہ پتے تے دھیاں
 کہ دریا تے اسدی قبض کراں میں جان
 گھلاں سچی طرف تھیں تدوں فرشتیاں میں

قندہ تدوں اخیر دا کیتا فرض خدا
 بی بی مریم آئے اوپر ہک مکان
 ایہہ بھی ہک مکان تے آہے عالی شان
 آہے مردار پید دے سارے اوہ مکان
 جڑے فیروزے اسدے سارے چو مکان
 پٹیٹھا سا ہک تخت تے اوپر قدر جلیل
 کھتی طرف ظلم دے آہے بہت پرے
 صورت بہت ڈراونی جانڈے ویکھو اس
 ہتھیں گزراں آتشی غصہ وچہ انگیار
 اگے اک درخت سا اسدے عالی شان
 ہتھ فرشتیاں دیوندا عذرا ییل اھٹ
 ایہ محمد مصطفیٰ دیکھیں عذرا ییل
 کیتا کھڑا براق نوں حضرت نبی کریم
 قابض انہاں روحاں دا میں کیتا پ
 کہو ارحم کمال ہاں اسے سرور تھلین
 ایہہ دنیا دے وانگ ہے دیواں حال تا
 تختی اندر ہتھ دے آہی ہک مرغوب
 ایہہ درخت نشان ہے جد تک رہے بقا
 جو ہیں کھتی طرف دے اندر ظلم بھرے
 ہر پریتے تے نام ہے لکھیا ہر انسان
 پتا اسدے نام دا زرد ہوندا اک وار
 پوندا تختی وچہ ہے میرے اگے آر
 تختی اوپر اس دا نام نہ رہندا جان
 جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں کہ فرمان
 قبض کراں روح اسدی آکھ سنایا میں

جے بندہ بدکار ہے کھتی طرفوں زرد
 کہیا عزرائیل نے میںوں غرضی نہ مول
 ایہہ ملیوں معلوم ہے مردا جاں انسان
 اوہ ہوندے سب کرم دے چھ لکھ ہور عذاب
 جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں ملک رحیم
 جو یک واری جیکے قبضی کریدے جان
 کہیا پاک رسول نے دسین ہور بیان
 یا اس اندر دخل ہے ہو فرشتیاں لوں
 جبدن تھیں ایہ رب نے سوچی ملیوں کار
 تابع تر نزار ہے ملک جو صاحب زور
 اوپر انہاں فرشتیاں ہے میرا فرمان
 کر دے اندر بدن دے کجا اسوں قید
 حضرت اسوں اکھیا کر کے ہتھ دراز
 کہیا ملک الموت لوں پیغمبر نے جھب
 کہیا عزرائیل نے کہہ توں پاک رسول
 کہیا پاک رسول نے امت میری جان
 قبض کر یں توں رحم نہیں ہو دین نہ خفیف
 کہیا عزرائیل نے ملیوں قسم خدا
 حکم ہمیشہ آوندنا ملیوں ستر ہزار
 روح گروہ محمدی توں ای عزرائیل
 ویلے موت نہ انہاں توں نم وچہ کر یں غریق
 امت داعم نہ کر یں توں حضرت دن رات
 رخصت ملک الموت تھیں لیکے ہو یا حضور
 یک دانہ یا قوت و اسابیت المسمور
 یک ہزار قندیل سی اس وچہ بہت عبوب

دیواں گھل فرشتیاں جے ہے اوہ مردود
 گنتی نال فرشتیاں اللہ دے مقبول
 حاضر چھ لکھ ہوندا تودوں فرشتہ آن
 حاضر ہوندا آیکے میرے پاس کتاب
 جے بندہ بدکار ہے تاں بھی رحم عظیم
 دوجی وار نہ جاوندے تک قیامت جان
 لوں خود کردا قبضی ہیں روحانوں سب جان
 کہیا ملک الموت نے سن اے حضرت توں
 اس جگہ تھیں اٹھیا کدی نہیں ہکو ار
 یک یک دمی ہے تابع ستر ہزاراں ہور
 روح بدن انسان دے اوپر یک مکان
 تاں میں ہتھ دراز کر پاٹ لوں جیوں صید
 تیرے اگے یک ہے میری ایہ نیاز
 کتنے گنتی وچہ ہیں ایہ فرشتے سب
 جو اکھیں دل جان تھیں کر ساں اوہ قبول
 قبض کر یں توں انہاں ندی عزرائیل جان
 عاجز اوہ ناٹاں ہیں نالے بہت ضعیف
 اللہ ہر دن حکم ہے کردا نال رضا
 تیری امت واسطے کہندا رب غفار
 قبض نہ کر توں غضب تھیں کہندا رب جلیل
 کیونکہ دیواں رنج میں جاں خود رب شفیق
 اوہ غریب نواز ہے دسی آپ نجات
 آیا پیش رسول لوں چہر بیت المسمور
 آپے سبز مردی دودر دازے نور
 سب گویا قوت تھیں اوہ بنایا خوب

منبر سونے سرخ و اس و چہ عالی شان
 طول بلندی اس دی پنج سو برسوں رلہ
 بنیاد ہے جس روز تھیں اوہ بیت المعمور
 ساتے جو ہے عرش سے یک نوری دریا
 جو بکھواری آوندے اوتھے کرن طواف
 اگلے روز طواف لوں جان فرشتے ہور
 پھر کے دست رسول دا جبرائیل وحی
 اذان کہی جبرائیل نے اوپر جا مینار
 آسمانوں تھیں ہو گئے جمع فرشتے سب
 پڑھن دو گانے واسطے آندے تیار
 وچہ فرشتیاں مرسلان ہو یا نبی امام
 خواہش دل وچہ نبی کرے ہوئی تدریس زیاد
 پڑھن نماز جماعت تھیں بندے تیرے رب
 حکم ہو یا ایہ نبی لوں امت اندر نہیں
 روز جمعہ دے جمع ہو لیں ایہہ ثواب
 جمع ہمیشہ ہووندے روز جمعہ دے کار
 ہاگی جبرائیل لوں روز جمعہ ایہہ کار
 پڑھدا اوپر منبرے خطبہ اسرائیل
 سب فرشتے آوندے کچھ پڑھن نماز
 شاہد رہو فرشتیاں ایہہ ثواب اذان
 پھر بلند آواز تھیں کہندا اسرائیل
 امت وچہ محمدی جو ہیں لوگ خطیب
 پھپھوں اس تھیں آکھدا حضرت میکائیل
 امت وچہ محمدی جو ہیں سبہ امام
 سب فرشتے آکھدے پھر بلند آواز

چاندی دا مینار اک روشن ساتابان
 پیدا روز میثاق دی اس دی ہوئی بناہ
 روز فرشتے آوندے ستر ہزار ضرور
 کر کے اس وچہ غسل اوہ کرن طواف سدا
 وحی وار نہ آوندے تک قیامت صاف
 ایہہ بیت المعمور دے اندر رہندا شور
 منبر پاس لیا گیا جو کعبے وچہ سی
 وچہ فرشتیاں مرسلان ہو گئی اظہار
 حاضر ہوئے انبیاء حکم کیتا ایہ رب
 کرن امام رسول لوں کچھ صفایا تیار
 رخصت بعد سلام تھیں ہوئے اوہ تمام
 ایہ نماز جماعت تھیں تینوں رب عباد
 اوہ دعا رسول محمدی اللہ منیٰ جھب
 غرض جماعت کراں گاسن پیغمبر میں
 رمل پڑھن جمعہ لوں مومن آشتاب
 وچہ بیت المعمور دے جو ہیں ملک خدا
 اذان بلند آواز تھیں کہے اوپر مینار
 کر کے امامت جمعہ دی حضرت میکائیل
 فارغ ہو نماز تھیں کردا وحی آواز
 بخشیا روح مورتیاں جو ہیں وچہ پیمان
 اس خطبہ دا اجر جو دتا رب جلیل
 اجر انہا توں بخشیا بخشے رب مجیب
 اجر امامت جمعہ دا ہیکا و طواجلیب
 میں ایہ انہاں بخشیا بخشے رب غلام
 لیا سائن اجر جو اندر اس نماز

بخشیا سب نمازیں اوست پاک رسولؐ

پڑھے جماعت ہجرت و وا جو اندر مقبول

بیان آفتاب

تیک قیامت اتنا نڈا رہی ایہ دستور
 بڑیا بیت المعمور تھیں جس دم نبیؐ خدا
 طول درازی اسدی سن میں کراں شمار
 راوی ابن عباس ہے لکھ دا ہور شمار
 ایہ سورج جاں رب نے کیتا سا پیدا
 ہو رہنایا اس تے اوپر تخت عجبیب
 پاوے تن ہزار سی اس دے وچہ شمار
 سٹھ ہزار فرشتیاں رزہ ہوندا فرمان
 مشرق طرف اٹھائیکے سورج دین چڑھا
 پھر چوتھے آسمان تے کر دے ہیں شغول
 اگلے دن پھر آوندے سٹھ ہزاراں ہور
 تیک قیامت اس دارہی ایہہ دستور
 سورج جہول غروب ہے ہوندا ویلے شام
 سجدہ اگے رب دے سورج کر دیا جا
 جا پھر بلک چڑھاوندے سورج مشرق
 لکھیا وچہ کتاب دے ڈٹھا ہے ہک جا
 چوتھا حصہ رات دا جاوے جہول دیا
 چڑھ توں جا زمین تے سورج جلدی نال
 خلقت اوپر زمین دے ربا کیے گناہ
 طاقت دیکھن دی نہیں میرے اندر مول
 پھر نہیں کچھ ہوندا سورج توں فرمان

سورج دا کچھ حال میں اگے لکھاں ضرور
 تھوڑا اگے جاں گیا سورج نظر پیا
 سٹھ حصہ اس زمین تھیں اوہ زیادہ یار
 اسی ہزاراں سال دا رستہ طرف چہار
 سونے دی ہک تختے بلکاں خوب بنا
 آہا سرخ یا قوت تھیں بنیاں سی عجبیب
 ملک اٹھاون او سنوں رل کے سٹھ ہزار
 اوہ فرشتے آوندے سب چوتھے آسمان
 شام تائیں لے جاوندے اسنوں مغرب دا
 اندر ذکر خدا ییدے رہندا ایہہ معمول
 سورج اوہ چڑھاوندے آدوے دن زور
 بعضیاں وچہ روایتاں لکھیا وچہ ضرور
 ہیٹھ عرش لے جاوندے رلکے بلک تمام
 صبح صادق دے تیک اوہ سجدے ہے پیا
 شام تائیں پھر آوندے مغرب دیرل چل
 زیر عرش لے جاوندے سورج جہول اٹھا
 سورج تائیں حکم ہے کہ دا پاک خدا
 سورج اگے رب دے عرض کرے نی الحال
 دیکھے مول نہ جاوندے میتھیں پاک اللہ
 چڑھنا ربا زمین تے مینوں نہیں مقول
 ادھی گزرے رات جاں حکم کرے سبحان

سورج اگے رب دے کر دعا عرض سنا
طاقت دیکھن دی نہیں میرے دچہ خدا
او ہو کر دعا عرض سے سورج حال بیان
بدکاراں دی سورج جا دیکھیں نہیں خطا
بیٹھے اندر ذکر دے دل تھیں ہوشاد
بیٹھے رہن ذکر دے اندر اوہ مشغول
مول نہ بندے عاصیاں دی توں دیکھ خطا
صبح صادق پھر ہو ندی او سے وقت عیاں
ہن احوال رسول دا اگے لکھاں کتاب
او پر روح رسول دے یارب بھیج دمام

چڑھ توں با کے سورج ہوندا حکم خدا
رہا او پر زمین دے خلق جو کرے خطا
باقی رہندے پھیر جاں پھیر ہوندا خزان
سورج تھیں سن عرض ہے کہندا پیر خدا
لے لے ادھی رات تھیں ملیوں کر دے یاد
چڑھیں نہ جتنگ مول توں اوہ نہ اٹھن مول
توں برکت تھیں انہا ندی چڑھیں نہین تے جا
تاں پھر سورج ہو ندی او سے وقت رواں
ایہ سورج دا حال میں ڈٹھا دچہ کتاب
ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

بیان آسمان پنجم

اوہ پنجم آسمان دی ہو یا طرف روان
ڈٹھا جا دربان توں آیا دچہ سرور
پہنچ پنچ لکھ سی تابع آہا ہک ہک دی
لوط، اسحاق، یعقوب بھی نالے اسمعیل
دین جواب سلام داراضی ہو تمام
نالے ہو پینچراں کیتی بہت تقظیم
وڈا اس دا قدر سانالے صاحب زور
ہک سے لقمہ کھالے ساری موجودات
سا اوہ سارا آتشی قدرت نال خدا

ہو یا براق رسول دا او تھوں اگہاں پھان
جاں پنچویں آسمان تے آیا اوہ حضور
تابع پنچ لکھ آندے آپے ملک قوی
او تھے ملیا بنی توں ابراہیم خلیل
سبھناں تائیں آپ نے کیتا جا سلام
کرے مصافحہ نبی تھیں حضرت ابراہیم
ہک فرشتہ اس جا ڈٹھا حضرت ہوز
سن میں اس قدر دی آکھاں سب حالات
حضرت اگے جا یکے ڈٹھا ہک دریا

اس دریا تھیں لنگھ کے حضرت ہوئے پار
جا چھوویں آسمان تے پہنچ گیا ہک دار

اقوال اعلیٰ ششم و دین حضرت میکائیل را

دروازہ کھلواتیا کر کے وحی آواز
 تابع ہے اُسے چھ لکھ ملک تمام
 یک دروازہ اس جاؤٹھا سا حضور
 دروازے نور اُسے دیکھتے ہی جان
 حضرت جبرائیل تھیں کیتا استفسار
 کہیا جبرائیل نے جس دم پاک خدا
 ملکاں نظری آؤندا اوہ ہمیش غذاب
 ملکاں اس غذاب تھیں شگی تندوں مان
 پردہ ایہہ فرشتیاں قائم کیتا چار
 حضرت جبرائیل انوں کہے رسول کمان
 دوزخیاں دا حال کجھتاں ہووے معلوم
 کہیا جبرائیل نے سن اے پاک رسول
 تاں پھر جبرائیل نوں کیتا حکم خدا
 عرض کیتی جبرائیل نے کنجی ناہیں پاس
 حکم آیا ایہہ کھولنا مشکل ناہیں مول
 جدوں اشارت انگلی کیتی اس مقبول
 اندر اوس دے دیکھیا ساہک بلکہ ہمیب
 ایڈا سامنے اس دا سبب زمین آسمان
 گرد فرشتے اس دے پئے لباس سیاہ
 گزراں تھیں آتشیں زخم نہ کروے مول
 پاک منبر تے انہاں دا بیٹھا سا سردار
 اسی ہزاراں پرسی اس منبر دا جان

سن توں اس دربان دا جو کجھ آہا ساز
 او تھوں اگے جاں گیا نبی علیہ السلام
 سب سقید کا فوردا آہا روشن نور
 نقل دروازے اُسے جویں زمین آسمان
 اس درسا حال توں دسین کر اٹھا رہ
 دوزخ ہور عذاب دی کیتی جدوں بنا
 دیکھ فرشتے اسوں رہندے سی بیتاب
 ہو یا اللہ پاک دا اس ویلے فرمان
 ایہہ دروازہ رکھ کے چندرا دتا لار
 چندرا کھول دکھا توں مینوں اسدا حال
 دوزخ نوں بھی دیکھ کے حال کراں مفہوم
 تینوں دوزخ دیکھنا عرض نہیں کجھ مول
 چندرا کھول رسول نوں اسدا حال دیکھا
 کنجی ہاتھوں کھولنا آدے نہ قیاس
 کرے اشارت انگلی جے سن پائے سوال
 چندرا کھلا اس دا آہا اوسے رسول
 ہدیت آدے اس تھیں آہی شکل عجیب
 ہکے داری پالنے ایہہ سب وجہ جہان
 صورت بہت ڈراؤنی زخم نہ مول نگاہ
 انہاں دے سردار دا آہا ایہو رسول
 اوہ فرشتے اس دے آپے تا بعدار
 بلول عرش ساہک دا چونکر ہے آسمان

دیکھتے فرشتے انہاں توں اترے سب بدن
 بیٹھا نیویں گردنے منبر تے سردار
 اسارے منہ تھیں اگ دے ڈگری سی انگیار
 زمین برابر اسارے منہ تے پشماں ہو
 دشت نبی کریمؐ نوں اس دیکھ پسی
 کہیا جبرائیل نے اس دا مالک نام
 اسوں پاک رسولؐ نے کیتا جا سلام
 کہیا جبرائیل نے سن اے مالک یار
 سن کے نام رسولؐ و اسوں اوہ ڈٹھا
 پھڑکے ہتھ رسولؐ دا کہندا راضی ہو
 امت تیری یا نبی جو ہے گوشت پوست
 جو کوئی تیری پر دی کردا نہیں قبول
 رخصت اس تھیں ہوئیے ٹریا نبی خدا
 پاک نبیؐ نوں دوہاں نے کیتا جا سلام
 یک روایت لکھیا وچہ ہشت نبیؐ
 ڈٹھا میکائیل نوں اگے ہوئے رسولؐ
 پاس ترازو اس دے آہا یک سیا
 ڈنڈی آہی اسدی مشرق مغرب تیک
 حضرت میکائیل نوں حضرت کرے سلام
 بعد جواب سلام دے کیتی اوس کلام
 سز فورانی بنی نے ہوو ڈٹھا دریا
 ہرگز انہاں فرشتیاں انت نہ آہا کو

روح نہ ہرگز اسدے دیکھ لہے وچہ تن
 ہر دم ذکر خدا پیدا کردا استغفار
 پینی دے سوراخ تھیں نا لے با پچہ شمار
 انہاں تھیں بھی آلتھی شعلہ پیدا ہو
 کہندا جبرائیل نوں ایہ کون اجی
 کہے نہیں ایہہ سیا اندر عمر تمام
 اوہ نہ ہرگز بولیا کیتی نہ کلام
 ہے ایہہ ختم پیغمبراں عالم داسرار
 دے جواب سلام دا ہو کے تیرت کھڑا
 وچہ فضیلت بزرگی تیرے جیڈ نہ کو
 دوزخ تائیں حرام ہے سن اے بد دوست
 میوں اوپر اسدے رحم نہ ہرگز مول
 روح اتے ادریں نوں پھرے یک جا
 راضی ہوئے دیدار تھیں اوہ رسولؐ کرام
 ڈٹھا سادریں نوں ہے ایہہ بات صحیح
 سا کہ سی یا قوت تے بیٹھا اوہ مقبول
 اوہ سارے آسمان دے جان برابر سا
 ہوو طو مار حساب دا لکھ لکھ دیرا ٹھیک
 دے جواب سلام دا ناں تعظیم تمام
 رزق پہنچاؤن خلق نوں ہے ایہ میرا کام
 وچہ فرشتے اس دے کردے ذکر خدا
 گنتی باجھ خدا تیرے معلم کسے نہ ہو

وچوں اس دریا دے لنگھ براق گیا
 ہن ستویں آسمان دے تائیں پہنچا جبار

بیان آسمان، ستم

دروازہ کھلوا یا کر کے و جی ندا
راضی ہو یا دیکھو کے اون رسول کرام
کر دے ذکر خدا پیدا سارے اندر موج
سی اوہ وچہ قیام دے اندر یاو اللہ
وچہ عبادت ربی رہندے لیلی و نہار
ہک فرشتہ انہاں وچہ ڈٹھا اسی حضور
تاں بھی تکم نہ اسدا ہرگز مول بھرے
ستر ہزاراں منہ سے ہر سرنیک رہنیں
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کرے سبحان
وچہ بہشتاں جاوندا روز اوڑا ری مار
بانڈو آہے ہلاوندا پھر شوپیں اسی
ہر قطرے پھیں ملک ہک پیدا کرے غفار
تیک قیامت انہاں ندا رہی ایہ بھول
کر ہی تے الماس دی بلجھا ڈٹھا زور
ستوین سلجھ زمین دے اس دے پر مقیم
ست لکھ اسدی تابع رہن فرشتہ ٹھیک
کہیا جبرائیل نون اس دا نام سدا
او پھوں اگے لے گیا حضرت نون جبرائیل

جاں شوپیں آسمان تے گئے رسول خدا
پاک نبی دربان نون کیتا جا سلام
ست لکھ اس دربان دی تابع آہی فوج
آہی ہر دی تابع ست ست لکھ سپاہ
ہور فرشتے نبی تے دیکھے باجھ شمار
وڈے قد بند سی جسہ سارا نور
جے اوہ چاہے خلق نون لقمہ ہک کرے
ستر ہزاراں اسدے جسم او پسی سیس
اندہ ہر ہر منہ سی ستر ہزار زبان
بازو اس دے جسم تے آہے ستر ہزار
نوری چشمہ وچہ اوہ غوطہ مارے جا
جھڑے قطرے جسم پھیں اسدے باجھ شمار
وچہ تیسخ خدا میدی سب ہونڈے مشغول
ہک فرشتہ نبی تے ڈٹھا او تھے ہور
سر آہا اس ملک دا او پد عرش عظیم
دو بازو ڈٹھے اسدے مشرق مغرب تیک
منہ اندر سی اسدے ہک وڈی کینار
کہیا جبرائیل تے ایہہ ہے اسرافیل

بیان سدرۃ المنتہی

رہندا اوس دے منڈھ سا جبرائیل و جی

وڈھا سدرۃ المنتہی اگے جا نبی

شاخاں اس درخت سے جوئے دیں پھان
 کوئی زہر زہری کوئی سرخ یا قوت
 جہڑھ پھیں شاخاں تک سالان اسدراہ
 بہن فرشتے اس تے کوئی کردار ہزار
 اوہ فرشتے بھی توں کون سلام آداب
 ایسی جو یاد خدایدی کرے باجہ حساب
 شاخ زہر زہری اوٹھے سی ہک جان
 ہک پتا اس شاخ تے آہا عالی شان
 آہے سرخ یا قوت دے اس وچہ ہی مریا
 سولان ہزاراں بہن کی اس بلندی راہ
 اندر اس مکان دے کرسی سی ہک خوب
 نام محمد مصطفیٰؐ اس تے لکھیا جان
 اس دے گردے ہو رہی کرسیاں طرف چار
 کرسی دس ہزار سی رکھدے مشرق و
 دس ہزار شمال نوں دس ہزار جنوب
 اوپر دس ہزار دے رکھی سی تو رات
 ہک دل دھری زبور سی اوپر دس ہزار
 پیچھے دل سی کرسیاں اوپر سی اخیل
 چوتھے دل دیاں کرسیاں اوپر سا فرقان
 چھٹے اس درخت دے یدھون چار روان
 چوہاں تھیں دوزین تے اون نیک صفات
 دوہیں طرف بہشت دے ٹوریاں رب جلیل
 ڈٹھا ہک رسولؐ نے ملک اپنا سی جا
 ہر سر اوپر زلف سی اسدے ستر ہزار
 ہر موتی دیوچہ سا وگدا ہک دریا

بعضیاں روارید تھیں شاخاں عالی شان
 طوں بلندی اسدی کیتی لایقوت
 ٹرے کوئی امور جے سماں ہزار پنجہ
 گنتی اندر جاندا جوہے سر جن ہار
 دیکھد رسولؐ کریمؐ انوں کر دے عرض کتاب
 بخشیا تیری امت نوں مسارا اوہ ثواب
 لکھ بریاں داراہ سا اسدا طول پھان
 اوپر سا اس پتہ تے نوری ہک مکان
 اوچا اوہ مکان سا لکھیا وچہ کتاب
 رہندا جبرائیلؑ سا اوٹھے عالی جاہ
 صفت نہ ہوندی اسدی آہی اوہ خوب
 جا بٹھایا اسدے اوپر شاہ جہان
 لکھیا وچہ کتاب دے اوہی چہل ہزار
 دس مغرب نوں بچھو توں آہی ہور جدا
 چاروں طرف مکان دے سوہن بہت خوب
 چہل ہزاراں ملک سے پڑھو رادن تے رات
 پڑھن فرشتے اسنوں چہل ہزار شمار
 اسنوں چہل ہزار سا پڑھدا ملک جلیل
 کر دے ملک تلامذتاں چہل ہزار عیان
 جدا جدا میں چوہاں تدا اکھاں سب بیان
 اوہ ہک دریا نیل ہے روجا جان فرات
 کوثر ہک دانام ہے دو جی سلیل
 ستر ہزاراں اسدے جسم اوپر سبر سا
 موتی ہر ہر زلف تھیں لگے باجہ شمار
 ہر دریا تے پھلیاں کردیاں ذکر خدا

کہہ سب دی پشتتے لکھیا ساقبول
 سب تھیں پہلاں انوں پیدا کیتا رب
 اس نہ پرگز ویکھیا کیتی نہ سلام
 سے ایہہ ختم پنہیراں نبی رسول کریم
 تری آداب تعظیم توں ہو یا کھڑا کتاب
 بصورت گھورے وانگہ سی سچے عرش و سما
 اتنے باز اسدے آپے کجے پاس
 پہر بازو ساتھ سی اتنے کریں شمار
 ست لکھ سوئے سرخ دا کریں کتاب ثبوت
 ست لکھ سی کافورنا ست لکھ عشر جان
 نہ میں بہا بر اس دا آقا چھپان
 بسم اللہ تھیں لکھیا آہا تک و حیم
 محمد رسول اللہ اسدے آکے کر معلوم

ستہ دو سو برس دا ہر چھلی دا ٹول
 کہیا جبرائیل نے جو پیدا آئی سب
 اس فرشتے پاس جا حضرت کرے سلام
 کہیا جبرائیل تے کہ اس وی تعظیم
 من کے اوہ سلام را دینا آرت جواب
 ہک فرشتہ نبی نے ہو ڈرٹھا اس جا
 ست لکھ بازو اسدے آپے طرے اس
 بازو سی جو اسدے تیرے اوپر یاد
 ست لکھ سرواں پرست لکھ پر پا ثبوت
 چاندی دے ست لکھ سی ست لکھ شگ چھان
 زعفرانی ست لکھ سی دل دچہ کریں دھیان
 ہر ہر اوپاوس دی قدرت نال علیم
 اگے اس تھیں لا الہ الا اللہ مرقوم

دیہان حاصل شدن قریب و دیگر حجاب پا و غیرہ

عیون اگے جاندا ہن ناہیں فریان
 ہن میں رخصت ہوو ساں اللہ سے مقبول
 جلال تمام جلال تھیں میں دچہ پہن دم
 پردے پہن لکھیا لو انی ظلمات
 رستہ پنج سو سال دا ہر ہر پردہ سنا
 رخصت ہو یا رسول تھیں آیا میکائیل
 چکھا میکائیل نے اوہ رب دا مقبول
 سب لکھائے نبی انوں میکائیل کتاب
 موڈیاں اوپر چکھا اس رسول آری

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
 ایچوں تائیں ساتھ میں آیا پاک رسول
 ہوواں اگے اس تھیں جے میں ہک قدم
 بڑیا جبرائیل جاں اگے سن حالات
 شہ پردے نوردے جاں خود لنگھ گیا
 ہک روایت ہو رہے جس دم جبرائیل
 رخصت ہو یا اوہ جاں پاسوں پاک رسول
 آبی تے ہو آتشی آپے بہت حجاب
 پھیل اس تھیں آیا اسرافیل کتاب

اوس لنگھائے نبیؐ لوز ست وڈے دریا
 زمین تے آسمان کھنیں حصہ ستر ہزار
 سنی فرشتے ہک دی اس جا نبیؐ نزار
 سن کے اس آواز لوز پہلا سب جہان
 لذت اس آواز دی آوے باجھ شمار
 اوپر اگلے پردیاں آیا پھیر نبیؐ
 تاں بھی صفت نہ انہاندی ہوئے کچھ بیان
 پردہ اوہ لنگھائیکے اسرافیل گیا
 دتا چھڈ براق لوز او تھے نبیؐ خدا
 تختہ سا اوہ داؤدار فرقت جس دانام
 تسبیح تے تہلیل اوہ کرد اساتھ نیاز
 اوپر اسدے قدم جان دھر با حضرت جا
 بیٹھ عرش بھی آپ لوز ائے بہت حجاب
 آیا سونے سرخ دا ستر ہزار حجاب
 پردہ ستر ہزار سا آیا سردار پد
 آیا سرخ یا قوت دا پردہ ستر ہزار
 ظلمت دا پھر آئیا ستر ہزار اں ہور
 آتش دا پھر آئیا ستر ہزار حجاب
 پورا سال ہزار دا ہر پردہ لراہ سا
 ایہ سب پردے لنگھ کے ڈھٹے ہور حجاب
 ہر پردے دینال سی ستر ہزار حجاب
 ستر ہزار اں ملک سی ہر ہر ناں طناب
 بعضے مردار پردے پردے آپے خوب
 رفرت پاک رسولؐ لوز پردہ اوہ لنگھا
 اس اجاتا ہیں نبیؐ آوے رفرت رہیا زیر

ہک ہک اس دریا دا انت نہ آیا کار
 ہک ہک دریا وڈا ایہو جان شمار
 تسبیح تے تہلیل دی آوے پی صدا
 خوش آوازی اسدی کی میں کراں بیان
 افضل سی سب نعمتوں جو ہے وجہ شمار
 صفت لکھے جے انہاندی دنیا عمر سبھی
 میں عاجز کی صفت دا کراں حال بیان
 پردہ قدرت حق دا اگے نظریا
 رف رف حکم خدائے تھیں حاضر ہو یا کر
 بعضے ستر خدائیا دی کہن کلام
 اس رفرت تھیں ذکر دا آوے خوش آواز
 ہک حرکت وچرے گیا اوپر عرش اٹھا
 حالت تھوڑی ادہ بھی لکھاں وچہ کتاب
 نیم دا پھر آئیا اتنا وچہ حساب
 ہور نہ مرد سبز دا ستر ہزار سعید
 ستر ہزاراں نور دا آیا کرسی شمار
 ستر ہزاراں آب دا کرے آوازہ شور
 ستر ہزار داؤدا آیا کرسی حساب
 رفرت پاک رسولؐ لوز دتی سب لنگھا
 پردہ ستر ہزار ہور آئیا وچہ حساب
 ہر ہر ساتھ طناب دے کرتوں ایہ حساب
 قدراندی انہاں دی آہی باہجہ حساب
 بعضے سرخ یا قوت دے سن میرے محبوب
 عرش اتے وچہ آپ دے پردہ ہک رہا
 اگے غائب ہو گیا مول نہ لگی دیر

دانہ مروارید را صورت آپ بچھان
 سا اوہ ذکر خدا پیدا کر داناں نیان
 کہ اسوار رسولؐ نون پاس عرش دے ساق
 اونھے غائب ہو گئی صورت گھوڑے دی
 اگے پردہ کبریا آیا ہو رجبدا
 اون منی نبیؐ نون کتیار ب خطاب
 یک ہزار آواز ایہ آئی طرفوں رب
 عرش عظیم زمین تھیں جتنا آہا دور
 تہہ قاب تو سین دا پایا اس سردار
 اللہ سب اٹھایا جو سا وچہ حجاب
 ملک مقرب اس جا جانہ سکے کور
 جسد قدم اونھا وندے آپہ نبی خدا
 آویں جلد محمدؐا ہیں ہاں لامکان
 تن خلوت وچہ نبیؐ صوادل قربت وچہ آ
 بعضیاں وچہ روایتیاں لکھیا ہے یہ حال
 رخصت ہو یا وحی تاں آیا اسرا نبلی
 تر نہراں پردیاں اس لنگھایا پار
 پردہ کوئی یافت واکوئی جو ہاردا
 کوئی آہا برف واکوئی پردہ سا نار
 آیا پردہ نور دا سب تھیں جان اخیر
 کرسی سی پاک اس جا لہ کو بیٹھا دی
 پردہ تھیں آواز ایہ آئی اوسے حال
 اس کرسی تھیں ڈگن جاں لگا نبیؐ خدا
 دہن مبارک وچہ جاں قطرہ اوہ گیا
 علم الدینی آپ نون ہو یا سب معلوم

اگے پاک رسولؐ دے حاضر ہو یا آن
 ہر دم اس تھیں آوندی ظاہر اوہ آواز
 نیڑے اسدے لے گیا جلدی اوہ براق
 پیر پیادہ ہو گیا اونھے کھڑا نبیؐ
 ایس تھیں اگے رسولؐ نون آیا حکم خدا
 اڈ میرے نزدیک تون دیر نہ کریں تباہ
 میرا لامکان ہے آئے ملیں تون تھب
 اس تھیں دونو جا وندا ہر ہر سد ضرور
 ظاہر کیتے رب نے سب خفیہ اسرار
 ہو یا قرب رسولؐ نون اونھے بواب
 قصد فرشتہ جو کمرے جل کے کوئکہ ہو
 اوپر ہر ہر قدم دے کردار بندا
 اندر سب پیغمبراں کیتا تون سلطان
 جان آہی وچہ وصل سے ہو یا قرب خدا
 جسد اوپر عرش دے گئے رسولؐ تعال
 ایہ ہمراہ رسولؐ دے ہو یا پاک جلیل
 ہر پردے داراہ سا تر برس شمار
 کوئی زمر و رہب دا سونے دا کوئی سا
 پتھر دا کوئی داؤ دا ظلمت دا کوئی یار
 اس پردے دے پاس جاں گیا رسولؐ کبیر
 بیٹھا اوپر اس دے حضرت پاک نبیؐ
 آیا نبی محمدؐا ملیا میرے نال
 منہ وچہ قطرہ رحمتی جلدی آپس
 علم تمام رسولؐ نون آہا کھل گیا
 جو خفیہ اسرار سی ہونے گئے مفہوم

جو درشت دل و چہرہ اوہ بھی ہوئی دور
 اوتھ پاک رسول نے پڑھیا التحیات
 اسلام علیکم ربنا تدوں جواب
 اسلام علیہا آپ نے کہیا دو جی وار
 جاں حضرت و اس مرتبہ سفیاں ایہ لکوت
 شروع کیتا اشراک تائیں عہدہ و رسول
 ایسب دے نماز دے ہویا پڑھیں ضرور
 آہا اللہ پاک و اہویا تان نران
 تحفہ پیاں واسے ڈھونڈ لیجاوے کو
 نوں ایسوں لیجاوے کی کجہ دس رسول
 کہیا پاک رسول نے جو توں کری عطا
 ہویا حکم نبویا سے جا التحیات
 جاں میری درگاہ دے اندر کرن نیاز
 ہوی کلام رسول آرمی جو کجہ مال خدا
 بو فرمایا نبی نے معلم ہویا سور
 حصہ حق رسول توں ہویا علم عطا
 یک حصہ توں خلق دے اندر کری بیان
 تیجا حصہ دساں تینوں سے اختیار
 جو کوئی تینوں آیکے چھے ایہ بیان
 اگوں اسوں آکھ توں تیری نال زبان
 اوہ اندر سب خلق دے کہیا پاک رسول
 اندر دو جے علم دے اللہ و اسرار
 ترتیجے حصہ قصص و آہا سب بیان
 کوئی کوئی اول یقین کہیا نبی احوال
 پھیر نبی نے رب یقین کیتا ایہ سوال

کہے تار خدا میدی تا اور بد ا نور
 سارا پڑھیا رسول نہ تائیں و الطیبات
 و برکاتہ تائیں آکھیا رب و ہاب
 تائیں الصالحین دی کیتا سب اظہار
 و چہ آسمان عرش دے کہیں گے جبرست
 کہیا ایہ فرشتیاں کیتا رب قبول
 اندر امت نبی دے کیتا حکم غفور
 جو کوئی باہر سفروں جاندا کسی مکان
 جو کوئی اس مکان دی چیز شایب ہو
 امت کارن اپنی جو اہ کرن قبول
 اوہ امت توں اپنے تحفہ دیاں لے جا
 امت تائیں دیہہ توں جو ہیں نیک صفات
 و تا امت تہہ توں دسین و چہ نماز
 حضرت باجسوں اسدی دو جی خبر نہ کا
 باجسوں کسی رسول کرے ہو نہ جانے کو
 حضرت پاک رسول توں کیتا حکم خدا
 دو جہا گے کسے دے مول نہ کریں بیان
 جے دل تیرے آکھی دسین کری اظہار
 تنے حصہ علم دے ملیوں دس بیان
 یک حصہ و چہ علم سا امر نہیں فرمان
 ذرہ و چوں اسدے نہیں نوکایا مول
 اوہ نہ ہرگز نبی نے کیتا ہے اظہار
 کجہ حضرت نے انھیں کیتا علم بیان
 جیوں کر کہیا آپ توں آہا جل جلال
 آدم تہہ بنایا قدرت دی ہمتہ نال

سبب ازشتیاں اسنوں کیتا پچیر سجود
 تینوں بدلتے سدے کی تین دتا ہے
 حکم ہویا درگا تھیں ایہ سب خاطر تیں
 آدم اوچہ بہشت دستے پہیاسی زم چنر
 امت تیری رہے گی اوچہ بہشت قدیم
 اوپر شرق عظیم ہے لکھیا تیرا نام
 پروردگار آسمان دے ہور ججاہیں سب
 لکھیا تیرا نام ہے عنایت نبی رسول
 جسدن لکھیا لوح تے تیرا نام خدیان
 کہتی عرشوں لوح تے لوہی ہور عیان
 زندہ جو اولیں میں آندا اوچہ آسمان
 اوچہ بنیاں برسلان سب نوں ہے معلوم
 ویلے حضرت نوح ؑ دے آیا جلدوں طوفان
 تینوں بدلتے سدے بھجیا میں برات
 روز قیامت کشتیاں کراں ستیاں سب
 دوزخ اتوں لنگھیں سارے اسن انان
 آتش تھیں نرودی حضرت ابراہیم
 اوہ آتش میں اس نے کیتی سب گلزار
 تیرا اوچہ جہان میں دھریا نام حبیب
 حضرت اسمعیل ؑ نوں زمزم دتی جان
 لوط ؑ بچایا قوم تھیں اندر رات تاریک
 ساتھ تیرے جو دشمنی رکھے تیری قوم
 تابع حضرت ہود ؑ دی کیتی سہی میں یاد
 پل اوپر جال ہو وی خلقت سب روان
 دشمن تیرے چک کے دوزخ لسی پار

پچیر بہشتیں رکھیا اسنوں کر خوشنور
 یو آدم نوں بندگی دتی پانڈا دے
 لکھیاں تیاں کر دیا سجدہ اسنوں میں
 امت تیری زاکراں اوکتے قدر بند
 آدم وادگس نہ کڈھیاں اوپہا رب عظیم
 آدم نوں ایہہ بزرگی دتی نہیں تمام
 ہور بہشت جہانڈے دروازہ تے سب
 آدم نوں ایہہ مرتبے کھتوں ہوتے رسول
 آدم نا اوس وقت نہ آہا نام نشان
 ہر ہر جاگہ لکھیا احمد علی شان
 تینوں دتا عرش تے قاب توہین مکان
 پتی تیری بزرگی دیا ہر جاگہ اوچہ دشوم
 کشتی اوپر رکھیا اسنوں امن امان
 اوہ کشتی کی چیز ہے سن صاحب اسحاق
 امت تیری انہا ندے دتہ بہان سب
 امت تیرے دی میں کراں سدن عالی شان
 رکھ نیا میں اسنوں کہیا رب عظیم
 رتبہ اس خلیل دا دتا کہ اظہار
 تینوں اوپر عرش دے ہویا معراج نصیب
 کوثر دتی تدھنوں اوچہ بہشت عیان
 تینوں بھی میں رکھیا کہیا لاشریک
 گذرن میرے فضل تھیں عمر تیرے قوم
 آویں روز حشر دے تینوں کراں شاد
 دوزخ تھیں میں بھجیاں داؤتہر و جان
 اوپر تیریاں درتاں اسدی خبر نہ کار

موسیٰ ساتھ کلام میں کہتی اوپر طور
 موسیٰ نون توریت میں دتی ہک کتاب
 ہک زبور داود نون دتی کہ اکرام
 پھر حضرت سلیمان نون دتا ملک عظیم
 یونس نون جو مچھلیوں دتی رب نجات
 اس اندر سے وہ چہ ہیں امت تیری رب
 جو میں دتا حضرت نون چشمہ آب حیات
 ہو سی وہ بہشت سے چشمہ اوہ عظیم
 عیسیٰ نون انجیل میں دتی سما ہک خاص
 حضرت عیسیٰ آجے گیا زندہ وچہ آسمان
 اندر نیچے وقت دے ساتھ بلند آواز
 تینوں سورہ فاتحہ دتی میں ہک خوب
 پڑھے جو کوئی اس نون اندر عمر تمام
 واہ وار تہ آپ دا کہتا رب بلند

تینوں اوپر عرش دے اوہ دکھایا نور
 آیت الکرسی جو پڑھے اتنا ہوگ ثواب
 تینوں بدلے اسدے ہے سورہ انعام
 تینوں وچہ بہشت میں دیساں بہت نعیم
 روز حشر دے ہو سی آن انہیری رات
 کہراں خلاصی اگ تھیں چھٹن ایت بلب
 تینوں چشمہ سلسبیل محتیا میں حالات
 تینوں اوہ میں بخشیا نبی رسول کریم
 تینوں بدلے اس دے ہے سورہ اخلاص
 بہت زیادہ اس تھیں کہتی تیری شان
 لیندے تیرا نام ہیں اندر بانگ نماز
 اوہ توریت انجیل تھیں میںوں ہے خوب
 آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
 عفت نہ ہو دے اسدی لکھاں جو عمر پند

بیان بہشت

پہنمبر نون رب نے کیتا پھر خطاب
 خدمت اوپر او نہا ندی میں ہک دیان کھرا
 اندرون کے رات دے وقت پنجاہ نماز
 کہیا پاک رسول نے ربا کر تحقیق
 ہو یا حکم خدا پیدا پنجمیہ وقت نماز
 کہیا پاک رسول نون میںوں ایہ قبول
 جلدی اسرافیل نون ہو یا حکم خدا
 جلدی جا رسول نون اوہ بھی بہشت دکھا

تیری امت واسطے ہے ایہ کار ثواب
 اندر سال تمام دے روزہ ہیں چھ ماہ
 میرے ہاتھوں خیر اس وچہ شک نیاز
 تیری عابرو خلق ہے بہت خوب ضعیف
 روزہ دکھن تن ماہ کر کے بہت نیاز
 آ رہے کہے رسول نے مول نہ کہتی یہ
 کہہ نون جبرائیل نون دیر نہ کرو ذرا
 امت اندر اپنی تا اوہ آکھے جا رہا

جبرائیل رسولوں کے ٹریاناں
 پہلے پاس بہشت دے جسم پہنچے آر
 آہا سرخ یا قوت دا اوہ جنت دا باب
 بالا خانے اسے اوپر پئے تمام
 اور بالا خانیاں وڈے بلند مینار
 کوئی سروا پیدا کوئی زمرہ دا
 چار ہزاراں محل سی گھر دے ہر مینار
 چالی آہے گنگرے اوپر ہر مینار
 ہر ہر دے ہتھ وچ سی ہک ہک طبق پھیان
 کیتا جبرائیل نے حضرت تھیں اظہار
 آدم دا اس وقت نہ آہا کچھ نشان
 ہتھیاں اندر طبق لے کھڑے رہن اسجار
 مومن آون حشر لڑن جاں جنت نزدیک
 داخل کرن بہشت وچہ ایہہ پینا لباس
 جنت دے در وچہ جاں آوے نبی خدا
 جاں وروگی ہلایا کہندا اوہ دربان
 کہیا جبرائیل ہاں دو جا ساتھ رسول
 کہہ اٹھ زبان تھیں کھول دتا در زور
 کہیا اس دربان نے تیری خاطر سبب
 تیرا تیرے دوستاں دا ہے ایہ مکان
 حضرت تائیں لے گیا اوتھوں اوہ دربان
 نعمت سب بہشت دی جے ہیں کائنات ہمار
 تاں بھی اسی صفت نہ ہووے کہے بیان
 تاں دس دینہ مکان سی سوتے نہ ہزار
 انہا ندی تمہیری روشن وانگوں نور

نیرے اوہ بہشت دے آگے نی الحال
 دروازہ دے اسدی کی میں کریں ثنا
 اوچا پنجو سال دا راستہ کریں حساب
 سال پنجابہ ہزار کو تیزی ٹرے جے گام
 اوہ مینار چار سو آہا وچہ شمار
 پستی سرخ یا قوت دی آہی خوب بنا
 آہی اندر انہاں دے سب جڑا وکار
 اوپر ہر گنگرے ملک فرشتے یاد
 رنگا رنگ لباس سی اندر انہاں جان
 ایہ اس خدمت واسطے کیتے رب تیار
 جد تھیں پیدا انہاں توں کیتا ہے سبحان
 تیری امت واسطے ہے سب ایہہ بنا
 جاون استقبال توں ایہ فرشتے ٹھیک
 دین مبارکبادیاں کر کے وہم قیاس
 دروازہ اوہ بند سا ڈٹھا اوہناں جا
 کون آیا اس طرف تھیں دسین نام نشان
 دیکھن ایہہ بہشت توں آیا ہے مقبول
 کرے سلام رسول توں دل تھیں ہون خوشنور
 تیری امت واسطے ایہہ بنایا رب
 حضرت جا کے دیکھ توں ہے گا عالی شان
 ہر ہر جا دیکھایا پھر کے وہ مکان
 اندر اسدی صفت دے دیواں عمر گزار
 حور قصور بہشت دے رنگا رنگ طعام
 رنگا رنگ مکان سی گنتی باجھ شمار
 کوئی سبز یا قوت دا کوئی مکان کافور

شیشے وانگوں چمک دار روشن اتے شفاف
 جو سی خلق خدا کی دی وچہ زمین آسمان
 آہی خاک بہشت دی عنبر مشک کافور
 سورج وانگوں چمکدے بعضے اوہ مکان
 موقی وانگوں تخت سا اندر کسی مکان!
 اوپر ہر ہر تخت دے نیمہ تنبو خوب
 بیٹھی ہر ہر تخت دے اوپر ہر ہر ہر
 ستر ہزاراں اسدے گردے دھرے لباس
 رنگ آہا ہر ہر داروشن اتے شفاف
 تاج مکمل سرے تے بدے بہک خوب
 سرتے تاج بہا وندا صورت بہت عجیب
 تاج ہر ہر ہر ہر ہر ہر ہر ہر ہر
 عربی بولی انہا ندی شیریں کرن کلام
 چٹھے وچہ بہشت دے بسم اللہ دے چار
 بسم اللہ دے میم دا آہا پانی جو
 چارے چٹھے ایہی سی وچہ بہشت روان
 ہراں اندر کنکراں پتیاں جا بجا
 فقرے تے یا قوت دے سی سنگریزے خوب
 رنگ بزرگی زمین تے ہراں گردے جان
 دوہیں طرفیں چشمیاں بہری بہت خوب
 ہراں گرد قطاری رنگ بزرگی شجر
 منڈہ درختاں ساریاں سرخ سوئیچیاں
 دیا اتے حریر دے آہے برگ تمام
 ہر ہر ہر ہر بہشت دی صفت نہوہ گول
 ستر ہزاراں ذائقہ ہر میوے وچہ جان

سب کجہ نظری آوندا انہاں چوں صاف
 کہہ سی تے ہر عرش بھی نظری یوں بیان
 راہاں اندر کنکراں سب یا قوتی نور
 بعضے وانگوں چند دے آہے عالی شان
 کوئی سرخ یا قوت دا کوئی سامر جان
 اطللس تے زربخت دے دے دے سی مرغوب
 صفت کراں کی انہا ندی ہے کھنڈے تھیں دور
 جو دل بھاوے انہا ندی پہن نال قیاس
 گوشت وچوں ہڈیاں نظری آون صاف
 صفت نہ ہوا سی جو اوہ سی مرغوب
 روز قیامت مومناں دے بکے نصیب
 زیور گردے قیمتی نالے اہل شعور!
 کرسیاں ہر ہر تخت دے پیاں گرد تمام
 شیر پانی تے شہد دا ہر شراب وچہ چار
 چشمہ جو سا شیر دا نام اللہ تھیں ہو
 جو ہے میم رحیم دا اس تھیں خمر چھپان
 مروارید زمر دی چمکن وچہ دریا
 پانی اندر چمکدے لگن بہت خوب
 پے جو ہر صفتی کی میں کراں بیان
 گھاؤ یا قوتی زعفران ہر جاسو ہے خوب
 جا بجا سوہا وندے ٹھہرے نہ نظر
 شاخاں سبز یا قوت تھیں آہا عجیب مکان
 طول درازی پتیاں کی میں کراں بیان
 میوے وانگوں سیب دے بہت آہے معقول
 مومن کھاون واسطے کیسی جودوں تھیاں

مومن آگے آدھی شاخوں ہو جدا
 چھڑا باقی رہے گا ہوتی اوہ رواں
 شاخاں اوپر بولڈے ہر جا اور چکو
 مینا طوطے بولڈے ہو کپوتر بانہ
 دیکھے سب رسولؐ نے رنگ محل مکان
 بابا بکر صدیقیؒ نونہی کیتا فرمان
 وصف نہ ہوندا اسدا آکھاں کی تعریف
 حضرت عمرؓ خطابؓ نونہی پھیر کیتا فرمان
 سا اوہ سرخ یا قوت تھیں بنیاں محل حبیب
 پھر حضرت عثمانؓ نونہی کہیا نبیؐ خدا
 وجہ بہشت مکان ہے تیرا عالی شان
 نالے حضرت علیؓ نونہی کہیا پاک رسولؐ
 سے خالص الماس واسارا اوہ مکان
 پاک نبیؐ نونہی لے گیا جہاں اندر دربان
 گردے سی اس نہر دے خیمہ ہر ہر جا
 تیرے حویاں واسطے ایہہ ہیں خیمے سب
 سب سامان بہشت دے ڈٹھے پاک رسولؐ
 حضرت اوتھوں مٹھے سارے دیکھ مکیان
 وجہ مقدس بارگاہ حاضر ہو یا جا
 محل مکان بہشت دے جوتوں آبا دیکھ
 کیتی عرض رسولؐ نے آگے رب غفور
 میری امت واسطے دیویں ایہہ مکان
 قسم کھادی رب اپنی عزت اتنے جلال
 تیرے ہو خلافت جو سن اے شاہ سال
 دوزخ اندر پاوساں صورت کر تبدیل

ساتھ لباندے لگسی مومن لیسے کھار
 ساتھ درخت لگسی مشرکے وجہ مکان
 قمری تے ہو ریلیاں ہر جا کو دیاں شو
 گو گو کونوں بولڈی آسے نال نیانہ
 اصحاباں تے آکر تے ہو محل فرمان
 ڈٹھا وجہ بہشت میں تیرا خوب مکان
 ذہب احمدی اوہ سی سب بنا لطیف
 تیرا بھی میں دیکھیا وجہ بہشت مکان
 روز حشر دے ہوتی تیرے اوہ نصیب
 لکھیا تیرا نام ہے اوپر ہر اسحار
 ہے اوہ مرورید واجبانے سب مکان
 وجہ بہشتاں دیکھیا محل تیرا مقبول
 اوہ بھی وجہ بہشت دے ہنگا عالی شان
 حوض کوثر تک نہر سی جاری اس مکان
 کہیا جبرائیلؑ نے سنی حبیب خدا
 تیرے رہنے واسطے ایہ بنا کے رب
 لکھاں جو کچھ اس تھیں ہوئی رسالہ طول
 وجہ درگاہ خدا میدی حاضر ہو یا آن
 دیکھیا جبرائیلؑ نے سنی حبیب خدا
 ایہہ دیواں میں اپنا تھوں جہاں ہو دیکھ
 مینوں ایہہ مکان تولا رہا بخش ضرور
 اندر روز حشر دے جو ہیں اہل ایمان
 رکھاں تیری امتی اوس اندر خوشحال
 روز حشر دے اسدا کر ساں مذا حال
 حشر دیاڑے دنہا توں کر ساں بہت دلیل

تیرے دشمن اسلے ہیں عذاب الیم
ہر دم میری طرف نہیں لکھو درود سلام

اوہ بھی جاکے دیکھ توں حضرت نبی کریم
اوپر روح رسواں اسے یا رب بھیج قدام

در بیان دوزخ

جبرائیل رسول انوں لے کے ٹیاناں
دوزخ وادریان سارا ایک اسد انام
دے جو اب سلام و امانک کرے کلام
دوزخ دیوان دیکھ کے حضرت رہ خاموش
جاں ملک سرپوش نوں چک لیا ہک وار
ہر ہر وچ پہاڑ سی جنگل ستر ہزار
اندہ ہر میدان سی ستر ہزار مکان
ہر ہر وچ مکان سی ستر ہزار سراب
حجرہ ستر ہزار ہر ہر وچ سراب
ستر ہزار صندوق سی ہر حجر لویچ جان
ستر ہزاراں قسم دا ہر ہر وچ عذاب
ڈٹھا طبقہ دوسرا حضرت آگے جا
اندہ طبقہ تیرے ڈٹھا ہک مکان
چادر چکی وچی جاں ہلیوں ہوئے نمود
سپ اٹھواں کسے نوں جے ہک جاوے کٹ
ڈٹھا چوتھا طبقہ جاں حضرت پاک نبی
کہیا جبرائیل نے ایہہ جنگل سجین
طبقے اندر پنجویں اسحقیں بہت عذاب
اندہ ہر تابوت سی رنگا رنگ عذاب
تہقان اندر قتیچیاں آہے ملک کھڑے

جاو کھلایا نبی انوں دوزخ وادریان
پاک نبی نے اسنوں کیتا جاسلام
خاطر تیریاں دشمنیاں ہے گا ایہ مقام
مالک دوزخ اوپوں چک لیا سرپوش
نظری آیا آتشی ستر ہزار پہاڑ
ہر جنگل میدان سی اتنے وچ شمار
ایہ آہے سب آتشی محل اتے میدان
حجرے اندر اسدے آہے ہر ہر جا
سب دیواراں آتشی چاروں طرف بنا
ہر ہر وچ صندوق سی دیوے با مان
حضرت اس عذاب نوں دیکھ ہو بیتاب
دو حصے سی پہلیوں اسدے وچ ہزار
چادر اس میدان وی اوپ پی کمان
سپ اٹھویں انت نہ جالے لب و دود
تیرے سوہرے ساں اسدہ در نہ ہوئے گھٹا
اندہ ستر چادراں اوہ سجایا سی
سٹرسن اندر ایس لے جوہیں لوگ بے دین
آتش دے تابوت سی اسوچ باجھ حساب
دیکھے جو کوئی اسنوں مول نہ آوے تاب
نام نہ اوکھے رحم دا کیہڑا تیرے کرے

دوزخیانندے آتشی دیندے پاس لباس
جلد اس دابدن جان لین لباس اوتار
پھر فرشتے انہاندے جھٹے پاؤں ہور
رات دینیں سا انہانڈا رہنڈا ایہہ دستور
کردے ملک عذاب جان اوہ کردے فریاد
ڈٹھے ہور تالوت سی اگے جا نبی
حضرت کہیا وحی لوں وچ انہاں کی ہے
سب اٹھو یہی انہانتوں ڈنگن ہر ہر روز
تیک قیامت انہانڈا رہی ایہہ طور
روز قیامت سٹن اولے دوزخ وچ
جسد مچھن پین طبق دا ڈٹھا آپ عذاب
لکھاں جے تھوڑا اوس تھیں ہور وڈی کتابا
ستواں طبقہ دیکھ کے ہوئے بہت لول
ماں پوڑٹھے اپنے دوزخ وچ رسول
ہو یا حکم خدا کے داسن میرے جو بجا
ماں پوڑوں بخشا توں پاتے امت سب
کیتی عرض رسول نے امت بخش خدا
حکم ہو یا جے بندیاں دا توں ہیں تھوار
ماں پوڑوں چھڈ چلیا ساٹھ میرے فرمان
ماں پوڑیرے پانچا روڑوں بخشے چار
ساٹھ شفا عورت نہی رے اوہ بھی بخشے رب
اس امت دا رہ بے لے کیتا وڈا نصیب
گناہ سمندر وانگ ہیں ناہیں پار تریب
بخش میرے مال باپ لوں ہور جو مومن کلی

بدن ہوندا جلی کوکلا اچھے نچھوڑن اس
دو جی واری انہاں دا ہوندا اجہم تیار
دوزخ اندر دوزخیاں رملن کردے شور
انہاں تاہیں عذاب تھیں ہک پل کرن دوز
کوئی ہرگز انہاندی مول نہ دیندا واد
ہر ہر لوں ہک آتشی جندرا لگا سی
کہندا اندر انہاندے قوم ہوداں ہے
وچہ تالوتیاں رووندے سارے کمر کمر سوز
روون زاری انہاں لے کوئی نہ کردا غور
ہر انواع عذاب دے اندر ہوسن ذبح
اگرے دیکھ عذاب لوں ہو گئے بیتاب
خواہی میرے اسوں کرساں ختم تاب
رنگارنگ عذابدا انت نہ آوے مول
انہانتوں بھی دیکھ کے ہو یا بہت لول
دوہاں وچوں ہک توں جو ہے تیوں خوب
جسے راضی ہو وین انہوں بخشاں جھب
ماں پوڑیرے حکم تھیں میں چھڈے اسجا
تیری ساٹھ شفا عتے بخشے اوہ بدکار
توں میرا محبوب ہیں نہ ہو وین حیران
تیری خاطر دوہیاں لوں کراں بہشت عطا
جو کوئی تیری تابع مومن ہو سن سب
شافع ہور دے حشر لوں جو خواہی جلیب
یارب مہیوں نہی دوسے کریں شفا عتہ نصیب
بخش شفا عت نہی تھیں اسیں گئے ہاں جلی

در بیان بار آمدن از معراج شریف پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

دو رخ تائیں دیکھ کے تاں اوہ نبی خدا
حکم ہو یا درگاہ تھیں امت دے سردار
کیتی عرض رسولؐ نے توں ہیں رب علیم
حکم ہو یا توں خلق توں جہا کے کریں خطاب
اس دو رخ تھیں خلق توں جہا کے بہت ڈرا
اوپر ہر وقت دے کرن نماز ادا
حالت سب معراج دی خلقت وچ تمام
کیتی عرض رسولؐ نے جو ہیں کہاں کلام
اوپر میری بات دے کون کرے تصدیق
جو توں کہیں زبان تھیں کرے اوہ یقین
ایہہ گل سن کے ہو یا رخصت پاک رسولؐ
حضرت موسیٰؑ نبیؑ توں ملیا اندر راہ
تینوں کی کچھ فرض وا کیتا رب فرمان
کہیا پاک رسولؐ نے پنجویہ وقت نماز
حضرت موسیٰؑ آکھیا ایتھوں مڑ کے جا
اللہ پاسوں اسدی منگیں توں تخفیف
موسیٰ تھیں ایہ بات سن حضرت مڑیا پھر
کیتی عرض رسولؐ نے ربا کر تخفیف
ہو یا حکم خدا پیا روزے رکھیں سچھ
مڑ کے حضرت آیا حضرت موسیٰؑ پاس
پیغمبر نے دیا جو سا حکم اللہ
سن ایہ پاک رسولؐ تھیں موسیٰؑ کرے کلام

وچ درگاہ خدا بیدی حاضر ہو یا جہا
دو رخ اتے بہشت دے دیکھے تھیں اسرار
دو رخ تائیں دیکھ کے خوف آیتے ہم
ڈکھا دو رخ وچ جو رنگا رنگ عذاب
اوپر تیرے حکم دے چلن قدم ٹکا
امر نہی جو ہو رہے سب دیوں سمجھا
ظاہر آکھ سناتوں اندر خلق تمام
جیونکہ ہو یا حکم ہے اندر خلق تمام
حکم ہو یا درگاہ تھیں ابا بکر صدیقؓ
اسدے پھوں منسن جو ہیں صاحب دین
آیا طرف تائیں دی اللہ دا مقولؐ
حضرت موسیٰؑ پھیا دس رسول اللہؐ
فرض ہوئی کی بندگی میںوں دس بیان
تن مہینے رکھنے روزے نال نیجان
ایہ عبادت بہت ہے آکھیں پیش خدا
امت تیری بہت ہے عاجز اتے ضعیف
آیا اس درگاہ دے اندر دو جی وید
تیری عاجز خلق ہے بہت ضعیف نجیب
ویہ نمازاں کیتیاں فرض ہو یا اوہ گھٹ
حضرت موسیٰؑ پھیا کم ہو یا کچھ اس
ویہ نمازاں ہو یاں روزے ہیں دو ماد
ویلا تھ نہ آوندنا نبیؑ علیہ السلام

اچھے عبادت بہت ہے جہاں کے معاوضہ کیا
 کہتی عرض رسولؐ نے توں ہیں پاک خدا
 ہوئی عرض رسولؐ وہی دیکھو درگاہ قبول
 ایک مہینہ رکھو توں روزے ماہ رمضان
 موسیٰؑ تائیں آئیے ملیا پھر رسولؐ
 کی کچھ تہنیں فرض ہے اللہ کیتا معاف
 حضرت موسیٰؑ آکھیا ہے ایہ اچھے کثیر
 موسیٰؑ توں پھیر آپؐ نے دتا ایہ جواب
 مرٹھراں سوال میں آدے بہت جیا
 مینوں اوہ قول ہے جو فرمان خدا
 پنج نمازاں جو پڑھے کیتا حکم خدا
 پنج نمازاں ایہہ میں کیتیاں وچہ شمار
 وچہ فرشتیاں قدسیاں شور پیا آسمان
 اندر پنچے وقت دے ہو یاں نمازاں پنج
 بعضیاں وچہ روایتاں کیتا ہے مرقوم
 جیوں جیوں حضرت گیا سازمیاں تھیں آسمان
 رفوف تے براق تے ٹریا نبیؐ خدا
 آئیاں ایہ روایتاں ہوں وچہ نزول
 بعضے اکھن جو ہو یا فارغ نبیؐ کہرام
 حضرت باہجہ شمار تھیں ڈھٹا لطف خدا
 سجدے وچہ رسولؐ نے رہدی کہی شمار
 سجدے تھیں سر نبیؐ نے ڈھٹا جیوں اٹھا
 جن بستر تھیں اٹھ کے آہا گیا معراج
 جیوں بگر تھیں اٹھ کے گئے رسولؐ خدا
 پانی و ضرور رسولؐ دا جنش اندر سا

نبیؐ دار تہ عرش تے گئے رسولؐ خدا
 ایہ عبادت بہت ہے ہوسی نہ ادرا
 پڑھیں نمازاں پنج توں جیوں کیتا قبول
 ایہ است تے فرض ہے حکم کیتا سبحان
 حضرت موسیٰؑ پھیرا دسیں توں مقبول
 پاک نبیؐ جو فرض سا آکھ سنایا صاف
 امت تیری ہوسی اس دے وچہ زحیر
 شرم مینوں ہے آوندی اگے اس جناب
 ہن نہ جاواں مول میں موسیٰؑ سنی بھرا
 مینوں مرٹھراں جان تھیں آدے شرم جیا
 تو اب پنجاہ نماز دا کر ساں اس عطا
 روزے ماہ رمضان دے دتے کر اٹھار
 ہوئے فرض رسولؐ تے روزے ماہ رمضان
 ایہہ گروہ محمدیؐ تائیں ملیا گنج
 آیا پھیر رسولؐ جیوں کہ توں حال معلوم
 تیوں تیوں آہا سن میں کہ ان بیان
 جاندا ہو یا براق دے اوپر جیوں گیا
 رفوف باجھ براق دے آہا پاک رسولؐ
 جو کچھ کرنی استوں آہی سب کلام
 اوپر عرش عظیم دے سجدہ کیتا جبار
 کیتی باجھ شمار تھیں جیدی حد انگاہ
 حضرت ڈھٹا آپؐ توں بستر اوپر سا
 او سے اوپر آپؐ توں ڈھٹا نیک مزاج
 زہیر جو آہا بستر گرم ابے اوہ سا
 جاواں وقتت جو آپؐ نے دھو کیتا اس جا

دن چڑھیا جاں فجر نون حضرت پڑھی نماز
 فجرے پاک رسولؐ نے کیتا سب بیان
 نالے قوم قریش دی سندے نافرمان
 ازح میںوں آسمان تے ہو یا جامعراج
 ہو یا سوار براق تے ڈٹھے سب آسمان
 جیونکہ سب بہشت دا ڈٹھا آہا حال
 امر نہی بھی رب دا جو آہا فرمان
 پہلاں سب تھیں منیاں ابا بکر صدیقؓ
 ابا بکر دا اس تھیں رتبہ ہو یا صدیق
 اس تھیں چھے مومنوں کیتا جان یقین
 ابو جہل معراج دا سنیاں جدوں بیان
 ابا بکرؓ نون اکھداراہ اندر مردار
 دوزخ اتے بہشت بھی ہو رڈٹھا آسمان
 کھٹھا اس شریہ نے کیتا پیش صدیقؓ
 ابا بکر نے اکھیا جو کچھ کہیا رسولؐ
 اوہ بوہتی رسولؐ ہے جھوٹا اوہ نہیں
 تینوں رتبہ اسدا مول نہیں معلوم
 جو کوئی نشان رسولؐ دی وجہ کرے تکرار
 روشن جسدے دین نون کیتا آپ خدا
 ابو جہل نے موڑ کے دتا نہ جواب
 جیوں دستور رسولؐ دا پہلاں آہا جان
 پہلاں وانگوں آپ دا جیوں آہا دستور

وچہ درگاہ خدا میدی کیتی عجز نیاز
 مجلس اندر مومنوں جو سہی مسلمان
 حضرت نے معراج دا کیتا کل بیان
 دھریا تاب قوسین دا سر میرے تاج
 اوپر کرسی عرش دے جیوں جیوں ہو یا فرمان
 دوزخ دا بھی اکھیا سب سمہاں سمہاں
 اندر دوست دشمنوں کیتا حال بیان
 دلوں زبا لوں اس نے کیتا سن تصدیق
 ابو جہل نہ منیا ہو یا اوہ زندیق
 کرن لگے الکار سی مشرک اتے بدین
 اندر مجلس اپنی ہسد اسی شیطان
 گیا آہا معراج نون تیرا سردار
 آہا بک براق بھی اسدے زیر چھان
 اس تھیں کیتا رب نے اسوں چاندیق
 شک نہیں وجہ اسدے کیتا اسوں قبول
 توں دشمن ہیں اسدا تینوں نہیں یقین
 ضد کریں توں نبیؐ دی اسوں ہو یا مفہوم
 ماراں اس شریہ نون گرون وجہ تلوار
 ضد کریں توں اکھیں آوے نہ حیا
 ابا بکرؓ بھی رتبہ ایہہ گل اکھشتاب
 اندر خاص عوام دے کرنا وعظ بیان
 اونوں حکم خدا پیدا ہر جا کرن ظہور

ہجرت کیتی آپؐ نے استغیث رگلے سال
 طرف مدینے مکیوں اوہ بھی آکھاں حال

باب سوم در ہجرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

لکھن مفصل اسدا ہے ایہہ وڈا دور
 ہوئی ہجرت آپ دی جوئی گئے تھیں جان
 جو سا حکم خدا پیدا کر دے وعظا کلام
 حج کرن لوں آوندے مکہ ہوئے روان
 اندر ہر ہر قافلے کہندے حکم ر بی
 آئی خلقت حج لوں رل ہک دو جو نال
 جا کے اندر جا جیاں کہیا حکم خدا
 جو بھی دین اسلام دی کیتی ہو رہیاں
 گئی مدینوں حج لوں خلقت اوہ انہوہ
 کئی مدینوں حج لوں اس حرا دی قوم
 انہا نون فرمایا کہو ایمان قبول
 صفت میری موجود ہے وچہ تورت انجیل
 واقف میرے حال تھیں سی اوہ عالی شان
 اوہ اطاعت کر گئے میری سب قبول
 اگے دونوں قوم ایہہ آہے نافرمان
 ہو رہی مدینے وچہ سہی ر ہندی قوم یہود
 ہو سی اندر عرب دے اک رسول کال
 دین یہوداں چھوڑ کے ہوداں گئے سرور
 کوئی پیغمبر اسدے بعد نہ ہو سی مول
 روشن دین محمدی ہر کوئی کرے قبول
 ہوگ شرعیات اسدے روشن ہر ہر جا
 ظاہر ہو سی اوہ جاں کر ساں دین قبول

اللہ باب آسان کہ ہجرت دا مذکور
 تھوڑا بہت اس جا جمل کر اں بیان
 پاک نبی اوچہ خلق دے راتیں دنیہ مام
 اندر موسم حج دے لوک عرب دے جان
 اندر انہاں حاجیاں حضرت پاک نبی
 ہوئی نبوت آپ لوں جوں گیارہ سال
 جوئی سی عادت نبی دے گھڑی باہر جا
 حشر اتے ہو رتشر واکیتا کل بیان
 خبر اتے ہو رتشر دے آہے دو گروہ
 آیا جاں نزدیک سما حج کرن والیوم
 اس جماعت وچہ جاں آئے پاک رسول
 میں ماں نبی خدا پیدا جو ہے رب جلیل
 جو پیغمبر ہو گئے اول وچہ جہان
 اول چہرے رب نے بھیجے سب رسول
 انہاں وچہ رسول جاں پڑھیا یہ قرآن
 ایہہ مدینے شہر وچہ رہندے سی خوشنود
 او نہاں لوں تورت تھیں مسلم سا حوال
 تابع ہون اسدے ہو سی جدوں ظہور
 پیدا اندر عرب دے ہو سی ختم رسول
 مکے پیدا ہو سی اللہ واکتبول
 مددگار اوس شاہدا ہو سی آپ خدا
 سی جو قوم یہود تھیں آہی خیر رسول

جیا کے اس رسولؐ کوں اسیں کراں سردار
 وچہ مدینے رہن نہ دیواں باجھ اسلام
 سن سن ایہہ یہود تھیں ڈردی خلقت ہوی
 ہن جاں آئے حج لوں رمل ایہ تمام
 کہندے کردے صفت ہیں سب یہود
 ظاہر باطن نور دے پینگے سب آثار
 سرتے پیراں تک ہے سب ساناں رسولؐ
 دیکھ رسولؐ کریمؐ لوں کردے اوہ یقین
 رمل امہاں آکھیا لازم ہے ایہ بات
 پہاں اسیں یہود تھیں ہوتے مسلمان
 چھ شخصوں نے اٹھ کے من لیا فی الفور
 اسعدیت زرارہ دا آہا اک عزیز
 عوف آتے ہک رافعہ ہوتے مسلمان
 کردے عرض رسولؐ تھیں سن ابراہیم
 وچہ فسادیوں رہندے ہاں دل تنگ
 وچہ فسادیوں دے دائم ہاں حیران
 جے اندر اس کم دے کریں دعا ظور
 آداں اگلے سال جاں خاطر جمع تمام
 ہوساں دل تے جان تھیں اس طرف اسلام
 آپے سیں جھکاؤ دے اگے جس صنم
 باجھ رسولؐ خدا پیدا ہو رہ زیادہ چیز
 جو کجھ حکم خدا پیدا ہو سی حکم رسولؐ
 رخصت ہوئے رسولؐ تھیں کر کے ایہ قرار
 خبر نہ ہوی مکیاں سدھی ہرگز رسولؐ
 وچہ مدینے جاپیکے لگے کرن بیان

کدھیاں شہر مدینوں سب کفاراں مار
 وچہ مدینے اساندا ہو سی حکم تمام
 جاں اوہ آکھن اساں داہوی بکدن زور
 اللہ اتے رسولؐ دے او تھے سننے کلام
 اوہ رسولؐ کریمؐ لوں دیکھ ہوئے خوشنود
 او پر منہ رسولؐ دے سارے بے تکرار
 ظاہر نظری آوندا اللہ دا مقبول
 ہے اوہ ختم الانبیاء اس وچہ شک نہیں
 مناں اسیں رسولؐ لوں ہے ایہ عالی ذات
 رہن یہودی کفر دے اندر سب حیران
 کلمہ پڑھیا صدق تھیں دل وچہ کر کے غور
 ابو عمامہ دوسرا آہا نیک تمیز
 جابر عقبہ دوہاں نے آندا سی ایمان
 ساتھیں قوم یہود دا قائم رہے نفاق
 ساتھیں قوم یہود دا رہے ہمیشہ جنگ
 مال اتے اسباب ہوندا رہے زبان
 ہر دو طرفوں دلا ندی رنج کرے رب زور
 کلمہ تیرا ہو رہی پڑھسن لائے کلام
 غازی ہو کے توڑساں جو ہیں گے اہتمام
 توڑ کراں برابر میں مسماں زیر قدم
 دل دے اندر اپنے رکھاں نہ عزیز
 ظاہر باطن اوسوں کراں اسیں مقبول
 طرف مدینے رکھے سارے بے تکرار
 دین محمد مدیناں کیتا دلوں قبول!
 ذکر رسولؐ کریمؐ دا آپس اندر جان

جس جگہ تے جمع سی ہونڈے دو تن یار
 رچہ مدینے لوگ ایہہ باتاں کر دے سب
 جس دے بعد نہ ہو سی روز قیامت تک
 اوپر اس پیغمبری ہونے ختم تمام
 نازل اوپر اس دے ہونے کلام خدا
 آہا ذکر رسولؐ را ہر ہر وچہ مکان!
 حج کرن دے واسطے گئے اگلے سال
 کر کے بیت رسولؐ دی لے آئے ایمان
 ہک وثار معہ وسا ہور عبادہ نام
 طرف مدینے مر گئے ہو گئے مسلمان
 جا مدینے انہاں نے ساتھ ہزار نیاز
 ہو گیا اسلام دا او تھے خوب رواج
 تیجے سال جاں حج توں آئے نیک مزاج
 ساڈے اندر گھل توں کوئی خلیفہ جان
 مصعب ہک رسولؐ و اسما اصحاب کبار
 وچہ مدینے خلق نے بیعت کیتی جان
 اشہل وہی اولاد دے مرداتے ہور زن
 سن سن بہتی خلق نے مصعب اگے آر
 انراوے سال دے جو آپے دیندار
 قسم خدا دی کھائیکے کیتا او نہاں قرار
 تینوں مکہ وچہ ہاں دشمن کر دے تنگ
 مکے عقیق اٹھ چل توں وچہ مدینے آ
 وچہ مدینے جو کر کے تینوں ذرہ تنگ
 وچہ مدینے رہن توں دیاں بنا مکان
 طرف مدینے آ توں حضرت کریمی زور

ایہہ بات کلام را کر دے سی تکرار
 مکے پیدا ہو گیا ہک رسولؐ اعجب
 کوئی رسولؐ خدا پیدا ایہہ کل جانوں ٹھیک
 بنیاں اندر سرور ہی دتی رب علام
 حاصل ہو یا اسفوں سب مقام رضا
 سن توں اگلے سال داہن میں کہیں بیان
 بارہاں شخص رسولؐ دے پاس گئے فی الحال
 انہاں اندر چار سی وڑے امیر پھپان
 نام عبادہ ہک داسن توں حال تمام
 ایہ سردار کثیر سی وچہ مدینے جان
 ساتھ جماعت ہک جا گئے پڑھی نماز
 وچہ مدینے ہو گیا پاک نبیؐ را راج
 کر دے عرض رسولؐ تے سن ساڈے مزاج
 دے حکم رسولؐ ادا نا لے پڑھن قرآن
 طرف مدینے بھیجا حضرت کمر سردار
 مصعب اگے آیکے ہون مسلمان
 اللہ اتے رسولؐ توں لیندے دل عقیق من
 من لیا دل جان عقیق حکم رسولؐ خدا
 وچہ مدینے شہر دے جو آپے انصار
 پاک نبیؐ توں آکھدے سارے کرا تھار
 ماراں تیراں دشمنان کر کے ڈاڑھا جنگ
 تیرے اوپر اپنی کر ساں جان خدا
 پھڑ تلواراں اسد نیالی چاواں جنگ
 مکے اندر بیا نبیؐ ہو دیں کیوں حیران
 دشمن تیرے ہاں سال سارے راں وچہ گھیر

تینوں قوم قریش دا ایٹھے رہے خیال
تینوں کوئی اس جادوے کوئی تکلیف
انہاں پاک رسولؐ تھیں کیتی ایہہ کلام
سن کے ایہہ رسولؐ نے سدے سب اصحاب
ایٹھے قوم قریش ہے دیندے اساں ایذا
جاں ہجرت دا نبیؐ نے حکم کیتا ایہہ عام
وطن اتے گھربا دی دلوں حجت توڑ
دل نہ گردا کسیدا چھڑاں نبیؐ خدا
دل وچہ ڈھارس پنھ کے عاشق سب رسول
حال جدائی انہاندا کی میں کراں بیان
کہندے پد رسولؐ دے بڑھے اتے جوان
ایہہ جدائی نبیؐ دے کس نوں ہے منظور
کہن اساتھوں انج ہے جدا حبیب
طرف مدینے رگے سب اصحاب کبار
خدمت وچہ رسولؐ دے دووی شیر خدا
با جھول انہاں دوراں تھیں دل وچہ کرتوں
ابا بکرؓ اتے علیؓ دوو ظاہر رہن حضور
اللہ پاک رفیق سا یا ایہ دونوں یار
جسول آپے دیکھدے حضرت نال نگاہ
گئے مدینے طرف سی ایہ اصحاب کرام
ہک عمارہ نام سا ہک واسا مسعود
حضرت حمزہؓ بھی گیا نالے عمر مسعود
حضرت مکے رہ گئے مول نہ سا کچھ زور
اس دل یار بیاوری قوم اتے آشنا
آپے پاس مخالفان تیراٹے تلوار

شہر مدینے ہوو سی امت تیرے نال
قتل کراں تلوار تھیں اسنوں ہو گھنٹھ
چل مدینے وچہ توں حضرت کریں آرام
کہیا مکے شہر نوں چھڑو تھیں شتاب
یار و مکہ چھڑ کے رہو مدینے حساب
چوری قوم قریش تھیں ہوئے تیار تمام
کرن تیاری ٹرن دی مکے تھیں منہ موڑ
آیا حکم رسولؐ واڈا دی رب رضا
چلے پاسوں یکساں ہو کے بہت طول
غم دا ہو یا محبت سا اوہ تیار سامان
ہوون جدار رسولؐ تھیں اندر اسان تان
زمین سخت آسمان سا اس جگہ تھیں دور
پھر زیارت دیکھے ہو سی کدوں نصیب
ابا بکرؓ اتے علیؓ دے ہا سچے نہ پیا یار
جھلی قوم قریش دی سرتے رنج بلا
رہیا مکے وچہ سنے کوئی پوشیدہ طور
خدمت وچہ رسولؐ دے کرے نہ قصور
ایہہ دوست سی نبیؐ دے دشمن کئی ہزانہ
یار نہ نظری آوندا خلقت سی بدخواہ
ہک ام المکتوم سا ہو رہا بلالؓ غلام
نالے حضرت سعد بھی گیا مدینے زور
انہاں با جھول ہو رہی گئے مدینے زور
دو جی طرف امیر سا سب قریشی چور
اس دل اللہ پاک سا دو جا نبیؐ خدا
اس دل پاک رسولؐ دا حافظ رب غفا

آہی طرف مخالفان قوم قریش شریہ
 اس تنہائی وچہ سی ڈروے نہ نبی م
 تنہائی وچہ دیدہ آہا اوس حضور
 حضرت ڈروے سول نہ جو سا حکم خدا
 جا کے کعبہ وچہ بھی کر دے آپ طواف
 جو پہلا دستور تھا رہیا سب بجار
 سنیاں بدوں قریشیاں مسلم ہو رہا
 یار نبی دے کر گئے ہجرت کے تھیں
 رہیا محمد اس جا ہو رہے دو پار
 خادم پاس نہ اسدے نہ کوئی رہیا رہین
 ہکرن کہیا نبی نے ساتھ بلند آواز
 جھوٹے گرجوش ہیں جھوٹا نہاند ادین
 دین نصارا جھوٹا ہے جھوٹے سب یہود
 جھوٹے یعقوب یعوق ہیں جھوٹے اللہ صحت
 ہو رہا کر ایران دا جھوٹا پرداں جان
 نالے ٹھا کر بند یہاں ہیں گے سیاہ
 ایہ آواز رسول دی جس دن سنی قریش
 یار و سادے دین لوں کے محمد کی
 جھوٹا سادے دین لوں ہر دم کہے بیان
 جھوٹا آکھے ٹھا کر ان جھوٹا ساد ادین
 گوشہ بیٹھ قریشیاں کیتی ایہہ تدبیر
 یار و قتل رسول دی کی کرے تدبیر
 آخر دل کے ساریاں ایہہ لکائی بات
 دروازے جا گھیرے جس دم آوے رات
 اندر جا رسول لوں چا کران قتل م

اس دل پاک رسول ساد و جار ب نصیر
 ظاہر اکھ سناوندے جو سا حکم رہی
 کرے نہ کوئی رو برو سخن نفاق کھنڈ
 حکم رسالت اپنی کر دے سب ادا
 آیت جو کوئی آندی اکھ سادون صاف
 بتاں تاہی اکھدے ہر دم آپ برا
 طرف دینے لے گئے سب حضرت دیار
 وچہ دینے جا رہے سارے اہل یقین
 ابا بکر رضاتے علی ڈروے باجو نہیں غرار
 کوئی یار نہ اس داناہیں کوئی تشفیق
 کافر قوم قریش دی سادے سی ناساز
 رب محمد ساتھ نہ آوند ا جہناں یقین
 ہو رہا جو بتاں پوچدے نہ ہوسن خوشنور
 نسیرا و اسواغ لوں پوچن سب بزوار
 جھوٹا ہیکا امرسن ہو رہا ٹھا کر طور ان
 رات دنے اوہ پوچدے ہیں شیطانی راہ
 ہوئے اندر فکر دے انہاند کے دل لیش
 کر داسار کے ٹھا کر اندی ہے بے لوبی
 نالے کہند اسانوں احمق تے شیطان
 اندر سادھی خلوت دے جو سی روئے زمین
 اندر کے ٹھہر دے جو سی وڈے امیر
 قتل کران کس طور تھیں کر دے فکر امیر
 مار و جار رسول لوں وچہ اندھیری رات
 ہووے اندر خواب دے جاں اوہ عالی ذات
 باجھوں قتل رسول کر دے کھان طعام حرام

سمجھے مول نہ بات نول احمق سی بے دین
 مدد پاک رسول آدمی ہیگا رب غفار
 اور پر خالص اپنے حافظ رہے خدا
 ہوئی رات قریشیاں معجزیوں نے تلوار
 آتا اندر خواب دے اس دم پاک رسول
 جبرائیل رسول نول خبر سنائی جا
 نالے کہا وحی نے ہے ایہ حکم خدا
 واذ نکذتھیں بسب نے کیتا یہ بیان
 کہا پیغمبر علیؑ نول نول سن شیر خدا
 لے چادر نول اس چادر پر خواب کریں
 ایہ گل کہہ کے علیؑ نول ٹپا جلد رسول
 قصد مدینہ جاندا کر کے نبیؐ خدا
 دروازے سے آیا جاں علیؑ شہ بار
 پانی قوم کفار سے اوپر مسٹی خاک
 خاک پانی جاں نبیؐ نے انہیں ہوتی بھول
 ابابکر صدیقؓ دسے گھر وچہ گئے رسول
 مکیوں باہراک ہے کہندے شہر پہاڑ
 اندر اسے غار دے در دے چادر نول
 جاں اندر اس غار دے دھریا رسول قدم
 تنگ اتنے تاریک سے اوہ تماشای غار
 حضرت اتنے صدیقؓ جاں اسوچہ جاوڑے
 منہ اوپر اس غار دے ہکے رخت بھول
 منڈھ درخت بھول دے ہکے بو تر آ
 غیبوں آکے مگر ہی کیتا رب خالص
 جاں اندر اس غار دے آیا قدم حضورؐ

اللہ ہی درگاہ دے آئے سب لعین
 اندر جس دے حکم دے ہیگا سب سنسار
 کس دا ایہہ مقدر ہے دلپے انہاں یذا
 آدروازہ گھیرے کھٹے ہو مردار
 کہن قریشی نبی نول انج کر اں مقول
 سب فریب قریش دا ظاہر کرے سنا
 نول انج کے شہر تھیں طرف مدینہ جا
 غور کریں دل وچہ نول آیت ایہ قرآن
 چادر میرے پلنگ تے پی جو ہے اسجا
 حافظ اللہ پاک ہے ہرگز نہ ڈریں
 تاں اوہ گھر تھیں نکلے اللہ و مقبول
 ہک مسٹی بھی خاک دی آہی لے اٹھا
 دروازے نول گھیریا آہا قوم کفار
 وچہ لڑائی بدر دے ہوئی اوہ ہلاک
 نظر ہی مول نہ آیا اوہ جاں رسول
 ابابکرؓ نول ساتھ لے اٹھوڑے بھول
 تنگ وڈی اوہ غار ہے اندر اس اجاڑ
 آہا خوف قریش دا اللہ دے مقول
 ہو گئی اوہ غار سی ثانی باغ ار م
 ہن اوہ قدم رسولؐ تھیں ہو گئی گلزار
 منہ اوپر اس غار دے پیدا رب کرے
 تروتازہ تے سبز سانالے سارے بھول
 انڈے دتے اس نے قدرت نال خدا
 اوپر منہ اس غار دے تانائے شہ تاب
 کچھ تاریکی نہ رہی ہو یا نور ظہور

کارن قتل رسولؐ کو دے جو سی گئے شریہ
اندر جا کے دیکھو دے اوہ قریشی شقی
دیکھو علیؑ لڑے ہو گئے شرمندے سب جہول
پھپھدے حضرت علیؑ تھیں کھتے کیا نبیؐ
یہ سن حضرت علیؑ تھیں رُردے رب شیطان
ہتھ رسولؐ نہ آیا پئے اوڈاون خاک
گرد نوا جی شہر دے ہونڈے پھرن خوار
ابو جہل دے پاس جاں آکھ سادون حال
غصے ہو کے آکھدا ہوو جلد سوار
جو کوئی پاک رسولؐ لڑے پکڑ کرے قلام
سن کے بات شریہ دی بہت گئے بے پر
وچہ کفار قریش دے آہا ہک مکار
ساتھ بلند آواز دے کر دوا ایہ بیان
او پر منہ اس غار دے ہوتے جمع شریہ
ڈٹھا منہ تے غار دے ساہک دکھ بول
مکڑی دہنہ غار دے اندے جانڈھٹ
آپس وچہ قریش نے کر کے ایہ تکرار
سعی تاریخ ستائیسویں ماہ صفر دی جان
جاں آیا وچہ غار دے حضرت پاکؐ رسولؐ
ڈھونڈیا مکہ شہر جاں ہتھ نہ آیا رسولؐ
اندر رہیا غار دے حضرت تیرے رات
عبد اللہ ابو بکرؓ و ابو جہر آہا فرزند
جو کچھ قوم قریش تھیں سدا پاک کلام
عامہ پاک صدیق وا آہانیک غلام
دودھ انہاں تھیں چوسیکے جاند اچھ

گھر دیو چہ رسولؐ دے جاوڑن بے پر
او پر بستر نبیؐ دے ستا شاہ علیؑ
آپس اندر آکھدے ایہہ تاں نہیں رسولؐ
میون خبر نہ مول ہے کہیا شاہ علیؑ
کے اندر ڈھونڈ دے ہر پروچہ مکان
گلی کو چہ سب ڈھونڈھ کے ہوئی بہت ہلاک
ہتھ رسولؐ نہ آیا ہو گئے لاحبار
سن کے اس شریہ لڑے چیرت ہوئی کمال
قتل کرو اس ڈھونڈ کے ہو رہیں تکرار
دیواں ہک اوٹھ میں اس تا میں انعام
حضرت آوے ہتھ جے ملے انعام کثیر
اوہ نشانی تدم دی لے جاندا اول غار
یار و ساڈا چور ہے اندر ایسی مکان
آپس اندر کھڑے ہو کر ن لگے تد پیر
اندے ہی وچہ غار دے کیونکر گیا رسولؐ
جالا اتے درخت بھی دونویں جانڈھٹ
مڑ آئے اس غار تھیں سارے اوہ مکار
روز آہا اوہ پیر و اسن میں کراں بیان
ہجرت کر کے مکیوں اللہ و استغیور
کہندے باہر شہر تھیں ڈھونڈو پئی رسولؐ
ابا بکر صدیقؓ و عثمانؓ دو جانبک صفات
دن لڑے وچہ قریش دے رہند اقدر بلند
پاک نبیؐ تے آکھدا جا کے ویلے شام
بکریاں اوہ چاروا جنگل وچہ سد ام
پلیندے آپ رسولؐ سعی نالے یار کبار

اوہ حضرت صدیق شہ ہے صادق نیک لقمین
 پہلی بیچ اللہ لیس دیر دہاڑا سی
 ابابکرؓ اور اوسؓ سے ہونے سوار
 ابابکر صدیقؓ نے دونوں اونٹ تیار
 چڑھیا تھے اونٹ تھے عام صیدا نام
 راتیں باہر تھیں آئے دین پناہ
 دلوچہ آیا جاندا ابو جہل مجہول
 چہرے اندر راہ سے آہے شہر مکان
 لکھیا آیا انہا نون ابو جہل بے پیر
 جو کوئی پاک رسولؐ نون ڈھونڈ کرے قلام
 نام سراقہ پاک ساراہ اندر سردار
 ڈھونڈن لگانے نون ملے اچانک جا
 اس دل حضرت دیکھ کے لگے کرن رجا
 وچہ زمین دے دھس گیا گھوڑا اس شیر
 کردا عرض رسولؐ تے سینوں دیدمان
 اونویں اللہ اوس نون وتی چا امان
 اندر راہ رسولؐ نون ملیا ہور غلام
 انہاں وچوں نبیؐ نے بکری پاک پھڑی
 شیر کی پھیر لوئے بکری ہوتی کھڑی
 نہ اوہ آہی حاملہ سوتی نہ سی مول
 دیکھ نبیؐ دا معجزہ اوسے وقت غلام
 ہوتی پاک رسولؐ دی خبر دینے آر
 ہر ایک گراں سا اندر راہ پچھان
 نیک دوپہرا ڈیکھ دی بیکے راہ رسولؐ
 اگے دن پھر جانڈے اوپر اس مکان

ایہ رفیق شفیق سا رہیا صادق دین!
 باہر نکل غار تھیں ہوئے تیار نبیؐ
 ادھر دو بے اونٹ تے چڑھ صاحب کبار
 نیت کر کے سفر دی کیتی سی انہار
 ابابکر صدیقؓ وا آیا اوہ عسلام
 طرف مدینے ٹپے اونٹوں وا ہووا
 گیا مدینے ہو وی اللہ دا مقبول
 انہاں وچہ سردار جو آہے نافرمان
 پاک سوا اونٹ انعام میں دیاں کر تدبیر
 گیا مدینے طرف نون چوری چھڈ مقام
 سن کے خبر انعام دی ہو یا مودا سوار
 مابین پاک رسولؐ نون تیرہ لیئے اٹھا
 اس دشمن اسان تھیں رکھیں دور خدا
 ڈھٹا اوس شیرینے بھل گئی تدبیر
 حالت تیری کسے تے کر ساں نہ عیان
 تیرت سراقہ اپنے گھروں ہویا روان
 بکریاں اوہ سی چاروا جنگل وچہ دلام
 دودھ لگے پھر چوڑے استھیں پاک نبیؐ
 سارے بے دودھ تھیں جو ساتھ نبیؐ
 رنج گئے سب دودھ تھیں جو سی ساتھ رسولؐ
 کلمہ پڑھ کے نبیؐ دامن لئے اسلام
 مکے تھیں ہے ٹپیا اوہ حبیب خدا
 اس جایاں رسولؐ دے ہندے فجر آن
 مڑ آون پھر گھراں نون دلوچہ ہو ملول
 رکھ کے اندر راہ دے سب انصار دھیالی

شہر مدینے وچہ جو آپ ہے مسلمان
 انہاں سواری نبی دیا ہک دن بی نظر
 مثل غلاماں آپٹوں کر دے سب سلام
 دل دے اندر شادیاں کرن لگے انصار
 کوئی گروے نبی دے پھرن لگا اسدم
 کوئی صدقہ دیوندا دیوے کوئی خیرات
 گھر اندر جاعت دے تے شاہ جہان
 بارہویں ربیع الاولیٰ روز آیا اوہ پیر
 مکہ تائیں چھڈ جانا حضرت ہوئے روان
 پیر پیادہ کیوں ہو یا پھیر روان
 اٹے بنائی نبی تے مسجد تروں قبا
 اس مسجد دے حق وچہ آیت ہوئے نزول
 اس محلہ قبا تھیں آپ جمعہ دے دن
 بطن وادی وچہ آپ نے پڑھ کے صبح نماز
 وچہ مدینے ہو گیا داخل جہوں رسول
 عجیب بگلی شہر و اعجاب آیا اوہ روز
 وچہ مدینے شہر دے جو ہیں گلیاں راہ
 لڑکے عورت مرد و آہا بہت ہجوم
 صلی علی و اہر طرف آہا شور فغان
 گروے سارے نبی دے بڈھے تے جوان
 شان رسول کریم دمی کی میں کراں بیان
 اگے پچھے نبی دے سبھے کجے دل
 گھر جدا آوندا حضرت دے وچہ راہ
 حضرت میرا کیا دیکھو ایہہ مکان
 ہووے اسدی بڑگی تائیں روز شہور

آون استقبال نوں ہر ہر روز کھیاں
 واہو واہی دوڑوے طرف رسول بشیر
 پکڑ رکاب رسول دمی دے ساتھ تمام
 جان اتے گھر بار نوں دیون دیوں و سار
 کوئی پاک رسول دے چھے پیا قدم
 خوشیاں گھر گھر اپنے کر دے نیک صفات
 باہر ساہک شہر تھیں قبا محلہ جہان
 وچہ مدینے ہو گیا داخل شاہ کبیر
 ترے دن راتیں علی رضا رہیا وچہ مکان
 خدمت وچہ رسول دمی حاضر ہو یا ان
 وچہ محلہ قبا دے کیتی آپ کیتی اپنا
 آیت وچہ قرآن دے ادھر پاک رسول
 وچہ مدینے آوڑے پاک رسول زمین
 داخل اندر شہر دے ہوئے نال نیا نہ
 برکت قدم رسول دمی رحمت ہوئی نزول
 داخل پاک رسول جہاں ہو یا دین فیروز
 بھرے آپے سب خلق تھیں قبول کر لگا
 اندر شہر بازا رو دے ہر ہر جگہ و حرم
 کر دے تارے نبی دے سی اوہ چند کھیاں
 کر دے صفات رسول دمی ہر ہر جہان
 خوبی سب جہانڈی اس او پرستان
 سب انصار جہا جہاں آپے گروے چلی
 اوہ حضرت نوں آئیے کر دے اسی آگاہ
 اسوچہ رہے رسول جے ہووے باغ جہان
 میرے وچہ مکان دے رہتا کرو منظور

گھر میرے وچہ اترو کر کے آپ کرم
 قدم مبارک آپ دا آوے جس مکان
 تیا مست تاپیں اسدا کہسی خلق بیان
 کیجے وانگر اسدی کرسن سب طواف
 سن سن ایہ فرماوندے آپے شاہ عرب
 بیٹوں جس جاہ من دا ہیگا حکم خدا
 چھوڑ دیو اس اونٹ نون بیٹھے جس مکان
 ہیگی جس مکان تے مسجد نبوی یار
 حضرت کہیا ایہ ہے مرضی لا شریک
 ہک شخص ایوب سا قوم وچوں انصار
 اوہ نبی نون نے گیا ساتھ ہزار سرور
 وچہ مدینے اس دن آہی بہت خوشی
 مرد اتے سب عورتاں خلقت سی شان
 لڑکے جو ناوان سی قوم اندر انصار
 پھروے دف بجا وندے غزلاں پین کلام
 وچہ مدارج دیکھ توں کیتا ہے تخریب
 وچہ مدینے آئے کے بریا پاک رسول
 سنہ ہجری دے لکھن دے رسم جو جاری ہے
 اول ماہ محرموں شروع ہوندا ہے سال
 وچہ مدینے آئیگے آپ دے دس سال
 جلدی جلدی ہر سال دی حالت ہے اظہار

گھرتوں اس غریب دیکرتوں رنگ ارم
 ہووے اس مکان دی عزت عالی شان
 سارے مومن اسد سکھ مومن گے قربان
 وانگوں بیت المہمور دے ہوئی اس اوصاف
 جس جا میرے اونٹ نون حکم کیتا ہے رب
 بیٹھے اس مکان تے اونٹ میرا ایہ جا
 او سے جاگہ میں رہاں تیک قیامت جان
 اس جا اونٹ رسول دا بیٹھا ہے مکرار
 ہے ایہ جگہ اپنی روز قیامت تیک
 گھرا سدا نزدیک سا اس جگہ تھیں یار
 ست پہینے اسدے گھر وچہ رہے حضور
 ظلم کفر سب اٹھ گیا برکت قدم نبی
 آون پاک رسول تھیں ہر ہر چہ مکان
 گلی کوچہ وچہ راہ دے نالے وچہ بازار
 آہی صفت رسول دی اندر انہاں تمام
 حالت پاک رسول دی آکھاں کہ تفسیر
 سی دس برسوں پوریاں اٹھوا مقبول
 کیتا ایہ فرمان سا حضرت پاک نبی
 مکہ جد تھیں چھڈیا پاک نبی خوشحال
 جد اجدا ہر سال وانکھی ہے احوال
 اندر اس کتاب دے آکھ سناواں یار

در بیان واقعہ سال اول

اول پہلے سال دی بنی مدینت قتب

وچہ مدینے نبی نے کیتی آپ بنا

شہر مدینہ نبی جاں آئے وچہ انصار
 ہوئی خبر رسول آدمی جاں وچہ قوم یہود
 لگے انہاں معلوم سی پاک نبی آدمی شان
 ظاہر حیدم ہو گیا آندا نالی اعتقاد
 خبر نبی وی انہاں توں پہلاں آہی جاں
 یک عبد اللہ نام کا بیٹا ابی سول
 اسی محمدی قوم واسا اوہ بہت شفیق
 ظاہر اندر مومنوں روزہ کر کے نماز
 ظاہر مسلمان سا اوہ بے دین لعین
 ماراں کیویں رسول توں رکے کہن لعین
 اسدے ساتھ صلاح دے ہوئی میدین
 دیکے کچھ تکلیف جے ایچوں ہوں روان
 مسلمان دا اس جا مول نہ سوئے راج
 رہے موسیٰ دا اس جایا عیسیٰ دا دین
 انہاں مول نہ جانیاں دین ایہو برحق
 سی پاک قوم یہود و کی حبش انہاں نام
 پاک یہودی انہاں تھیں سا عبد اللہ نام
 اندر قوم یہودیاں آیا اوہ امام
 جاں عبد اللہ دیکھیا آئے جاں حضور
 ایہہ منہ ہرگز بولنے والا نہیں دوع
 تیرت رسالت نبی دا ہو یا اوہ گواہ
 سی یکہ نبی کہیم ہوار ارفع نام غلام
 مکے دیوں دروہاں توں کیتا نبی روان
 سووہ امر کلثوم توں میرا کہ و خطاب
 اتم ایہن بیٹھ اس جا کلکی ہوگا اور ان

اندر سارے سے عرب دے ہوئے گیا اظہار
 وچہ مدینہ آیا پاک نبی خوشنور و
 وچہ تو ریت انجیل دے آیا اوہ بیان
 دشمن ہوئے رسول دے سارے بے نیاز
 آیا پاک رسول جاں ہوئے نافرمان
 اوہ منافق ہو گیا دشمن پاک رسول
 پچھوں قدم یہود دا ہو یا جا رفیق
 لگے پاک رسول دے ظاہر کر کے نیاز
 و لوچہ رکھدا دشمنی ساتھ رسول امین
 وچہ مدینے رہے نالی کوئی اہل یقین
 کون صلاح حال بیٹھ کے آپس وچہ لعین
 بنال توں پھر پوجے کر کے دنی شان
 ظلم کفر و اشہر دے اندر رہے دواج
 ہرگز دین محرمی ہووے مول نہیں
 تک قیامت رہے گا فضل کہی حق
 اندر دین محرمی آپے اوہ تمام
 یوسف وی اولاد تھیں وچہ یہود نام
 حفظ تو ریت زبور سی ہو را انجیل تمام
 کہندا اس تے سچدا ظاہر ہو ندا لود
 اہدے منہ تھیں سچرا آوے نظر فرغ
 کلمہ صدق یقین تھیں پڑھیا نبی اللہ
 حارث و اچت زید سا دو جانیک مقام
 کہیا او تھے ناظر بہت ہو سی حیران
 لے آو جا تنہا توں میرے پاس کتاب
 مکیوں لیکے چوہا توں آو میرے پاس

جاندے رافع زید بھی بھیجے ہوئے رسول
 عبد اللہ بیت ابو بکر دار لکے انہاں نال
 اوٹھ رسول کریم دا بیٹھا سا جس جا
 یاراں ساتھ پاندے مسجد نبی رسول
 سی دیوار مسیت دی آسی حدوں تمام
 اوے مسجد دی بکھنوں آہی تدوں بنا
 اندر دو جے سال دے پھر ہو یا فرمان
 مسجد دی ہک طرف نوں حجرہ کرن بنا
 حضرت بی بی عائشہ رضی اللہ عنہا اوہ ہو یا مکان
 اوں ویلے گھر نبی دے سی دو حرم بچھان
 سب مہاجر نبی دے جو آہے اصحاب
 مسجد گروے انہاندے لئے مکان بنا
 جو اصحاب رسول دے سب آپے مکین
 سایہ پاس مسیت سی صفحہ اس دا نام
 جو سی وجہ قبیلیاں عاجز اتے غریب
 سب اصحاب رسول دے آپے عالی شان
 اندر اوے سال دے چار رکعت نماز
 دو گانے دا حکم سا گے ہجرت تھیں
 طول قرابت فخر دی اول تھیں اے یار
 ایسب پہلے سال دی حالت آہی یار

مکینوں لیکے چو بانوں مڑدے اوے رسول
 سنے قیلے اپنے اٹھ آیا خوشحال
 اوٹھے مسجد نبی نے کیتی آپ بنا
 سب اصحاب رسول دے جو سی مروجہ
 لکھ تھیں فخر دی کار آپے سب تمام
 بیت المقدس طرف نوں سی ایہ حکم خدا
 کعبہ قبلہ ہو یا پاک نبی دے احباب
 رہنے کارن اپنے اس رسول خدا
 عمر ساری وجہ اسدے فی بی رہی بچھان
 سو دہ تے ہک عائشہ رضی اللہ عنہا عالی شان
 وجہ مدینے شہر دے ساتھ رسول بچھان
 قدر موافق اپنے سب بناون حیار
 مسجد اندر رات دن رہندے صاحبین
 جو اصحاب غریب سی اوٹھے رہن تمام
 اوہ بھی پاک رسول نوں آپے دلون
 اندر اوے سال دے ہوئی شروع اذان
 ہو یا فرض خدا پیدا سن لوقی نال نیاز
 بیوی دو گانہ سفر و اموس جان یقین
 مغرب دے ترے فرض بھی بیٹھوں چھوڑ
 واقع دو جے سال دا آکھاں کہ اظہار

در بیان جنگ بدر و قتل شدن ابو جہل مروود

بیت المقدس خلق دا کعبہ سی خوشحال
 پڑھی نماز رسول نے کعبہ دل منہ موڑ

سنتوں وجہ سال دا آکے سناواں حال
 کعبہ قبلہ ہو یا بیت المقدس چھوڑ

اندر ایسے سال دسے کر کے نبیؐ صلوات
 روزہ اتنے زکوٰۃ بھی اندر دو جے سال
 بعضے کہن زکوٰۃ دا پھلاں سی فرمان
 ہور دوگانہ عید دا ہویا سی فرمان
 بتاں دے سب پوجوں خلقت او سباز
 شرک کرن جے رب تھیں مڑ کے قتل کرد
 عورت لڑکے انہاں دے پھر کے قتل کرد
 ہر ہر جا کفار تھیں جا کرد سب جنگ
 اندر چہرے جنگ سے حضرت گئے حضور
 قتل کرن لڑن شرکاں جاں ہویا فرمان
 وادن ہک گراؤں سی اوہ ابواد پاس
 سن کے خبر رسولؐ دی نس گئے جہول
 حضرت حمزہؓ آپ نے کیتا پھیر دان
 ساتھ روانہ اسدے کیتے تہیہ اسوار
 آہی قوم کفار دی اندر کسے مقام
 ترے تے سٹھ اسجا سی بے دین تمام
 صلح کرن جے تہاں تھیں مول نہ کرنا جنگ
 بل کے قائم اوہ جے ہوں اوپر جنگ
 رخصت ہوئے رسولؐ تھیں حمزہ ہویا دان
 اوپر جنگ تیار جاں ہوئے شیر خدا
 حمزہؓ اس قوم تھیں ہویا ناہ جدال
 حارث واپک پت سی جس علیہ نام
 گیا آیا خور ایہم بھی حضرت حمزہؓ نال
 مڑ کے جدوں رسولؐ تے حاضر ہویا جا
 لیکے سٹھ اسوار تہوں جلدی ہوا اسوار

شاہ علیؓ تے فاطمہؓ دا بھی ہویا نکاح
 واجب صدقہ نظر دا ہویا سا خوشحال
 ہجرت نبیؐ کریمؐ تھیں آہا ایہ بیان
 کرن نصیحت خلق لڑن کہیا ہے سبحان
 اللہ اتے رسولؐ لڑن منن نال نیاز
 مال نزانہ لٹ لہر ہرگز نہ ڈر د
 پہلاں آتھیں قتل دا حکم نہ آہا کوہ
 جو ہیں منکر دین تھیں کر لہو قتل سنگ
 غزوہ کھنڈے انوں سن لے اہل شعور
 اصحاباں لڑن ساتھ لے حضرت ہو گروان
 گئے ہوا اندر گراؤں دے اندر حق شناس
 وجہ دینے آتیا مڑ کے پھیر رسولؐ
 مارے پکڑ کفار لڑن ہوں جس مکان
 ایہ مسافر سب سی جنگ اندر ہوشیار
 حضرت حمزہؓ پہونچیا تہوں علیہ السلام
 رخصت ویلے نبیؐ تے کیتی ایہ کلام
 صلح کر دے تہیں جنسی ہونا ناہن تنگ
 قائم ہو لہو جنگ دے اوپر تہیں سنگ
 آئے اس مکان تے جاں غازی مردان
 کیتی صلح کفار نے حمزہؓ اگے حار
 صلح جو کیتی انہاں نے ہے سلامت حال
 چاچے پت نبیؐ دا آہا وچہ اسلام
 ابوادری اوہ نزلوں مڑ آیا خوشحال
 اسدی طرفے دیکھ کے کہیا نبیؐ خدا
 جا فلائی اتے ہیں کفار تیار

اوہ تجارت قریش میں آہے اس مکان
 ابو عبیدہ ہونیالے کے فوج روان
 جدم آیا انہاٹوں اوہ نزدیک مکان
 ڈر کے سفیان انہاٹیں تھیں مول نہ کیتا جنگ
 ایہ پسر وقتاں نے ماریا سی ہک تیر
 پہلاں تیر وقتاں نے ایہ چلا یا حیا
 ابوسفیان میدان تھیں راتیں نہ ٹھ گیا
 وچہ مواط ہک قافلہ ڈیرا کردا جا
 اس ول حضرت ٹرپے دوسو ساتھ جان
 امیہ واپت قافلہ اندر سی سردار
 راتیں چوری نس کے چھڈ گئے اوہ جا
 جہول قتل کفار داکیت حکم خدا
 کہ لبم اللہ اپنے جاں ہتھ پکڑی تیغ
 ہر جا قوم کفار دی ہوئی آہی سست
 جو سردار قریش سے وڑے وچہ کفار
 وچہ عرب دے بدر ہے ہک موضع و نام
 ہکن سی ہک قافلہ آیات مول جان
 کر کے اوہ سوداگری گئے بدر وچہ آر
 ابوسفیان وچہ انہاندے آہا وڈا امیر
 آہا وڈا قافلہ لشکر ساتھ تختیار
 ہوئی خبر رسول منوں پاس بدر بے پر
 سن کے پاک رسول نے کیتی فوج تیار
 ہتھ اسال نول اوسی لوھوں مال کثیر!
 ابوسفیان دینال ہے ٹھوڑی فوج سوار
 ہو اسوار مدینیوں ٹرے رسول پناہ

لٹ تمام اسباب نول ہو کر کہیں حیران
 سنی سردار تجارت دے وچہ ابوسفیان
 جنگ نہ ہو یا انہاٹیں تھیں ہوئی صلح عیان
 باجھ لٹ ایوں مرٹپے غازی ہو کے تنگ
 آیا فوج رسول تھیں اندر قوم شرمیہ
 لشکر وچہ کفار دے اندر راہ خدا
 طرف مدینہ آیا لشکر نبی خدا
 اوہ بھی اہل قریش تھیں آہے اہل جفا
 کہندا چھڈاں مول نہ آندے باجھ ایمان
 آیا لشکر نبی و اسنیان قوم کفار
 حضرت باجھوں جنگ تھیں ٹے مدینہ آ
 ڈردی قوم کفار سی اندر ہر ہر جا
 کہیا حکم خدا تھیں مول نہ کراں دیر یغ
 عزت قوت موساں لگی ہودن چست
 قید ہوئے وچہ بدر دے کچھ مار کے تلوار
 نیٹے شہر مدینیوں ہے اوہ وڈا مقام
 سب قریش تجارتی آہے اس مکان
 پاس انہاٹیں زربال و انت نہ آہا کار
 تابع اس سردار دی آہے ہو کر شرمیہ
 پاس بدر دے آٹیکے اتڑپے مکار
 لٹھے ہن گے آٹیکے ساتھ متاع کثیر
 لٹ لوں جا قافلہ کہیا رسول پیکار
 اس جگہ وچہ ہووین سب اصحاب امیر
 مال اتے اسباب وانا ہن کچھ شمار
 سی انصار بہادران حضرت نال سپاہ

وجہ موضع جہاں سے حضرت ویلے شام
 کہندا ایسوں نس کے جانیے کپڑے دل
 ابو جہل نون لکھدا مکے طرف شریہ
 آئی فوج محمدی اسماں تے ہوا سوار
 کر کے قتل تجار نون بسین سارا مال !
 سفیان ایہ خط لکھ کے کیتا جلد تیار
 ابو جہل تے آئی خط ابو سفیان
 طرف مدینے آئی ابو جہل مردار
 ساتھ انہاں دے آئیہا حضرت عباسؓ
 ابو جہل دے ساتھ اٹھ آیا ہوتے روان
 جبرائیل رسولؑ تے کیتا آئے ظہور
 ساتھ تیرے اوہ جنگ نون آئیہے مردود
 اسدے ساتھ عباسؓ ہے ہوز قریشی تمام
 ابو جہل مردار ہے اندر اس گروہ
 رکھ توکل رب نے حضرت پاکؐ سولؐ
 تیری مدد ہو وی تیرا خاص خدا
 اصحاباں نون آپ نے کہیا تروں کھلو
 فتح تساوی ہو وی سنیوں اہل یقین
 ابو جہل بھی آیکے اتر پیا ہک جا
 ایہ فرمایا نبیؐ نے سزے سارے یار
 اوہ مقام تجار تھیں اُتے پیا ہے دور
 سفیان ووجی طرف ہے اتے اسباب کثیر
 دل دے اندر اپنے تیس نہ کردورنگ
 دو طرف ناں تھیں ہول جتنے مرضی ہو
 یاتے ساتھ سوداگراں چلی پچاؤ جنگ

سفیان بن اس حال نون ہو یابے آرام
 آ محمدؐ فخر نون گروہ اسیسی مل
 کہندا میں دل آقوں سے کسے فوج کثیر
 زور نہ ساڈا اسیسی جان کڈن تلوار
 طرف بدر دی آرتوں لشکرے کے مال
 کئے دیول دوڑیا راتو رات سوار
 پک ہزار سوارے ٹریا مال فرمان
 دشمن ایہ رسولؐ دا کہا وڈا منکار
 چا چا پاکؐ سولؐ واسی ایہ بیت داس
 طرف مدینے آوندے منزل منزل جان
 ابو جہل ہے آئیہا ساتھ ہزار سوار
 تینوں نفرت دیوسی اس تے رب دود
 جلدی جلدی سب فوج دے وھی ناؤ نام
 توں دل اندر اوسدا کری نہ تم اندوہ
 اس لڑائی ہو وی ابو جہل مقتول !!
 فتح نہ اوپر فوج ہے جوتل رب رضا
 ڈرو نہ قوم قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
 کہو قتل قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
 ڈیرے اس تجار تھیں ہو کے دور جدا
 ابو جہل ہے آئیہا ساتھ ہزار سوار
 رلوچہ اس لعین دے ہے گا وڈا غرور
 ہے اندر اس قافلہ تھوڑی قوم شریہ
 اندر قوم قریش دے چل محاذ جنگ
 دھرو تلوار میان تھیں دشمن قتل کرد
 ابو جہل نو ماریے یا اول کر تنگ

ابو جہل نوں مارے اول وچ میدان
 یاراں اگے نبیؐ دے اکھ سنایا حال
 ابو جہل مردوں نوں پھپھوں ماراں جا
 میرے دل دیو چہ سی یارو ایہہ دھیان
 اصحاباں دے وچہ سی تالے دو مردان
 اسپیں موسیٰؑ دے قوم دے دانگوں ناہیں مل
 اسپیں نہ ملک شام دے اندر لڑیاں جا
 جو ہے مرضی آپ دی سانوں اوہ قبول
 جہڑے آپے ہو رہی ساتھ نبیؐ دے یار
 سانوں اوہ منظور ہے جو فرمان حضورؐ
 پیغمبر خوش ہو یا سن کے ایہہ کلام
 اتوں آئی رات ہے فجری ماراں جنگ
 ڈر داپاک رسولؐ تھیں جس دن آئی رات
 راتو راتیں نسیا چوری ابو سفیان
 ابو جہل دل بھیدا تریا ہو یا پیغام
 راتو راتیں نس کے اسان بچائی جان
 ساتھ محمدؐ رسول توں ہرگز کہیں نہ جنگ
 مکے دیول آرتوں او تھوں امن امان
 ابو سفیان دا اوسنوں جدم گیا پیغام
 نام نہ رکھاں اپنا ابو جہل سردار
 ساتھ محمدؐ فخر نوں ایتھے باراں جنگ
 مدت تھیں ایہ آرزو لڑاں محمدؐ نال
 ابو جہل دی فوج وچہ جو آپے وانا
 آئے سی جس واسطے ہوئے گیا اوہ کلام
 ابو جہل بدکاری نالے ذلوں شقی

اس تھیں پھپھوں لٹے مال ابو سفیان
 ابو سفیان دا لٹے اول جا کے مال
 اصحاباں نوں اکھیا سن کے نبیؐ خدا
 ابو جہل نوں مارے اول وچ میدان
 سدا تے ابو بکرؓ سے کیتا انہاں بیان
 جیونکہ کہیا انہاں نے آہا پیش رسولؐ
 موسیٰؑ توں لڑ جائیکے یاتے لڑے خدا
 ہرگز تیرے حکم تھیں کرساں نہ عدول
 سب انصار ہا جہاں کیتی ایہہ گفتار
 جو کجہ کہیں حکم توں اوہو کراں ضرور
 فتح تسادھی ہووسی کہیا نبی کریمؐ
 ماراں قوم قریش توں کر کے رلوچہ تنگ
 سفیان ہرگز مول نہ ظاہر کیتی بات
 سی حضرت دا دبدبہ چھڈ گیا میدان
 نس لڑے میدان تھیں چوری اسپیں تمام
 مکہ دے دل فخر نوں توں بھی ہوروان
 ہن کجہ غرض نہ مول ہے نہ ہووی تونگ
 وچہ لڑائی کیدے ناں گواہیں جان
 منہ ادر پتھ پھیر کے لگا کین کلام
 جے میں پکڑ رسولؐ توں ماراں نہ تلوار
 ہک ہک تاہیں مارساں میدان کرتے تنگ
 کیتی مری آرزو پوری جلی جلال
 انہاں کہیا رسولؐ تھیں ہیگا لڑن بجا
 سو ابو سفیان لے گیا مال اسباب تمام
 کہندا ان ضرور ہیں لڑساں نال نبیؐ

دشمن اوہ رسولؐ دانتوں نہ آیا باز
 جوش جو کتنا خون نے منی نہ کلام
 گھیرا آیا موت نے ابو جہل بے یار
 ابو جہل اٹھ فخر نوں ہو یا جنگ تیار
 دیکھ رسولؐ کریمؐ نے کیتا ایہہ فرمان
 ابو جہل مرد و بھی قتل ہو سی اس جا
 جو فرمایا نبیؐ نے فرق نہ ہو یا مول
 ترے سے نیراں نبیؐ کے ساتھ آپے اصحاب
 وچہ ہا جا رہاں سی سب آپے سمٹے یار
 جو سی ساتھ رسولؐ و سے سارے یار کبار
 ساری عمر نہ دیکھیا انہاں اڑائی جنگ
 یاراں تا بیسی رسولؐ نے کیتا ایہہ فرمان
 بہتے دشمن دیکھ کے ہو و ناں حیران
 جہاں فرمایا نبیؐ نے ہوتے سب تیار
 ہور کے صفوں کھونڈے حضرت و سے اصحاب
 لشکر دیکھ رسولؐ و اکہندا اوہ بے پیر
 او پر نون محمدیؐ فتح اس اڑھی ہو
 سن کے اس مردار تھیں کیتی نبیؐ دعا
 عزت اتے جلال دی کھادی قسم خدا
 ہو یا جنگ مقابلہ و و نون صفوں تیار
 ابو جہل نے اپنے گھلے چار پلید
 کہندے پاک رسولؐ نوں کوئی بھیج جان
 عبد اللہؐ سے مسعود نوں ہو یا ایہہ فرمان
 انہاں نوں اوہ دیکھ کے کہندے چا شریہ
 اول سالوں اپنا و نون رسو نام

دل دے وچہ چروکی ہک ایہہ نیاز
 ہوندا ہے بدکار و آخر بد انجام
 کہنے لگا لعنتی آیا و و ا پلید
 آئی موت شریہ دی پہن لئے ہتھیار
 بہت قریشی مران گے اندر ایس میدان
 آیا ہے اوہ مران نوں کیتا حکم خدا
 جنگ بدر وچہ ہو گیا ابو جہل مقتول
 پورا ہک ہزار سی دشمن دین خراب
 دو سو چھ جو ہو رہی اوہ آسے انصار
 ساری عمر نہ انہاں نے جنگ دیکھا کوار
 پہلی واری جنگ دے اندر آپے تنگ
 ابو جہل تھیں جنگ و ماجلدی کو و سامان
 چڑیاں و انگوں مارو انہاں چہ میدان
 اللہ اکبر آکھ کے و عہد لہن تلوار
 ابو جہل نوں آکھدے آو سے شتاب
 سارے لشکر استھیں بیجا بہت کثیر
 لشکر تے معزور سا دل اندر بد خو
 او پر اس شریہ و سے دیویا فتح خدا
 دیواں فتح رسولؐ نوں او پر قوم جفا
 کھڑے ہوتے میدان وچہ ہتھیار لے تلوار
 عقبہ اتے منیرہ ہو تشبیہ و لید
 ساتھ اسارے جنگ نوں آون وچہ میدان
 پاک نبیؐ و اوہاں نوں جا ہو وچہ میدان
 کیوں آئے ہو مران نوں و و نون مگر صغیر
 عبد اللہؐ تے مسعود ہاں کیتی دو ہاں کلام

پھر دوہاں دے نام توں کہن لگے مہیوں
جاؤ اس میدان تھیں ایتھوں مڑو شتاب
ساتھ بلند آواز دے کہندے نافرمان
اوہ آکرے مقابلہ جوئے و ڈا دلیر
سن کے پاک رسول آتے حمزہ آتے علیؑ
ابو عبیدہ تیسرا حارث و انس زید
حمزہ ناں مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدر ناں مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدر ناں مقابلہ کرے پلید و لید
مڑیا طرف مغربی حضرت شاہ علیؑ
طرف عبیدے آتیا غلبہ و وڈ شریہ
تاں بھی اس شریہ توں ابو عبیدہ شیر
چوہاں تائیں مار کے آکے پھیر جوان
ابو جہل دے فوج دے جو سی لوگ شریہ
تیراں تھیں پھر ہو گئے موسم چار شہید
ابو جہل دے گنگ تے حملہ کر کے شیر
اوپر قوم قریش دے غازیباں پایا زور
اتر فرشتہ آتیا پورا تن ہزار
جس کافر دے قتل و اقصیٰ کرے اصحاب
سارن تھیں اصحاب دے پہلاں سیں جدا
لگن تھیں تلوار دے پہلاں ڈگدا سر
نھئی قوم کفار دی چھڈ گئی میدان
عبداللہ نے پکڑ کے اندر او سے جنگ
سراسر دے توں لے گیا پاس رسول خدا
حضرت سجدہ لشکر دا کیتا دیکھ ادا

ساتھ تساؤ دے اسانوں لڑناں نہیں توں
سادے آگے آؤناں اندر تسان تاب
بھجیں کوئی محمد ابو موسے مروان
تیرے لشکر وچ ہے جو کوئی وڈا شیر
کھلے وچ میدان دے اوپر قوم شقی
آکے وچ میدان دے دو توں قدر بلند
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
شاہ علیؑ نے لڑیا دوزخ طرف پید
ماری ہک تلوار جاں دوزخ گیا شقی
اندر پر عبید دے ماریا اس نے تیر
ٹکڑے کیتا پکڑ کے سن دے اندر گھیر
اندر لشکر اپنے جاں ایہہ پہتے آن
لشکر وچ رسول دے مارن لگے تیر
وچ ہشتاں انہا توں درج ملے مزید
وڈ وڈہ قوم قریش توں غازیباں کیتا زور
نعرہ مارو مارو دا چوہیں طرفوں شور
مدد پاک رسول دی بھیجا رب مقدر
جان فرشتہ مارو اسنوں حال خراب
کرے فرشتہ دوزخ کے آہا حکم خدا
مرعی و انگوں تر فدا کافر لوے نظر
پچھے پئے قریش دے غازی شریوان
ابو جہل توں ماریا زور چ کر کے تنگ
حاضر پاک رسول دے کیتی قدر لے جا
ہوئی فتح رسول دی مارے لوک جفا

ابو جہل نے اس سے بوسے بوسے نال رفیق
 بنانے شبیہ بھی تے بدکار و لیسید
 ساتھ انہا ندے ہو جو آپے یار تمام
 فتح ہوج اسلام وی کافر ہوتے خوار
 لے جابے کڑے تیغ اتے ہمتھیاز
 ہوز دوشا لے ریشی جے تے رستار
 اندر او سے لٹارے ہمتھ آئی تلوار
 رکھی اپنے پاس سی ایہ تلوار نہی
 ہواں غازی جنگ دے اندر ہوتے شہید
 شہی قوم قریشی وی کجھ ہوجی قتلام
 بہت قریشی جنگ دے اندر ہوتے شہید
 شرف انہا ندی دیکھ کے نبی کیتا فرمان
 جے جوین دی حرص ہے ایمان کو قبول
 باجھ قبول ایمان دے چھڈاں ناہیں مول
 قیمت دیکے اپنی جا ہو گھری شتاب
 عمریاری وچ قید دے رہی اوہ جیران
 چاچا پاک رسول دا جس دانام عباس
 سن کے سخن رسول دا آندا اس ایمان
 بھائی حضرت علی رضو اچو آہا خوش ذات
 ایہ بھی اندر قیدیاں آیا کریں یقین
 وچ لڑائی بدر دے بھٹے لوک مکار
 گئے تمامی اس کے پاس ابو سفیان
 ابو لہب نے جالی نہی ہوتی فتح رسول
 سن کے قتل قریش دا ابو لہب جہول
 گھنیں باہر مول نہ ہو یا اوہ مردار

دوزخ اندر انہا توں کیتا رب غرلیت
 نالے پت ولید و ا ایہہ سا بے دید
 ابو جہل مردود دے ساتھ ہوتے قتلام
 اصحاباں نے لٹیا نقدی باجھ شمار
 تنو گھوڑے اونٹ دا آہا ناں شمار
 کھڑی کھڑی چیزیں دساں کرا ظہار
 کہندے جس نون ذوالفقار سننوں پیر یار
 وچ لڑائی خذتے دتی شاہ علی رضا
 وچ ہشتاں جاوڑے سارے قدر مزید
 ساتھ قریش جو مال سا آیا ہمتھ تمام
 انہاں تائیں بن دی مول نہ رہی امید
 سفیو سارے قید لو کر کے کہاں بیان
 ناں تاں اندر قید دے مسومندے مول
 جہاں ناہیں سنیاں حکم خدا رسول
 جو کوئی مل نہ دیوسی رہی قید شراب
 یاتے رب رسول تے لے آو ایمان
 اوہ بھی اندر قیدیاں آیا حضرت پاس
 ایہ حضرت عباس رضنا صاحب عالی شان
 اس دانام عقیل ہے آہا نیک صفات
 ایہہ بھی چھٹا قید تھیں داخل ہوو چہین
 نئے سی میدان تھیں جالی دیکھی تلوار
 بوسے حالت جنگ دی کر دے جابیان
 ابو جہل بھی مر گیا جنگ اندر مقتول
 ٹاٹ پست لعین دی ہو یا بہت مول
 ہک ہفتہ وچ مر گیا غیرت تھیں لاچار

ابو جہل مردود سے پاس گیا مردود
اندر راہ رسولؐ دے سنند اسی ایہ خار
اندر اُسد کے حق دے تبت پیدانزل
وڑے جاوے ہتھ دو اسد کے رب غفار
کر کے فتح اڑائیوں پاک رسولؐ پنہ
جو کچھ اندر لٹ دے ہتھ آیا سال
جنگ بدر دا ایہہ میں اکھ سنایا حال
جنگ احد دا ہویا اندر تریکے جان

یار نہ اس نے چھڑیا جا کے بلیا زود
جال کے دے وچہ سی نیر بزرگوار
نالے عورت اسدی ایہہ بھی سی جھول
جو کرنی تیرے نبیؐ نوں یوں کے ذرا آزار
وچہ دینے آیا ساری نال سیاہ
یاراں تاہیں وندیا حضرت ہونو شمال
ہویا آہا جنگ ایہہ اندر دوجے سال
ہن میں بیجے سال دی حالت کہیں جان

در بیان جنگ احد

اندر بیجے سال دے حضرت شاہ حسن
حرفہ بیٹی عورتیں اندر ایسے سال
پور رقیہ نام سی بیٹی پاک نبیؐ
اس دی پھول موت دے دوجی ام کلثوم
پچھ ماہ رمضان دے ہوگئی جان عید
سن توں حالت اسدی ہون ہو یا ایہ جنگ
جمع ہتے پھر جائیکے اہل قریش تمام
مصلحت کرو دے بیٹھ کے ہوتے جنگ تیار
پکڑ اسارے انہاں نے قتل کیتے سردار
جنگ بدر دا انہاں تھیں بدلہ لیاں جا
ساتھ محمدؐ جائیکے پھیر محاوراں جنگ
حکم کھنڈا انہاں توں تددوں ابو سفیان
سب قریشی ٹہرے ساتھ ابو سفیان
پاک نبیؐ دے جنگ نوں رمل ٹہرے مکار

پیدا حضرت علیؑ دے گھر وچ ہویا ہن
کیتا عقد رسولؐ نے اکتیں ہونو شمال
گھر وچ عثمانؓ دے ایسے سال مری
وچہ نکاح عثمانؓ دے آئی کر معلوم
جنگ احد دا ہویا آہا تددوں شدید
نستے سی جو بدر تھیں ہوئے قریشی تنگ
اندر مکے شہر دے خاص اتے ہور عام
بدلہ لے اپنا جا کے دوجی وار
باجھوں قتل اسلام دے سالوں نہیں قرار
آپس اندر اکھدے دل کے اہل جفا
مسلماناں نوں پکڑ کے رنوچ کر ساننگ
ہوئے سب تیار سی دل مل نافرمان
تیغاں گزراں لے رٹے نالے تیر کمان
گنتی اندر آدمی آہے تن ہزار

نطن واری و پیر آئیے تریچے جہول
 خدمت و چہ رسول دے دتی کسے خبر
 روز جمعہ دے نبی نے بعد اسے نماز
 ویر نہ کیتی آپ نے کیتا ایہہ فرمان
 ہتھ اندر تلوار لے پہنے نبی ۴ ذرہ
 یاراں پاس رسول نے کیتا عرض بیان
 گو دینے شہر دے کرینے اسیں حساب
 اندر ہرگز شہر دے آنہ سکن مول
 عاقی کر کے شہر نوں بیٹھ رہاں اس جا
 جنگ نہ کرے انہاں تھیں جا کے ہزار
 کہیا پاک رسول نے من ایہہ نہیں صلاح
 پھیر نہ لازم مول ہے لاہن اوہ ہتھیار
 ہے ایہہ حکم خدا پیدا سب یقین کرو
 سن کے حکم رسول دے ہوتے سب تیار
 آئے بخاری باغ و چہ راہیں کرن مکان
 وچہ اُحد دے جائیکے پڑھدے ظہر نماز
 پاک محمد مصطفیٰ بنیاں دا سردار
 لہزہ سوز چنڈ نوں آیا وچہ آسمان
 شور پیا ملکوت دا اندر ہر آسمان
 لہندے چہ پڑھدے غلغلہ ہر جا شو پیا
 ووجی طرف قریش جو لڑنوں سب تیار
 آئی نظر رسول نوں اس جگہ یک غار
 عبد اللہ نوں سدیا عالم دے سردار
 غازی لے پنجاب نوں جو ہون ہوشیار
 روکیں دستہ غار دے ایہہ بات ضرور

فیٹے موضع اُحد دے مارے نام مقول
 ساتھ تیرے من جنگ نوں آئے اہل شیر
 کر کے خوب آراستہ سب لڑا پیدا ساڈ
 طرف اُحد دے موہنوں ہووے جلد روان
 ناسے اندر ہتھ دے تیرہ لیندا شاہ
 حکم کریں ہے اسان نوں حضرت شاہ جہان
 اندر شہر قریش دا ہون نہ دیاں گزار
 بڑ جا سن حیران ہو آپے سب جہول
 یکے دلیل جاو سن ہو حیران جفار
 بیٹھاں اسیں آرام تھیں دشمن ہون خوار
 جے کر نبی خدا پیدا پہنے سب سلاح
 باجھوں حکم خدا پیدا پاتے قتل کفار
 نتج تساڈھی ہووسی دل وچہ نہ ڈرو
 گنتی اندر آدمی آبا یک ہزار
 اس جگہ تھیں فخر نوں ہوئے گیا روان
 بعد نمازوں جنگ دا لاواں رے ساز
 قائم ہو یا جنگ نوں ہتھ لے ہتھیار
 زحل اتے مریخ بھی ہوئے گیا حیران
 نییاں دھی تلوار تھیں منگن سب لان
 وچہ سمندر خلق جو آہی ہر ہر جا
 یک دل مرسل رب دا خلقت دا سردار
 آہا اس میدان تھیں اوہ نزدیک پہاڑ
 کہیا توں اس غار دے اوپر پکڑو وار
 کھڑے رہو اس غار دے اوپر پھر تلوار
 مت گجہ اس مکان تھیں فتنہ ہووے ظہور

باہر نہیں کوئی اس جاؤن دیہونہ مول
 بھانویں شکر اساندا کہندے کرے نزول
 چو نہر سید سکندر ہی قائم سب بہرہ
 غائب ہوواں اسین جے یہوواں مغلوب
 پیچھے ہوئے رسول کو سارہ گئے دل غار
 فوج ہوئی دو طرف تھیں جہوں مقابل آ
 دونوں صفوں مقابلہ آئیاں ہونتا رہا
 بسن دونوں طرف تھیں بارش و انگلی تیر
 سب اصحاب رسول دے گئے وڈے جوان
 سفیان اندر جنگ دے آہا کھڑا حیران
 حملہ کتیا غازیوں کذب گئے سردار
 نئے چھڑ میدان نوں تاب نہ بھلی مول
 جاں اوہ میدان نوں لگے دین جواب
 جاتا اوہناں ساریاں نس گئے مردار
 چھڑائے منہ غارو انس گئے اوس دا
 آہا حکم رسول دا مول نہ چھڑو غار
 منع انہاتوں کہ رہیا عبد اللہ مردان
 رکھی قوم قریش نے جاں اوہ خالی غار
 ابو جہل دا عکرمہ آہا ہک فرزند
 اوہ بھی طرفے غار دے نس گیا سردار
 جمع ہو کے اس غار تھیں حملہ کر کے پھر
 عبد اللہ نے اسدے ساتھ جوئے یا رہا
 پھر پھر قوم قریش نوں مارن وچ میدان
 لکھا اندر غار دے آخر نس ولسید
 سب قریشی ہو گئے اوتھے جمع پلید

جو کوئی آؤ سے اندر اس کہ دیہو مقتول
 منہ جو اس غار وائیں نہ چھڑو مول
 تیس نہ چھڑو غار نوں ایتھے رہو کھلو
 خالی چھڑن غار نوں ایہ نہ ہو سہی خوب
 عبد اللہ تے ہور جوئے اس سے یا رہا
 ہائے ل قوم قریش دی ہوں نبی خدا
 مومن موزی رل پئے دہو لیں تلوار
 غار ہی کس کس مار دے اندر قوم شریر
 تیغ دو دستہ مار دے اندر اوس میدان
 کہندا ایتھے آپکے معرفت گوانی جان
 اوپر قوم قریش دے آخر آئی ہار
 اکثر قوم قریش دی ہو گئی مقتول
 جہڑے اوپر غار دے کھڑے پے اصحاب
 روڑن کارن لٹ دے چھڑائے اوہ غار
 باجھوں حکم رسول دے ہوئے ایہ خطا
 لالچ کر کے لٹ دا ہوئے اوہ فرار
 خالی ہوئی غار جاں کوئی نہ رہیا جوان
 نئے طرفے غار دے اوہ سارے مردار
 اوہ بھی اوتھوں نیا جاں دم ہو یا بند
 ساتھ قریشی اسدے آہے کچھ اسوار
 کہندے فوج محمدی ہن ماراں گے گھیر
 مڑو چوں اس لٹ دے دہو لیں تلوار
 ایہہ پنجہ جوان سی بہت ہوئے حیران
 ابو جہل داپت بھی آہا وڈا پلید
 اوپر او سے غار دے جان دے اوہ بچیر

لکھے ہوئے غارتھیں دوڑے پھر شریہ
 غازیوں دیوں ماروے پھوں کس کس تیر
 فٹکے ہوئے سب سی حضرت دے اصحاب
 ہوا چار قریش تھیں لگے کرن جلال
 بڑی قوم قریش تھیں نس گئے شیطان
 س لڑائی ہو گئے غازی سب شہید
 چہ بہار شہاب دے جا کے لکے تمام
 بعضے اونھوں نس کے جاوڑے وچ گھر
 فش و تار ب انہاتوں آیت ایہ نزول
 بس بندے دی خطاوں اللہ معاف کرے
 حق اندر گمراہ دے گلاں کرن گمراہ
 سب اصحاب رسول دے آپے عالی شان
 نکوہ جو اصحاب واکر دے ہیں لعین
 بال نئے میدان تھیں سب اصحاب امیر
 قائم وچ میدان سی حضرت شاہ امم
 ابابکر بننے علی بنی نالی عمر خطاب
 عبدالرحمن بن عوف و ابنتہ تنگی تلوار
 قائم رہیا سعد بھی ابو عبیدہ رضی جان
 حلقہ سا اصحاب واکر دے پاک رسول
 تریار رسول دے اس جا ہوئے شہید
 وچ قریشیاں مارو دا حمزہ رضی تلوار
 حیدر شیر خدا پیدا ہو رسول خدا
 حمزہ رضی تلوار جان مار ہی تک غلام
 حملہ ہر بار سا کردا شاہ علی رضی
 جتلی پوندا کردے شاہ علی کرار

لشکر دل رسول دے جانے اوہ بے پیر
 غازی دیکھ قریش لوں ہو گئے دلگیر
 دو جی وار قریش لوں دیکھ ہوئے بیاب
 پھڑ تلوار قریش لوں لگے کرن حلال
 دو جی واری آئیے قائم کرن میدان
 نئے چھڑ میدان لوں ہو یا جنگ شدید
 بعد فتح دے آئے ساتھ رسول کرام
 بعضے قائم رہ گئے آہا ایہہ فرمان
 عضوا اللہ اتری ایہہ اخیل رسول
 اس وچ نہ تکرار ہے احمق پیا لڑے
 روز شردے ہوو سن آپے رو براہ
 جو دشمن ہے انہا ندا ہے اوہ نافرمان
 دشمن اوہ رسول دے ہوئے ہیں بدین
 ہوش نہ آئی کسے لوں آپے بہت زحیر
 ہو رہت اصحاب بھی ثابت رہے قدم
 حمزہ رضی شیر خدا پیدا ہو رکھی اصحاب
 طلحہ رضی زبیر رضی قائم نال اقرار
 نالی سعد سعاد و ابیٹا عالی شان
 گدو تارے چند دے آپے سب مقبول
 وچ بہشتاں مرتبے دتے رب جمید
 وڈہ وڈہ قوم قریش لوں کردا بہت خوب
 کردے قوم قریش دے تن تھیں سر خدا
 حمزہ رضی دے ہتھ تھیں پئے شہادت جام
 شایس کہیا اسموں حضرت پاک نبی
 مارے قوم قریش لوں آدن نعرہ مار

بھیدیاں وانگوں شہرے آگے ہوئے پیر
 سولان حضرت علیؑ سے آپ نے زخم چھان
 تیر اندازی سے نہ کھینچی باجوہ بیان
 جس سے سا ابر باروا کچھ کانوں تیر
 ابو طلحہؓ تک ہو رسا وچوں قوم انصار
 کچھ کانوں نادر اجس دے سا اوہ تیر
 تن کماناں ٹیٹیاں اسدیاں وچ میدان
 دہشت اسد سے تیر تھیں لیسے موزی سب
 ہو جو ساتھ رسولؐ دے حاضر ہی اصحاب
 عورت بڑھی غازیوں اندر سی پک جان
 ہتھ شہیا لے لیا تیرہ پک اوٹھا
 وچ قریشیاں ماروی نیرہ زور زور
 بہت قریشی اس نے مارے وچ میدان
 جاں جملہ کر جانندی کہندے سب شہریہ
 رستم وانگوں اوہ سی گدگد کر وی جنگ
 تیراں اسد سے زخم سی گے وچ میدان
 اس دی طرفے دیکھ کے ہم نے تعجب سب
 کسے قریشی ماریا پتھر پک اوٹھا
 دشمن اوہ رسولؐ داکا فرسا بیرنگ
 یارب اک لیں داکر توں روسیہ
 آیا زخم رسولؐ دے ہویا خون روان
 زخمی ہوئے رسولؐ توں کھیتی اس ندا
 اس بلند آواز تھیں دتا شور محیا
 دو بے دشمن ماریا پتھر پک گیاں
 ہویا سچی طرفہ دا اس تھیں دند شہید

نس گئے میدان تھیں کچھ علیؑ امیر
 ناں بھی قوم قریش توں دیوے ناہ امان
 کر دے کھڑے تعریف سی ملک ویر آسمان
 ڈگدا آہا زمین لے اوپر اوہ شہریہ
 تیر اندازی اس بھی کھیتی باجوہ شمار
 ڈگدا اثرت زمین تے ہو کے بہت زحیر
 ہرگز کوئی نہ آوندا آگے اس جوان
 جو سی اندر جنگ دے مشرک ملک عرب
 سمجھنا ندی مردانگی کی میں کہاں بیان
 نام شہیا اسد اس میں کہاں بیان
 جملہ کر کے جا پئی لے کے نام خدا
 زخمی ہوئے قریشی سب کر دے آپے شور
 دیکھ تعجب ہوونڈے سب غازی مردان
 ترفن وچ میدان دے زخمی ہوئے پیر
 جملہ اسدا دیکھ کے غازی ہونڈے گنگ
 باہر نہ آوے جنگ تھیں ایسی سی مردان
 آشروہ بہشت دے داخل کھیتی رب
 منہ مبارک نبیؐ دے لگا اوپر جا
 جس نے منہ رسولؐ دے اوپر ماریا گنگ
 جو کوئی تیرے نبیؐ توں دکھ دیوے گراہ
 حضرت ہوئے سرخرو اوہ کافر شیطان
 اسان محمدؐ جنگ دے اندر مار لیا
 ازج محمدؐ ماریا وچ لڑائی چار
 دند مبارک نبیؐ دے اوپر لگا آن
 دندان وچوں ہے گا وڈا قدر مزید

کو نہ ہک کفار یوں ہوئے شہید گیا
اوہ کہیا مردود سا دشمن بد کردار
چک پتھر جس ناریا خوف نہ کیتا بیم
قیمت ناہی اسدی دونوں ایہہ تہان
ہرگز انوں رب تھیں آیا ناہ خطر
پتھر جس نے مار کے توڑی اوہ لڑی
راہنی اجے نہ ہو یا پتھر مار مکار
اللہ نے توار تھیں لیا رسولؐ بچا
سا اصحاب رسولؐ و مالک ابن سنان
دھوتا منہ تھیں خون نون حضرت شاہ علیؑ
آخر حضرت علیؑ نے کٹرا ہک جلا
پچھوں اندر جنگ دے پھیر ہوئے مشغول
ہک ابی بن خلف سا دشمن روسیہ
نیزہ ہک اصحاب نے مار یا اسدے جا
ابن قیمبہ آیا دھوسیا نون تیغ
زخمی کیتا نئی نون جاں اس روسیہ
طلحہ دا پتھر اس جا پچھوں ہو یا گذر
طلحہ جلدی ویکے کے جا وڑیا وچہ غار
لوٹے وچوں اسدا پتھر یا ہتھ علیؑ
او تھوں حضرت ٹر پئے نالے دونوں یار
اس لڑائی وچہ نئی نون ہو یا زرخ کمال
طاقت اندر جسم دے ہرگز رہی نہ مول
نال بلند آواز دے سفیان کہے پکار
ابا بکر تے عمر بھی ہو گئے متلام
کہیا حضرت عمرؓ نے ساتھ بلند آواز

مولیٰ نہ سارا ہو یا آہا وند خدا
جس نے پتھر مار یا سا اوہ وڈا مکار
لوڑ دتا اس لڑی دے وچوں در مقیم
کوئی خریدیکے اسوں لیندے ہی تہان
مولیٰ نہ تیرے نبیؐ تھیں کیتا جس نے دے
صنعت دے استاد نے چوسی خوب لڑی
پتھر حضرت دے ماروا جا کے ہک تلوار
حافظ ناعرا اس دا آیا پاک خدا
منہ تھیں اس نے جو پیا خون نبیؐ دا جان
بند نہ ہوندا خون سا زخموں پاک نبیؐ
وتا اندر زخم دے خون ہو یا بندتا
سب اصحاب رسولؐ دے نالے پاک رسولؐ
آیا جلدی وڈے طرف رسولؐ پناہ
لنگا جہوں لعین نون ووزخ جا پیا
مار ہی پاک رسولؐ نون کیتا ناہ درین
ہک لڑے وچہ ڈگ پئے پاک رسولؐ پناہ
پئے ہوئے وچہ غار دے حضرت پئے نظر
لیندا پاک رسولؐ نون جا کے وچہ کفار
باہر آندا غار تھیں حضرت پاک نبیؐ
واہو واہی آوڑے اندر احد پہاڑ
ہوں رضیفی نبیؐ دے اندر جسم سفیال
نہرا سدن بیٹھ کے پڑھرا پاک رسولؐ
اساں مخالف اپنے اوج لے ہی مار
ہو محمدؐ علیؑ بھی ہو گئے گم نام
ایہ سب تیرا جھوٹا ہے سنتوں اکسا ساز

جنہاں نون توں آکھدا ہو کے مقتول
 آہ پاک دن نبیؐ نے کیتا ایہہ خطا سب
 تاں بھی حضرت عمرؓ نے کیتا ایہہ کلام
 کہہ کے ایہہ کلام توں مولیٰ نہ ہوویں شاد
 سفیان سن کے عرفہ تھیں بہت ہو یاد لکیر
 جے میں ایہ گل جاندا ایچھے مرگ سپاہ
 ہن میں کرداں کوچ ہاں کہہ کوئی تدبیر!
 بدلہ لسیاں اپناں آئے کراں پھر جنگ
 ایہ گل سفیان آکھدا چھڑ گیا میدان
 جہاں مکے ول ٹر گئے اہل قریشی سب
 باجہ لڑائی اُحدے ایہ مکی جھول
 حضرت اس میدان دیوچہ گزار دی رات
 یک منزل تے نبیؐ نے وٹیرا کیتا جا
 شہیاں جدوں قریشیاں آیا نبی کرامؐ
 حضرت او گھنوں کوچ کہہ ٹرے مدینے دا
 سفیان جس دن اُحد تھیں نسیا سا بدکار
 وچہ بدر دے آئیے اندر اگلے سال
 آیا اگلا سال جہاں کرے جمع سپاہ
 طرف مدینے بھیجا سفیان ہک یہود
 اصحاباں توں آکھدا ایہہ گل خواہ مخواہ
 لشکر اسدے نال ہے آدے ناہ شمار
 کہہ تاکید یہود توں کردا جلد روان
 سفیان دے دل وچہ سا اسدم ایہ خیال
 سن کے بہتی فوج توں ڈر جادوں اصحاب
 جنگ ساڈے ساتھ اوہ کہہ سن ناہ قبول

سارے اوہ حیات ہیں اُحد دے مقبول
 ابو سفیان جو کہے کوئی نہ رہو جواب
 جھوٹ نہ ہرگز بول توں لے کافر دنیا
 صحیح سلامت اس جاہیں گے نیک نہاد
 کہندا میرے کم نہ آئی کجھ تدبیر
 مولیٰ نہ ایچھے آئیے کردا فوج تباہ
 اواں اگلے سال میں کہن لگا بے پیر
 پھر پھر بارہاں تسانوں رنوجہ کہہ کے تنگ
 ننھی قوم قریش دی جو سعی نا فرمان
 نکل اُحد پہاڑ تھیں کہیا شاہ عرب
 فتح نہ اسماں تے پاوسن ہرگز کسے مول
 پچھے پایقریش دے حجرے عالمی ذات
 ترے دن راتیں اس جا رہیا رسولؐ خدا
 مکے اندر نس کے داخل ہوئے تمام
 وچہ مدینے ہو یاد داخل نبیؐ خدا
 اس وقت سا کہہ گیا ظاہر ایہہ گفتار
 کہ ساں آئے مقابلہ آئے محمدؐ نال
 کہے ازوہ جنگ دا ساتھ رسولؐ پناہ
 کہندا وچہ اصحاب دے ایہ گل آکھیں دو
 سفیان رٹیاں کیوں کر کے جمع سپاہ
 ساتھ ساڈے جنگ توں آیا ہوتیار
 وچہ مدینے جائیکے کرتوں میری شان
 ایہ مدینے وچہ جہاں آکھے میرا حال
 پاک نبیؐ توں جنگ تھیں دین چا جواب
 سن کے میرا دبند آدن ناہیں مول

جہوں یہودی آئیے کیتا ایہ بیان
 خبر سنی جاں نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
 کیتا کوہج رسولؐ نے آیا وچ بدر
 مکینوں کر کے کوہج جاں ٹرے ابوسفیان
 لہو پاک رسولؐ ہے وچ بدر وے آ
 جھنڈے لال محمدؐ کے اوپر زمین دستان
 اس نے پہلوں آئیے مل لیا میدان
 سن کے دل وچ اُسدے خطرہ پیا کمال
 پیر و اندر راہ وے پانی ناہیں مول
 ساتھ محمدؐ لڑن تھیں نفع نہیں کچھ مول
 حاصل کی ہے جنگ ایتھوں مر و شتاب
 ساتھ انہاندے جا لڑن اندر لگے سال
 اس بہنے مر پیا کے طرف شقی
 مکے اندر ایہہ جاں داخل ہوئے آن
 سن کے حالت اسدی نبیؐ ہو یا خوشنود
 تھوڑے روز رسولؐ لوں ہور گئے ویا

سن اصحاب رسولؐ دے ہو گئے حیران
 کر و تیار کی کوہج دی سارے اہل ایمان
 اندر اسی میدان دے دتا ڈیرا کر
 سنیا اندر راہ دے اس نے ایہ بیان
 ساتھ تیرے ہی لڑن لوں آئے لٹھا اس جا
 خیمہ تنبو پائیاں لگے وچ میدان
 جدم سفیان نبیؐ آتے سنیا ہو یا روان
 لوکاں تائیں اکھرا بات بہنے نال
 مراں تہاڑے راہ وچ اندر مند رسولؐ
 کھڑا اسوں مار کے ہوئی ملک رسولؐ
 پانی باجھوں ہو و ساں اندر راہ خراب
 ہن مینوں کچھ جنگ دا نظر نہ آوے حال
 مڑے تریشی اسدے ساتھ جو آپے سی
 ہوئی خبر رسولؐ لوں حال ابوسفیان
 طرف دینے پڑے اسے جگہ تھیں زود
 ہو یا جنگ احزاب دا سن میں دیالی سنا

در بیان جنگ احزاب

ہو یا جنگ احزاب دا اندر چوتھے سال
 جاتا جدم کا قرآن دین ہو یا اظہار
 جو سی وڈے آدمی عرب اندر مشہور
 وچ مدینے جائیکے پاس رسولؐ کبار
 جو خادم سی رات لوں عزی آئے منات
 اگے وانگوں نہ رہی ہن بتاں دی ڈول

وچ کتاباں اسدا لکھیا ہے احوال
 ہوندی مسلمان ہے خلقت باجہ شمار
 آندا انہاں ایمان ہے جا کے پاس حضورؐ
 جا کے بیت نبیؐ دے کر دی خلقت ہزار
 ہن ادہ اوپر انہاندے مارن ہرم لائے
 عزی آئے منات دے مرنے پوندے پول

ظاہرین رسولؐ و اہویا و چہ جہان
 سفیان تائیں آئی سی ہک قوم نظیر
 سفیان قوم شریعے کے خوب صلاح
 آدم قوم نظر دے آپے باجہ شمار
 ٹرے ارادہ جنگ واکر کے اوہ تمام
 سب مدینے شہر نوں کرساں ڈھاہ خراب
 سن کے خبر رسولؐ نے کینا ایہہ فرمان
 اوپر اس پہاڑ دے جان سکے کو
 کیتی ریل کے غازیان خندق خوب تیار
 فارغ جدم خندقوں ہوئے سب اصحاب
 گروے لشکر آپ دے گھیر البیدے پار
 اوتھے پادرسولؐ گروے ہوئے تنگ کمال
 ریل انصار جہا جہاں لیا اٹھان شان
 اندر فوج رسولؐ دے جو کئی وڈے لیر
 حملہ کر کے جا پئے جہاں سارے اوہ شیر
 ننھی قوم کفار دی چھڑ گئی میدان
 دن نوں کھٹے ہوئیے پھیر گئے اس جا
 اندر قوم کفار دے عمر آنا ہک نام
 اندر سارے عرب دے اوہ آیا مشہور
 آئے کھڑا میدان وچہ کافر اوہ سنگ
 لیکے دن رسولؐ تھیں شاہ علیؓ مردان
 لافاں سی اوہ ماردا کھڑا اندر میدان
 شاہ علیؓ نے زور تھیں ماری اونوں تیغ
 سو یا اسنوں دیکھ کے کذب گئے مردار
 شور پیا وچہ کافراں تھر تھر کئے فوج

سارے کافر عرب دے ہوئے سست پیران
 چھڑ آئے گھر بار نوں سارے اوہ شریعہ
 طرف مدینے ٹر پئے لے کے جنگ صلاح
 ساتھ دے ہوو عرب دے آدم دس ہزار
 کہندے اہل اسلام نوں پکڑ کراں قتل عام
 مسلماناں نوں مارساں دیکے بہت عذاب
 سچ جو ہک پہاڑ ہے طرف قطیفے جان
 وچہ لڑائی اسان دا اوتھے ڈیرا ہو
 انہاں ساتھ رسولؐ بھی کر دے آپے کار
 وقت اوہ آہنچیا لشکر دین خراب
 غازی سارے وچہ سی گروے قوم جفا
 آخر نکل خندقوں لگے کرن جہاں
 ہو کے صفان کھلوندے اندر اس میدان
 اوپر قوم کفار دے دہو پئے شمشیر
 کروتے میدان وچہ لشکر دے سر زیر
 راتیں کسے مکان دے اوپر رہے پیران
 ورجی وارہی ہو گئے قائم قوم جفا
 نامی وڈا اوہ سی لشکر وچہ تمام
 لڑنا کوئی نہ اس تھیں کردا سی منظور
 کہندا کوئی آئیے دیکھے میرا رنگ
 اس کافر تھیں جنگ نوں آیا ول میدان
 دھو تلوار سیاں تھیں آیا شاہ مردان
 وچہ جہنم بھیجا کیتا نہ دریغ
 پھر نہ آوے لڑن نوں کوئی قوم کفار
 مر گیا شیر خدا تیدا ساتھ د لیدی موزج

نس گئے سب خار جی کرن قبول نہ جنگ
 دن اگلے پھر آوند سے کھٹے ہو گئے شوم
 اور دن ساریاں غازیوں ہوئی نماز قضا
 ادا کیتی اور رات لوں جو کسی قضا نماز
 رات ساریاں ساریاں کیتی ایہہ دعا
 غارت کر لوں انہا توں رب غریب نو لہ
 باد صبا توں حکم ایہہ کیتا پاک خدا
 جا انہا توں اپنا توں دکھاویں زور
 اوپر انہاں غیب نہیں چلی پاک ہوا
 خیمہ بنو پائیاں ڈگے زمین تے سب
 لوڑ و خیمہ انہاں دے ہو ہی سب جناب
 خیمہ تے اسباب لوں چھڈ گئے مردار
 اس تھیں قوم کفار دے اڑے ہوش اس
 خیمہ تے اسباب لوں چھڈ گئے مردار
 خیمہ ایہہ فرمایا حضرت پاک رسول
 مکے اندر نس کے جادو سے بے دین
 راضی سب اصحاب کی اللہ دے مقبول

شام ویلے ہوا تو سے جاگہ کساننگ
 شام کسہر طرف تھیں ہوا جنگ جوم
 شام لہر عسکر دکھا رہی ناہ ادا
 حضرت بعد نماز تھیں کیتی ایہہ تیار
 اندر حق کفار دے جو کسی قوم جفا
 قضا کرائی جنہاں نے سادھی اوج نماز
 اوج کفار ان عرب لوں جا کے دیہ نرا
 بھلا جاوے سب موزیاں تاہی سزا شو
 ڈگ ڈگ پئی زمین تے ساری قوم جفا
 نائے حکم فرشتیاں تاہیں کیتا رب
 انہا ندی نیبار لوں کو ویران خراب
 پھیاں نہ مڑ کے دیکھیا جاں نئے بکار
 نہڑ گئے سب رات لوں چھڑے الہاس
 پھیاں نہ مڑ کے دیکھیا جاں نئے بکار
 ہن ایہہ سادھی اوج کو نہ ان قبول
 قائم غازی ان جا آچے نالی تھیں
 وچہ روینے آوڑے کر کھنڈ رسول

بیان صلح حدیبیہ

مکے دیول حج لوں سٹھا اورہ مقبول
 منزل منزل آوند سادھی رسول
 ہن جاگہ تھیں جان لوں کو کوہ مکہ ہے
 آئے لوں رسول تھیں کو سامان تیار
 مکہ اندر جاندا لیکس نہ ہرگز نام

آیا ناہ و یقینہ بیان حضرت پاک رسول
 دو ہزار لی آدمی ہو یا نالی شہ پار
 وچہ حدیبیہ جاں گئے کر کے منزل مکے
 جمع ہوئی ہر طرف تھیں او تھے قوم کفار
 خدمت وچہ رسول دے بھیوہتا پیغام

داخل ہون نہ دیوں میں تینوں کے مول
 تینوں کے وچ نہ رکھن دیاں قدم
 سن کے پاک رسول نے مڑوتا پیغام
 ساتھ تھادے لڑن میں آیا ناہیں مسل
 ہوتے فخرے اٹھو کے حضرت جدوں اٹھار
 گھیریا قوم کفار نے آئے نبی دا سادہ
 دل دیوچہ رسول دے ہو یا تھوں تھیں
 دے پیغام رسول نون بھیج دتا عثمان
 ہیں آیا ہاں حج نون لٹن نہ آیا رسول
 انہاں دیوں آیا جاں حضرت عثمان
 طرف رسول نہ گھلپا ہرگز کچھ جواب
 جاسب اصحاب نے دل کے قوم شدید
 کر دے خبر رسول نون عثمان ہو یا شہید
 دیکھا سب اصحاب نے جاں اپہ مکر رسول
 لکے پاس رسول دے کھادن قسم خدا
 تینوں وچ مبتلا دیکھ نہ سکاں مول
 جہانے عثمان نون کیتا ہے قتل نام
 دوجی واری نبی دے کر کے بیعت قبول
 تیرے اتوں نارشاں جان اتے گل مال
 سایہ یک درخت دے آہے تریں رسول
 اس بیعت تھیں ہو گیا راضی پاک رسول
 اندر راضی انہاں تھیں ہو یا باہجہ شمار
 ساتھ انہاں دے دھارے اللہ کیتے دو
 دریا ادھر گا فرال ہو سی فتح نصیب
 آیا بھپوں ہو یا خیر فتح شتاب

جے آویں تاں جنگ نہیں کر دیوں مقول
 داخل ہون نہ دیوں میں تینوں وچہ حرم
 حج کرن آیا ہاں میں اس مقام
 مڑ جادوں میں حج کر کیتا پاک رسول
 لکے دیوں لٹے نالے سارے بار
 کھڑے لکے جان نہ دیوں گے خواہ مخواہ
 حج کرن نہ دیوں سالوں ایہ یمن
 کر جا کے اس قوم نون میرا ایہ فرمان
 منع کر دیوں حج تھیں سالوں کچھ بھول
 پکڑ انہاں عثمان نون کیتا بند لیران
 قید کرن عثمان نون سارے دین خراب
 پکڑ انہاں عثمان نون کیتا ہوگے شہید
 لکے پاک رسول نون ہو یا مکر مزید
 اندر غم عثمان نون ہو یا بہت مول
 تیرے اوپر اپنی کر ساں جان خدا
 کہہ یں نہ غم عثمان نون اٹھ دے مقول
 قتل کواں گے انہاں نون یمن نہ دیوں رام
 کھڑے تیرے دشمنوں کر ساں مقول
 لکھ نہ کر عثمان نون حضرت نبی کمال
 جاں اصحاباں آیکے کیتی بیعت قبول
 کیتی آیت رب لے وچہ قرآن نون
 رضی اللہ اکھیا وچہ قرآن غفار
 پہلاں بخشش انہاندی اس وچہ شک نہ کو
 نصرت ہوئی تھاندی آیا وقت قریب
 اور مقول نصرت لک دی آئی باہجہ شمار

یاراں پاک رسول دے پہن لے ہتھیار
 ہوئی اپنی قریشی نوں جسدم ایہ نمبر
 درجی واری بیعت کر چڑھے تمانی یار
 ہیں شہادت اکھڑے مرنے تائیں اوہ
 سن کے اوپر صلح دے ہوئے اوہ مگرا
 ہو رہا انہاں عثمان رضی اللہ عنہ حاضر کیتا آ
 طرف مدینے جاتوں دل نہیں ہو مخال
 ہو رہا انہاں اقرار ہو کیتے بیش و کم
 صلح نامہ یک لکھ کے کیتا انہاں تیار
 اس جاگ تے سرائی قہیں دودھ کر سب وال
 اونوں کیتا ساریاں کہیا جو ہیں رسول
 سورۃ فتح خزانے بھیجی اندر راہ
 ظاہر اوپر صلح دے ہو گیا ایہ کام
 وچہ مدینے آڈھسے کر کے فتح رسول
 پکدن پھیر رسول نے دل وچہ کرتدیر
 لکھیا اندر خطاں دے حضرت ایہ بیان
 جو ایمان لیا دسی اوپر نبی اکھڑ
 کیتی یک اکثری حضرت تدول بنا
 لکھیا اوپر اس دے تکرر رسول اکھڑ
 وچہ خط نبی لکھیا کے اوپر کر کے ہر
 یک خط آہا بھیجا کر کے خط رقم
 یک فارس دے شاہ نوں بھیجا خط لکھا
 پنجواں خط لکھ بھیجا حارث شاہ دے نام
 وچہ پیام یک سا اوں پہر وانا نام
 ہر طرف لے لے لے چو اصحاب رسول

ٹر دے طرف قریشی وی دیو لکھیں تلوار
 قتل اسان تے نبی مرنے بھیجی انج کر
 مکے اندر چلی انج دے تلوار
 عزا کہن قتل نوں فرق نہ کرے کو
 صلح اسٹے نالی کرائے سرور سردار
 کھنڈے پاک رسول نوں ہیں توں بڑ کجا
 حج کریں توں آیکے اندر اگلے سال
 وچہ کتاباں قصص دے پہلے سبب رقم
 یاراں تائیں آکھیا حضرت تدول لیکار
 پاس جو ہیں قربانیاں اچتے کرو حلال
 طرف مدینے بڑ پیا اندر و اسقول
 ایہ بھی تینوں فتح میں دتی کہیا اندر
 باطنی اندر فتح سی ہوئی اہل اسلام
 آہی شوشی رسول نوں عم اندر بھول
 بادشاہانوں ملک دے خط کیتے تشریح
 تین تمانی لیکھ تے لے آڈ ایمان
 حاکم ملک سب اسدا کر سی رہا تباہ
 وچہ تکینہ اسی دے لایا سی یک ہوا
 اوہ سرای شکل ہی نقش کر کے لگا ہ
 یک یک شاہدی طرف توں بھیجا کر نظر
 سی اوہ اندر روم دے دڈا شاہ احم
 ہر عزا اسدا نام سی دیکھ کتابیں جا
 ایہ بھی آہا بادشاہ اندر یک شام
 یک خط اسول بھیجا نبی علیہ السلام
 خط دتے چا انہاںوں جیہا کر کے رسول

پاس نجاشی بادشاہ جاں خط گیا رسول
 ہر تہل سا جو رسم را او سے خط گیا
 جاں فارس سے شاہ نے لکھیا گیا رسول
 سن کے کہتی نبیؐ نے اسے حق دعا
 اندر اوسے سال سے ہو یا اوہ ہلاک
 جہوں گیا خط مصروف کیتی اس تعظیم
 ساتھ زبان اسلام دا کیتا اس اقرار
 ظاہر نظر رسولؐ آدمی تحفہ کرے روان
 بعضی طرف رسولؐ دی خچر ہک عجیب
 حادثہ آگے جاں گیا لکھیا پاک رسولؐ
 سن کے کہیا رسولؐ نے اسدا ملک باد
 مکہ ہو یا فتح سا اندر چہڑے سال
 گیا یہودا شاہ نے لکھیا خط نبیؐ
 پھر میرا ایہ ملک جے مینوں در رسولؐ
 پاک نبیؐ سے اس تے ہوئی نہ رضا
 اس دنیا واسے نہیں ہرگز کجھ اعتبار
 نہ یہودا جانیاں اس نوں نہیں بقا
 ابو ہریرہؓ یاد جو پاک نبیؐ واسے

دلوں زبانوں اس نے کیتا چار قبول
 اوس زبانوں مقباں دلوں نہ مول ذرا
 پاڑوتا اس خط نوں پڑھ کے نامقول
 ماریں اس ملعون نوں کر کے غضب خدا
 باغی ہو کے ملک نے پرٹ کیتا اس چاک
 بہت کیتی اصحاب دی ظاہر اس تکرم
 دل اندر بد بخت نے کیتا سا انکار
 ظاہر راضی ہوئی کے من لیا فرمان
 لکھیا دل اس دا نام رسولؐ صلیب
 دلوں زبانوں اس نے کیتا ناہ قبول
 ہرگز کدے نہ ہو وی مری ہوئے ناشاد
 حادثہ اس جہان مقبیں ہو یا بے حال
 اوس کہیا برحق ہے دستہ ایہ سبھی
 اوپر میں اس شرط دے کراں ایمان قبول
 کہیا سارے ملک دا مالک آپ خدا
 مکر و غا ہے اسدے اندر باجھو شمار
 آخر ایہ جہان بھی ساتھ نہ مول گیا
 اندر ایسے سال سے مسلم ہو یا ہے

در بیان جنگ خیبر

خیبر اندر ہو یا آہا جنگ جدال
 اوہ مدینے شہر مقبیں منزل اٹھ بعید
 اصحاباں نوں اپنے جلدی کر دسا مان
 چو داں سو ہو رہی سے ہو یا ساتھ جوان

جاں ہجرت نوں نبیؐ سے ہو یا ستواں سال
 خیبر ہک مکان سا سوچہ قلعہ شدید
 وچ مدینے نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
 ہو اسوار بدینوں حضرت ہوئے روان

اٹھویں دن جا اڑے خمیر و چمبھو
 خمیر گودے چونکیاں حضرت نے سے بہا
 اندر خمیر قدم سے جوئی نوکس کفار
 ہر دن انہاں نال ہی حضرت کسے جنگ
 روز لڑائی ہو ندی آہی نال کفار
 بکن جنگ کفار تھی ہویا و چمبھو
 آخر حضرت علی رضی اللہ عنہ کے ہتھ نشان
 نال پھر قوم کفار دی نھٹی چھٹا میدان
 دروازہ تے قلعہ سے حضرت علی رضی اللہ عنہ
 حیدری نعرہ مار کے کیتی ہک نعرہ
 قلعہ تمامی کنیا ہیبت کھان یہو
 شاہ علی رضی اللہ عنہ کے سامنے مول نہ آیا کو
 جاں اوہ نعرہ مار و اکذب جاوں مردار
 وڈا بہادر یک سامر جب نام یہو
 اوہ گھوڑے نول چھیر کے آیا ول میدان
 شاہ علی رضی اللہ عنہ نے اسنوں جاں ناری تلوار
 نیزہ اس لعین و آندا شاہ علی رضی اللہ عنہ
 دروازہ اس قلعہ و آہا وڈا پھچان
 کھو کر باری علی رضی اللہ عنہ نے و تا اوہ گہرا
 نعرہ حیدر نعرہ کے ہو یا پھیر و ان
 شکے اس آواز نول کافر گودے شور
 نئے وٹھے علی رضی اللہ عنہ نے میان کیتی تلوار
 بعد لڑائیوں ہک جا جمع ہوئے اصحاب
 خمیر اندر جاوڑے دروازے نول تلوار
 رحم آیا شاہ علی رضی اللہ عنہ نشتی انہاں جان

اتیس گورے تلتے سے غازی مسرور
 نا کچھ قوم کفار سے پھچوں پوسے نہ آ
 شروع لڑائی انہاں تھیوں کسے یہ سردار
 ڈر سے ہی و پتہ قلعہ سے کافر سوں کے تنگ
 مشرک اندر جنگ سے آپے جان سے ہار
 نون ہوئی دو طرف تھیوں و پھچ میدان
 دو جے ہتھ تلوار سے آیا ول میدان
 ڈر کے اندر قلعہ سے پھر کیتا در جان
 و چہ دروازے قلعہ سے کسے نشان کھڑا
 دروازہ اس قلعہ دا سارا کتب گیا
 چہ چھیا اوہ دن حشر و قوم او پر مرد و
 روون لگے قلعہ سے اندر سبب ہتھ
 اگے کوچ نہ آوڑا شاہ علی رضی اللہ عنہ
 سا سردار یہو یاں اندر اوہ مرد و
 کیتا آر مقابلہ ساتھ علی رضی اللہ عنہ
 گھوڑے اتوں ڈگ پیا جاوڑا و چہ نعرہ
 نیزہ دا پھل اسداتر سے سن ہویا ہی
 ستر آپے کھولدے اسنوں آہرا ن
 تختہ اوہ لیا سیکے کھڑا کیتا ان جا
 آیا طرفے قلعہ دی اللہ و مردان
 انر سارے قلعے نول چھڑے سنہ شور
 پھیر نہ آیا سامنے ہر گز کوئی کفار
 نظر کوئی نہ آیا آہا دین خراب
 آہا جو و چہ قلعہ سے ہتھ کھڑا اوہ جوڑ
 اندر سے پاس رسول گوسے کر کے بندیاں

راضی حضرت علیؑ تھے ہوتے نبیؐ خدا
 اس لڑائی و چھسی غازی ہوتے شہید
 سٹھ یہودی اس جا ہوتے قتل ہلاک
 ہوئی و چھری قلعہ دسے آندے پکڑے یہود
 ایہو قیدی اس ملک تھیں وہیہر سب کمال
 وطنوں ہرگز اسانہ کرے نہ باجڑ وطن
 ہن ساڈا و چھ بلک دسے دعویٰ مصلحت ہر
 لیکن ہمیشہ زمین و اتوں ساتوں محمول
 پیغمبر نے انہاں تھیں کہ محمول مقرر
 اندر اسے سفر دسے زینب سی ہک نام
 آہی اوہ رسولؐ تھیں کہ وہی ضد پیدین
 پکڑنا اس بدکار نے خوب بنا کباب
 اگے پاک رسولؐ دسے آندے اوہ کباب
 کھاویں میرے روبرو دو جگہ سے سلطان
 روٹی ساتھ رسولؐ جاں لگے کھان کباب
 دتی اس کباب نون توت زبان خدا
 زینب تھیں اکھرا حضرت ہر حفا
 آکھیں پیوں تھیں نون لے عورت بدکار
 سن کے اس بدکار نے کیتا ایہ اظہار
 ایہ تیری پیغمبری وہی آندے مالش سی
 جس نے ساتھ رسولؐ دسے کھاوا اوہ کباب
 قتل کرانی نبیؐ نے اوہ عورت بدکار
 قلعہ کباب رسولؐ جو کھاوا سا اس جا
 مونڈھیاں اندر شکیاں حضرت کہ فرمان
 اس تھیں بعد حیات سی آپؐ تھے تری سال

شاہ علیؑ دسے اپنے کیتی بہت شمار
 گنتی اندر پندرہ آہے قدر مزید
 مندے حال خراب سی روبرو اندر خاک
 سٹی انہاں دسے اکھیا حضرت ہوشنود
 دل کے انہاں قیدیوں کیتا ایہ سوال
 جو آہے وہیہر قید دسے اندر زنج کھن
 کھیتی کر کے کھاو ساں حیلہ ہور نہ کو
 رعیت تیرے ہور ساں اندر نہ کر ساں دل
 چھڑو تے سب قید تھیں آوڑے و چھ گھر
 دتی نہ ہر رسولؐ نون اس نے وہیہر طوام
 بیٹی عمارت خیرے وہی سی اوہ لعین
 قاتل نہ ہر ملا دندی اندر انہاں ثواب
 کہندی تیرے واسطے آندے نبیؐ ماب
 ویکم ہورواں خوشنود بیہ کہندی نافرمان
 کھاوون ساتھ رسولؐ دسے بیٹا اکھاب
 نہ ہر آوہ بکری حضرت رسولؐ نہ کھا
 ساتھ میرے کسی واسطے کیتا ایہ دعا
 میرے مارن واسطے نون کیوں ہوتی تیار
 میں آندے مالش واسطے کیتی سی ایہ کار
 ہن میں دل تھیں منیاں نون ہن خاص نبیؐ
 ہویا توت شہید سا حضرت دا اصحاب
 دوزخ اندر جا پئی اس ویلے مردار
 اس نہ ہر وافر سا اندر جسم رہیا
 اس سبب لو اییاں تاں کچھ لے امان
 کہندے سی ہر سال دسے اندر نبیؐ کمال

غیر انور پاک ہیں فقیر بیچھا کھسار
 اندر پہر سے سوال دیکھ ہوئی رکول و نوات
 اثر یہ پیا اس زہر ورا اندر جسم جلیب
 لگے دن اٹھ خبروں کیتا کوئی کتاب
 ایہ ہے مگر سال واپور میں کویا حال

جہاں اور جو حکم آندا ہوتا دور
 اس زہر و سہ اثر تقویٰ ستمیہ حالات
 ملی شہاد و شہادی لڑا آقا محمد مصیب
 طرف مدینے آیا تا سب صاحب
 حالت انھیں سالہی سن پر کوشمال

در بیان فتح مکہ منظمہ

ظاہر دین رسول جاں پویا نور منیر
 لوگ مدینے جلیکے ہونے مسلمان
 ہویاں دین رسول واپر جاگہ انہما
 سن سکے وہی فتح و اکھاں سب سبیب
 ہک دن پاس رسول نے سکے چار سکا
 بجا لٹاں کفار تھیں پہن لہو متھیاد
 اندر ملک انعام دے حکم کیتا ایہ نام
 دل و چہ تدری رسول دے آیا ایہ خیال
 او پر قوم قریش دے پوراں اچا لک جا
 و سوئی ماہ رمضان وہی چار شنبہ شے روز
 ساڑھے سات سوئی دے ساتھ پورا پورا
 ہور ہتیرے راہ دے اندر آئے
 مکے تک پورا آئے ہے ایہ پورا شہاد
 مطلب داکہ پست سا جس و نام عبا کی
 مکیوں سے قبائل گیا مدینے و راہ
 دٹھا جہیل عباس لڑی خوشی رسول
 لڑے تدری عبا میں سٹھ ہرم مدینے دا

وچہ منیر کبیر دے وچہ امیر فقیر
 ہر طرفوں آوندی خلقت و دردان
 اندر دین رسول آوے آئے کنی ہزار
 وچے جملہ عبا ہی اور سے قوم قریشی سبیب
 کویا لک جا سٹھ ہور ہور جلد تھیاد
 دل اس طلب اپنا کیتا ناہ انہما
 حاضر ہوں ہوں جنگ نعل مسلمان تمام
 مکہ اندر سالہ سنے نہ کوئی حال
 مکے کوئی قریشی نہ خبر ساڑھی پار
 کیتا کوئی مدینوں حضرت دین فیروز
 ساتھ آیا انھوں نے ہی پورا چار ہزار
 روز باہر ہر روز سے گنتی کنی کور
 اتنی ہویا تہ پوراہ دے سٹھ ہزار
 پورا چا پاک رسول دا آگ لڑی قبا
 حضرت لائیں راہ دے اندر ملہا جا
 عزت و رسالت امدی بہت کر سکے تدری
 حضرت وچہ رسول دے آپ رہیا اس ہوا

اندر اسے راہ سے لے ابو سفیان
بخش ہے ابی یا نبی جو کچھ ہوتی گل
کہنے تھیں عباس سے حضرت کرے معاف
جاں گئے تھیں جنگوں غازی پو تیار
حکم کیتا سب فوجوں حضرت ابہ لپکار
ہورے موسے دیوناں استوں کچھ گزند
اندر مسجد حرم دسے جو کوئی جاوڑے
ابو سفیان دسے جاوڑے جو کوئی اندر گھر
دیویں توں خزانوں سے مکہ وچہ حضور
حکم کیتا ابہ غازیوں تابی نبی لپکار
لہڑن تہاں تھیں آسکے ہواوہ خواہ مخواہ
جنگ کمرن جے تہاں تھیں کرناں معاف
کچھ قریشی جمع ہونے ہورے مکار
صفوان تہے ہورے عکرمہ قائم کردے جنگ
حضرت خالد انہاں دا اکوں رستہ گھیر
جسدن ہویا مقابلہ ہورن لگا جنگ
لڑکے دونوں طرف تھیں ہوئے قتل شہید
خالد خزن فرایا ایہہ ہیں جاہل سب
قتل نہ کر توں انہاںوں اے خالد خوش خو
پیغمبر سے حکم دی ہوئے گئی دیوار
جاں بچا کے اپنی نس گئے مجھوں
وچہ پہاڑاں جاوڑے کوئی اندر غار
وچہ گھراں کوئی جاوڑے دروازوں مار
کعبے تیک سوارسی گئے رسول اللہ
غصے وچہ رسولوں توں آہا تہوں جلال

اگے پاک رسول دے کیتا عرض بیان
سناں کرے تقصیر توں جو کر بیٹھا بھل
من لیا اسلام توں دل تھیں ہو کے فنا
دھو توار میان تھیں لیندا شاہ اہل
مارو مول نہ استوں جو سے متھیار
لگے جو گھر وچہ جاسکے کہ دروازہ بند
قتل نہ ہرگز استوں مومن کوئی کرے
استوں دیوں تساندے نہ کوئی ضرر
داخل ہوئے آن کے ساتھ ہزار سردور
لہڑنا قوم قریش تھیں مول نہیں درکار
لہڑیو مول نہ انہاں نہیں کر کے کوئی راہ
قتل نہ کرنا انہاںوں کردے عنایت صاف
کمرن تیاری جنگ دی متھیں لے تلوار
ساتھ دے ہورے مکیوں احمق توں سنگ
کہند اسب قریش توں ماراں کر کے نہر
پک اول فوج رسول دی ووجہا طرف ہنگ
پاک نبی نے دیکھ کے کیتا رحم مزید
عقل نہیں کچھ انہاںوں لڑے ایت بدب
اوپر قتل قریش دے قائم مول نہ ہو
جاں انہاں دی بچ گئی آخر ہوئی فرار
بعضے مکہ چھڑ کے نئے او سے مول
بعضے اندر جنگاں جانڈے نس مکار
مسجد اندر حرم دے بعضے گئے مکار
جتنے اہل اسلام دی ہن ہے مسجد گاہ
داخل کعبے وچہ جاں ہویا نبی کمال

مڑ گئے وہی سب سے اُسے پھر حضور
 مسجد وچہ رسول نے کہا اگلی تکبیر
 بیٹھ کر پاس رسول سے حاضر ہے یا
 غوغا نام خدا سے دعا کہے وچہ پیا
 جس دم لینے دل کے مسلم رسد نام
 غمی اتے وچہ رنج سے آہی قوم جفا
 اندر کہے بت جو آپ با حجب نخل
 ہمتیں اوہ رسول نے دونوں کتے چور
 کہے رمی دیوار تے ہوہ آپ سے بت چند
 کیتا حضرت علیؓ لوز موزدیاں تے سوار
 کتے حضرت علیؓ نے سارے بت تیاہ
 تصویراں پیچیاں اوپر سی دیوار
 حضرت کہیا پھر لوز انہاں وہی مطا
 جس دم باہر آیا کہیں شاہ جہان
 مکے وچوں پکڑ کے لے آئے اصحاب
 خوف دل اندر قیدیاں آہا باوہ حساب
 ڈر کے دل وچہ اپنے سی اوہ بہت ملول
 قید تے یا قتل دا ہن کر سی فرمان
 بدلہ سا تھیں اپنا جے ازج نہی لیار
 قیدیاں ویکھ کے نہی کیتا فرمان
 کہیں میرے جانڈ کے کتے قریش تمام
 جے میں بدلہ اپنا لائے تھیں سب
 جو کچھ ہو یا تسان تھیں کیتا سب معاف
 یوسف جویں سلوک سا کیتا جاناں نال
 او سے ویسے بعضیاں کہیا نال یقین

داخل وچہ سیت سے ہوئے ساتھ سر
 ساتھ بلند آواز سے سنن سمیر کبیر
 اللہ اکبر اکبر کے ساتھ رسول پکار
 شوق پیا وچہ شہر سے اندر ہر جا
 سن کے غارت ہووندے قوم قریش تمام
 اوہ دن اوپر شرکاں روز قیامت سا
 ماکہ پک دا نام ساہ ورجا بت بہل
 ٹکڑے کر کے انہاںڈے سے آپ حضور
 ہمتی رسول نے پنچیا سی دیوار بلند
 بھنے اوہ سب علیؓ نے سٹ اتوں دیوار
 نام نہ رہیا بت دا اندر بیت اللہ
 لکھیاں چاروں طرف سی کہے وچہ سوار
 سب مٹائیاں پھر نے دیر نہ ہوئی ذرا
 آدم قوم قریش دی کر کے بند لوان
 حاضر کتے نبی سے آگے اوہ کتاب
 آکھن ہن کی دیکھے ہوہ اسارے باب
 کہندے سی ہن دیکھے کی کچھ کہے رسول
 جس دم سانوں ویکھ سی حضرت شاہ جہان
 اوپر ساڈی جان دے ہو سی تھر خدا
 سنیا سب تریشیوں کر کے کہاں بیان
 اوپر میرے قتل دے قائم رہے دم
 قتل کر اداں ساریاں پچو نہ کہے سبب
 اللہ بخشے تسانوں آکھاں کر کے صاف
 حکم کیتا اوہ ازج میں ہو ناہ بے حال
 توں برحق رسول ہیں تیرا سچا دین

قتل کیتے شاہ علیؑ نے بہت ترس خراب
پندرہ روزہ رسولؐ کے یہی مقام
ایہہ مکے دی فتح و آہا سارا حال

مکے اندر نہ رہیا کوئی وی مراب
کفر ترک اوس چاہو گیا گم نام
ہن توں جنگ خین واسن ہو کھوشاں

دربیان جنگ خین

چھویں ماہ شوال کیتا کوہ رسولؐ
کیتا قصد رسولؐ نے جاواں طرف خین
مکہ طائف وچ ہے موضع ایہ پچھان
باراں ہزار رسولؐ کے ساتھ آئے اسوار
وچ مقابلے ہوئے جدوں کفار
تھوڑی فوج کفار دی ہے گی وچ شمار
بہت دلاور اسان دی ہے گی فوج سپاہ
غیرت نے درگاہ وکے اندر کیتا ہوش
غلبہ قوم کفار دا ہویا وچ میدان
وچ میدان رسولؐ کے ساتھ ہے کچھ باپ
ابا بکرؓ صدیق سی تھے ہور ابن مسعودؓ
عمرؓ اتے عباسؓ سی ہور علیؓ کراہ
غصہ وچ رسولؐ سی کہ وکے ایہ گفتار
جھوٹا نہیں رسولؐ میں جانے ہج خدا
آہہ ایہہ فرماؤندے نالے کوئے جنگ
مادوں قوم کفار توں حکم خدا وکے نال
جس جاتوم کفار دی ہوتی جمع بہم
سفیان و ایک پت سا بارث اسد انام
کہندا پاک رسولؐ توں نہتوں پاک رسولؐ

لشکر ساتھ اسلام سا اللہ و مقبول
آئے اسوں جنگ توں کر کے نیت زین
یکسوں فوج رسولؐ دی آئی ہور وان
چوتھے دن جاپڑے وچ خین جناب
دیکھ کفار ان اکھ وکے سب حضرت دیکار
غالب اوپر انہاں وکے ہوساں بے تکرار
دھولواں تلوار جاں کرساں مار تباہ
بہو اپنی تلوار جاں پائی کسی نہ ہوش
نہے چند میدان توں غازی مسلمان
مادوں قوم کفار توں پھڑ پھڑ بے تکرار
تاکم سی میدان وچ ساتھ بنی ہوش و شور
باہیوں انہاں ہور بھی ساتھ ہے کچھ یاد
ساتھ بلند آواز وکے اندر قوم کفار
ڈر کے نس نہ جاوساں نیوں قوم جفا
کرساں سب کفار توں نڈرے اندر تنگ
زندہ مول نہ چھڑساں کرساں پکڑ حلال
گھوڑا اسوں سٹیا سید شاہ ام
اس رسولؐ کہیم دی پکڑی جا لکام
تینوں وچ کفار وکے جان نہ ویں مول

پہلاں تیرے اوپر جان کر ایں شہر بان
 پہلاں ہو والی شہید ملی پھیر کوئی توں جنگ
 حکم کہتا عباس توں حضرت کر کے ناز
 لہو نہ میدان تھیں حاضر پاک خدا
 جے ہوسا سے موت تھیں دل و چہرے در
 نیکے نہ کوئی نفس کے آئے جدوں تھا
 لے جے میدان تھیں ہوگا ایمان تباہ
 کہیا جوں عباس نے ہوئے سب کھڑے
 مرا کے جو نعرہ مار کے کرن لگے قتلام
 زندہ جو کوئی رہ گیا ہو یا جلد فرار
 غازی چار میدان دے اندر ہوئے شہید
 بچے جوئی نفس کے وچوں قوم کفار
 ابو عامر سا اٹھری حضرت دایک پار
 طائف تاپی انہا ندے پچھے اوہ گیا
 ابو عامر دے ہتھ تھیں ہوتے بہت قتال
 آخر سارا مڑ پیا لشکر پاک نہی

چار نہ میرے روبرو توں اندر میدان
 میرے ہونڈی یا نہی سول نہ ہوئی جنگ
 غازیوں کا زور نہیں کہہ توں سا تو آواز
 چھوڑ گئے کبھی نہی توں اندر قوم جفا
 اوہ مقدر آوی ہوو جلد کھڑے
 قائم کرے میدان توں ویسی فتح خدا
 اگے رب رسول دے ہوو رو سیاہ
 مڑ قوم کفار تھیں غازی پھیر لہو سے
 دوپ میدان کفار و اباقی رہیا نہ نام
 فتح ہوئی اسلام دی وچہ خین اظہار
 سرفروم کفار تھیں ہوئے قتل پلید
 طاقت اتے او طاس توں اس کے سروار
 لشکر لے کچے نوڈیا پچھے قوم کفار
 اندر راہ انہا توں بہن دتا یک جا
 جتھے قابو پائیا لٹ لیا سب مال
 اندر لشکر اپنے داخل ہوئے سبھی

در بیان جنگ طائف

کہو اکو فتح خین تھیں پھیر رسول اٹھا
 اندر طائف قلعہ دے آہے بہت کفار
 لشکر وچہ محمدی کینے کھڑے نشان
 مارن لگے اندر توں کانر تیر سنگ
 ایسے تیر انداز پئے اوہ کانر بے داد
 نازی ہوئے سنگ جہاں دہو تھیں تلوار

آیا طائف سامنے لشکر مال سیاہ
 اس قلعہ توں جا بیکے گھیر لیا سروار
 چاروں طرفوں قلعہ دے اتھے پو میدان
 غازی گروے قلعہ دے باہر ہوئے سنگ
 برتے بھی سوا مہاں تھیں تیر انداز استاد
 اٹھ اکبر آگے کے پونڈے نعرہ مار

نعرہ مار چھوڑے جا چپاون جنگ
 وچہ قلعہ دے ہو گئے آخر تنگ کفار
 ساتھ بلند آواز دے کہیا نبی م خدا
 چھڑ جاو اس قلعہ نوں کیتا تساں آزاد
 جاہو باہر قلعہ تھیں جتھے تساں رضا
 سن کے باہر قلعے تھیں آئی قوم کفار
 کلمہ سالوں اپنا دیں آپ حضور
 کلمہ کہیا نبی نے ہوئے مسلمان
 طائف گرو دے ہو رہو آپ قلعہ مکان
 شاہ علی نوں آپ نے ہک سو ساتھ اسوار
 کیتا حکم رسول نے مارو پکڑ شہر بہر
 قلعے مکان کفار دے کرد خراب ویران
 سن فرمان رسول و حضرت شاہ علی
 گرو دے طائف شہر دے جو سی کفرستان
 طائف گرو دیوں کفر دا نام کیتا سب دور
 چاروں طرف فتح کرد حضرت شاہ علی
 مدد لیتی رب نے ہوئے مسلمان
 غنیمت تنبوہ پانچ لال ہو رہو بہت ہمتیار
 آئے دُنہ بکری سبھ پنجاہ ہزار
 سونا روپا اشرقی ہو رہو بہت اسباب
 اصحابا منزل اسدن دولت ہوئی عطا
 کیتا کوتر رسول نے ہو یا پھر روان
 اندر کے آیکے عمرہ کرے ادا
 حاکم مکے شہر دا کیتا ہک اصحاب
 وچہ مدینے آوڑے سب امیر حجاز

بند کرن در قلعہ دا کافر ہو گئے تنگ
 کھانہ دانہ نہ ملے کیونکہ پھرین قرار
 کھول دیہو در قلعہ دے خوف نہ کردا
 جو رہی وچہ قلعہ دے ہو سی اوہ برباد
 پا پٹاں مول نہ تساں نوں نہ کچھ دیاں سزا
 اگے آئے رسول دے سب کرے اظہار
 کیتا ان قبول ہے تیرا دین حضور
 اصحاباں و امر تبہ ہو یا انہاں عیان
 رہندے سی وچہ انہاں دے کافرنا فرمان
 طرف انہاں دے لٹو رہا ساتھ وچہ دے تلوار
 جو ہے جاگہ کفر دی سب صغیر کبیر
 ہووے مسلمان جو دیہو اس امان
 لے ہک سو اسوار نوں کردا کوتر ولی
 پھر تلواراں غازیوں کیتے مسلمان
 ہر ہر جاگہ نبی دا ہو یا دین ظہور
 شکر وچہ رسول دے داخل ہو یا ولی
 مال سب آہا لٹاوا کی میں کراں بیان
 اونٹ آہے وچہ لٹدے پنج تے پینزار
 آہا باہر حساب تھیں ورم اتے دینار
 دتا وند رسول نے سرتماں اصحاب
 ہوتے غنی امیر سی جو آپے فقرا
 منزل منزل آیا مکے شاہ جہان
 اس تھیں پھے ٹپے پھر رسول خدا
 طرف مدینے آوندے پھر رسول باب
 شوکت جنت خوشی دے ساتھ ہے ممتاز

بعضے اندر ماہانہ نڈے لوک جو آہے سخت
 جدم چھڈے قتل قتل قتل گھروں گئے سدھا
 گردے اُکے شہر دے جو سی ہو ر مکان
 خلقت لے شہر دی ہوئی مسلمان
 ہندا عورت ہک سی زوجہ ابوسفیان
 معاف کرے رب تمناں لوں سار شاد ہو
 ابو جہل دے پت لے من لیا اسلام
 دشمن ایہ رسول ادا پہلاں رہیا قدیم
 ام جمیل ہک اسدی عورت آہی جان
 بعد قبول اسلام دے پیا پاس رسول
 وجہ خلافت اپنی ابابکر رضی اللہ عنہ
 جو ہوئی مرتد سی بعد وفات رسول
 ہک لشکر وجہ عکرمہ تاپیں کر سردار
 اونہاں تاپیں عکرمہ پکڑ کیتا مقتول
 اوپر اجناں دین جان ہو یا جنگ مزید
 کیتا جس شہید سا حضرت عکرمہ جان
 اندر وقت صدیق رضی اللہ عنہ ہک مرتد شیطان
 ایسے ویسی پکڑ کے قتل کیتا مردود
 کعب جو پت زبیر داسا شاعر علمار
 جدوں مدینے شہر وجہ آیا دین افروز
 یانت سعاد لہا آیا اندر شان رسول
 آیا پاس رسول دے بانت سعاد بنا
 میں انج عاجز کعب نے کیتا دین قبول
 اوہ قصیدہ اپنا خدرت وجہ رسول
 اوہ قصیدہ کعب د استیاں جدوں نبی

آہے روز میثاق دے لے قتل قتل و کجنت
 انہاں سول نہ منیاں دلوں رسول خدا
 ہر ہر وجہ مکان دے ہوئی فتح عیان
 کوئی کوئی رہ گیا جو سی نافرمان
 اس بھی دین قبولیا ہوئی مسلمان
 میری آگے رب دے ایہ فریاد ہو
 آیا حضرت عکرمہ ایہ سردار کرام
 دیندا آیا نبی لوں رنج عذاب الیم
 حاضر ہوئی رسول تے آندا اس ایمان
 ہو یا حضرت عکرمہ کامل تے مقبول
 باراں لشکر جنگ لوں گھلے کر تحقیق
 تاں انہاں لوں پکڑ کے کر دیوں مقتول
 ابابکر رضی اللہ عنہ نے بھیجا اوپر قوم کفار
 جو ہوئے مرتد سی کر کے دین قبول
 اوہ حضرت عکرمہ ہو یا جان شہید
 اوہ وحشی بھی ہو یا آہا مسلمان
 دعوے اس پیغمبر کیتا آہا جان
 سب اصحاب رسول دے بہت ہوئے شہود
 مکہ مثنیٰ اوہ نسی کے وٹے دینے آہ
 مسجد وجہ رسول تے کعب کہیا پکارو
 اوہ قصیدہ خلق وجہ ہے شہود قبول
 باہر آئے مدینت نہیں کرے نیاز ورا
 اللہ واحد تہی ہے برحق را رسول
 ساتھ آداب سا وندا کر کے دین قبول
 راضی ہو یا اس دے اوپر پاک نبی

اس سفر و چہ نبیؐ لگوں لگے ڈھائی ماہ
کتیا پاک رسولؐ نے منبر تک بنا
خطبہ اس نے کھڑا ہو پڑھیا پاک رسولؐ

ایہ سب اٹھویں سال واقف ہو یا عیان
ہو یا جنگ تبوک و اناقریں سال عیان

پھر مدینے آیا حضرت نبی ﷺ
اندر ایسے سال دسے و چہ بیت بنا
اندر ایسے سال دسے سب مقبول

در بیان جنگ تبوک

چونکہ جنگ تبوک واقف نہ ہو تفسیر
جو کوئی ٹرے مدینوں جہانے طرخی شام
و چہ زمانے نبیؐ دسے سا اوہ پنڈ و ڈا
اندر نافرین سال دسے وقتے ہو یا جنگ
اندر راہ تبوک دسے مول نہ آیا آب
ساری گرم زمین سی رندی صبح شام
جو اندر اس جنگ دسے تنگ ہو کے صحاب
تنگی گھوڑے اونٹ و ہی آہی باجہ شمار
شکلاں اندر کسیدا مول نہ ہندا آب
ریت پہاڑ اجاڑ سانا لے جنگل خار
بھنے بار امیر سن لشکر و چہ رسولؐ
آہی فوج رسولؐ نہ ہی بہت امیر گدا
من میں جنگ تبوک و آکھ ساواں حال
جبرائیل رسولؐ لوں یک دن کہیا آر
اندر قہیر شہر دسے ہے یک و ڈا شہ
ساتھ تیرے اوہ جنگ واکر داچے سامان
دلوچہ اس سرور دسے ہے گا ایہ گمان

ہندی و چہ زبان دسے کردا ہاں شر
راہ اندر ہے آوندرا یک تبوک مقام
اسلام تبوک ہے سن میں ویل سنا
اس لڑائی واکھیاں میں جو نگر ہو یا جنگ
گرم زمین سب ریت سی آہی باجہ حساب
پانی آتش و انگ سا ہندا گرم دمام
کدے نہ اگے اس بقیں ڈھٹا ایہ عذاب
یک گھوڑے تے ہووندے دوووی سوا
کساون پیون واسطے ملدا حال شراب
پھر دسے پانی ڈھونڈ دسے اندر سفر لاچار
بھنے بہت غریب سن اللہ دسے مقبول
ہر سر تا پٹی سفر ایہ آہا سخت بلا
ایختے فتح رسولؐ لوں ویسی جل جلال
اندر ملک روم دسے قہیر ہے یک جا
جمع کتیا ہے اس لے لشکر تے سپاہ
طرف مدینے رکھدا اوہ ارادہ جان
ہوگ مدینے شہر تے میری فتح عیان

ظاہر خلقت و چہ ہے کہ ہذا وہ مردود
ایہ تینوں فرماں ہے کہ وہ پاک خدا
قصہ رسول کریم نے کتنا تڑوں لشکر
اندر فوج اسلام دے حکم کتنا ایہ عام
چلو قیصر شہر لڑے ہے ایہ حکم خدا
اندر راہ خدائے دے چلی جہاد کرو
بہت زیادہ خرچ تھیں ہوئے جس کو دل
نظر کریم دی انہاں دے اوپر کرو مدام
بدلے خالی مال دے کسی مال بقار
جو آخر و ابل ہے اسوں نہیں نصار
ابو بکر نے و زید یاسن کے مال تمام
نالے عمر خطاب نے دے کے بہت خوشی
پھر عبدالرحمن نے تے حضرت عثمان
لکھی و چہ کتاب دے سب اسدی تدار
پکدن دے شام دے کتنا کوچ رسول
و چہ مدینے چھڑیا حضرت شاہ علی
رہے قبیلے غازیوں نالے اہل خیال
ایہ وصیت علی نے لڑے علیہ السلام
سن کے کہیا علی نے سنی حبیب خدا
ایہ جہاد یا نبی میں نہیں تہر لی
نائب موسیٰ بنی واسا ہارون نبی
و چہ مدینے ہو گیا قائم شاہ مردان
ماہ رجب و چہ سی چھٹھے سے روز
فوج رسول کریم دے آپ اسدن پار
لشکر سے رسول جہاں و چہ تبرک گیا

کہ سماں نقل رسول لڑے جا مدینے تدر
لڑا لڑے اس شہر تھیں اندر قیصر جہاد
قیصر اندر جہاد کے اس تھیں کہ ساں جنگ
کو و تیار ہی جنگ دی ہوئے تیار تمام
مار و دشمن دین دے قساں جو نظری آر
فتح تیار ہی ہو سی ہر گز نہ ڈرو
و یہو غریباں عاجزاں منہ تھیں مٹھا بول
بھکے سرن نہ سفر دے اندر باجہ طعام
جس دے و چہ نقصان نہ کرے پپ خدا
ایہ دنیا و ابل ہے فانی باجہ بقا
سد غریباں عاجزاں بہت کتنا اکرام
جو گھر و چہ موجود ہے سا آندا پستی نبی
دولت اتے اسباب سی و تا باجہ بیان
اکھاں سب تفصیل ہے ہو دے طول کتاب
ڑے مدینے شہر تھیں اسد و اسقول
علی خلیفہ اپنا کیتا پاک نبی
و چہ مدینے شہر دے عورت نے اطفال
خبر گیری لڑے گھراں می کہیں علی و ام
تیرے پاسوں میں نہیں ہو یا کرے جہاد
سن کے حضرت علی لڑے کیتا پاک رسول
نائب میرا ہو گیا لڑے شاہ علی
کیتا کوچ مدینوں عالم دے سلطان
و اہور راہ تبرک دل آیا دین فروز
گنتی اندر لکھ کا پورا کہیں شمار
ڈیرا گرو تبرک دے کرے رسول خدا

خیمہ تنبو پالاں لگے لال نشان
 دو مہینے وہیہ دن گزے اس مکان
 مدت بہت اوڈیک دے اوتھے ہے علم
 سنی جو قیصر روم نے ایسی تھیں بات
 کوئی نہ اسدے نال ہے کرو جنگ قبول
 سدوزیریاں اپنے کہن لگا اوہ خر
 پورا اسدے نال ہے کہو اصحاب رفیق
 کہیئے اسدے نال جے اسیں ارادہ جنگ
 ہوندا ذوالقرنین سے دنیا وچہ حیات
 ایسے قیصر زور تھیں ہو کے سست تمام
 سست نغمارا ہو گئے ہوسی اندر روم
 ساحضرت داد بدبہ اوپر سب شمار
 آخر اوہوں ٹہریے پاک رسولؐ پناہ
 جدول سوار می نبیؐ دی گئی مدینے پاس
 ہے ایہہ حکم خدا پیدا یہ کرو سب کار!
 ایہہ قبادی مسجدوں بہت آہی نزدیک
 اوہ کہتی تعمیر سی البر عامر لے دین
 مسجد قوم یہودی کہتی جافناہ
 منہ تھیں کہے یہود نے کیتا ناہ تکرار

جھنڈے لال محمدیؐ آہے عالی شان
 کوئی نہ آیا جنگ لوں ہرگزہ نا فرمان
 کوئی ایتھے آئیہی آخر دین خرام
 آیا وچہ توک دے سید عالی خوات
 اسدے لشکر فوج دا انت نہ اوڑے مول
 نبیؐ مدینوں آیا جنگ ارادہ کر
 وڈے بہادر پہلوان آپسی وچہ شفیق
 نظر پر علم ہووندا کچھوں ہوساں تنگ
 اوہ بھی اگے اسدے مول نہ کردا بات
 پاک نبیؐ تھیں جنگ دا کوئی نہ لیندا نام
 نالے قیصر بادشاہ روم خود ہو یا شوم
 قصد نہ کوئی جنگ دا کردا کوئی کفار
 وچہ مدینے آوندے لشکر سے سپاہ
 یاراں لوں فرماونداتاں اوہ حق شناس
 دھواؤ اول جاسیکے تسیں میت ضرور
 سی ایہ قوم یہودی وچہ مدینے ٹھگ
 سن کے پاک رسولؐ تھیں لڑے اہل تقی
 جو لکڑی سی اسدی دتی سب جلا
 پاک نبیؐ داد بدبہ آہا وچہ شمار

در بیان حج الوداع

پنجویں ماہ ذیقعدوی روز آہا اوہ پیر
 چھڈ مدینے شہر لوں لڑے رسولؐ خدا
 چوتھی ماہ ذی الحجہ دی مکے داخل ہو

کیتا کوچ مدینوں اس رسولؐ کبیرا
 مکے آیا حج لوں دل دی نال رضا
 ساتھ بلند آواز دے خطابہ پڑھن کھلو

اندر مسجد حرم سے حضرت شاہ جہان
 خطبہ پڑھیا جہاں پہنچ گیا سب جہان
 جسے آج سارے بدن سے اندر ہوندا دم
 عقدے سب آسمان سے کہتے نبی بین
 تیری سب بہشت دی کہتی آپ عیان
 ترک اتے وجہ بہل سے باقی سی بنیاد
 عرفہ سے دن نئی فتن مگر اندر عیان
 الْيَوْمَ اكَلْتُمُ لَحْمًا دِينَكَ كَمَا كَلِمَةُ رَسُولِ الْاِمَامِ
 کامل کیا نبی دا جو سی دین کمال
 اسدن پاک رسول نے کہتی ایہہ ردا
 امت و انعم رب جی بیوں رہے قدیم
 حکم ہو یا ایہہ رب دا سفوں پاک رسول
 امت تیری بخش کے پھپھوں بخشاں ہور
 امت تیری ساتھ میں جسدن کران حساب
 سب نرانے رہتی جو ہیں باجہ شمار
 بخشاں وڈے مرتبہ ہور دیان العاصم
 جے ایہہ امت بخشی ہو تیری ناہ منظور
 کہتے جنت وچہ جو ہیں گے وڈے عظام
 سب پیچیر آکھن دل اندر اس دم
 جے ایہہ امت یا نبی کرے گناہ عظیم
 امت کارن اپنی رسول نہ کہ علم بیم
 امت تیری یا نبی کرے کھال وچہ نگاہ
 انہاں وچوں جو کوئی کرسی کار تو اب
 انہاں پاسوں جو کوئی ہوسی کار گناہ !
 کلہ تیرا جو کوئی پڑھسی وجہ بہان

خطبہ پڑھیا آپ نے کہا عالی شان
 روحاں وجہ آسمان سے نکلے کرن بیان
 امت وچہ رسول سے داخل ہوندا ہم
 جو فقہ اسرار سی کہتے سب عیان
 دوزخ دا بھی دنیا کر کے حال بیان
 اسدن اوہ زمین فتنیں آپ کہتی برباد
 آخر آیت اتری جو ہے وجہ قرآن
 جو نعمت سی دین دی کہتی سب العاصم
 بخشاں سب نعمتاں جو ہیں باجہ زوال
 بخشش امت واسطے دوزخیں ہتھ اٹھا
 بخش دینا عاصیاں تا یہی رب رحیم
 توں امت وے واسطے ہوویں نہ طول
 باجہ حسابوں انہاں نول دیان بہشتی لور
 دیو نہ ہو سی رسول کجہ وجہ حساب کتاب
 امت تیری اوپوں کر ساں سب شمار
 روز قیامت انہاں نول عالی دیا مقام
 جنت ناہ بنا وڈا رکھدا سب توں دور
 سب توں فصیح انہاں دی کر ساں صبح شام
 جے انیس جو ہو وڈے اس امت وچہ ہم
 میرا بھی ایہہ نام ہے الرحمن الرحیم
 میری ایہہ بھی ذات ہے رب نفور صیم
 مول خیالی ذرا ہاڑی کر ساں طرف گناہ
 دس حصہ میں اسدا ویساں انہاں توب
 رکھاں اوپہ انہاں سے رحمت نال نگاہ
 روز قیامت اسدا ہی کر ساں وڈی شان

راہی کہیں آپ توں میں دے کے دیدار
ہوندی نہ منظور ہے امت نال کلام
جیکر عزت انہاندی ہوندی ناہ منظور
باجہ حسابوں انہانوں وجہ بہشت سے جا
تینوں بھیجے ہے کوئی ہک درود سلام
کلمہ پڑھے جو لا الہ الا اللہ ہک وار
واحد نیت اسدی ہو سی تدوین قبول
اس دنیا و اقدار ہے ہوندا میں نزدیک
ایہ دنیا ناچیز ہے اسوں نہیں بقا
ایہ دن جسدا ان ہے اسدا ناہی کل
ایہ دنیا ناچیز ہے نالے ہے بد حال
توں امت دے واسطے فکر نہ کریں جلیب
امت دا غم کیوں کریں میرے خاص جلیب
وجہ مدارج لکھیا جا اوپر عرفات
امت میری ایہ ہے بندے تیرے سب
امت دا غم بہت ہے رہندا دن تے رات
میںوں انہاں واسطے ہک دم نہیں آرام
اس فکر وجہ رب جی میںوں نہیں قرار
عدل کریں جے انہاں حقیں اے خالی شمار
رہا کہہ کے کرم دی اوپر انہاں نگاہ
امت میری بخش توں جو ہے کل تمام
بخشیں جے احسان حقیں ہے انعام خدا
ہو یا حکم خدا بیدار نہ کر توں غم
امت تیری بہت ہے کیتے ہوں گناہ
باجوں شرک خدا بندے بخش دیوں بیشک

کہیں آپ کلام میں ساتھ انہاں سردار
باجہ حسابوں بخشا بندے ایہ تمام
تاں میں نہ بلاوندا وجہ مہیدان حضور
دیندا انہاں بندیاں تائیں عالمی جاہ
آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
کچھ محمد اسدے نال رسول پیکار
باجوں تیرے نام دے نفع نہ ہوئی ہوا
سارے حقوں بخشا کہیا لا شریک
اسدی ہوئی سب حقیں خلقت وجہ خطا
سوچیں جے دلوجہ توں ہر دم تے ہر پل
اجتی اسوں دیکھ کے ہوندے ہیں خوشحال
درد ہی امت واسطے ہوساں آپ طلیب
تیری امت ساتھ ہی ہر دم رہاں قریب
بخشش امت واسطے عرض کیتی اسی ذات
بخشیں میرے واسطے امت تائیں جیب
بہت گناہیں غلوں ہے اندر نفس آفات
اندر ایسے فکر دے غم وجہ رہاں دمام
گناہ انہاندے نظر جو آدن بے شمار
مول مکانا ہے مہنی مٹسن اندر ناہ
گناہ انہاندے بخش توں کر کے کرم اللہ
میںوں طرفوں انہاندی رہندا فکر دمام
میری عرض قبول کر مول نہ دیکھ خطا
ایسی بخش میں کراں توں ہوویں بے غم
بخشاں گا میں کرم حقیں کر کے ہک نگاہ
ہور نہ ظالم بخششاں سن سردار ملک

جہ تائیں مظلوم نہ بخشے اس نون آپ
 حق جلی کوئی شرک بھی بخشاں کہہ سکتے مول
 تیرے ساتھ شفا عتی سن اے شاہ عرب
 حضرت میں اس حکم نون کیتی پھیر پکار
 بخش طالب واسطے ہوئی نہیں صفا
 دل میرے تے فکر الیہ بھی رہیا بھار
 قدرت ہیں نون رکھدا قادر رب قدیم
 دے اسنوں انعام نون راضی کریں خدا
 جو ظالم مظلوم دی کیتی ہوگ خطا
 دیکھے جدوں بہشت دے اوہ مظلوم اوصاف
 کر کے عرض رسول نے وچہ درگاہ اللہ
 زاری کر کے رب دے اگے کرے نیاز
 تھوڑی دیر رسول نون آیا ناہ جواب
 نون میرا محبوب ہیں سن اے پاک رسول
 جو کچھ کیتی عرض میں ہوئی سب قبول
 سن کے پاک رسول نون ہوئی بہت خوشی
 پڑھ الحمد زبان تھیں کیتا شکر خدا
 وچہ زمین آسمان دے اسدن شور پیا
 ادبناہاں کریم دی ایسی ہوئی نگاہ
 اپہو کلمہ لوح تے لکھیا تہرت خدا
 قول قرار رسول دارب تھیں ہو یا صفا
 ایچہبت نبوی راہے امت تھیں طور
 ایسا شافع اساندا ہے صاحب احسان
 سی ذی الحجوں چور ہوئی بدھ دہا را جان
 منزل منزل کوڑ کر آیا پاک رسول

ایہ گناہ نہ بخشاں ہے ایہ وڈا پاپ
 روزخ اندر زووسن مشرک بندے مول
 حق عبادت اپنا بخش دیواں میں سب
 زاری کر کے عرض ایہ کیتی پیش غفار
 ایہ بخش مظلوم دے اوپر رہے رضا
 اس فکر و پوچھ ناں شیوں ہوگ قرار
 جے بخش مظلوم نون نعمت کوئی کثیرا
 تاں ظالم نون بخش سی دولت مالک رضا
 نعمت تیری ویکھ کے بخشے ناں رضا
 ظالم تائیں اپناں کسی حق معاف
 سر سجدے وچہ رکھیا جموں عاجز دی راہ
 وچہ درگاہ خدا تیدی عرضاں پڑھے نماز
 آخر پاک رسول نون کیتا رب خطاب
 امت دے غم واسطے ہوویں ناہ طول
 عتر دہاڑے اٹھانے رحمت کوئی نون
 اس تھیں اگے ہو یا ناہاں خوشی نبی
 سجدہ بھی اسان واکیتا تہرت ادا
 سب گروہ محمدی دتا بخش بندہ
 امت ختم رسول تے ہو یا فضل اللہ
 سب گروہ محمدی ہے ایہ باجھ خدا
 جو امت دی خطا کی ہوتی سب معاف
 کہیے کی اسان دی دلیرے اندر عور
 مسلم اس دے اوپوں جان کریں زبان
 طرف دینے کیوں حضرت ہوئے روان
 وچہ دینے آیا اللہ را مقبول !!

اندر ایسے سال دے جو سی قدر بلند
 دنیا فانی چھڑ کے جنت گیا سدا
 وچہ کتاباں لکھیا مکیوں نبی کریم
 بعضے جو ملعون سی دشمن نامہ روان
 خلقت وچہ نصیحتاں کرن لگے ہر جا
 او پر نبی کریم دے کرن لگے بہتان
 وچوں انہاں لعین سی جھوٹا ہک بد نام
 پہلاں اوہ رسول اتے ہو یا سلمان
 وچہ مدینے سلمان رہیا بد اعتقاد
 دعوتے کر پیغمبری اکھے ایہ بد حال
 نالے اندر خلق دے اکھے ایہ ناساز
 خلقت نوں تکلیف سی پنج وقت دا بھار
 جاہل اس تھیں مل گئے جو آپے مردود
 ساتھ لے مردود دے کہ ایمان تباہ
 ہرگز انہاں نہ جانیاں جھوٹا ایہ شقی
 کہ داعی دراز دی ہے اوہ کسے دعا
 جے روشنائی اکھیاں کہہ داکسی دعا
 ہوندا سب خلاف سی جو اس دا مقصود
 بعد وفات رسول جو ہو یا جائنشین
 ابابکر نے سدا کے خالد ابن ولید
 مارین اوں لعین نوں دیویں نہ ایمان
 بھانویں اوہ زبان تھیں ایمان کہے قبول
 کہیا تھیوں نبی نے ہیں توں سیف اللہ
 سن کے اس فرمان نوں اوہ فرمان روا
 اس دے نال مقابلہ کیتا جا سردار

ایہا پیغم رسول دا آیا ہک فرزند
 سی فرزند رسول دا ساتھ رضا خدا
 وچہ مدینے آئیے ہوئے جدوں مقیم
 دعوتے کر پیغمبری لگے کرن بیان
 دشمن ہوئے خدا سدا کے نالے نبی خدا
 ساتھ کر دے خلق نوں کیتا زمان
 لکھدا ہاں میں امدی حالت وچہ تمام
 حکم خدا رسول اتے لے آیا ایمان
 جدوں گیا گھرا اپنے پایا وڈا فدا
 نہ نا فریب شراب نوں کیتا اسال حلال
 معاف کیتا رب تساں تھیں روزہ اتے نماز
 ایہ تساڑے اوپرں دور کیتا میں پار
 تارک ہوئے نماز دے کیتا ترک سجود
 ساتھی ہوئے اس دے جو سی روپاہ
 ایہ دے تے لکر تھیں ہو یا اج نبی
 اوہ مرد اس وقت سا ساتھ رضا خدا
 اوہ نابینا ہووندا کجھ نہ نظری آہ
 بعضے قوم کفار تھیں اس تے سی خوشنود
 ابابکر صدیق سا صادق نیک یقین
 کہیا اسوں قتل کرے جو وڈا پلید
 ہو رہو اسدے ساتھ ہن ہوئے قاتلان
 نال بھی اس لعین نوں جا کے کہ مقتول
 لشکر ہے جو اسدا کہ توں مار تباہ
 لے لشکر اسلام دا اٹھیا اسدے دا
 آخر جنگ مقابلہ کیتا اس مردار

ہوئے بہتر سے اس جہا اہل بیان شہید
 آخر اندر جنگ سے چھٹ گیا میدان
 وحشی ہک غلام سا قاتل حمزہؓ
 اوتھے شاہ غلام نے کہتے اہل اسلام
 دعویٰ جھوٹ پیغمبری کہتا جس بدنام
 سب اصحاب رسولؐ سے کھر کے فتح ولی

ہتے قتل لعین بھی کافر ہوئے پلید
 بعضے اسدی فوج بھٹیں ہوئے بند لوان
 خالد دی وچہ فوج سے اوہ بھی حاضر
 کہتا قتل غلام نوں جو سی بد انجام
 اسے تائیں قتل سا کہتا اس غلام
 وچہ مدینے آئیے داخل ہوئے بھی

در بیان وفات پیغمبری اللہ علیہ وسلم

جدوں پہیہ صفر وادرا گیا وہا
 میمونہ دی اسدن آہی پاک رسولؐ
 ہو یا در رسولؐ سے سرنوں آن شروع
 سارے حرم رسولؐ سے حاضر ہوئے آر
 مونڈھے حضرت علیؓ نے ہر کے ہتھ رسولؐ
 تاپ رسولؐ کریمؐ نوں کہتا چاہے ہوش
 حرم رسولؐ کریمؐ سے سارے ملدے آر
 ہوش آئی تاں بیبیاں نوں کر دے فرمان
 صبر کرو من بیبیو ٹیڑے آئی موت
 روزے حرم رسولؐ سے سن سن ایہ کلام
 روز جمعہ جاں آئی دتی اذان بلالؓ
 سن کے اذان رسولؐ سے سچے چارے پیار
 آوند اوچے مسجد سے ہیں وچہ ناہیں نور
 ابابکر صدیقؓ نوں بل کر و امام
 ایہ سن پاک رسولؐ بھٹیں ڈھائیں زند پیار
 جھاباں ول دیکھ کے حضرت ہوئے بلول

وچہ مدینے شہر سے آہے نبیؐ خدا
 سی ایہ حرم رسولؐ دی اللہ سے مقبول
 روز آیا اوہ بدھدا ہو یا تاپ شروع
 عائشہؓ سے گھر میں نوں زیند سب ایضا
 حجرے بی بی عائشہؓ آندے او سے رسولؐ
 کردانہہ کلام بھی آہا ڈاڈا جوش
 آہا تاپ رسولؐ نوں ہتھ نہ دھریا جا
 روز جدائی بیبیو ٹیڑے ڈھکا آن
 جو دینا نے آئی ہکدن ہوندا فوت
 روزی بی بی فاطمہؓ مولیٰ نہ کرے آرام
 ایہ مؤذن نبیؐ آہا یار کمال
 سبھاں تائیں آکھدا حضرت نال پیار
 پڑھو نماز جا سیکے کو مولاج نہ ہوسر
 ایہ خلیفہ ہو گیا امت وچہ تمام
 مسجد ولول آوندے آخر ہولا چار
 ہولا چار مسیت نوں لڑیا پاک رسولؐ

نوٹ کے فضل عباس سے دھر کے ہتھ نبیؐ
 ابا بکر صدیقؓ کو کتنا جانتے اور ام
 بعد جمعہ تھیں آپ نے کتنی ایہہ کلام
 یاد میرا وقت پہنچے میرے ڈھکا آن
 سستی اندر اسد سے کرنی ناہیں مول
 کہہ پڑا رہی مسجد کے اندر ہو یا جان
 ڈھکا ہیں ڈھکا ہیں روڈ سے کرے نہ قرار
 اندر حجرے عالیشان سے سفرت پاک رسولؐ
 ماہ ربیع دی بار ہوئی کتنا حکم خدا
 پانچوں حکم حبیب کے قبض نہ کرنی جان
 شکل بنائی عربی آیا ملک الموت
 ہو سے آل رسولؐ کوں میرا بہت سلام
 آکھو پاک رسولؐ کوں میرا عرض سلام
 کہیا بی بی فاطمہؓ حضرت ہے بیمار
 کہیا عزرائیلؑ نے ساتھ بلند آواز
 اگوں کہندی فاطمہؓ کوں ہیں کوئی گوار
 کہیا ملک الموت نے وڑا نعرہ مار
 گھر گئے سب نبیؐ سے سن کے اور آواز
 ہوش آئی جاں نبیؐ کوں کہندا ہو یا کی
 بیبت آوے اوس تھیں کہندا نعرہ مار
 کہیا پاک رسولؐ نے اوہ نہیں انسان
 قبض کرن روح آیا ہے اوہ عزرائیل
 بلدی ملک الموت کوں اندر لیا بلا
 کہندا بعد سلام تھیں بیٹوں ہے فرمان
 عمر زیادہ آپ کوں ہے ہو کے منظور

مسجد اندر آئیے پڑھے نماز رہی
 پیچھے سب صحابہؓ کی ہور رسولؐ اکرام
 سب اصحاب رسولؐ سے مدد کا نوح عالم
 پیچھے میرے رب دا جو سیکھا ضربان
 دنیا کوں چھوڑ چلیا و چون تیاں رسولؐ
 اصحاباں ول دیکھ کے حضرت سی جبرائیل
 کہوا بہت تسلیاں عالم دا سردار
 کپڑا برتوں بھنیاں دروے اوسے سول
 حضرت عزرائیلؑ کوں پاس نبیؐ سے جا
 قبض کریں توں روح کوں نے ابراہیمان
 دروچہ آئے رسولؐ سے کرے آواز موت
 بعد سلاموں نبیؐ تھیں کرنی ایہہ کلام
 کرنی کوئی بات میں پاس نبیؐ اکرام
 وقت نہیں ایہہ ملن وا حاصل نہ دیدار
 بیٹوں ملن رسولؐ دا ہے گی وڈی نیاز
 نبیؐ خاموش بہوش ہے اندر شاپ آزار
 سن کے اس آواز کوں دل دا گیا قرار
 سن نعرہ تھیں اسدے دل دا گیا لحاظ
 کہیا بی بی فاطمہؓ مرد کھڑا ہک ہی
 بیٹوں پاک رسولؐ دی خواہش ہے ایہہ پار
 قابض میرے روح دا بھیجا ہے سبحان
 کیتا اوسوں حکم ہے قادر رب جلیل
 کرے سلام آداب تھیں پیش نبیؐ کے آ
 قبض کراں میں روح کوں جے تیریں فرمان
 جتنی آکھیں عمر ہی ویسی رب غفور

کہیا پاک رسولؐ نے جو ہے امر خدا
 آدمؑ نہ اور بیٹے ناں رہیہا اسمعیلؑ
 سلیمانؑ نے داؤدؑ بھی کہتے ہیں اٹھان
 اونویں طرفوں رب سے آیا جبرائیلؑ
 انج ووزخ نون سردیں کیتا کر فرمان
 کہیا حضرت وحی نون وسیں ناں قیاس
 کہیا جبرائیلؑ نے اگے نبی کریمؐ
 دس وار ہی ہیں اوساں پچھے تیرے پھیر
 پہلاں پاسوں صحابراں صبر لجاواں ہیں
 تیری واری آیکے لپساں حب خدا
 لجاواں پھر برکتاں پنجویں وار ضرور
 ستویں وار ہتیم تھیں رحم اٹھاواں کل
 نانوہی واری ظلم وی کراں محبت دور
 اس زمین تے اوناں میرا ہو یا دور
 اس تھیں پچھے پھیر ہی اوپر الیں زمین
 جلد ہی پاک رسولؐ نے سب صحابہ
 کر لیا عمل قرآن تے ہے ایہ نیک طریق
 کہ لوی میری پروی ترک نہ کہ لوی رسول
 ویدے رہو نہ کوآہ بھی کھاؤ ناہ حرام
 نہن فرزند یتیم تے جو ہسایہ ہو
 حضرت نبیؐ فاطمہؑ نہوتی ہیں ایہہ فرما
 ابا بکر صدیقؓ نہنوں کیتا ایہہ فرمان
 رخصت کیتے نبیؐ نے سارے یار احباب
 زہر آلودہ آپؐ نون لقمہ ہک طعام
 جا بھیجی وجہ ہڈیاں سی اوہ زہر شتاب

ہیں راضی ہاں اُستے جو کچھ رب رضا
 عیسیٰؑ موعیؑ نہ رہے مول نہ رہیا خلیلؑ
 ہیں کی رہ کے کراں گا اندر الیں جہاں
 کہندا پاک رسولؐ نون کہیا رب جلیل
 ہو یا بہشت آراستہ حور الیں تے عثمان
 پچھے میرے آوسیں نون کہہ کس کے پاس
 پچھے تیرے نہ کراں کسے ناں کلام
 دس چیزاں لے جاوساں مول نہ کراں نہیہ
 شرم کھڑاں پھر عورتاں آکھ سنایا ہی
 چوتھی واری عدل میں لے جاواں انرا
 نیز سخاوت میں کھڑاں سنتوں اہل شعور
 ظلم ہووے کل جگ تے اٹھو پڑی غل
 دسواں عمل قرآن تھیں کرمی خلق نغور
 اون تیرے ناں سی میرا رہے نور
 ہرگز مول نہ اوساں حضرت کہیں یقین
 یاراں تا ہی آپؐ نے کیتا ایہ خطاب
 اندر تاں امام ہے ابا بکر صدیقؓ
 چلیو میرے راہ تے سب صحابہ رسول
 ڈھونڈو مال جلال واکہیا رب علام
 ہرگز نہ شاپوہ موہمن ہووے کو
 چھ مہینے بعد نون مہینوں ملیں آہ
 است اندر عدل وکے رکھیں امن امان
 چڑھیا تا پ رسولؐ نون ہو گیا بیتاب
 آہا کسے کہلا یا کہہ کے مگر حرام
 اللہ اوسے نہ ہر نون کیتا انج خطاب

کہندا جتنے نبیؐ سے رگ رگ اندر توں
 اور توں سزا پکی بھی حاضر ہو یا آر
 اور گنہگار آپ توں بلیں اڈ گئی
 پیر دھاڑا بار ہو گیا بیع الاول جان
 پیا دینے غاشکہ پانی نبیؐ وفات
 روون حرم رسولؐ سے گھر گھر پئی کہا
 رووندے حسن حسینؑ سے نہ قرار
 خبر وفات رسولؐ دی جاں ندرے اصحاب
 بعضیاں سکتے ہو یا بعضے ہوئے بیہوش
 بعضے اکھن پا گیا ارج رسولؐ وفات
 دروچہ گیا رسولؐ سے حضرت عمرؓ خطاب
 اندر ہتھ میان تھیں دہو لہی تلوار
 اوہ جلیب خدا پیدا کیونکہ سے رسولؐ
 سن کے خبر وفات دی آیا جلد صدیقؓ
 اندر حجرے نبیؐ سے جلد می وڑیا جا
 رو رو آھا آکھدا میں ہالی تیرا یاد
 باہر آیا حجر لوین روو کے زار و زار
 کہندا کہیا آپ نے موہوں کراشا و
 حضرت نبی کریمؐ نے پانی ارج وفات
 کہندا پھر لپکار کے سینو اہل رسولؐ
 دیندے غسل رسولؐ توں علیؓ اتے عباسؓ
 پانی سی ایہ پاوندے اوپر اس جناب
 آھا حضرت علیؓ توں حکم غسل واجان
 دیکھے غسل رسولؐ توں کفن دیون پہنا
 اندر حجرے عائشہؓ کینا دفن نبیؐ

مانی زہر رسولؐ سے اندر ہر ہر توں
 یا یا سبب بہشت تھیں آھا حکم خدا
 جسم مبارک زمین تھے رہیا پاک نبیؐ
 چھری سنہ گیا رہوئی عمر تر پٹی جان
 دنیا فانی چھڑ کے پیتی آب حیات
 روندی بی بی فاطمہؓ تا میں صبر نہ آر
 ہے ہے سید پاک جو عالم سے سردار
 مسجد اندر جمع سی ہو گئے بیتاب
 آپیں ڈھا ہیں مارو سے روون کر کے جوش
 بعضے اکھن آکھدے ہیگا نبیؐ حیات
 غصہ ہو کے خلق توں لگا کرن خطاب
 مویا کچھ جو نبیؐ توں اسوں دیاں عام
 میں تالی مرن رسولؐ دا کردا نہیں قول
 سا اصحاب رسولؐ دا صادق و لوں صدیق
 منہ پیشانی آپ دی اوپر رکھے چا
 ہے ہے احمد مصطفیٰؐ عالم سے سردار
 کھڑے حضرت عمرؓ سے ہتھوں جاٹو وار
 جو جمیاں سو مرے گا اور تک ایہ مراد
 اللہ باجھوں نہ رہے کوئی منت حیات
 اندر دفن رسولؐ سے سب ہوو و مشول
 دو بیٹے عباسؓ سے حاضر آسے پاس
 انہاں چوہاں رسولؐ توں دتا غسل شاب
 باجہ علیؓ سے اکھیاں بہنی سب جوان
 روون حرم رسولؐ سے ہرگز صبر نہ آر
 رووندے رسولؐ دا من تک قائم ہی

ہن کچھ وصف رسول ادا اگے کران قسم

تقدہ ایہ رسول ادا نچیل ہو یا نچتم

باب ہمارم در بیان شریعت صفت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ نون معلوم ہے اسد اسارا حال
توت ایہ نہ کہے نون کون کونے حالات
اوہ نہ ہوسے کہے تھیں اسدی صفت نیر
وچہ کتاباں بیروسے اکثر ہیں اظہار
لکھن مفصل اوس دا ہرگز نہیں آسان
یہی عاجز کی آپ دی آکھاں صفت ثنا
ہے اوہ وچہ کتاب دے لکھنی بہت محال
طاقت نہ انسان نون جے سب کرے زخم
پڑھ کے ویلچہ قرآن نون ذرہ نہیں خلافت
نالے امت نبی تے کیتا رب الخاتم
صفت رسول کریم دی جو ہے شاہجہان
اوپر روح رسول دے یارب بھیج دہام

حسن کمال رسول دا آہا پاک جمال
سی اخلاق کرامتاں جو اندر اس ذات
جو سا خلق رسول دا کون کرے تحریم
پاک نبی دے معجزہ سمیٹے باجہ شمار
وچہ قرآن حدیث دے جو ہے سب بیان
پاک نبی دا مرتبہ جانے پاک خدا
صفت مفصل اسدی جو ہے جاہ جلال
جب جمال رسول دا ہو رکال کرم
دنے عالی مرتبے اللہ اوسنوں صفات
جو نسبت سی حق دی اسی تے ہوئی تمام
اندر ہی اس باب دے نچیل کران بیان
ہر دم بیاری طرف تھیں بہت درود سلام

در بیان حدیث شریف جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم

تھوڑا بہتا اس جا ہندی کران بیان
حسن لطیف رسول نون دتا جل جلال
سرتے پیراں تیک سا سارا نور خدا
لماں نظری آوند اخلاقت وچہ رسول
سایس مبارک آپ دا جان میانہ سا
صاف نہ سدھے نون سی دیکھ کتاب بیان

حدیث نبی کریم صوا ایہ متبرک جان
صورت پاک رسول دی آہی باجہ مثال
صورت پیرت نبی دے کی یی کران ثنا
قد میانہ آپ دا چھوٹا بہت نہ طول
سایس مبارک آپ دا چھوٹا نہ ود ا
والاں وچہ رسول دے بہت نیچ پچھان

بس وال رسول دست تک کھڑی گوش
 وال سیاہ رسول دوسے سارے کی خوش رنگ
 ریش مبارک آپ دی آپے وال سیاہ
 بہت صفائی منہ تے آ رہی جان نمود
 دو نویں زلف سہاوند کے ہے دین پناہ
 بہت جمال کمال سی حسن مثال منیر
 منہ مبارک دے چمکے نور ظہور
 آہ بہت سہاوند رنگ مبارک تن
 دو نویں ابرو آپ دے آپے لئے چھان
 جاندی سردی طرف نون ابرو چوں جو
 بہت کلان نشان سی چھان نبی خدا
 بہت سیاہی اکھیاں اندر آ رہی حبان
 دو نویں بہت سہاوند کے حضرت و ارشاد
 بہت کشادہ منہ سا آپے و زکشاو
 کر دے جہوں کلام کی ظاہر ہوندا نور
 ریش مبارک آپ دی آپے بہت سیاہ
 بہت مصفا خلق سا گردن بہت بلند
 سینہ صاف رسول واکہ میں کواں بیان
 خط اک بہت سہاوند اپنے تھیں تان
 چہ نبوت مؤذریاں اندر آ رہی خوب
 اوہ گوشت واپک سا ٹکڑا اہل شعور
 کر دے گروے آپے کتنے وال
 وچہ کتاباں بعضیاں لکھیا کریں خیال
 بغلاں بہت کشادہ سی اس صاحب خوشنود
 گوشت بغلاں وچہ سی سارا سبت جدا

بہت ہونڈے طول جے اون تائیں دوش
 آپے بہت سہاوند سے دیکھ ہونڈے رنگ
 دیہوں گھٹ سفید سی داوڑہ کریں نگاہ
 دیکھ جمال کمال نون خلقت سی خوشنود
 وانشس واللیل ہیں دو نویں ایہ گواہ
 چند جھپلی ہوندا چورہوں آپے اوہ تصویر
 جویں بھلی باریا موسیٰ نون کوہ طور
 جیونکر چاندی ڈھال کے بنیاں صاف بدن
 اندر دوہاں ابرو ان رنگ سی یک کلان
 غصے ہونڈے جے کدے جنبش کر دی او
 عالم جس نون دیکھ کے کر د ا جان خدا
 بہت سفیدی اسدی چھان دیکھ چھان
 گوشت تھیں رخسار سی ہوتے رہے ہموار
 موتیاں وانگوں چمکدے آپے نیک ہنار
 بہت سفید براق جیوں چمکے نور ظہور
 تھوڑے وال سفید بھی آپے عالی جاہ
 وچہ اصحاباں آوندے نظری وانگوں چند
 شکم مبارک زخم سا جیونکر مجمل جان
 پر گوشت تھیں پشت سی نظری لوندی تھان
 مشرق مغرب تک ہے خلقت نون مطلوب
 اندر دوہاں مؤذریاں کیتا رہے ظہور
 اوہ برابر جھولیاں آپے بہت کمال
 یک جا اوپر ہر دے آپے کتنے وال
 وانگوں آدے عطر دے انہاں تھیں خوشنود
 سرتے پیراں تک سا ظاہر نور خدا

رو فوجی ہتھیاروں کی آہستہ بہت سستی
 بازو پختہ بنی اور اسے آہستہ بہت صفا
 پیراں و چہرہ رسولؐ سے زمین نہ لگ کر کامل
 پشت پروردی نرم سبب آہا نرم قدم
 حال انگشتاں پیردا انگشتاں کر دے پاؤ
 بہت مناسب و نرسب موقی وانگ نام
 رسول کوئی نہ ہو یا جسدی بڈھی شان
 مینوں شوق مدام ہے جے رب کرے نصیب
 پر جمال کمال دے عرش جلال مثال
 دیکھیاں پاک رسولؐ نون جے پی ووجی طار
 با پہلاں وانگ توں صورت اوہ دکھا
 دیکھیاں پاک رسولؐ اوجے پی پھر جمال
 جے پی روضہ پاک دا دیکھیاں نور جمال
 آہا جسم رسولؐ و اسارا نور صفا
 گوہر گوہر رنگ سا عیب بچم دے شاہ
 رہندے جس مکان تھیں سب فرشتے و
 موسیٰ توں معراج سا کیتا رب غفور
 ہو یا ابراہیمؑ توں و چہ نرود می نار
 ہو یا حضرت انورؑ توں اوپر کشتی جان
 ہو یا جبریلؑ معراج سا حضرت اسمعیلؑ
 یوسفؑ توں و چہ کھرہ دے ہو یا معراج
 جو ہے احمدؑ رب و انما صی حبیب
 علیاؑ قربا رسولؐ توں جو ہے قاب قوسین
 و چون کل پھیراں ہوئے فوق رسولؐ
 و چہ زمانے اپنے کہیا پھیر سب

طرکی انگشتاں و چہ پہا کے نور نبیؐ
 ظاہر باطن اور سب سے آہستہ نور ضیا
 آپؐ جو سستی زمین سے پیراں سے قبول
 منہی مقبول بھی صاف سنا کی کج کمال تم
 زمینت دار ہوا و نرسب نا کج گھٹتے زیاد
 صفت نہ ہوئی بدن دمی کی کرنی ار نام
 اگے کوئی نہ ہو و نرسب ہے ایہ سر عیان
 لاواں انہاں اکھیاں تائیں پیر حبیب
 قدماں انوں واریے اس دنیا و مال
 جو کج پہلاں اسدا ہوئے گت دیدار
 ہاں مشتاق دیدار وادو جی وار خدا
 آکھنا و ان اسدے اگے سارا حال
 سر سجدے و چہ رکھ کے صفت کراں توں
 مرتے پیراں تک سانسب ٹھہر خدا
 سد معراج لولائیا اوپر عرش اقدس
 ڈٹھا اوہ فرشتیاں جا کے ساتھ حضور
 اوپر اس پہاڑ دے جس و انام کوہ طور
 و چہ باہی دے شکم دے یوں توں سن بار
 ویلے حضرت نورؑ دے آیا جبریلؑ طوفان
 ذبح کیتا جاں اسنوں آہا باب غیب
 ایہ معراج زمین ہو یا نیک مزاج
 اوپر عرش عظیم دے ہو یا جاقریب
 رقی شرف رسولؐ توں اللہ و چہ کونین
 پاک محمدؐ صفا ختم نبیؐ قبول
 جے امرت و چہ صفا ۱۲ سالوں کوہ رب

داخل جلد ہی ہوندرے امت وچہ رسول
اس امت نون مرتبہ کرسی رب عطا
اسدے باجھوں ہوروی ناہیں سوچہ بہان
پھیر نہیں انسان دی دم مارن دی جا
باطن دی سب بندگی اللہ نون معلوم

دلوں طاعت اوسدی کردی اسپس قبول
امت اوپر مصطفیٰ ہوسی خوشی خدا
پاک نبی دی رب نے کیتی وڈی شان
وچہ قرآن رسول دے اللہ کھے ثنا
ظاہر خلق رسول داسلم کر مرقوم

بیان اخلاق آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

وچہ کتاب خدایدی ہیکاسب عیان
دے گواہی اسدی جاں خود رب رحیم
دخل نہیں انسان نون اسدے اندر مول
صفت جو آہی خلق دی اندر شاعر
شاہد خلق رسول داسے قرآن کریم
ہیں کی اسدے خلق دی آکھاں صفت ثنا
حضرت دے اخلاق دا آکھناویں حال
خلق برابر نبی دے ناہیں کوئی چیز
کہہ اخلاق رسول داکی کجہ آہا حال
خدمت وچہ رسول دے رہی جو تون ممتاز
خوبی خلق محمدی کر کے کہہ عیان
خلق رسول کریم داسے ناہ حساب
اوہ حبیب خدایدا ہو یا دلوں حبیب
چھڈ آئے سب وطن نون نالے ملک تمام
جان اتے ہور مالی نون کر دے جان نثار
اوہ رسول خدایدا عاشق ہو گیا
انہاں صحبت آپ دی چھڈن نہ کردی

پیغمبر دے خلق داکی ہیں کراں بیان
آیا وچہ قرآن دے جس دا خلق عظیم
او تھے پھیر بیان کی کریمے خلق رسول
طاقت ناں انسان نون آکھنا دے سب
لکھیا اللہ پاک نے سب دا خلق عظیم
جس دا خلق عظیم ہے کہیا آپ خدا
شاہ علی رضی اللہ عنہ نے کیتا ایہ سوال
کہیا حضرت علی رضی اللہ عنہ نے جانی نال تیز
اگے بی بی عائشہ کیتا کسے سوال
تینوں پاک رسول داسلم ہے سب راز
جن خلق دا آپ دے آکھنا و بیان
اسنوں بی بی عائشہ دتا ایہ جواب
ہک واری ہے آپ دی صحت ہو وچہ حبیب
عاشق اسدے خلق دے ہور اصحاب تمام
مال پیو ذات بر اور می خوشی قبلیہ یار
جو پکاری آپ دی مجلس بندھا جا
ابوبکر رضی اللہ عنہ سے عثمان رضی اللہ عنہ شاہ علی رضی اللہ عنہ

معلم آیا انہاں نون حضرت داسر وار
خلق رسول کریم دا آیا باجھ بیان

روشن آیا انہاں تے حضرت داسر وار
صفت کہاں کی اسدی میں ہاں کثر زبان

در بیان صبر علم آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

صبر علمی آپ دی کی میں کہاں بیان
جن دن اندر احد دے ہو یا آیا جنگ
پتھر و ٹیڑاٹ بھی آیا جس دے ہاتھ
ایسے رنج رسول نون دیندے نافرمان
ایہ تکلیف رسول نون دتی قوم جہاں
ایہ بھی رنج رسول نون دتا قوم جہا
منہ مبارک آپ تے جاری آیا خون
سب ہتھیار آکھیا حضرت اگے جا
تاں ایہ ہرگز آپ تے ہوندا ناہ ستم
رحمت عالم واسطے پیدا ہو یا میں
دسراہاں میں انہاں دے تاپی جنت راہ
ایہ گل کہہ کے آپ نے منگی تروں دعا
احق ایہ نادان ہیں رکھدی نہیں عقل
فاش نہ ہرگز آپ سی ناہ سی کوئی نہاش
عیب نہ آئے دیکھدے ناسی علمی مول
گنہگار اندری آپ سی دیندے بخش خطا
کدی نہ اپنے ہتھ یقیں کردے تہر نہ یاد
اندر جا کفار دے کردے جدوں غزا
بدلہ کردے نہ اپنا لیندے عالی جاہ
امر نہی دے واسطے ہوندے بہت خفا

اس جاگہ حیران ہے فہم و ہم انسان
کیتا پاک رسول نون آن کفار اں تنگ
صرفہ کرے نہ مار نون کیتا انہاں ساتھ
نزدہ آپے کھاوندے زمینیں اتے آسمان
ہوند اوکھ حیران سا سورج غیرت نال
وند مبارک آپے دا ہوسے شہید گیا
پھل جو اندر باعدے ہوں گونا گوں
جے انہاں نون موت دی کردے آپ دعا
سن کے ایہہ فرمایا حضرت شاہ اہم
ہو سردار پھیراں وحیہ کھلوتا میں
ہور سکھاواں انہاں نون کلمہ لا الہ
کہیں ہدایت احمقاں تاپی آپ خدا
کہیں ہدایت انہاں نون توں ہیں عزوجل
خوش اخلاق بشاش سی آہی ہور باش
ہک تے چین نہ مول سی اللہ دے مہرل
دیندے نابدی دی ہرگز بدی جنرا
نارہا نہ حضرت کسے نون باجھوں وچہ جہاد
سستی اندر اس دے کردے نہ ذرا
اوپر دستہ حق دے کردے مار تباہ
رب بچاوے اس یقیں آیا تہر خدا

ایہ نہ طاقت کسے لوں امدم ہوندری سی
 مول نہ طاقت کسے لوں جو کوئی کرے کلام
 تہوں مروت اُسدی کر دے تاہ کری
 شام کدی نہ چھڑ کیا عابد یا نہ آہا مول
 خادم حضرت اس ساتھ سپا کریں خیال
 دس برسوں وچ اسوں بچھڑ کیا نہ کدی
 کر کے نہ کہیا اور سنوں ایہ کم کیتا کی
 دلائر اری مول نہ آہی قلب نواز
 مجلس اندر نبی دے جو کوئی بیٹھا جا
 شفقت ہو رعنائی اندر عطف کمال
 ہر کوئی دل وچ اپنے دکھدا ایہ گمان
 ایسی الفت دوسرے ساتھ نہ کردا مول
 آوے پاک رسول تے جو کوئی کرے کس
 حد تک رضی ہو سیکے اوہ نجانہ امور
 ہتھ مبارک آپ دا پکڑے کوئی کدی
 حد تک اوہ نہ چھڑدا اوہ حضرت دا ہاتھ
 اوہ خوش خلق قدیم ہی نالے تازہ رو
 ہرگز دوجے شخص دا عیب نہ کریں تلاش
 جو کوئی آہا آوہدا مجلس وچ اس شاہ
 دل لوں ہر گناہ دے کر دے نہ ادا اس
 اسدے بچھین واسطے ریندے آپ مکان
 ساتھ محبت خلق لوں دین جواب سلام
 سخن کریں اخلاق تھیں آپے قلب نواز
 کرن تہا اسدی پہلاں پاک نبی
 اصحابا تہوں آکھدے اوہ آپے خوشخو

کرے سفارش جو کوئی آگے جا نہی
 حد تک مسکدین واکرن نہ آپ تمام
 وچ قصاص انصار دے با بھوں حکم دہی
 غصے ہوئے بلایا نہ آہا کسے سوال
 خدمت وچ رسول دے رہیا اوہ دس سال
 خطا جو کوئی ہو گئی دتی بخش نبی
 جو کچھ کیتا اس نے رہے خاموش نبی
 منہ تے وٹ نہ پاوندے کدی اوہ صاحبزاد
 دین برابر وند کے پاس جو حضرت آ
 دو جا پاک رسول دہی کوئی نہیں مثال
 الفت میرے نال جو کردا شاہ جہان
 جیہی میرے نال ہے کردا پاک رسول
 ہتھ حضرت اسدا کر دے آپے پاس
 نہ تکا ٹھڈے مول نہ آپے پاک رسول
 ہتھ نہ مول چھڑا نہ اس تھیں پاک نبی
 رکھدے اسدے ہتھ دے ہتھ مبارک ساتھ
 نال بد خلق رسول کسی سخت نہ آہی خو
 دوست دا بھی اپنے پر وہ کریں نہ فاش
 بہت اس تھیں کر دے عالی جاہ
 پاس بھٹا ون اسدے کر دے آپے پاس
 آپے پاس بہاوندے آپے عالی شان
 قطع نہ کر دے کبھی آپے پاک کلام
 کدی توقف نہ ہوندا اس تھیں وچ نماز
 پھوں کر دے اسی اوہ نماز دہی
 زاہد میری حد تھیں نال تعریف کرد

عیسیٰؑ دی جو بعضیاں کیتی صفت شمار
 جیوں عیسیٰؑ لوں اکھڑے اٹھو دا فرزند
 ہی بندہ ہاں رب و ابراہیمؑ رسول
 مجلس وچ آ بیٹھدے جتھے جگہ ہو
 ساتھ فقیراں رکھدے صحبت آپ مدام
 خچر گھوڑے اونٹ تے ہوندے کد سوار
 پیچھے کوئی دوسرا لیندے کوئی بہار
 خچر گھوڑا اونٹ خود ہندا نہ پیر نہی
 ہر کم وچ لگاوندے آپے حضرت ہاتھ
 آپ پرانے کپڑے لیندے پونڈ لگا
 گھرے اندر دیوندے جھاڑو آپ نہی
 گوسفنداں دا چووندے آپ کدی جا شیر
 سووا کدی لیاوندے اندر جا بازار
 کوئی غلام کتیر بھی جا کے پکڑے ہاتھ
 جس جا ہوندا انہاں دا مطلب کم ذرا
 حضرت دیاں مروتاں کتھ ہون بیان
 بکدن کہیا کسے نے سنی رسولؑ عرب
 بھلی گیا مٹا سوں گھر دے اندر جا
 آیا پھولن دن رہیا کھڑا امیر
 پاک نہی فرمایا تیری خاطر یار
 بہت محبت لگا کھیاں تائیں کردے آپ
 ملدا کسے مکان ہے کوئی طفل یتیم
 کین محبت اسوں مرتے پھرن ہاتھ
 خوشیاں تھیں خوش طبعی کردے آپ نہی
 ہور نہ کردے دل وچ ہمیں باجوں سچ کلام

کہندے ہن آداب تھیں ہے فرزند خدا
 تیسیں نہ میرا مرتبہ ایڈاکر و بلند
 دسدا ہاں کفار لوں رستہ میں مقبول
 خالی باجھ مکان دے طلب کردے
 پاس شریاں بیٹھ کے کردے طلب کلام
 کون سوار ہی خچر لوں ہوندے ناہ بزار
 چادر لوں پونڈ بھی لیندے آپ لگا
 تندر تک لہ پشیاں ناں کرا اوہ کدی
 مارو کردے کم دہی جا کے خادم ساتھ
 کدی سیاہی جوتیاں تاہیں لاون چار
 چا پلاون اونٹ لوں پانی آپ خدا
 آپے چپک لیاوندے کچھ اسباب کتیر
 کدی نہ سمجھتے مزدور دے آندا سا کوار
 جتوں اوہ لے جاوند اٹھ جائنڈ اس ساتھ
 کردے جا کے اسدی حاجت اوہ روا
 کتھوں تاہیں لکھ کے کوئی کوئی کہے بیان
 کھڑا ہوویں لوں اسجا میں مٹاواں جھب
 ترے دن راتیں اس جا رہے رسولؑ خدا
 پیچھوں لوں دیکھ کے ہو یا اوہ نہ ہیر
 ترے دن راتیں اسجا ہو یا بہت لاچار
 اتنا مول پایا نہ کردے مافی باپ
 بہت محبت اس تھیں کردے نبی کریمؐ
 پاس بہاون اسوں بہت محبت ساتھ
 بھوٹ نہ ذرہ بولیا اندر عمر کبھی
 جھوٹ نہ آپے بولدے اوہ رسولؑ نام

خلق پیار قیمیاں کر کے طفلان ساتھ
 پاک رسول خدا پیدا سرور خاص و عام
 جو ہوندا مرغوب سی طبع زبول شریف
 چھڈ دیندے طعام اوہ حضرت ساتھ مرد
 بھلا بڑا اولیٰ چیزوں کہندے نہ کدی
 کھاؤں پیوں رچہ نہ مول تکلیف سا
 جو ہوندا موجود سا کر کے اوہ صرف
 خاطر آپ مرین دی کر کے آپ سدا
 دنیا توں جو دیوندا گالی کر کے
 بڑا نہ کہہ قول اسنوں گالی دیندے پیار
 بیانی وی نہ کہو دنیا تا بیسی بات
 کھا کر درارے دھرم سالیان گالی دیندے پیار
 دروازے ناکدے دکھدے سی دربان
 جو کوئی آہا آوندا پاس رسول انام
 جو کوئی آئے رسول توں کرے سلام تباب
 اصحاباں وچہ بیچدے حضرت تکدی جو آہ
 جو کوئی پاک رسول نہیں کردا عرض تباب
 کر دیا کوئی کلام ہے شربت اتے طعام
 دنیا دا بھی ذکر ہے کر دیا کوئی کدے
 باجہ ضرورت کم دے سرور عالی ذات
 قطع نہ کر دے کیدی ہو گئے کدی کلام
 بات کلام کفار دی حضرت کر کے یاد
 جو کوئی پڑھدا شعر سا اگے حضرت آہ
 حرف جو ہوندا خوشی دا اندر شعر کدی
 ساتھ غریب ضرور نہیں سخن نہ کر دے آہ

کدے نہاں تھیں کھیندے پکڑا نہاں اہاتہ
 کر کے مول نہ عیب سی او پر کے طعام
 کھاندے آہے او سنوں پاک رسول لطیف
 جو ہوندا مرغوب ناں آہا طبع حضور
 عیب نہ او پر اسدے کر کے پاک نبی
 کھاندے تے ہو پر ہوندا جو کچھ دے خدا
 تنکوہ بغیر ہو جو دوا کر دے ناہ ہون
 پاس جنازہ جائیکے پڑھن نماز دعا
 منع کریندے اسنوں حضرت پاک نبی
 مسلماناں دا ایہ ہے مرکب بے ہوار
 ایہ مومن لوںیدی تھیں دیندیکان کجات
 دھرموں وچوں آیکے ہوندا ہے دیندار
 کر دے ناں آواز سی دروازہ تے جان
 اگوں اسنوں آکھدے کر کے قصد سلام
 تاں بھی رحمت نال سی دیندے اس جواب
 سندے اوہ سخن سی بہلاں شروع ہو تھا
 ساقی علمی اسنوں دیندے صاف جواب
 اوہ موافق اسدے کر دے آپ کلام
 اسدی خاطر واسطے کر دے اوہ نئی
 مول نہ کچھ زبان تھیں کر دے آپ غلام
 قطع کریندے اسنوں جو ہے بات حرام
 اصحاباں تھیں ہندے آپ خیر آباد
 سندے آپے ضرور نہیں اوہ رسول خدا
 تڈوں تبسم خوشی ہو کر دے آپ نبی
 ساتھ حقارت کسی تے کر دے نہ نگاہ

مجلس وچہ جو آندا کوئی امیر فقیر
 دیندے بہت تسلیاں جو ہوندا مسکین
 وہاں برابر جانڈے ہونے شاہ گدا
 کرے بہت غریب و احضرت آپس
 حکم شہر عدا جانڈے ہے ایہہ حکم کبیر

اونوں مولیٰ نہ جانڈے دل وچہ ندرہ فقیر
 دیندے آپے خالق نون اسلامی تلمیقین
 کرن نصیحت دوہاں نون جنونکر کم خدا
 بادشاہ دے خوف تھیں ہونڈے کم ہراس
 ہین برابر اس دے وچہ امیر فقیر

دیہان سخاوت و سخاوت صلی اللہ علیہ وسلم

واہ سخاوت آپ دی ہونڈی نہ بیان
 اگے پاک رسول دے کرے کوئی سوال
 سائل تاہی کیسے نہ دتا آپ جو اب
 سائل کرے جو آیکے منگدا کوئی پیر
 ہو جانڈے خاموش سی پہلاں نبی کریم
 بہت تسلی اسدی کرے پاک رسول
 اندر جنگ خین دے حضرت جا بجا
 ہویا وڈا بھار بھی اصحاباں دے پاس
 حضرت جیہا جنگ وچہ سخی نہ ہو سکی کو
 حضرت دیان سخاوتالی کپڑا کرے بیان
 اندر ہتھ رسول دے جو کچھ آہا مال
 پھیر ہون تکلیف دا کرے ناہ نکر
 واہ تھرانہ فضل و اناسے علم سخا
 سخی نہ ایسا ہویا با جھول نبی اللہ
 تنگی او پر نفس دے دکرے آپ نبی
 دیندے راضی ہونیکے جو گھر ہونڈا مال
 خلقت ساتھ خدایتری کرن پیش سلوک

ہو دے سخاوت آپ دی کس حقوں عالی بیان
 اوہ شے دیندے انہا نون حضرت اکر مال
 جو سائل نے منگیا دتا مال شتاب
 جے حاضر اوس وقت ناہ ہونڈا کوئی پیر
 ساتھ محبت اس حقیں کر دے پھر کلام
 سائل اوس سوالی لوی جانڈا آہا حصول
 مال عنایت خلق نون کیتا بہت عطا
 عاجز ہونے چکون سارے بہت ہری
 با جھول پاک رسول دے جیہا ہونڈا مال
 افضل اکمل ساخی ہے اوہ عالی شان
 ہتھ پھرا یا کسے دے حضرت اوس مال
 ہرگز فاقہ نکرے مولیٰ ندرہ کرے ڈر
 مضر آہا سبب علم و اناسے عدل عطا
 جسوں فاقہ فقیر دا نکرے ہونڈے ذرا
 آل اولاد رسول دا ایہو دستہ سہی
 ناں ہونڈا تھے پیر نہ کھری مول خیال
 جہا نبی ہونڈے کوئی ایہا نون ہونڈے

لگدی بھوک کمال جاں لیندے سی ہک تنگ
تاں ہوندا ایہ ناں آہا مول سبب

بمخدرے اوپر شکم دے جدم ہوندے تنگ
ایہ سخاوت ربدی خاطر کر دے سبب

در بیان شجاعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہ شجاعت پہلوری جو سی وچہ رسول
لکھیا وچہ کتاب دے ڈٹھا میں ہک جا
ہوندے بہت لاچار سی جڈاں سیں جنگ
جانرے ہو کے تنگ سی پاس رسول اللہ
جدم آپے آوندے ایسے نبی دے پاس
جو نہ تنگی جنگ دی آہی نہیں قریب
وچہ ہنگامہ جنگ دے حضرت خیر بشر
سخت نہ باراں ساتھ ہی سخت آپے اوہ جنگ
ہک عمران حصین داسا حضرت دایار
اوپر قوم کفار دے پہلے دھو تلوار
ایڈے آپ دلیر سی اللہ دے مقبول
لکھیا وچہ کتاب دے اندر جنگ حنین
انہاٹوں لکار کے کہندا شاہ عرب
میں مطلب واپت ہاں جانوں نال یقین
وچہ دینے رات تک غوغا شور پیا
ہوسی دشمن دین دا آہا نال غضب
پہلاں سب تھیں اٹھ کے آپ رسول خدا
گھر تھیں باہر جاوندے پاک نبی ممتاز
سچہ اندھیری رات دے اکلا نبی خدا
باہر شہر نہ کے دا آیا نظر نشان

ہو کہے وچہ اتنی ہرگز ناہیں مول
راوی ہے اس بات دا حضرت شیر خدا
پوندا زور کفار جان جاں ہو کے تنگ
آئے حضور رسول دے لیندے ایسے پناہ
ہوندا اس تکلیف دا آہا دور ہر اس
پاس نہ رہندا خوف سا پاس رسول حبیب
سخت جمال جلال سی ہوندے شاہ بدر
ایہ شجاعت نبی دی مول نہ ہوندی تنگ
ایہ روایت اس نے آکھی کہ اظہار
دوے سی لکار کے حضرت لغز مار
نبیاں دا سردار ہے حضرت پاک رسول
تہا وچہ کفار دے سی سرور ثقلین
آدمیرے رو برو کھٹے ہو کے سب
ہاں میں نبی خدا پیدا جھوٹا مول نہیں
جانا نبی کہیم صتے ہوسی کوئی جفا
ہو گیا حیران کسا شہر بدینہ سب
گھوڑا طلور دا لیا بیت لئی ہمتہ چا
باہر شہر دینوں جاندا صاحب راز
چند جو میں آسمان نے پھریا پھر جا
ہر ہر جگہ دیکھ کے ٹریا طرف مکان

اگوں پاک رسولؐ لوں یار ملے کچھ جا
کہیا پاک رسولؐ نے خوف نہ کرو ذرا
اس ظہر دے اسپ وانا کچھ قدم
ایسا تیز چالاک اوہ گھوڑا ہو گیا

جانندی سہی اس طرف لوں جتول نہی گیا
ویکھ میں آیا شہر تھیں باہر ہر جا
ہو یا سوار رسولؐ جہاں تیز ہو یا کیت م
اوس گھوڑے دے قدم دی لگے کرن شمار

در بیان قوت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قوت بازو آپ دے آہا ایسا زور
کشتی والے آپ تھیں عاجز ہوئے تمام
یک رکاز عرب وچہ سا کوئی مردان
کشتی دا جو پیچ ہے آہا اوسوں یاد
ہو رہا اور اس تھیں کشتی کمرن دمام
غالب کوئی نہ اس نے ہوندا سا ہر جا
ہو یا کمرن رو برو اگے آ رہا رسولؐ
لوں قوت دا اپنی مول نہ کہیں گمان
کہیا اوس نے اسد ہاے گا کون گواہ
پاک نبیؐ فرمایا کشتی میں تھیں کہہ
تاں اوپر پیغمبر لیا ویں لوں ایمان
ایہ گل سن گئے نبیؐ تھیں کھو گیا اس نے خم
تری داری اوہ آپ نے بار یاز میں اٹھا
کہندا پاک رسولؐ لوں لوں برحق نبیؐ
ایہ نبوت زور ہے سب تھیں جان بلند
سب ہلاکے بدن دے وچوں جو رہ تمام
زور تیرا ایہ یا نبیؐ گپ کلیجہ پاڑ
ایہ نہ تیرا زور ہے جو ہے انسان

قوت اندر آپ دے ثانی ناہی ہو رہا
کشتی دا کوئی آپ تھیں مول نہ لینا نام
اوس نہ مانے وچہ سا اوہ رستم دی شان
اوہ وڈا مشہور سی اندر شہر بلاد
ہو جاندا سے مغلوب سے استغیث آئی دمام
اندر کشتی والیاں آہا وڈا شاہ
حضرت کہیا اسوں کہ ایمان قبول
تیرے ثانی ہو وین ہو رہت انسان
مناں بیشک محمدؐ جو لوں دیں گواہ
تھیوں قوت نال میں کمر ساں یہ نہ بہ
کیتی شرط قبول ایہ تہوں رکاز نہ جان
ہوون لگی وہاں دی کشتی سو بہ ہم
تاں پھر اس نے منیاں لوں ہی نبیؐ
ہے ایہ زور پیغمبری جو تیرے وچہ ہی
تور دتے تھی بدن دے میرے سار بند
ٹوٹ لگیاں ہڈیاں آوے نہ آرام
میرے اوپر بھار دا آہا ہک پہاڑ
ہے ایہ زور پیغمبری تیرے وچہ عیان

کشتی کیتی انہاں بھی آخر نال نبی
اور رسول خدا پیدا سرور دوسرا

ساتھ بہادر اسدے آپے سرور کئی
سب تے غالب ہو یا آہا فضل خدا

در بیان حیا و شرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

راوی وچہ کتاب سے ایہ بھی لکھی سی
شرم حیا جو نبی دے اندر چشماں سا
کدی اورتا ہاں اکھیاں ہوتے نزدیک
چشمہ حیاک شرم دا آہا صاحب دین
صفت کرے جو نبی لکے رب جہاں
حق جو پیکر صفت دا نبی علیہ السلام
غصے ہیں شرم وندے آپے نبی خدا
اور رسول کریم نوں لکدی بہت لڑی
تاں بھی ہرگز اوسوں کہند سخن نہ تنگ
ساتھ حلیمی منع سی کرے صاحب دین
غصے مول نہ ہوندا باجھوں فعل حرام
اوپر حکم شریعت کرے ناہ شرم
سب فضیلت نبی دے اوپہ ہونی تمام
اوپر پاک رسول دے کیتے حتم خدا

چشمہ شرم حیا دا آہی چشم نبی
ایسا ہرگز عورتاں اندر نہیں حیا
ساتھ مروت آپ داروشن آہا رنگ
چشماں اندر شرم سی اتنی کریں یقین
شرم حیا مروتاں حدود باجھ بیان
تاں بھی صفت نہ اسدی ہوتے کدی تمام
غصے تے ہور قہر تھیں ہندی دور جدا
دیکھن کدی جو کیدی اکھیں نال پدی
تدول تغیر ہوندا سا حضرت دارنگ
ساتھ محبت اوسوں حق کرن تلیقین
شرم حیا پچھان لوں آہا نبی امام
وچہ طرکیت امر دے آپے سخت گرم
کھوں تاپی لکھے وصف رسول امام
بہت سنی شجاعتاں نالے شرم حیا

در بیان شفقت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

آیا وچہ قرآن دے کہیا رب کریم
تینوں شافع خلق دا کیتا کریں نگاہ
اس خاطر پیغمبری تینوں ہونی عطا

امت اوپہ اپنی شفقت رحیم
رحمت عالم واسطے ہو یا ہیں لوں شاہ
جو کچھ میرا حکم ہے آکھیں ہر ہر جاہ

وقت نمازہ جمعے حضرت پاک نبی
 خدا کے تائیدی اور برونہ ہند نال نیاز
 اس لڑکے دی ماؤں جی ہوندی وجہ نماز
 تاں لڑکے دی وکر وجہ ماؤں نہ آوے مول
 کوئی بات جو عذر دی کہندا پاس رسول
 خطا جو کر و آپ دی دینے بخش خطا
 ہو تو اضع خلق دی کر دے بہت جان
 خلقت اندر شرع دا حکم ساون کل
 جھوٹا جیوں قریش نے کہیا پاک رسول
 اس ویلے جبرائیل نے کیتا آ بیان
 اوپر پہاڑاں ملک ہو کیتے رب تعین
 مکے وے نزدیک ہو ہی گئے دے پہاڑ
 اوپر قوم قریش وے سٹوا تھاں زور
 چھوچھا رسول انوں جو اس مرضی ہو
 دشمن پاک رسول دے سارے کر ہلاک
 کہیا پاک رسول نے جبرائیل اخی
 دشمن میرے اس جا مر جاوے ہک وار
 کرے ہدایت انہاںوں ساتھ کہم دے رب
 میرے دین متین انوں دل تھیں کرن قبول
 کہیا شکے نبی تھیں جبرائیل امین
 اس ہمت تے آفریں رحمت کرے تار
 عدل صدق تے راسخی وچہ رسول امین
 نازل ہون بوتوں پہلے شاہ عرب
 خلقت وچہ مشہور سا اسدا نام امین
 جدوں نبوت نبی انوں اب تھیں ہوئی رسول

کہہ زار ہی مفضل جے سڈے آپ کردی
 تدوں تو وقت آپ بھی کرے وجہ نماز
 حضرت جاد لاوندے اسنوں نال نیاز
 اسی تھیں آپ و لاوندی اسنوں پاک رسول
 کرے اسدے عذر انوں اسی وقت قبول
 ساتھ محبت اسنوں کر دے بخش عطا
 ہوندا حکم خدا دے کر دے سب بیان
 تاں کوئی حکم خدا پیدا مول نہ جاوے صل
 ایسا تنگ رسول انوں کرن لگے جھول
 توں ہیں نبی خود پیدا اسے سر احسان
 حکم کیتا ہے انہاںوں اتج خدا زمین
 بڑھ تھیں اس پہاڑوں جلدی لٹس کھار
 مارو دے قریش انوں جو ہیں گے مروور
 مارن وچہ قریش دے دیر نہ کر لو کو
 جھڑا کہے جو انہاںوں منہ انہاں دے خاک
 تاں بھی راضی اسی وجہ سنوں قسم رقی
 حق انہاں دے عرض میں کر و اہاں کہ وار
 جو ہے حق خدا پیدا دل مل من سب
 اللہ ہک مہر دے بندہ اس رسول
 واہ واہت آپ انوں رقی رب ہری
 اس ہمت تے یا نبی سب جہان نثار
 افضل اکمل خلق وچہ کیتا رب مبین
 کہندے پاک رسول علی کے اندر سب
 قائل صدق رسول دے سب آہریدین
 نام ہو یا پھر اسدا احمد نبی رسول

جوئی دشمن نبیؐ کے اوپر دین خلاف
 وڈا این میں ہے کہندی خلق تمام
 خوبی نبیؐ کوئی حاصل کسے نہیں
 خلقت بدوں رسولؐ تھیں نہ سے وعظ کلام
 وچہ اصحاباں بچھڑے جاں صاحب ممتاز
 وچہ کلام ہلاوندے مول نہ ہرگز ہاتھ
 رکھدے سارے بدن توں وچہ کلام نگاہ
 جوش سندر علم دار ہند اہجان مدام
 کرے کوئی کلام بے غصہ اتے فسار
 شیریں سخن رسولؐ دے سب کلام شریف
 اندر سخن رسولؐ دے شیریں کیوں نہ ہو
 اندر ہر سخن دے کرے نبیؐ مقام
 تال اوہ سخن رسولؐ دا آوے وچہ ہم
 اندر سب کلام دے ناں ہی ایہ نکرار
 کرن تبسم خوشی دے وچہ کلام نبیؐ
 ایہ تبسم آپ داسن میں کراں حساب
 کہے تبسم آپ دا ہوندا اس مقدار
 جیویں تبسم آپ دا کرے سب اصحاب
 سب اصحاب رسولؐ دے ہمدے نہ کدی
 مجلس وچہ رسولؐ جاں کرے کوئی کلام
 صورت شکل رسولؐ دی باجہ مثال کمال
 صورت پاک رسولؐ دی سی صورت قرآن
 خلقت وچہ قرآن دا جو ہے رعب پیا
 کرے اس جناب تے جو کوئی ہک نظر
 آیا پاک رسولؐ دے بدن کوئی حضور

اوہ نبیؐ کریمؐ دا کرے سی اوصاف
 عرب اندر مشہور سا ایہ نبیؐ دا نام
 وصف صفت سب اسدی جانی سب بریں
 ہیبت تھیں سی لہزدی سارے خواص عام
 پر مبارک اپنے کرے تاہ دراز
 سرکھی نہ ہلاوندے سخن نہ کرے ساتھ
 عوض نہ کوئی ہلاوندے وقت سخن دگشاہ
 حاجت باجھوں نہ کدی کرے مول کلام
 باجھوں حق نہ اکھدے آپ حق مبارک
 لگدی سننے والیاں آہی بہت لطیف
 سخن کلام خدا تھیں کرے آہا جور
 شاہاں وانگوں شاہ تھیں کرے سب کلام
 دل دے اندر کسے دے رہے نہ مول ہم
 جیہڑا سمجھ نہ آوندا اوہ کہندے تہ پوار
 ہمدے منہ نہ کھول کے حضرت آپ کدی
 نظری دند رسولؐ دے پوندے بھونجیاب
 سرخی دند دی حڑ تھیں ہو جانندی آہا
 منہ لوں کرے نہ کھول ہمدے باجہ حساب
 کرن تبسم انہاندی عادت ہوتے گئی
 نیویں گردن پائیکے سندے زہن تمام
 پاک نبیؐ دا دیدہ آہا باجہ مثال
 ہیبت تے پور دیدہ آہا وچہ جہان
 ایہ نمونہ اسدا ناہی شک ذرا
 ہیبت تھیں سا لہزدی جسم تمامی سر
 سی بہادر آیا گھر اسدا سا دور

جسدم ظاہر ہو گیا اگے توری تن
 ابہ فرمایا دیکھ کے اسنوں شاہ بشر
 میرے تائیں دیکھ کے خوف نہ ہر گز کھیا
 شاہ نہیں کوئی مول میں ناں میں کھاں
 اسے سخن رسول کے تیرے تائے لطیف
 سہی خوشبوئی بدن تھیں ظاہر اس حضور
 مینوں اس جلیب دارے دیدار
 اندر شوق رسول دے غزل کھاں معقول

کنین لگا اس دا لہڑیا سب بدن
 کنب نہیں اسے شخصوں توں لہڑہ مول شکر
 ملک تیر ندیا میں نہیں شاہ اتے امرار
 میں بندہ ہال ربداد چوں قوم قریش
 سب تیرے تھیں اسدی تیرے بہت لطیف
 اس خوشبو تھیں یا سب ہوتے سہی سرور
 اور دا دیکھ دیدار میں ہواں شکر گزار
 اوہ میرا سردار ہے اللہ دا مقبول

غزل

کس کو ثانی ہے کیا حق نے سوائے مصطفیٰ
 کون ہے ختم رسالت کون ختم المرسلین
 ذوق شوق مصطفیٰ کے قلب میں میرے خدا
 عین جنت کا نہیں دل میں سے ہرگز خیالی
 حشر میں کھلی جائیگا جنت کا اس عالمی بگباب
 اوہ بھی تیری مثل لاکھوں ہو گئے جہاں نثار
 اس قدر غرقاب میں عشق رسول اللہ میں
 جس کو ہوسے خواب میں دیدار وہ ہے جنتی
 ہے خدائے دو جہاں میں ہر وقت میری دعا

کون ہے روز حشر میں مادرائے مصطفیٰ
 کس کو ہے ہر نبوت ماسوائے مصطفیٰ
 یاد دیکھ لوں پھر وہ نقائے مصطفیٰ
 ہے غم و رنج و بلا تھج پہ جدائے مصطفیٰ
 کھل گئی جسدم لب معجز نمائے مصطفیٰ
 نومی ہک تنہا نہیں ایہ دل ندائے مصطفیٰ
 کچھ نہیں آتا نظر سے ماسوائے مصطفیٰ
 ہے ایہ اولی مرتبہ حاصل نقائے مصطفیٰ
 بخش دے مسلم کی تقصیریں پرانے مصطفیٰ

در بیان ہمت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

ہمت کیسی نبی سے کوئی کرے رقم
 نہ ہد ریاضت نبی اوی آہی اس مقدار

جو سی ہمت ہر وہی اندر شاہ امم
 جو کوئی ثانی امدے نا ہیں وہ پستار

اس دنیا سے واسطے اوہ سردار سادات
 آوے پاس رسول ہے ہر طرفوں نالی
 نالی بھی پاک رسول نے تمہارے دن صبح و شام
 رنج نہ کھاوا آپ نے آہا کر کے طعام
 ذرہ پاک رسول و ایک یہودی پاس
 کا دن گھر کے خزانے سے دہرا اور رسول
 اوہ ذرہ پہوتے رہتا تک وفات
 ایہ سبب سخاوتی رہندے تنگ حضور
 شوق محبت رہدی خاطر آہا سبب
 دتا آہا اب نے ملک اتے ہو مال
 ہوئی وفات رسول جاں طرف ملک بقا
 گھر و لوجہ موجود نہ اس دن ساک دام
 نہ روپیہ نہ اشرفی بکری نہ شتر
 ایہی پاک رسول لوں بہت دل کے ساتھ
 کردہ عرض رسول ہے رہدی و چہ درگاہ
 کہیا پاک رسول نے میںوں کہیا خدا
 پتھر وٹے روٹیاں سونا کراں تمام
 عرض کیتی میں رب نہیں ایہ گل مول نہ کر
 اکثر و بے روز ہاں کھا ندرج طعام
 بھوکھا میں جس روز ہاں رہند اب عباد
 اوس دن تیری بندگی ہوندی باجھ شمار
 جسدن کھا ندرج کے سنتوں رب علیم
 آندا جبرائیل نے ہک دن ایہ پیغام
 سب پہاڑ زمین سے سونا کراں تمام
 سکے جبرائیل لوں کہیا نبی اکمال

رغبت کر دے نہ کر ہی آپے عالی ذات
 کر دے نہ دل و لوجہ اسدا کھر کے ذرا خیال
 رنج نہ کھاندے کنگ وی رومی جان مدام
 نظر قناعت و پیر سی رہندے صبح و شام
 گری آہا رکھیا دل و لوجہ کریں قیاس
 تنگی کر کے ہو ہو گئی خزانے کیتا مقبول
 ایہ گذران رسول وی آہی دن تیرے ات
 ساکی تائیں دیونڈے آپ رہن خود روا
 ہمت و ادب یاسی جاری شاہ عرب
 ہک ذرہ بھی اس تے کر دے نہ خیال
 کچھ اسباب نہ چھڈ کے گئے رسول خدا
 نالی کوئی آہا کپڑا نالی کوئی جنس طعام
 باجھوں فضل خدا بندے ہو نہ سی و پیر گھر
 سب علاقتے رہدے کھدے آپے ہاتھ
 دیندا پاک رسول لوں سب اسباب اللہ
 سکے گرو پہاڑ چوہیں گے جا بج
 رات دینی اوہ خزانے توجتے ہووے کام
 بھوکھا جسے ہک روز ہاں رہندا و چہ ضرر
 دیندا میں لوں غریب تھیں لیاں جاں قرار
 زاری کر کے اوس دن تینوں کروا یاد
 دل دے تائیں صبر تھیں دیوان جان قرار
 حمد شکر احسان داتاں بھی کراں قدیم
 حکم کیتا ایہ رب نے تینوں بعد سلام
 پھر سن تیرے نالی سب نبی علیہ السلام
 اس دنیا دے مال لوں رہی تھیں وال

خانی ایسی بہانہ جمع کرا لیں کیوں حال
 ایہ جاگہ ہے جہاں وہی جان مثال سرا
 کمال عقل جو کسے نون اللہ کرے عطا
 سن کے کہیا وحی نے سنی جلیب خدا
 نون حضرت اس بات کے ثابت دکھتے ہیں
 خانی اس بہانہ کے اندر ہے سب مال
 احمق اس نون دیکھ کے ہنرے ہیں مضرور
 لکھیال اس بہانہ کے لوگ گئے ہیں آو
 دنیا نکل دے شکل ہے نہیں رہیں دیکھا جا
 پل لے دوا ہے نہیں عاقل کرے مقام
 جو کوئی عاشق اُسا ہو یا دلوں زیاد
 جو دنیا کے مرن تھیں زندہ ہو یا فنا
 دنیا کے مرن فرعون نے کیتا جد فرور
 ساحر تر ہزار تے لے آندا ایمان
 دنیا تائیں دیکھ کے پہلی گیا شاد
 کیتا دیکھ ضرور سا دنیا نون ضرور
 دختر اسی دیکھ کے آئی طرف خلیل

جو دنیا نون دیکھ کے ہو یا ہے مضرور
 رحمت دے دروازیں کیتا اللہ دور

اس دنیا سے مال دانیوں نہیں خیال
 جہوں مسافر رات نون رہندے اسوجہ آو
 دنیا تھیں اس شخص نون مطلب نہیں ذرا
 تینوں ایسے نون تے رکھے رب سدا
 اس ہمت نون آفریں سنون شاہ اہم
 نفع نہ اس تھیں مول ہے اور ک پنیہ مال
 ہکدن اسنوں چھڈ کے ٹرسن ایہ ضرور
 ہے کوئی مول نہ جاندا اوہ گئے کس جا
 مول قرار نہ پکڑ دے ایچھے مرد خدا
 احمق اس تے رہن واکرن خیال دمام
 موقوں اگے اسنوں کیتا ہے برناد
 اوہ حیات ہمیشی ہے دائم اس بقا
 اللہ دیکھا دگاہ تھیں ہو کے گیا اوہ دور
 اوہ دنیاوی ترک وچہ ہو کے عالی شان
 ہو یا اس بہانہ تھیں اوہو کے ناش و
 کیتا اللہ پاک نے اسنوں چاہر دور
 اسنوں دنی بزرگی اللہ رب جلیل

در بیان عبادت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بہترین عبادت رب دیکھ کر سے نبی امیر
 حال عبادت آپ دامن میرے احباب
 اللہ سنوں آکھیا بہت درود سلام

حال عبادت آپ داکون کر سے تخریب
 دیکھ مائل تمندی لکھیا وچہ کتاب
 صفحہ تن اوقات سی کر سے نبی دمام

حصہ یک گذاردے اندر یا د خدا
 دو جا حصہ گذر دیا اندر اہل عیال
 تیرے بچا حصہ نفس دی خاطر کرن صرف
 کھاؤں پوین اس وچ ہور آرام جو خواب
 سدا صحاب رسول دے بوجی خواص و عام
 خلقت وچ رسول جو کردے وعظ کلام
 یار جو پاک رسول تھیں ندے سب کلام
 چونہ حاضر ہوندا اس دم یار نبیؐ
 سب تے ظاہر ہوندا جو سارا زہان
 اوہ سمندر فیض دا آہا یک صفات
 ہور ہور دنیا دین دا ہوندا آہا کلام
 ایہ ارادہ آپ دا رہندا جاں سدا
 کم امیر فقیر دا اٹکیا رہے نہ کوہ
 اصحاباں نوں اپنے کردے سی فرمان
 جوتساں درکار ہے مینوں سب کہو
 یاداں تائیں نبیؐ دا ایہہ بھی سی فرمان
 سنیاں ناہیں جنہاں نے آکھو انہاں پاس
 کہو موافق اسدے حکم جو میرا ہو
 اصحاباں نوں ایہہ بھی آیا حکم خدا
 اوسدا مینوں آئیے آکھ سنا و حال
 بادشاہندے پاس جو حال کہن امرار
 حاجت دنیا دین دی جو کوئی کردے سوال
 سائل جو کوئی آپ دی مجلس وچہ گیا
 مطلب تھیں محروم نہ جاندا آہا کو
 ایسا سخن زبان تھیں کردیسی ارشاد

ساری عمر رسولؐ دی انویں گئی و ہا
 عمر تمام رسولؐ دا رہیا ایہو حال
 دنیا دا جو کم سا ہوندا اس حدف
 اندر حصہ تیرے کردے آپ جناب
 تیجے حصہ انہاں تھیں صحبت کرن دہام
 تیجے حصیوں پاوندی امت فیض تمام
 جا کے اندر مومنناں کردے ذکر تمام
 انہاں پاس رسولؐ دا کہندے راز بھی
 خبر کلام رسولؐ دی ہوندی وچہ بیان
 اس تھیں ہوندے سیرسی مردائے عورت
 اندر حصے تیرے کرن علیہ السلام
 ملیتھوں ساری خلق دی حاجت ہور دا
 انہاں نوں اس کم دی کج تکلیف نہ ہو
 جو حاجت ہے تساندی تیجے کوہ بیان
 جو کجہ چاہیے تسانوں ملیتھیں آن کہو
 میری تیس زبان تھیں جو کجہ سنو بیان
 ہر جا میری بات نوں آکھو ناں قیاس
 کم خلاف رسولؐ تھیں ہرگز کرو نہ کوہ
 کم جو ہووے کسیدا اوہ نہ سکے آہ
 حاجت پوری اسدی میں کہیاں فی الحال
 اونویں مینوں تھیں بھی دیہو خبر سنا
 پوری حاجت امدی کردی اوہے حال
 راضی ہو کے آئیہا پاسوں تھی خدا
 جو قسمت سی اسدی حاصل جاندا ہو
 سن کے سخن رسولؐ دا خلقت ہوندا تھا

قدم نہ رکھدی زمین تے باجھوں حکم اللہ
 باجہ ضرورت کدے جو آئے اصحاب
 دہندے آپس وچہ سب دہنیک شفیق
 کدے اوپر اسے بہت نبی الطاف
 کدے آپے اسنوں حضرت بھی سردار
 کدے اوپر قوم دے اوہ امیر رئیس
 اوپر ہر اصحاب دے کدے لطف کرم
 سب اصحاب موجود سار کھدے چہ بکر
 غافل ذکر خدا تھیں ہوندے نہ نبی
 ہک اوپر سادوسرا بہت شفیق رحیم
 ہر دم نال غریب دے الفت کین کمال
 مول حقیر نہ جانڈے سب حضرت دے پار

باجہ ضرورت سخن نہ کدے دین پناہ
 جدا نہ کوئی آپ تھیں کدے سی اصحاب
 رکھدی سب اصحاب نوں اوپر ہک طریق
 جو بزرگ ہر قوم وچہ دہندا سا اثرات
 جو کوئی اندر قوم دے ہوندا بزرگوار
 کدے سی سردار نوں آپ جلیس انیس
 اصحاباں وچہ بیٹھدے جسدم ہونے بہم
 جنگاں داسانان بھی رکھدی سدا تیار
 نافرمانی رب دی کدے ناہ کدے سی
 پار اتے اصحاب جو آپے نبی کریم
 دیندے سب محتاج نوں جو گھر ہوندا مال
 دیکھ غریب فقیر نوں جو ہوندا لاچار

مقولہ مصنف

درد محبت عشق دا ہر دم دیہ خدا
 ابا بکر خٹے عمر تھیں عثمان شاہ مروان
 سارے حرم رسول دے اللہ دے مقبول
 مذہب وچہ محمدی رکھیں رب علام
 مینوں تابع انہاندی رکھ پائیں لہ پی

مینوں شوق رسول دار با کہیں عطا
 تابع رکھ اصحاب دی جنہاں وڈی شان
 عالم داسر دار ہے آل اولاد رسول
 وچہ محبت انہاندی رہا رکھ سدا م
 ہور ہر وچہ چھاندے ہونے کل ولی

پس عاجز دی طرف تھیں بہت درد و سلام
 اوپر روح رسول دے پار بے بیچ سدا م
 مسک کدے ختم نوں مرضی اتے حاجات
 کہہ نوں نام رسول دے جنہیں لینی نجات

در بیان اسماء آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہو نام رسول کے کیتے رب عیان
شان بلند رسول کے کیتے رب غفور
اوہو نام رسول واپڑھ توں نال تمیز
لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
کہیا نور رسول لوز اللہ وچہ قرآن

بعضے نام خدا میدے آہے وچہ قرآن
اس جاگہ اوہ نام ہیں کھنے بہت ضرور
آیا وچہ قرآن وکے ربدان نام عزیز
إِنَّ اللَّهَ لَقَدِيٌّ عَزِيزٌ
نام الہی اپنا کیتا نور بیان

إِلَيْهِ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ

اوہو نام بلا یاسے کے پاک نبی
وَجَعَلْنَا مِنَ الذَّنْبِكُمْ ذَلِيلًا

نام نصیر رسول وادھریا رب نصیر
وَجَعَلْنَا مِنَ الذَّنْبِكُمْ نَصِيرًا

اول نام رسول واکیتا رب بیان
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

اوہو نام رسول واپڑھکے ویکھ سہی
لَقَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

اوہو نام رسول وادھریا رب مجید
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَذِهِ شَهِيدًا

ہادی نام رسول وواشک نہ مول لیا
وَلَعَدْتُمْ قَوْمًا كَذَابًا

اوہو نام رسول واکہیا رب کریم
رَبِّ الْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ الرَّحِيمِ

اللہ نے یک نام ہے اپنا کہیا ولی
اللَّهُ وَرَبِّي الذِّبْنَ آمَنُوا

آیا وچہ قرآن وکے ربدان نام نصیر
ذَلِيلَةَ النَّصِيرِ

اول نام خدا یکدا آیا وچہ قرآن
هَذَا أَوَّلُ

کہیا وچہ قرآن وکے اللہ خود لوز حق
فَقَالِي اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ

کہیا وچہ قرآن وکے خود لوز آپ شہید
وَكُنِّي بِاللَّهِ الشَّهِيدًا

ہادی وچہ قرآن وکے آبا نام خدا
إِنَّ اللَّهَ كَذَابًا

اپنا نام خدکے نے کہیا روف رحیم
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ الرَّؤْفُ الرَّحِيمِ

اسم مبارک نبیؐ دے جو یہی وجہ قرآن
سارے نام رسولؐ دے ہونے کا شمار

اوپر نام رسولؐ کو اکہندرا ہے سبحان
ختم نہ ہونے کی صفت لکھے سالی ہزار

در بیان واجبات بر آنحضرت و عوام و مباح بر آنحضرت

واجب آیا جانوں اوپر اس حضور
ہک تہجد کچھ توں ہو نماز اشراق
پہلاں فرضوں سنتاں جو یہی وقت فجر
کسی مکان جے ہوندی نہ حاضر سواک
واجب آیا ہو رہی اوپر نیک صفات
قدیم موافق اپنے کرن زکوٰۃ ادا
سی قربانی آپؐ تے کرنی واجب جان
اپہ واجب سی آپؐ تے کہتی رب عظام
جو کچھ پاپ رسولؐ تے کہتے رب حرام
ترک کرن جے انہانوں سارے مسلمان
لینا مال زکوٰۃ دا آیا انہاں حرام
لہسن پیاز رسولؐ توں آیا انہاں حرام
باہجوں لہسن پیاز تھیں جس تھیں آٹے جو
شکر کتابت آپؐ توں آیا کہن حرام
پینے اوپر جسم دے اوہ رسولؐ کمال
جے کافر اس وقت من لیسن اسلام
ساتھ کتابی عورتاں آیا عقد حرام
ہوئی کینز کسیدی آوے وجہ اسلام
ایسب کار حرام سی اوپر پاک رسولؐ
ایہ مباح رسولؐ تے آیا نیک صفات

نافر کرے نہ اس تھیں کرے اوہ ضرور
واجب ایہ رسولؐ تے رہیا با اتفاق
ایہ واجب سی آپؐ تے ہو نماز و تہ
ساتھ انگشت شہادت کر دی منہ نوں پاک
غنی نہ ہووے آپؐ جے تال بھی من زکوٰۃ
باہجوں مال رسولؐ تے ایہ بھی واجب سا
غنییاں داندرا سی اوہ سردار سلطان
سن میں لکھاں جو آپؐ توں آیا کم حرام
اکھ سناواں مومنوں ایہ بھی حال تمام
اجرا انہانوں دیوسی اللہ اس زمان
آل اولاد رسولؐ دی اوپر حرم تمام
اوپر اس رسولؐ دے راہیں رہیں تمام
اوسید ریڑھت رسولؐ دی رغبت کوئی نہ ہو
خاطر جنگ کفار دے جے ہتھیار تمام
مزل نہ کھولن انہانوں کہتی باجہ قتال
تال کھولن ہتھیار دا ناسا مول حرام
ایہ بھی پاک رسولؐ تے رہیا حرم تمام
پاک نبیؐ دا انہاں تھیں آیا عقد حرام
ہن میں لکھاں مباح جو آیا اس مقبول
سوزے جے اوہ دھو تھیں پتھر نوش ذرات

انہوں نے اور نماز ہی کر کے اور مقبول
ہوندری پہلے وضو تھیں سب نماز روا
پڑھنے کے نفل نماز ہے ناں ہی کچھ خطا
ایہ بھی اوپر انہاں سے آیا جان مباح
ایہ بھی پاک رسولؐ تے آیا جان مباح
ایہ بھی رسولؐ خدائے تے آیا جان مباح
ساتھ کسی دیندار سے اور مباح مقبول
باجھوں مرضی وارثاں آیا اور مباح
مکے اندر کافراں تائیں کرن قتال
آپے اپنے کم سے جے خود ہوں گواہ
ایہ مباح رسولؐ تے ہوئے سب بیان

خواب کرن تھیں انہاں وضو نہ جاندا مول
تازہ ہونہ وضو جے کرے رسولؐ خدا
بعد نمازوں عصر سے آیا انہاں روا
زائد عورت چار تھیں جے اور کرن نکاح
جے اور باجھوں ہر سے کرے ات نکاح
باجھوں شہد وارثاں جے اور کرن نکاح
باجھوں عورت سے اور تھیں جیکرے نکاح رسولؐ
باجھ کے اس شخص تھیں جے اور کرن نکاح
ایہ بھی کم مباح ہی اوپر شیخ مکہ
ایہ بھی پاک رسولؐ تے آیا جان مباح
مال پوتے اولاد تے رہا گواہی جان

در بیان صفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

فضل کمال رسولؐ داکھاں سب حالات
وچہ تیس انداز سے نہ سماون پار
اور انداز سے فکر تھیں زائد کہیں خیال
نہ ہو یا نہ ہو وی تیک قیامت جان
نہم و ہم تھیں انہاں سے ہے یہ بات بڑی
تھوڑا جہاں اس تھیں آکھاں میں حالات
اور نقطہ کث سے دفتر کراں مستم
سب کچھ خاطر نبیؐ دی کیتا پاک اللہ
نالے وچہ جہاں سے ہوئے قطب ولی
کار خدائے سب ملک سے ہو ایں سبب
ہر باب بہشت تے لکھیا رب عالم

لکھاں خصائل آپؐ سے نالے کچھ صفات
باہر ہیں شمار تھیں اس سے سب شمار
جو سائیں کریمؐ و ابا طن دا احوال
عاجز ہیں اس کہنے سے جن ملک انسان
ملک تے انسان بھی جو ہیں جن پری
نظا ہر وچہ کتاب سے جو ہے لکھی صفات
دیکھ کتا باں نبیؐ سے کراں صفات رقم
میری اس کلام دا ہے لولاک گواہ
باعث نبیؐ کریمؐ سے ہوئی رسول نبیؐ
سب زیادہ نبیؐ سے خاطر کیتا رب
لکھیا اوپر عرش سے پاک نبیؐ دا نام

لکھیا کھمہ پاک ہے اوپر سب آسمان
 ہو یا اُس کے نور تھیں ہے ایسے بہان
 اوپر سب زمین سے ظاہر اُس نور
 اللہ ساتھ پیغمبر کتنا قول تدرار
 دل تھیں پاک رسول لوں تھوں ہی تمام
 میری اس کلام وہ ہے قرآن گواہ
 وہ کتاب خورا ئیدی ثابت ہے ایہ بات
 اندر مجلس اپنی کہندے سی انبیاء
 خلقت اندر اُس کے کہیا اسانوں رب
 اندر امت اُس دی جو کوئی ہوئے شمار
 جو پیغمبر زمین تے کیتے رب تمام
 امت تا میں اپنی کہندے آہے سب
 وہ چہ توریٹ اجیل دے لکھیا ہوا یہ صاف
 وہ چہ زبور اجیل ہے ساری جا بجا
 جدول زمانہ آیا حضرت پاک لعلین
 اگہ نام مٹا تیکے ہو رہ بنا یا چار
 وہ چہ دینے آیا جس دن نبی خدا
 پاک عبد اللہ اس جا سا فرزند سلام
 نامی وڈا جلیل سا عالم وہ چہ یہود
 آہا وہ چہ یہودیاں مرشدانے امام
 پاک نبی لوں دیکھ کے ہو یا وہ گواہ
 تینوں قسم خدائیدی ہیں لوں نبی خدا
 قائم تریے دین لوں کرسی رب علام
 جو کچہ تری وصف ہے لکھی وہ چہ تورات
 جسد شکموں ماوں دے ہو یا نبی عیاں

ہو محمد مصطفیٰ لکھیا ہے سبحان
 جو ہے وہ چہ زمین دے جو ہے وہ چہ آسمان
 ہو یا اُس کے نور تھیں اوپر ملک ظہور
 اندر روز بیتیاق جاں نور ہو یا اظہار
 نییاں اندر اسنوں کیتا رب اسام
 وعدہ جدول بیتیاق دا کیتا آپ اللہ
 وہ چہ توریٹ اجیل دے اسدی لکھی صفات
 ظاہر خلقت وہ چہ جاں کرے حکم خدا
 ختم رسالت ہو سی اندر ملک عرب
 ضامن بخشش اُسدا ہو یا رب غفار
 ذکر رسول کریم دا کر دے اوہ دمام
 صفت کمال رسول گوی جو ہے شاہ عرب
 پاک رسول کر دے جو ہیں گے اوصاف
 جو کچہ صفت رسول گوی کیتا آپ خدا
 سب یہوداں اسنوں کیتا خیر لیت
 ہوئے جہان پچھان کے دشمن دین گوا
 ہجرت کر کے لکیوں جاں سردار انبیاء
 اندر قوم یہود دے آہا اوہ اسام
 سب کتاباں پہلیاں اس تے سی موجود
 بدت اسدی وہ چہ سی قوم یہود تمام
 قول مرسل بشک ہیں حضرت نبی اللہ
 وہ چہ توریٹ اجیل دے تیری لکھی شمار
 تیک قیامت رہے گا تیرا دین دمام
 فرق نہیں وہ چہ اُس دے اندر کسی صفات
 ساجداوس جناب دے جو کسی وہ چہ ایمان

کلمہ پڑھیا انہاں نے انگلی تدرول امٹھا
 پیدا کئے وجہ جاں ہو یا خیر بشر
 کردے طرف چندوے کردی اشارہ او
 ساتھ اشارت انگلی پھیرا آہا ماہ
 جاندا سب آسمان داہن وجہ سہار
 جاں سورج دی ہووندی گہری باجہ جاب
 سینہ چاک رسول دا ہو یا داری چاد
 دو جوار ہی ہو پائوں دل اُندا چاک
 تریجا جدوں پنہیرا یا وقت قریب
 چوتھا جدوں معراجدی آری بزرگ رات
 ہک مدینے کھوہ سا پانی آس دا شور
 کردے نہ پاک رسول دا دل کرا سا خواب
 تے ہوئے رسول اوسے پاسی جو کرا بات
 ایسے خاطر انہاں دا تے ہوئے وضو
 مستی او پر نبی صوے آہی ناہ کدی
 حضرت تے ہو را بنیاد جو کہی ہوئے تمام
 اوپر بدن جو کیدے لگرا از خم و ڈا
 خشک درختاں وجہ جاں اپنا قدم حضور
 اندر عرق رسول اوسے سی خوشبوئی پاک
 وچہ دینے ہک سی عورت بہت غریب
 خوشبوئی دا اسی تے کی نہ ہوندا رسول
 عرق نبی تے بدن تھیں دتا اس اتار
 عرق نبی اوسے گئی عورت کر کے چار
 عمر تمامی چووندا لیک کا رہیا حیات
 سایہ او پر نہ پھیرے پوندا ناہ رسول

کہندے ختم المرسلین ہے ایہ نبی خدا
 آیا اُسدے نور تھیں سارا شام نظر
 جھکرا اوں چند سا فرق نہ ہووندا مو
 طرف اشارہ انہاں دے دکھدا ماہ نگاہ
 سورج دی بھی وہی نہ لگدی مول ذرا
 کردا سر تے آیکے سایہ ابر شتاب
 آیا طفل نادان جان دانی دی ہکو ار
 عمر آہی دس برس دی تاں اس حضرت پاک
 چاک ہو یا دل اُندا اس میں کہاں حلیب
 چاک دل اُندا جو سید سادات
 لب تھیں نبی کریم دی شیریں ہو یا زور
 اکھیں اندر خواب سی ہووندا اس جناب
 سارے اندر خواب سے اوہ بیدار صفات
 فاسد مول نہ ہووندا آہا جان کہو
 ہو رڈ کار ابا سیوں رہیا پاک نبی
 ہو یا اندر خواب دے کبھی نہیں احتلام
 لب تھیں نبی کریم اوسے ہووندی تری ترفا
 اوسے ویلے بیزا وہ جاندا ہے ہوئے ضرور
 اُسدے اگے عطر دی عزت آہی خاک
 شادی اُسدے پت دی آیا وقت قریب
 جا خوشبوئی منگدی پاسوں پاک رسول
 ایسے خشک لگاتوں بیٹے اتوں وار
 اوہ خوشبوئی لایکے کیتا اوس ویاہ
 اوہ خوشبوئی اس تھیں ذرہ نہ ہوئی تاشا
 سایہ مول نہ جسم دا آہا اوس مقبول

بجا دیں گلشن ہستی ہووے با جہ شمار
سایہ او پر زمین دے ہرگز مول نہ ہو
چیز جو او پر زمین ہے اس واسیہ ہو
سورج تے ہو رچند بقیں ہووے بالاشے

بجا دیں سورج چنڈ بھی روشن ہون ہزار
سایہ با جہ رسول دا جسم آہا خوشبو
چیز جو او پر عرش دے سایہ کسے نہ کو
سایہ اُس واز زمین تے آون شکل ہے

در بیان شرف آل حضور صلی اللہ علیہ وسلم

شرف رسول کریم اوی ہوندی ناہ رقم
جو او پر آسمان سی کردے ملک کلام
جسدن پیدا ہو یا حضرت قدر بلند
رتبہ پاک رسول ادا کی میں کراں شمار
ظاہر شرف رسول اوی ہیکا ہک معراج
ڈٹھا فرشتیاں جو کسی کدے مہتمم
نازل ہو یا رسول تے ایہ قرآن عزیز
علم بھی کچھ آپے لوں کتے نہ جا پڑھے
خلقت دی تعریف تھیں دور یہی قرآن
بھیجی او پر آپ دے ایہ قرآن کتاب
خشکی تے ہو رتری دا جو سب جہان
جو سمجھن دا اوں دی دیوے لب شعور
اللہ وچہ قرآن دے کیتا ایہ بیان
کہ نا حفظ قرآن لوں کیتا رب آسان
ایسی وچہ جہان دے ناہیں کوئی شے
اللہ پاک رسول تے بھیجی رب کتاب
اندر اسدے حرف نہ ہووے زیادہ کم
رہیا حافظ اللہ سب زمان

غائب اس مکان ہے کا غذائے قلم
جا کے پیچھا آسمان دے سدی جن تمام
آسمان دے جہان تھیں ہو یگے سب بند
جو ہے شرف رسول اوی کون کرے اظہار
گیا او پر آسمان دے نبیاں دا مترانج
جائے ساتھ رسول اوی دے دھاوہ تمام
اچی آپ رسول صسی دل وچہ کریں تمیز
اندر وڈیاں عالماں کیتے رب بڑے
اللہ حافظ ہو کے رکھیا امن انان
اندر اسدے علم ہے جدا نہیں حساب
اندر ہر ہر ملک دے ظاہر ہے قرآن
اکھیں اندر کسے دے جیکر ہووے لوزم
ہر گز باجھ قرآن دے جدا نہیں نشان
اندر پہلیاں اکنتاں ایہ نہ آہا جان
جس دا وچہ قرآن دے ذکر نہ ہر گز ہے
عمل رہے گا اس دا تاہیں روز حساب
طاقت ایہ ناہ کیسوں جو کوئی کرے رقم
دائلاً کیما فطون ایتدوہ قرآن

نازل ہوئی جو فاتحہ آیتہ الکرسی جان
 امیر القیام رسولؐ ان کی کیتا رب عطا
 بیٹھ کر فرشتوں کے گنچ جو ہے رب علیم
 ہو رہنما نہ زمین سے ہو ہیں وچہ جہان
 خالقیت سب جہان دی بن لاکھ انسان
 علماء و اہل دینی تھے ہے اتفاق عیان
 رکھ پھاڑے جو آواز سے حضرت دل و چہ واہ
 رکھ پھاڑے نہ زمین سے اس کی خاطر سب
 دہشت پاک رسولؐ دی آہی جا بجا
 جہان حضرت اپنا کر کے کھڑا نشان
 اندر جنگ کفار سے جو کوئی لٹے مال
 سجدہ کیتی اس دی ایہ تمام زمین
 کیتا اللہ پاک نے خاطر نبی کریم
 اصل شرع ہے احمدی ہر سب پر فرغ
 پروردگار کے پیارے چہ اس زبان
 سب سے پاک رسولؐ توں جو کوئی لیکے نام
 باہر حج لویں کھڑا ہو کوئی نہ کرے ندا
 وہ داند سے لے جا لیکے کوئی بھی ہر چند
 جو کوئی پاک رسولؐ واکر سی ناہ آداب
 اللہ وچہ قرآن سے کر کہ بہت کرم
 وحی نبیؐ آوند اندر خواب کردی
 اندر خواب رسولؐ سے خوبی سی ایہ جان
 روح قدس نہ آوند اگے نبیؐ خدا
 روح قدس نہ آوند نظری خیر انام
 کرے وحی سا آوند صورت ہوا انسان

آخر سورۃ بقرہ ا پڑھ کے دیکھتے ان
 اوپر ہو رہے پھیراں نازل کیتا ندا
 واقعت کیتا اس میں حضرت نبی کریمؐ
 اوپر پاک رسولؐ سے ہیں گے سب عیان
 انہاں توں معلوم ہے پاک نبیؐ و نشان
 کل پیدائش اس میں ہے گی وچہ جہان
 سلام علیکم آگے سے اگے دین پناہ
 دیکھ سلام رسولؐ انوں کرے ہے حبیب
 خلقت آہی لہزدی مشرق مغرب تا
 کتب سے کافر روم سے نائے تمام ایران
 وچہ شریعت نبیؐ سے کیتا وہ حلال
 ہر جا ادا نما نہ توں کسی جان یقین
 روا یتیم زمین لے کیتا رب رحیم
 پو یاں سب رسولؐ سے رہے سنو خ شرع
 اندر دین رسولؐ سے داخل ہوئے جان
 اوپر ہر اصحاب سے آیا ایہ تمام
 لَا تَعْلَمُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ كَيْفَ كَلَّمَ خدَا
 سے نہ رسولؐ توں ساتھ آواز بلند
 روز قیامت اسوں اللہ کرے عذاب
 کھادی نبی کریمؐ دی اس نے آپ قسم
 اوہ بھی ہوندا معتبہ آہا حکم وحی
 ساتھ بیداری خلق سے مبارک جان
 پیدا دلوں رسولؐ سے ہوندا اس الفا
 نفث فی الروح اسوں روئی کہن تمام
 اسوں آہے دیکھ سے سب اصحاب عیان

وجہ کلی وانگ ہو اور سے وحی کدی
 نظر ہمیشہ آوندا آہا اوس حضور
 کدی آوازہ غیب تھیں آونے وانگ ہوس
 ایسی اوہ آواز سی ہوندی جان ہمیب
 ہرگز اس کلام تھیں باجہ رسول انام
 کدی کراہیں آوندا شکل فرشتے دی
 گیا جہوں معراج نوں اوہ رسول خدا
 اندر سب پیغمبریں سی حضرت مطلوب
 پاس محمد مصطفیٰ آاسدائیل
 کدی صغیرہ آپ تھیں ہویا نہیں گناہ
 اندر لحد حساب جاں کرے مردہ تھیں
 جسی دین محمدی اس نے نام لیا
 جے اوہ ڈرکے انہاں تھیں آکھے سخن لیا
 حرم نبی نہیں غیر دا آہا عقد حرام
 اوپر دشت نبی ڈرے سوکن نہیں روا
 صورت پاک رسول دی ہوندا انہی شیطاں
 جو کدی پاک رسول آونے اوپر کھے نام
 آتش ووزخ آوندے اوپر ہوگ حرام
 اندر فرض نماز دے جو کدی مومن ہو
 واجب اوپر اوسدے آہا تدریں شتاب
 فاسد نماز سی ہوندی وجہ اس بات
 جو سی نبی کریم دے یار اصحاب تمام
 اصحاباں زکیا بات تے جھگڑا کرے نہ کو
 شاہ علی ثانی نے معاویہ دا ہویا سی جنگ
 دوپاں دا جنگ یک ساد و لوی بند گوار

صورت ہوئے آندی آویا پیش نبی
 کدی کدی اصحاب بھی دیکھن وحی ضرور
 سننے والے اس تھیں ڈرے آہے اس
 غش آجاون انہاں نوں پھر مومن قریب
 نہ کوئی آہا سمجھدا اوہ آواز کلام
 نظری کدے نہ آوندا باجھوں یک نبی
 تدریں کلام خدا تے تھیں حضرت کھتی جا
 عاشق اس تے لب سا پیغمبر محبوب
 آیا ہور نہ کسے تے باجھوں ہر جلی
 ہو س پیغمبر کسے نے ہرگز کتیا ناہ
 کہن فرشتے انوں دس تیرا کی دین
 درجنت دا اس تے جلدی گھل گیا
 تاں دروازہ ووزخاں اس تے ہوندا
 ایہو ہور پیغمبریں دا دستور تمام
 خواوند اس دا جے کدی عقد کرے درجا
 سانگ بناون نبی دا نہیں روا سمیان
 اندر اسدے فائدہ ہے گا نفع رام
 محمد احمد مصطفیٰ احمد اہوسے نام
 اوس وقت جے اسوں سدے تکیا کھلو
 پیغمبروں دیوناں وجہ نماز ہمراہ
 واجب ایہ بھی بات سی جو لیا تھیں آہا
 عادل باجہ رسول تھیں سارے تے ہر دم
 اس وجہ ناہ تکرار ہے کرا فاسد جو
 سن کے اس احوال نوں رسول ہوندا جنگ
 دوپاں ثابت سخن نوں پھر کتیا تکرار

اہل سنت جو لوگ ہیں سارے نیک نشان
 سب اصحاب رسول کے ہونگے عالی شان
 جو کوئی کسی رسول کے جھوٹے گرو بہتان
 ذرا عبادت اُسدی ہوندی نہیں قبول
 اور مہمان نہ ہوندا جو کیتا بہتان
 اوپر جوئے شخص سے لعنت کری اللہ
 بخش گناہ عظیم ہے اوہ کبیرہ جان
 ایچھے لائق قتل دی آخر ہوگ جہیم
 سب پر بے رحمی کے پاک پھان
 چھوٹے گناہ نہیں پاک ہو انبیا
 کرے صغیرہ بہل سے کیتا کسی نبی
 کوئی دیوانہ ہو گیا نا ہیں نبی رسول
 جو کوئی کسی رسول کو دینا ہر شام
 واجب ہے اس شخص کو کرے چاقولام
 واجب لازم ایہ ہے اوپر مسلمان
 قتل نہ کرے جو اسوں ہو سی اوہ بدکار
 ہونڈے جہول بیماری نبی علیہ السلام
 وقت بیماری نبی سے آیا جبرائیل
 سب فرشتے خبروں آون پاس رسول
 خبر بیماری نبی دی آیا لین و حی
 ہوئی وفات رسول نبی جسم وچہ جہان
 ہے انیسوں زبانوں سایہ از کب
 اسے نام فرشتیاں آگے اس ممتاز
 اعدا یہ سبب سا نبی علیہ السلام
 وچہ زمین آسمان سے غوغا شور پیا

سب اصحاب رسول کو جان عالی شان
 بھناں تائیں جیسے عادل دین پناہ
 اوہ کافر بے شرم ہے اسوں نہیں ایمان
 توبہ نہیں بھی اسوں نا ہیں کچھ حصول
 اوہ توبہ سے کمن حقین ہوندا نہ خذان
 کہ بہتان رسول کے ہوندا ہے گمراہ
 جسے نبی رسول کے گمراہ کوئی بہتان
 ایہ جرم اوہ جرم ہے جان گناہ عظیم
 گناہ صغیر کبیروں جھوٹوں کے بہتان
 انہاں لوں معصوم سے رکھیا پاک خدا
 انہاں تائیں اس دا کچھ گناہ نہیں
 اوپر سب پھیراں شک نہ کرے مول
 ساتھ لے ادبی انہانوں یا کچھ کہی کلام
 توبہ اوپر اس سے کرے ناہ خیال
 زندہ مول نہ چھڑے ہرگز اوہ انسان
 اوہ بھی لائق قتل سے سڑی اندر نار
 غدر خواہی لوں آوندے آپے ملک تمام
 خاطر خبر رسول دی بھیجا رب جلیل
 لے لے لے لے لے روزی ہونڈے ہرگز اول
 کہندا تیری خبروں بھیجا آپ ربی
 کیتا تدوئل فرشتیاں اندر ہر آسمان
 سایہ جہول سے جسم دا ہرگز مول نہ سا
 باجھوں پیش امام سے پڑھے نماز جہان
 اوہ جہات قدیم ہے خلقت وچہ امام
 ہو یا اندر ہر جگہ سے اندر جا بجھا

ہوئی وفات رسولؐ کی عالم نوں معلوم
 رہا نہ وہ چہ قبر کے پیغمبرؐ و ان
 وہ چہ قبر ہے اپنی نہ زندہ نہی خدا
 اذان اقامت ساتھ اور پچھے وقت نماز
 اذان اقامت قبر سے وچوں گئی وار
 اوپر قبر رسولؐ کے ہونڈے ملک یقین
 جو کوئی اور پئی اودے پڑھے صلوات سلام
 اوپر سب زمین سے کر دے ملک گشت
 جو کچہ کر دی ہو رہی امت ہے اعمال
 چت فلانے شخص را اس فلانا نام
 مسجد وچہ رسولؐ کے ممبر ہے اک جا
 روز قیامت خلق تھیں اول نبیؐ خدا
 شان اتے اقبال تھیں اول عالی شان
 درتے جنت پاک دے اول جو کوئی جا
 شفاعت دا جو کھوسی پہلاں سب تھیں
 سو اسوار براق تے آپ حبیب خدا
 کہن فرشتے دیکھ کے مرسل نبیؐ تمام
 سب پیغمبر آ کہن واہ وا ایہو حبیب
 پاس نبیؐ اودے ہووی کھڑا بلند شان
 اُسدن علی نبیؐ اری اوہ محمود مقام
 جنت وچہ اک نبر ہے کوثر اس دانام
 اُسدے اوپر جائیکے حضرت دے اصحاب
 پانی اُسد اودوہ تھیں ہووی بہت سفید
 چاروں طرفی اُسدے دے فوری جام
 حضرت ہوسن اس جا ہو رہا تمام اصحاب

عالم سالی ہو بیا غم اندر استغوسم
 انیویں ہو رہی پیغمبرؐ دا بھی جان بدل
 اذوہیں سب جہان تے جو ہوئے انبار
 حضرت اندر لحد سے کر کے نال نیاز
 منیاں بعضیاں مومنوں روئے تھیں ظہار
 ہر ساعت پہنچاوندے پاس رسولؐ امین
 اوہ لیجاوندے نبیؐ تے ہر صبح ہر شام
 اوہ درود لیجاوندے پاک نبیؐ تے چک
 جا حضورؐ رسولؐ دے اوہ بھی آکھن حال
 ہو یا ہے از اس تھیں یا حضرت ایہ کام
 کوثر اہ پیا اُسدے ہیں گے جا بجا
 زندہ ہووی قبر تھیں ناہیں شک زندہ
 لیکے داخل ہووی امت وچہ جہان
 اوہ محمد مصطفیٰؐ خاص حبیب خدا
 اوہ محمد مصطفیٰؐ ہو ہے خیر بشر
 روز حشر میدان وچہ ہووی اوہ کھڑا
 بلیا پاک رسولؐ نوں دیکھو ایہ مقام
 ہے جو عرش غنیم دے دیکھو کھڑا قریب
 سایہ اُسد اُدھندگی اُسدن سب جہان
 شفاعت گہرا اُسد عالم کہندے نام
 اوہ کتنی ہے رب نے حضرت نوں مقام
 امت تائیں دیسن بھر بھر جام شتاب
 شیریں ہووی شہد جوک دل وچہ رکھا مبد
 جہنم تارے آسمان دے اوپر ہیں تمام
 امت تائیں دیسن بھر بھر جام شتاب

چہرے پاک رسولؐ نزل رکھدیں خوب
 تابع پاک رسولؐ دے جو ہیں مسلمان
 جو کوئی پاک رسولؐ دے وہوں سے اولیٰ مطیع
 چونکہ وہ چہرے پیمبران حضرت ہیں شمار
 تھے اور وہ چہرے پیمبران عیویٰ حبیب خدا
 اس سے بھی ہے رب کے کیتی عالی شان
 اوپر امت نبیؐ کے رب دادیکہ کرم
 چونکہ نعمت نبیؐ کے کیتی رب تمام
 ہوئی اقامت اذان جو اوپر نبیؐ نزول
 رسولؐ نہ پہلیاں مسلمان دتی رب عباد
 جسدن ماہ رمضان داد روز اخیر
 پانی اُسدا پوسی بہت تہا یا جو
 ہو یا وار رسولؐ تے صبح ہو دے یا شام
 اندر پہلیاں امتاں آہا ایہ حسرام
 امت کارن نبیؐ دے ہے شب قدر نزول
 ہو دے جکیا ہانوں بدخ برا بر خاد
 ہو کے کھڑے نماز جے ہو دے نہ ادا
 غسل وضو تھیں کے نبیؐ جے ہو و تکلیف
 جینی نفس مسافراں جاں ہو دے بیمار
 جسب تک روز عشرہ واکرے نہ قیام
 اندر دبا جوان جو کوئی شخص مرے
 پہلاں اس تھیں ہو دے جو کہیں انبیا
 جو کوئی امت نبیؐ تھیں کسی کم ثواب
 ہو دے امت نبیؐ تھیں جو کوئی کم خراب
 اوہ مقرب ہو دے وچہ درگاہ رحیم

ارہ نزدیک خدا پیدے مومن ہیں مر خوب
 اقدارے نزدیک ہیں اوہ بھی عالی شان
 رتبہ اسفون دلو سی اقدار بہتہ بیخ
 اولویٰ اندر امتاں امت ہے سر وار
 امت بھی ہے اسدی اولویٰ جا بجا
 جو کوئی داخل ہو یا امت شاہ جہان
 وچہ کتاباں سلفدارے ہر ایہ بات رقم
 اوپر امت اس نے رب کیتا انعام
 بسم اقدار بھی رب نے اوپر پاک رسولؐ
 ایہ کہ کو رخ نماز بھی سن ہو کے دل شاد
 بخشے اقدار خلق دے گناہ صغیر کبیر
 پھیر نہ اسفون تشنگی روز قیامت ہو
 پانی پین جماع بھی کھادن ہو دے طعام
 پیون چھے خواب سے ہو دے جماع طعام
 رات جو ہے یک بدر دہی ایہ طیفلی رسولؐ
 رحمت بد لے اقدارے کر دے سے غفار
 بیچ گزارے اسفون تاں بھی ہو گے روا
 کرو تیمم خاک تے کہیا رب لطیف
 کر سی قنہ نماز نول روزہ ہے انظار
 تو بہ انہاں قبول ہے کر دے رب و دام
 اوس شہادت مرتبہ طرفوں رب سے
 اوپر انہاں عذاب سی ہو دے امرگ فریب
 دس حصہ اس شخص نول ملن وقت حساب
 خطا برابر اسفون دسی رب عذاب
 جو کوئی کر سی پیروی اس رسولؐ کریم

جو ہے تابع نبی صلی اللہ علیہ وسلم ہے اور اسباب
 زندہ تھا اس وقت تک ہے جاری فیض نبی
 صدقہ پاک رسول و اعدیاں سے اولاد
 ابابکر رضی اللہ عنہم ان کے ذوالنورین
 حرمت پاک رسول صلی اللہ علیہ وسلم سب
 ہے خوشخبری تسانوں امت نبی کریم
 کلید اس رسول داد جو کہہ دیا ہے وار
 ایہ کلید و امرتہ جس دا نہیں شمار
 مردیاں تارہیں جے کوئی زندہ کرے دعا
 مومن دی رب عرضوں کروانا ہیں و
 رتہ امت نبی صلی اللہ علیہ وسلم شمار
 ہیں سفیاء دن شرورے امت نبی کریم
 لطافت عنایت خلق تے اسدا ہے تمام
 امت پاک رسول صلی اللہ علیہ وسلم کیتی نشان

ہوند سے اودھ ابدال ہیں یا اوتاد اقلاب
 امت اندر آمد سے ہونے تکلیف دہی
 شاہ علی عثمانی شاہ ارشد ہو یا نہ یاد
 صدقہ پاک رسول صلی اللہ علیہ وسلم
 حرمت ساتھ رسول صلی اللہ علیہ وسلم
 شاہ ہو آباد بھی خوف نہ کرو بحیم
 رب کبریٰ سے اس کے منہ سے چاند ہزار
 رات درپہا توں انوں لکھیں نہ دسار
 ہوندی تہمت قبول ہے وہ چہ درگاہ خدا
 مردیاں انوں و وہ بھی کب سے عذاب لہ
 لکھاں جے سب صفات ہو و وہ اولاد
 حرمت نیجاں بدلی توں جتنے نبی بحیم
 طفیل محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 لکھنا شکل بہت ہے سادہ اندہ بیان

در بیان معجزات آل حضرت علیؑ علیہ السلام

ہیں میرے دل آیا لکھاں اعجاز رسول
 پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم باحہ شمار
 مجھ میں اعجاز و آگے سنا والی حال
 دیکھو کتاب حدیثوں میں اودہ کراہین
 پیغمبر و سے معجزے وہ چہ کتاب بیان
 خاص نبی و اعجاز ہے گا پاک قرآن
 سورہ وہ قرآن جو نبی آپ خدا
 ایہ حضرت و اعجاز ہے گا باحہ تفسیر

ایہ اشارہ واسطے کہ وہاں مشور
 سارے لکھیں کتاب و سے اندر بیان شمار
 لکھیں مفصل اظہار ہے گا بہت محال
 جو کہ آہے معجزے حضرت شاہ بہان
 مجھ لکھے جو اوہاں اودہ ہیں کراہین
 ایہ ظاہر ہے معجزہ ہر ہر نبی بیان
 ہندی رسول نہ کسی شخص انسانی بیان
 سورہ وہ قرآن ہے کوثر یک صغیر

ایہ نہ طاقت کبیرے اندر رہے گی مول
 اندر سب قریشیاں نبی کیتا سندان
 دعویٰ ہے ہے شاعری نالے قوت زور
 وجہ قریشیاں ایہ جاں کیتی نبی کلام
 کہندے سانوں شعر د ا ا سے اچھا راہ
 کہیا پاک رسول نے ہرگز ایہ کدی
 زور بہتر لاد ہے ہوئے نا ہ بنا
 جو دشمن سی نبی تو کے شاعر بد افعال
 کوثر وانگول انہاں تھیں سورہ بنے نہ سورہ
 حضرت نبی کریم سی اسی جان نبی
 کوئی مول کتاب بھی پڑھی نہ حق تناس
 ہو کے طالب علم دے حضرت گور نہ مول
 کوئی نہ لکے وجہ صاحب یک یقین
 اس زمانے لوگ جو آپے اہل عرب
 جاہل مشرک عرب سے آپے لوگ مکار
 یا کبتر انہاں مول ہے ضرور مدام
 بہت شرارتقاوتناں آپے وجہ نفاق
 ہو عقیدہ سست سی مذہب بہت شراب
 اندر بہتیاں کافراں جو کوئی ایسا ہو
 اندر ساری عمر دے اس رسول جناب
 نہ کسی اہل کتاب دی مجلس بیٹھے جا
 پاس نبی دے آوندے اکثر اہل کتاب
 اللہ دے نزدیک تھیں اوپر پاک رسول
 ایسی نازل رب تھیں ہوندی تروں کلام
 پڑھیا علم رسول نے نہ سی ہرگز مول

اُسدی ثانی دوسری ہور کرے منقول
 شاعر تھیں لطیف ہو ہور ذہن عیان
 وانگول سورہ کوثر سے کوئی بنا و سور
 لوگ تمام عرب دے او تھے جمع تمام
 اسدی مثل بنا دساں جا کے خواہ مخواہ
 مول بنا نہ ہووسی ہے ایہہ اسدی
 ہوش مندے سب رہے ولد یوچہ غفا
 دکھدے دل وجہ اپنے وائم اوہ خیال
 ایٹھے ہرگز نہ گیا پیش کسیدا زور
 مول خیال نہ علم واکیتا آپ کدی
 مول تلاش نہ علم دی کیتی نال قیاس
 باہر گھر تھیں اپنے اوہ رب دے مقبول
 جس تھیں جا کے پھیا حضرت دتہ دیں
 یاد نہ آیا انہاں نول کوئی راہ ادب
 کفر لے ہوہ شرک دی کہن ہشتہ کار
 وجہ پستی بتدے زہندے صبح و شلم
 رستہ اوہ کفار دے دے با اتفاق
 مذہب ملت مول نہ تاسن اہل کتاب
 وجہ حدیث اسدے فرق نہ کرسی کو
 مکتب اندر جائیکے نہ کوئی پڑھی کتاب
 عالم نہ کوئی نبی دایار نہ سا آشنا
 کوئی سخن رسول نول پھدے آشا
 آیت و پد جواب دے ہوندی جان زول
 کر دے سن تصدیق اس اہل کتاب تمام
 سارا علم سکھایا اللہ اس مقبول

صحیح روایت معجزہ آکھاں ہو رہی
 عرض کیتا آکھیاں اگے قدر بلند
 تاں پھر تھنوں جانے ہیں برحق رسول
 دونوں ٹکڑے اپنے اوپر کوہ حرا
 کیتی پاک رسول نے اس دم ایہہ کلام
 معجزیاں تھیں نبی دے ایہہک ہو یا نمود
 ایہہ نبی تھیں معجزہ ظاہر ہوتے گیا
 سورج نال ملاوندے جے ہکوار ہیک
 وچہ لڑائی خیرے اگے پاک نبی
 آہا سیں رسول دا وچہ کنار علی
 رہیا چپ آداب تھیں اسدم ابو تراب
 پاک نبی نے چکيا جدوں مبارک سر
 حضرت میری عصر دی ہو جی قضا نماز
 اوسے وقت رسول نے اگے پاک خدا
 مڑکے سورج مغروں روشن ہو یا پھر
 شاہ علی اس قضا نوں کیتا ثرت ادا
 منڈھوں کسے درخت دے ہوندا جان بیان
 پندے سارے رزح کے وحشی اتے بشر
 اندر جنگ توبک دے تھوڑا آہا آب
 جو حضرت دے وضو تھیں بچیا پانی سا
 وچہ حدیبیہ ججے توں کھوہ آہا اک جا
 پانی تھوڑا کھوہ دے اندر آہا جان
 کہے وضو رسول نے پانی منہ وچہ پا
 منہ تاپیں کھوہ بھر گیا سارا پانی نال
 تارے تھیں اک دن کیتا وضو نبی

وچہ تھنوں آیا لکھیاں ادویاں ہی
 دو ٹکڑے ہو یا مصطفیٰ ہو کے آدے چند
 تیری تدوں پیغمبری کرے ایسے بتوں
 کہن سلام رسول توں دیکھے خلق خدا
 دیکھ لو ایہہ کیوں ایہہ ہے رب دا کام
 شان بلند رسول دی کیتی رب دود
 اگے کسے پیغمبر ایسا ہو یا ناہ
 اسنوں جلد غروب تھیں لیندا موز فلک
 نازل ہو یا شام نوں جبرائیل و جی
 نازل ہو یا وحی جاں اوپر پاک نبی
 سورج تدوں غروب بھی ہو یا جان تاب
 عرض کیتی ایہہ علی نے اگے خیر بشر
 میرے دل وچہ اسدا ہیکا سوز گزار
 دونوں ہتھ اٹھائیکے منگی ایہہ دعا
 آیا وچہ آسمان دے مول نہ لگی ویر
 وچہ کتاباں سیرے لکھیاں جا بجا
 چشمہ وچوں زمین دے جاں کرے فران
 بعضے وچہ پخال دے لیندے آپے بھر
 اگے پاک رسول دے عرض کرن اصحاب
 پایا اندر اوس دے چشمہ ہو گیا
 لتھا پاک رسول دا لشکر اوتے آ
 رہیا تھا پا اوس جا ڈھریا ہزار جوان
 پایا اندر کھوہ دے قدرت دیکھ خدا
 پتیا سب اصحاب نے دل تھیں ہوتو شمال
 پانی لوٹے وچہ جو باقی رہیا سہی

پکھا ہوا پلا یا یا راں حضرت پھیر
 وچو لڑائی خدائے سی جا بڑوے گھر
 ذبح کیتا اس پیش نون گوشت لیا پکا
 انویں روئی جوان دی ہکدن اس امیر
 کیتا حضرت عمر نون ہکدن ایہ زمان
 او پراہناں ساریاں ہیں کھجوریں سب
 کیتا حضرت عمر نے جانے سب تقسیم
 ہو کر کھجوریں غیب تھیں حاضر ہو یاں آر
 اندر جنگ تھوک دے نون آہی جو سب
 لیکے حکم رسول تھیں ہک لیا تے خزان
 بہتیں پاس جو غازیاں آہے تڈوں تمام
 پاک نہی دے معجزے ہیں گے ہر ہر ٹولہ
 ہکدن ہک درخت نون کہیا نبی خدا
 اوہ درخت رسول آتے حاضر ہو یا آر
 کہیا اس درخت نون اتھوں ٹر جا پھیر
 ہکدن شاخ کھجور نون کہیا نبی خدا
 او پراہناں دے جلدی شاخ ہی
 ساٹھا اصحاباں ہکدن آہے وچو میداں
 فرمایا ہک رکھ نون پردہ کر دے رکھ
 فارغ جس دم حاجتوں ہو یا نبی خدا
 ہک پتھر تھیں دھاسا حضرت نبی لگا
 سبز وچو میت دے ہو یا پھیر بنا
 پتھر او وفاق تھیں رو یا زار و زار
 حضرت اٹھ کے مبروں پتھر پاس گیا
 جاں سپینہ نون آپ تے لایا شاہ احم

اصحاباں تھیں نون سو آدم ہو یا سیر
 سیر آہا اک جاندا پیش آہی اک نون
 ہک ہزار جوان تھیں کھادا ناں گیا
 شخص چوٹا سی اس تھیں رچے کر تڈ پیر
 اونٹ جو آہا چار سو وچو دینے جان
 وند غریباں حالتوں دیر نہ کہ نون جھب
 چھوں بڑکے دیکھیا جاں صحاب کہ ہم
 جیوں پہلاں سی رکھیاں دہریاں جا بجا
 ہونے عاجز بھوک تھیں جان آئی برب
 مجلس وچو وچھایا او پرا ہک مکان
 پکھیتے اوہ سب نے کھادا نون طعام
 وچو کتاباں سیر دے دیکھو کر کے غور
 جلدی میرے پاس نون حاضر ہوویں او
 اگے پاک رسول دے ہو یا آئے کھڑا
 او تھوں جلدی مڑ گیا مول نہ لگی ویر
 اگے میرے آرتوں شاخوں ہو جدا
 لگی جا درخت نون جاں پھیر کہیا نبی
 حاجت ہوتی نبی نون او پرا اس مکان
 پردہ اگے نبی دے کیتا اس نے کھکھ
 ہو یا پھیر درخت اوہ جیوں کہ پہلاں سا
 خطبہ پڑھدے آپ سی مسجد اندر جا
 جدم خطبہ اس تے پڑھیا نبی خدا
 اس پتھر دل دیکھ کے روون لگے پار
 سینے تائیں اسنوں جا کے لیا لگا
 روون زاری اس دی تاں کچھ ہوتی کم

ہو یا کے نتیجے میں راہبردان جان بظہور
 کیتا اس شخص نے تہوں اشارہ جان
 تہوں زمین نے لگ پئے ہوئی بہت تمام
 چھ ہاں سے طفلی نے بکری کیتی بات
 اس گوشت تہے نبی تھیں کیتی جان کلام
 جدوں لڑائی احمدی کیتی جا حضور
 سٹا جو لگی بہت سی باہر آئی آگ
 ہوئی ادوہ دورت سی ساتھ دعا حضور
 وہ لڑائی خیر سے اکھیں و چہ علی
 لب منہ تھیں لارہی تہے اکھیں دنی لا
 پھر تہے اُدیاں اکھیاں دکھیاں عمر تمام
 عبد اللہ انہار ساہک اصحاب جوان
 ابو رافع ہک ہور سا و چوں قوم یہود
 عبد اللہ نے پکڑ کے بکریں اوہ یہود
 تہے اشدوی اس جا لگئی آہی ساق
 جدوں رسول تہے تہے او تہے دیا تہے
 سلمہ وی بھی ساق تہے اندر خیر جان
 رکھیا او پر ساق جان تہے رسول انعم
 او سے ویئے اس لوں دنی رب شفا
 ہک جا پڑا انصاری رتجے و چہ بلند
 دونوی مرد سے اُسور کے لکھی کی اسحبا
 جس منہ لڑ کے تھیں سے جی لہ پندری پار
 منہ تہے شخص سے جے لب دیر سے پار
 تنگ جو ہونے بکری تھیں بکریں حسین
 ہک عبد شخص دست لکھری بکری سی

اس دم ہی ہک لکڑی اندر تہے حضور
 بہت ترسے تہیں سو سوسہ ہی اندر اس مکان
 کھڑا نہ رہیا اکھی اندر اس مقام
 تہوں بیشک رسول ہیں سن اسے عالی ذات
 اندر جس سے نہ ہری پانی کسے حرام
 اکھی اسحاب وی ہوتی آہی دور
 حضرت نے اس چشم لوں اندر دتا کہ
 نالے اُسور سے چشم تھیں اوہ نہ ہو یا دور
 درد شدید بیدیا ڈٹھا پاک نبی
 او سے ویئے درد تھیں دنی رب شفا
 ایہ بھی آہا معجزہ نبی علیہ السلام
 وڈا ہا دور ادوہ سا و چہ دینے جان
 دشمن ایہ رسول و اول تھیں سامرود
 کیتا قتل شریوں دل و چہ ہونو تہوں
 اس جا کہ تہے رکھیا جان اسوار بران
 ہوئی شفا اس ساق لوں تہے دھرتی ساتھ
 لگی ڈاڈری سٹا سی اوہ ہو یا حیران
 تن واری تہے اس نے آپ نے کیتا دم
 پھیر نہ ساری عمر و چہ ہو یا دور وڈا
 بکریں اندر مر گئے اس سے دو فرزند
 دونوی زندہ ہو گئے کیتی جدوں دعا
 مولیٰ نہ ہندی تشنگی قدرت نالی خدا
 مولیٰ نہ ہندی تشنگی قدرت نالی خدا
 پوس زبان رسول دی آیا دوہاں چین
 دست ہوتی تھیں آہی سک گئی

لایا ہتھ رسولؐ نے اسوں نال نگاہ
 ہک ابن سعودی بکری آہی جان
 اس دعا رسولؐ تھیں و تا شیر لطیف
 کوئی دیوانہ شخص جے جاندا پاس رسولؐ
 سائے والا شخص جے آیا پاس حضورؐ
 اندر جنگ جنین دے مٹھی ہک نبیؐ
 اس تھیں قوم کفار دی نہیں چھڈ میدان
 ہک مٹھی پھر خاک دی سیرت دیوچہ شب
 انہاں وچوں کسے نے ڈٹھا نہ رسولؐ
 وچ لڑائی اعد دی شاخ کسے اشجار
 قدرت نال خدا یدری شاخ ہوئی توار
 جنگ بدر دیوچہ سا کہیا نبیؐ اللہ
 اوتھے ہوئے قتل سب جو بکر کہیا نبیؐ
 کہیا آہا نبیؐ نے جو آہے ابی حلف
 کیتا جیویں ارشاد سا اونویں ہو یا ظہور
 امت میری ہکدن کہیا نبیؐ خدا
 وچ زمانے نبیؐ دے زمرہ ام حرام
 دتی خبر رسولؐ نے امت میری جھوب
 غازی اللہ واسطے نبھیں جدوں کر
 جمع ہو ہو یا مال سا اندر ملک روم
 فارس نوں بھی ماری امت میری سب
 وچ خلافت مگر ڈے سایہ سب ہو یا ظہور
 دتی خبر رسولؐ نے ایہہ سہرافہ یار
 امت میری مار کے جس دن اسوں آہ
 وچ زمانے مگر ڈے ہو یا یہ اظہار

شیر وال اس ہو یا قدرت نال اللہ
 اوہ سوئی نہ رسولؐ سی اندر عمر کھان
 رے آہے شیر تھیں پاک رسولؐ شریف
 قائم عقل شعور سی ہوندی او سے رسولؐ
 رہیا آسیب نہ اسدا ہو یا اہل شعور
 آہی خاک ملاک دی ماری طرف شقی
 ایہ بھی سائک معجزہ حضرت شاہ جہان
 او پر قوم قریش دے ماری آہی جھوب
 پھول اندر غار دے کیتا نبیؐ نزول
 ہتھ عبد اللہ بخش دے دتی اس سردار
 کتنے اس تلوار تھیں قتل ہوئے مردار
 قتل قریشی اس جا ہوسن دوسیاہ
 ابو جہل تے اٹھ دے جوسی نال شقی
 ہکدن میرے ہاتھ تھیں ہوئی یہ تلف
 قتل ہو یا وچ اعدے اوہ بدست حضورؐ
 وچ دی پائی ملک دے کرسی جا غزا
 جیوں کیتا ارشاد سی اتھیں ہو یا تمام
 فتح کرسی جاییکے مشرق اگے غزب
 ظاہر اسدے ہوئی ہر ہر جا قفر
 قبضہ اہل اسلام دے آوگ کر معلوم
 سب خزانہ اسدا قبضہ کرسی جھوب
 اوہو ظاہر ہو یا جو کچھ کہیا حضورؐ
 کسری دے جو ہتھ وچ ہیں کسری اظہار
 اوہو کسری پناوی تمینوں پاک خدا
 جہاں کسری دے ملک دے مار سب کفار

کسری دے جو تھ سی قیمت وار کرے
 آتی اندر لٹا دے اوہ سرافہ لڑوں
 کہا آہا نبی نے ایہہ بھی سنتوں حال
 آپس اندر ہووسی مسلماناں دا جنگ
 صلح کراوے دو ہاندی کہا شاہ بین
 وچہ دینے نبی نے دتی ایہہ خبر
 وچہ دینے نبی نے کہا ازح مویا
 خبر دتی پھر شاہ تھیں لیس سب خراج
 دتی خبر اخیر وچہ پھیر ہووسی ایہہ طور
 خبر دتی تک بین تھیں ہووسی آ اظہار
 مرحل آہی اس برس دی جاں ہویا اوہ گم
 ہوئی حضرت عمر زوی جدوں خلافت دور
 برس جو اس تھیں مرضی سی آتھیں ہوئی شفا
 دتی خبر عمار دی اونٹوں باجھہ گناہ
 کہا سعد وقاص نوں آہا نیک خطاب
 نفع دیو لیکھا انہانوں جو ہیں اہل یقین
 اہل سعد وقاص نوں کہا دین پناہ
 عمر گزار دی اس نے جنگل وچہ اجاڑ
 ایہہ بھی پاک رسول نے خبر کیتی اظہار
 آپس اندر انہاندا رہی قبل مقال
 وچوں میری آل دے کہا پاک رسول
 کہا ثابت قیس نے سی اوہ مرد سعید
 خبر دتی عثمان دی ہووسی ایہہ شہید
 ہووے علامت حشر دی کیتی سب بیان
 ہوتا تیک جو حشر سا کیتا کل بیان

اوہ نہری سب سی گروے لعل جڑے
 دتی حضرت عمر نے ایہ لے پاویں توی
 میری بعد وفات دے پھول تھیں ل
 ہوگ تیار ہی جنگ دی دونوں طرف جنگ
 ایہ میرا فرزند تھوے گا شاہ حسن
 شاہ نجاشی حبش دا ازح گیا ہے مر
 اسو دیکھئے بین دے وچہ جو رہندا سا
 مسلماناں دا ہووسی وچہ عراقے راج
 ہووسی قوم فرنگ دا دنیا اندر دور
 اوہ اولیں جو ولی ہے غائب نیک شمار
 باقی اسی ہووسی رہندی تک و دم
 گیا دینے بین تھیں جاں اوہ عالی طور
 ورم براب اس دے تک نشان رہیا
 کہ سن پاک شہید اوس باغی روسیہ
 استحقاق نفع اوٹھا و سن سب میرا عیب
 ایسی ضرر کفار نوں تک ہون بے دین
 تنہا زندہ رہ گیا تنہا ہوگ فتاہ
 کیتا اوس تے موت نے جنگل وچہ گزار
 وچہ بہتر فرقیان امت ہوگ خوار
 ٹرسن خواہش نفس تے کہ سن جنگ بل
 فوت جو پہلاں ہووسی ہے اوہ جان قبول
 زندہ ایہہ حمید ہے ہووسی ایہہ شہید
 اوپا سڈے ہووسی بلوا اک شہید
 خطبہ اندر نبی نے پڑھ کے کہا عیان
 اوپہ پاک رسول دے سی اسرار نہان

حق انس دے آکھیا ہووے ایہہ امیر
کوئی بہرا سدا دے ہو یا نہ انصار
یک شہر ویدہ گھر سدا سے ہوئی پت ظہور
سدا زیادہ اس دی پاک سو سال
اندر اس دے باغ و بے جو آپے اشجار
پکڑن و پدا منیہہ سا آہی ہر زمان
دیکھ رسول کریم نے کیتا سا زمان
ہو یا بدینہ نقل جان ہتھوں جان یزید
آہا لشکر پھیرا اس دے سینے دار
سی دو حرم رسول دے لہذا نقل پھیرا
دوہاں اتوں چادران لاہون اہل جفا
کیتی دعا رسول نے اگے رب یزید
اوہ دعا رسول پھیرا ہو یا ہتھوں
نام سرافہ پاک سا مالک دا جہول
وچہ زمین دے دس گیا مکے و پوچہ پراہ
ہوئی خلاصی سدا دے آکھیا جہول نبی
شاہ علی دے حق و اکھیا اس حضور
گر جی سردی پھیرا علی نے پانی نہ ایذا
خاطر ابن عباس نو دے کیتی نبی دعا
اونوں علم حدیث دا علم ہو یا تفسیر
علم اٹے ہووے جلی بھی ہو یا اوہ ولی
ہو حذر پھیرا سدا کیتی نبی دعا
آہا انوں لٹریا حضرت ولی احزاب
ہووے تک نہ سردی ہو آرام آفات
لیکے خبر احزاب دیا آیا پاسی نبی

عمر تے اولاد بھی ہووے ایہہ کثیر
اندر عمر اولاد بھی تالے و رسم دینار
ہتھیں اوہ اولاد دی آیا وچہ فقیر
عمر گزار ہی اس نے اندر مال مثال
دو واری ہر سال وچہ میوہ لینے اوتار
پانی و گرا زور سا وچہ دینے جان
پکڑن ایچھے ہووے اتنا خون روان
بند شہادت حسین دے و گیا خون شدید
کیتا نقل شری نے شہر دینے چار
حفظہ تے ہووے عائشہ و زینب عالی شان
دو دفعہ پاک رسول دے گھوڑے پہنن چا
مسلم کہ توں عمر تونوں یا تے ابو جہل
یاد ہی لفظوں رہ گیا ابو جہل جہول
نیزہ اوہ اٹھا مکے آیا طرف رسول
ہجرت کر دے آخر جان اوہ دین پناہ
ہجرت تادے احوال وچہ یہ سب لکھیا ہی
اللہ سر دے گرمیوں تینوں رکھے دیہ
رہیا وچہ امان دے آہا بعد دعا
کہیہ فقیر اس شخص نوں عالم و واخدا
اوس زمانے ہو یا عالم و ڈاکیر
ہو یا اوس تھیں سے علم خفی جلی
وچہ لٹریا تھوڑے اگے پاک خدا
سردی سی اس رات دے اندر باج حساب
ہو دے اس تکلیف نہ سردی تھیں بات
اس رہے تکلیف تھیں رہیا بہت خوشی

وچہ مدینے پے گیا قحظ و ڈا ہک سال
 کیتی لوکاں عرض جا اگے نبی خدا
 اس دم ٹکڑا ابرو دا ہک نہ آہا مول
 پیدا کیے ابرووں اللہ جسبل جلال
 ابی طلحہ دی زوجہ سی عائشہ ام سلیم
 گھر چہ ام سلیم دے نہ سی کوئی پسر
 مادر ابو ہریرہ دی خاطر نبی خدا
 ابو ہریرہ گھر گیا سن کے ایہہ بیان
 عکاسہ دی بہن دے اندر حق دعا
 عمر زیادہ اسدی ایڑی ہوئے گئی
 عبد اللہ انصاری سا ہک فرزند طیار
 وچہ تجارت اسوں نفع ہووے بسیار
 ایہو غزوہ ولسطے کہیا سید پاک
 اس ویتا پئی اس تھیں اکثر ہویا سود
 ایہ حضرت خاتون دے کیتی حق دعا
 جکھی رہی نہ مول سی بعد دعا شریفہ
 ہونہ پتیرے منجھرے پیٹے نبی کمال
 امت وچہ رسول دے جو کچھ ہوتے ولی
 ظاہر ہویاں کرامتاں اسدا ایہہ سبب
 کہ کہ اسدی پیروی ہوتے لوگ ولی
 جو کچھ پاک رسول دی کیتی اللہ شان
 کوئی برابر نبی دے نہیں فرشتہ مول
 وچہ نبوت انبیاء ہیں برابر سنیہ
 مجل ایہ کلام ہے سیرت اس جناب
 عالی قدر رسول خدا عالی اسدی شان

بارش باجھوں خالق دا جیون ہویا عمال
 توں بارش دے واسطے حضرت کریں دعا
 دو لوہیں ہتھ اٹھایکے کری دعا رسول
 بارش کیتی مستردن آہی ہا بہ زوال
 کیتی خاطر اسدی دعا رسول کریم
 نو بیٹے گھر اسدے ہوئے نیک سیر
 کیتی مسلمان توں اسوں کری خدا
 دٹھا جا کے ماں توں آہی مسلمان
 کیتی مسلمان توں زاہد کری خدا
 کسی عورت اصحاب دی ہرگز مول نہی
 اسدے حق و عاقبتی ہی کیتی اس سردار
 جو کچھ اس خریدیا نفع ہویا اظہار
 مال جو اس خریدیا ناقص بجاویں خاک
 کچھ نقصان نہ اسدا ہویا کہے منور
 اسوں بجد کسی ناو کدی رکھیں پاک خدا
 پھیر نہ ہتھوں بھکڑے ہوتی کدی تکلیف
 سارے مول نہ آوندے وچہ گان خیال
 ظاہر بہت کرامتاں کرتے رہے سبھی
 ایہ تصدیق نبی دے ظاہر کیتا رب
 گیا خلافت جو استقبالی ہویا اوہ شفق
 ہے اوہ شان رسول دی ہندی نہیں یان
 افضل سبب فرشتیاں پاسوں ہوتے رسول
 دے رسالت نبی توں ہر کیتا رب
 جو یہی کیتا لفظ ہے اندر اس کتاب
 ہر دے پھیر دیدار جہان کراں قربان

قدرت دے ہمتہ و چہ جے یکے کوئی قلم
ایہ قدرت انسان دے پاسوں ہے سب
جو سی عادت نبی وی حج صیام صلوٰۃ
جو سی کار معاف دی نرم طعام شراب

سب تعریف رسول دی لگے کران رقم
وچہ کتاب خدا بیدی بیگا سب ظہور
ہور تلاوت ذکر وی جو آہی عادات
سب لکھاں تفصیل جے ہورے وی کتاب

دیپان اولاد آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سن توں پاک رسول دی جو آہی اولاد
نارہ دے بچے شکم تھیں پیدا ویرتیم
ایہ فرزند جو آپے دا آہا ابراہیم
دس برسندی عمر سی پائی جدوں وفات
خدیجہ دے بچے شکم تھیں ہویا پاک فرزند
پہلاں ایہ بچے توں پیدا ہویا حسان
بعضیاں وچہ روایتاں کیتاں ہے مرقوم
پچھے ہویا نبوتوں عبد اللہ خوش ذات
عبد اللہ وی موت دے پچھوں سنو بیان
نس نہ ہو سی نبی وی کہن لگا جھول
ابتر جاں اس آکھیا اندر شان رسول
کوثر پاک رسول لوں ہونے تدروں عطا
بیلیاں چارہ سولہ وی ایہ بھی کہ معلوم
وٹی دختر نبی وی زینب بنت اسد نام
اندر اٹھویں سال دے زینب بیک صفات
دو جی دختر نبی وی اس رقبہ نام
اس دیوچہ نکاح دے سی اوہ با اتفاق
کیتا ساتھ عثمان دے اسد نبی نکاح

ایہ بھی بہت ثواب ہے دیوچہ رکھیں یاد
سی فرزند رسول دا حضرت ابراہیم
ملکے اندر ہویا پیدا ویرتیم
وچہ دینے شہر دے سنتوں عالی ذات
قاسم اسد نام ہے عالی قدر بلند
دو برسوں دا ہونیکے گیا بہشت جان
طیب طاہر ہویا ایہ بھی کہ معلوم
طیب طاہر عبدی ایسی جان صفات
وچہ دینے خاص سی ایہ ہذا یک شیطان
ابتر وچہ جہان دے جاسی انت رسول
کوثر سورہ رب نے کیتی تدروں نزول
کہنے والا نبی لوں ابتر ہوئے گیا
نام زینب بنت اسد زینب نام کلثوم
گھر وچہ آہی خاص دے ایہ بی بی خوش کلام
وچہ دینے شہر دے پائی اس وفات
ابولہب دا پت سا غنہ حرام
ساتھ عادات اس نے دتی چا طلاق
دل دیوچہ رسول نے کر کے ایہ صلح

وچہ ہنگامے بدر سے پائی اور وفات
 بی بی ام کلثوم ہے بی بی صاحب دین
 نام سے عقیدہ اس کا آہا اور شہطان
 اُسرا بھی عثمان غنی کتا نبی نکاح
 چوتھی دختر کجہ توں اسی خیر نام
 زہرہ اے توں ہے اُسرا جان نقب
 اس سے اُسرا کسید مول نہیں تکرار
 وچہ دینے اور حضرت پاک نے
 اس زمانے علی ثوری عمر آہی و بیہ سال
 تر سے اس سے فرزند سی حسن حسن حسین
 عقد زینب دا علی نے کتا نال رضا
 چوتھی عمر خطاب توں دنی ماضی ہو
 بی بی زہرہ فاطمہ ہو سی عالی ذات
 چھ بیٹے بچے توں بعد وفات رسول
 ایہ اولاد رسول ادا مجمل ہو یا بیان

اس جہان نقیب بڑ گئی بی بی عالی ذات
 ابو لہب و اہل بیت سی اوہ بھی ہک لعین
 ساتھ عداوت اس بھی کبی طلاق علی
 بعد رقیہ کجہ توں حضرت عالی جاہ
 حضرت بی بی فاطمہ بنت نبی اکرام
 چوتھی دختر ثوری سی ایہ نیک نسب
 اندر ساریا بی بی ایہ بزرگوار
 کتا عقد پیمان توں حضرت نال علی
 پندہالی بی بی فاطمہ ثوری کتا یں
 زینب ام کلثوم ہیں بی بی نور العین
 عبد اللہ اک بچے توں بجز و ایت سا
 ایہ ام کلثوم سی اس وچہ فرق نہ کو
 بچے ماہ رمضان سے پائی اس ذات
 ہوئی اس وفات سے اُسرا سے مقبول
 حالت حرام آپا دی من میں کر بیان

در بیان ارواں مطہرات حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سارے تمام رسول و سچے علی ذات
 حضرت دیکھا وچہ زندگی فوت ہو یاں بچہ و
 بی بی زینب کسا سی روم شہید نام
 یعنی کہن ریجا شیر اسجا اے امرات
 جسم نبی کریم نے پائی جان وفات
 بی بی سی خودی نام خدیجہ جان
 دو بیٹے گھر اوس سے پہلاں ہو سکے تمام

فردت وچہ رسول کوہ لہذا
 دیکھا گیا بل آکھیا فرق نہ کو
 ایہ دو ہو یاں فوتی بی بی علیہ السلام
 ایہ کتا ہو یاں فوت سے اگے عالی ذات
 اکا وقت نور بی بی گھر وچہ نال عیات
 ابو لہب دی ایہ سی وچہ نکاح پیمان
 ہک ہا لہ سا جان توں ہند وچہ دان نام

اُس کے چھپاؤ موت سے کتنا عقدر معنی
 اسی پھولوں موت سے کتنا نبی نکاح
 جو کوئی ہوئی اولاد کی گھر چہ شاہ عرب
 باجوں اہل ہیم سے جو یہ نیک مقسم
 درویش سال بنوں سن توں حال عزیز
 یکے اندر دفن ہے ہوئی بزرگ واد
 اس نے ہر رسول سے بدھا وقت نکاح
 دو چہ محرم رسول کے سوزہ آہی جان
 پہلاں ایہ سکرن کے آہی وچ نکاح
 کیتا مقدر رسول نے اس بی بی کے مال
 سوزہ ہمدنی ضعیف جان کہیا نبی اللہ
 کیتی عرض رسول نے سوزہ نال تھیاں
 اوہ نسبت میں عاقل تائی دنی چاد
 اندر ہوئی تیراں اندر روز حسنا
 بی بی تھیں ایہہ بات سن نبی ہوتے سرور
 سال چور بچا وچہ ایہہ ہوئی آہی فوت
 تہی بی بی عاقلہ و خرا ایہہ صدیق
 کیتا اس تھیں آپا نے کے وچہ نکاح
 ایہ آہی تصور یہ یک صورت دانگوں وور
 کیتا جیوں زفات سی عمر آہی نو سال
 بکرنہ باجوں عاقلہ کیتی دین پناہ
 فوت ہوئی ایہ بچہ توں نو چہ پونجا سال
 چوہ تھا محرم رسول اوا حصہ کریں نظر
 وچہ نکاح جنہی سے پہلاں سی ایہ جان
 بد شہادت اس سے سید عالی جہا ہ

اوس تھیں دختر یک سی ہوئی نیک طریق
 اس تھیں سب اولاد کی ہوئی رسول پناہ
 اس بی بی کے مکم تھیں پیدا ہوئے سب
 بی بی زادیا اُس دی ہے ماورہ انام
 آہی کئی بہشت لوں بی بی نیک تیز
 حاجیاں وچہ مقبرے بجا کہ اظہار
 و پتہ اشتر ہے لکھا بعضیاں کریں نگاہ
 و کتہ وی دھی ایہ سی بی بی عالی شان
 پھول اُس دی موت سے جو نکرا آہا ہاہ
 درم ہر واد پوسو کیتا سا خوشی حال
 اولوں وکے طلاق میں توڑاں وقت نکاح
 میری نسبت یا نبی آہہ توں عاقلہ پاس
 ایہ پتہ بیوں یا نبی کریں نہ سول جدا
 ہو وال وچہ شمار وکے حضرت نبی خدا
 اولوں پھر رسول نے سول نہ کیتا دور
 اندر ماہ شوال وکے سولوں آہی موت
 ایہ صدیقہ طاہرا آہی نیک طریق
 چھ بیباں دی عمر سی بی بی دین پناہ
 ایہ جانی تفسیر کی جیوں کہ سوزہ نور
 وچہ دینے آپ نے دل وچہ ہو خوشحال
 ایہہ یک نبی کہیم نے کیتا بک نکاح
 وچہ بقیع دفن ہے ماہ آہا شوال
 ایہ دختر سی بچہ توں اسی جناب عمر
 اوہ اطراں بدر دی ہو یا شہید عیاں
 بی بی حفصہ نال سا کیتا جان نکاح

سال پنتالی وجہ ایہ ہوئی فوت عزیز
 پنواں حرم رسول دا زینب سی کہ جان
 جنت عبد اللہ پاک سا خانہ اس دا بیان
 کیتا عقہ رسول نے امدی بعد وفات
 وجہ مدینہ دفن ایہ ہوئے حدیث بن
 چھیاں حرم رسول کو ام سلمہ سی جان
 مطلب دا ایہہ دہنا آلا جان عزیز
 وجہ مدینہ اس نے پائی جدوں وفات
 ہوئی مدینہ فوت ایہ وجہ اکو نجا سال
 ستویں ماورہ مومناں جانی نال یقین
 ایہ بی بی کی زید ویرہ نکاح اتفاق
 فنا فتنی زید آیت ہوئی تہذیب
 امدی ہوئی وفات جالی سنہ ہجری سی بیسی
 اٹھویں ماورہ مومناں چہے گا حرم نبی
 پاک مانع شخصی سا اندر قوم یہود
 بی بی اندر لٹک دے گئی مدینہ آ
 پھر ثابت انصار ہوں وجہ تقسیم بی
 آئی پاک رسول نزل اوہ پسند کچھ جان
 ساتھ جریہ نبی نے کیتا پھر نکاح
 وجہ مدینہ فوت ایہ ہوئی نیکہ نکاح
 ناواں حرم رسول دا ام حفصہ سی جان
 پاک عبد اللہ جنتی دا امد دا خانہ جان
 پھر وجہ چہا کے جنتی دے گیا انصار سی
 ام حفصہ جنتی لڑی ہو مولی
 ہوئے چھوٹا لی سال سی وجہ مدینہ فوت

دفن یقین وجہ ہوئے کریم کھینز
 آیا امد کے باپ دا نام حدیث بیان
 وجہ لڑائی احمد اسے ہو گیا شہید بیان
 اندر تیرے سال دے سپر عالی ذات
 گذرے چھ ست ماہ جان واوجہ کریم یقین
 ابو سلمہ اس دا خانہ سی سردان
 ایہ ہا چہ جنتی اول وجہ کسے پتیز
 عقہ کیتا پھر اس جنتی سپر عالی ذات
 وجہ یقین امدی تیر ہوئی فی الحال
 زینب اسدا نام سی بی بی صا حب بن
 زینب تیرہ تیرے دے چا طلاق
 اس بی بی جنتی عقہ کیتا تہذیب رسول
 وجہ یقین دفن چہے ہوئی یکے تیس
 جویرہ اس دا نام چہے کی حمار شادی
 وجہ لڑائی مصطفیٰ نقل ہو یا سردور
 ہنر نیکے وجہ ایہ امدی سی اس جا
 اس مکاتب السنوں کیتا پیش نبی
 مال مکاتب اس دا خانہ جان
 گھر چہے رہے رسول دے تہذیب بیان
 ہوئی یقین دفن چہے ہوئے اس سال
 دفن ہوئی کچھ کچھ امدی سی بیان
 پہلاں لکے نبی دے ہو یا مسلمان
 ہو یا اندر جنتی دے جہاں اکیرہ نہ کو
 وجہ مدینہ جان گئی کیتا عقہ رسول
 وجہ مدینہ دفن چہے کیتا پھول موت

دسویں باور مومنوں صنفیہ نیک تیز
 ایہ حضرت ہارون دے بچوں سی اولاد
 نام سلام ایک شخص سی شکم دا فرزند
 بچپوں اسدی موت دے وقت کفارہ جان
 تقی کنانہ ہو یا نیمبر و حبہ لعین
 جاں ایہ وچوں قیدیاں ہون جہاں آزاد
 پائی اوں وفات سی اندر سال پنجابہ
 مہینہ ایک گیا رہویں آہی حرم نبیؐ
 وقت جہالت ایہویں بی بی عالی شان
 اسدی بچپوں موت دے ساک ابواسم
 اسدی بچپوں موت دے ایہو آہی چہ دین
 وچہ اکر پنج سال اسدے ہون وفات
 اس حرم رسولؐ زری و ختر سی نعمان
 اسدی بچپوں موت دے کیتا عقدا رسولؐ
 یکس بی بی امرات سی دھی کلب دی جان
 اسدی بچپوں موت دے کیتا نبیؐ نکاح
 یک بی بی ریجانہ آہی حرم رسولؐ
 اسدی بچپوں موت دے کیتا نکاح نبیؐ
 بعضیاں وچہ روایتاں لکھیا ایہ بیان
 سارے حرم رسولؐ دے باواں مومن جان
 وچہ کتاباں بعضیاں آیا ایہہ مذکور

اظطوب دانت ہی سا زختر اک عزیز
 جہاں موسیٰ نبیؑ دا بوا یا دل مشا و
 اسدے وچہ نکاح دے سی ایہ تو رہند
 عقدا کیتا سی اس نے دل وچہ رکھ دھیان
 ایہ آہی وچہ قیدیاں بی بی صاحب دین
 کیتا عقدا رسولؐ نے اوہتیں ہودث و
 وچہ بقیع دفن ہے ہون عالی جاہ
 حادث ایک ملائکہ اس دی بھیجی سی
 تقی پت مسعود دے وچہ نکاح بچپان
 گھر وچہ آہی اسدے سن میں کمال رقم
 کیتا عقدا رسولؐ نے اس تھیں کرن یقین
 ایہہ بھی حرم رسولؐ دی آہی نیک صفات
 پہلاں گھر وچہ کیدے سی ایہ عالی شان
 وچہ درگاہ خدا بندگی ہوئے گئی مقبول
 سی گھر وچہ ایک شخص دے بڑی نافرمان
 باور ہون مومنوں تاں ایہہ عالی جاہ
 گھر وچہ ایک یہودی پہلاں سی مقبول
 حرم رسولؐ کہیم دے چورہ ہوئے سبھی
 ست کنیزاں ہور سی باجھوں ویاں جان
 نیک نہیں وچہ اس دے نیک کردی شیطان
 وچہ گنتی دے دیہہ سن ویاں اس حضور

جے میں حرم رسولؐ دا لکھدا صفت تمام

وڈا رسالہ ہوند ا اندر اس کلام

در بیان اعمام آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بارہاں چاہے آپ سے آہے و چہ بہاں
 یک مقہوم عیداق ابوہب نقاس
 حمزہ نے عباس سے ایہ دونوی دنیا
 و چہ شہیداں باوشاہ ہو یا ایہ کسال
 ایہ بھی چاہا چاہی و آہا نہتہ اس
 کینا سی عباس نے ظاہر وہی قبول
 پہلاں ہجرت نبیؐ نہیں آہا مسلمان
 ساتھ کہیم و سے اپنے رحمت کرے ہر نام

لکھیا و چہ تہذیب و سے سنتی ایہہ بیان
 حارث قسم زبیری حمزہ نے عباس
 ابو طالب نے جنل سی کہہ لائے فراد
 حمزہ پاک رسولؐ تھیں و ڈا سی تن سال
 دو برسوں سا آپ تھیں جانی و ڈا عباس
 و چہ لڑائی بدر سے ملیا جہاد رسولؐ
 بعضیاں و چہ روایتیاں لکھیا ایہہ بیان
 حمزہ انے عباس سے اوپر رب علام

در بیان خاواں آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

خازم اوں جنابہ و سے ہن میں اراں بیان
 جدوں مدینے آیا اوہ رسولؐ کبار
 ایہہ ملازم آپ دا آہا عالی ذات
 اندر اس و سے مال و سے برکت کوی خدا
 حذت دیو چہ عشرتوں اسوں زبنا قدر
 آلی او لادوں مال تھیں اوہ دل شاد
 یک بوسے دو بارہ سی میو سے لگے سے تمام
 و چہ مہر دے بہا کہا نیک صفات
 قدرت و چہ رسولؐ سے ایہہ بھی خوشنود
 نالے آسا کہدا اوہ سرور تقنین
 جہکے و چہ بہتت دے کیتا سیرتین

و چہ چاہا لکھیا حضرت شاہانم
 مالک دہانت انس سا یک خاصہ انھیار
 اوں ہجرت و سے روز تھیں تاہم و فنا
 پاک نبیؐ کے اولوں کیتی ایہہ و عا
 نالے دیوں اسوں نیک اولاد کثیر
 سو برسوں تھیں امدی ہوتی عمر زیاد
 چہ پینے اسی و سے اندر باش تمام
 اندر کن نرانے امدی ہوئی وفات
 خواص اوہ رسولؐ دا عبد اللہ بن مسعود
 اتاوہ سواک نے رکھا پاس بندین
 فوت ہو یا اوہ پچھ توں اندر رہتی سن

ایک رعبہ کہہ سدا آہا خدمت نگار
 اندر رہا خدا بیک سے اندر جنگ تین
 عامر دہشت ہوئی عقبہ اس دانام
 اور بھی ہو بافت سے وچہ انکھنجا سال
 سا کہ بہت شکر کیسہ واسطی اسد انام
 خادم چور رسول نما آسا سد جران
 ام سلمہ ایک آپ دا آہا خاص غلام
 ایک حسین عباس دا آہا جان غلام
 ابو درہ ایک ہو سادہ واسطی شمار
 خادم ایہ رسول دا آہا بہت سخی
 ایک رعبہ اسلمی سا فرزند تقسیم
 خادم سا کہ ہو بھی ابو حمیر بلال
 خدمت وچہ رسول دے سبب پیر ہدیام
 وچہ ندا حبیب ایہ بھی لکھیا چکا اچھا
 ہوندا پاک رسول دا جو آہا پیغام
 سی کہ پاک رسول دا خدمت گار بلال
 اسفل کرے حکم سی آپ دا رسول امیر
 قیس جو بیٹا سعد دا آہا نیک مثال
 قبطنی ہے پورا نفع ایہ کہ خدمت نگار
 انکھ اور پیا ہاندا سے رحمت کرے نزول

ایہ رسول کریم دا رہسیا تا بعد از
 ہونہید بہشت دے اندر آیا عین
 یکے سے ادہ رسول دا گھوڑا چلے سد ام
 دا غل وچہ بہشت سے ہو یا ایہ خوشحال
 رکھنا سی ادہ آپ دا اندر سفر طعام
 خدمت وچہ رسول دے رہسیا ایہ بچان
 ایہ تھا جبر آپ دا خدمت نگار سد ام
 ویہ بھی خدمت نبوی کریم و شام
 سبب نرانا آپ دا اول دے سا اختیار
 اندر تینتی سال دے فوت ہو یا ایہ سی
 خدمت وچہ رسول دے رہسیا ایہ قدیم
 ابو سمیع ایک ہو سادہ خدمت نگار کمال
 حاضر پاسی رسول دے رہندی صبح شام
 حضرت علی زبیر جو بھی حضرت دے پار
 ایہ خود بیکے جاوندے حکم علیہ السلام
 پاس انگوٹھی آپ دی رکھدا ایہ خوشحال
 کہ را ایہ تقسیم سا صدقہ وچہ فقیر
 وچہ رہیے ایہ سا حضرت دا کوتوال
 ایہ سفری اسباب نے آہا چو کیدار
 راضی ہو یا انہاں تھیں رہدا خاص رسول

در بیان غلام آزادگان آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بن ہیں ان مکان دے اوپکراں بیان
 ایہ غلام رسول نے سبب کیے آزاد

سبب غلام آزاد جو کیے تہ جہان
 تال بھی اندر خدمت ادہ رہے دلگ و

ایک صاحبزادہ کا آزاد غلام
 پہلاں ایہ غلام صاحبزادے کی خدمت میں
 ایک غلام کو بیان کیا اور بھی اہل سعید
 کیتا پھر آزاد سا اور سونے والی فرشی
 اور شہید ایک پورے سا بیان غلام آزاد
 ایک شقیہ نام صاحبزادے کی وڈا جوان
 جیسی کہ بیچارہ سا لڑکھو آلا کہہ پور
 اور برف ایک اسمی قبطنی خاص غلام
 عبدالمعز بن عوف کے ساتھ مل گیا
 ایک سفید بٹی اور اس آزاد غلام
 بننے تک غلام سا لڑکھو آلا کہہ پور
 ایک سلطان قاسمی روشن دانوں چند
 اس سلطان کی عمری ہوئی دیکھی جان
 عینی و ابھی دیکھیا آلا اور لہجہ
 اندر چھٹی والے کے پائی اس وقت
 ایک غلام رسول ناما آزاد بلال
 کہے شہنشاہ غلام صاحب فرزند بچان
 وچہ کتاباں اسدا کھیا بہت بیجان
 بچان اور پورے کی خدمت ہوئی نہ پور

کر کے بہت پورے اور سونے والی فرشی
 کیتا آلا پھر اسے اس سونے والی فرشی
 تالی میں خدمت کرتا دن کو اور بھی
 ایک آزاد رسول ناما کھیا پورے اور شہاد
 ایہ بھی ایک شہید پورے آلا شاہ بہان
 بدعظم عینی پورے سا لڑکھو کھیا خود
 کیتا ایہ عینی اسے نذر علیہ السلام
 پورے پھر رسول ناما کھیا پورے چا
 خود کہے پورے سا ایہ آزاد شام
 جیسی دیکھی ایہ کی رنگا سپاہی اور
 گنتی وچہ اسباب اسے کی ایہ قدر بند
 عینی دیکھی اسے کھیا وقت بچان
 اندر وقت اور کھیا پورے کھیا پورے
 سونے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 ایہ سونے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 ایہ آزاد غلام ہوئے سب بیان
 خدمت وچہ رسول ناما کھیا پورے کھیا پورے

دیوان کا بیان آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

کاتب ایہ رسول ناما کھیا پورے کھیا پورے
 شہاد کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے

کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے
 کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے کھیا پورے

داخل خازن ہو رہا ہو ہونا آہا مال
 ابو بکر صدیقؓ سے جو اکبر اصحاب
 کینا انہاں دامت برکاتہم حضرت ابیہ تحقیق
 درست کردا غیر توں جسے یہی باجھوں رب
 میرے اوپر اس لئے کیتا مال نشانہ
 جسے میں کردا غیر توں باجھوں رب جلیل
 ابابکر صدیقؓ سے باجھ نہ کردا کو
 صحیح بخاری کا دیکھو ہے ایہ حدیث صحیح
 معنی نہیں خلیل سے دساں نیک طریق
 ناسد سے راز نہیں ہووے وہ آگاہ
 جان ہو وہ جسم ہی جو میں کہ کہن عوام
 کیتا کے سوالی سی اگے شاہ علیؑ
 شاہ علیؑ نے آکھیا افضل ابو بکرؓ
 شاہ علیؑ نے آکھیا اس وجہ نہیں قصور
 ابو بکر صدیقؓ کا رہیا خلافت دور
 پہلا کاتب آپ وا آہا ایہ حدیث
 دو جہا کاتب آپ وا آہا عمر خطابؓ
 اسدا عمر فاروقؓ ہے دھریا حضرت نام
 باطل تے دیکھو حق سے فرق کرے جسے کو
 پاک نبیؐ نے عمرؓ سے حق اندر فرما
 اس رستے نہیں چاندرا کہو نہیں شیطان
 دہوا حضرت عمرؓ میں اس رہے توں
 رہنے حضرت عمرؓ سے بڑے نہ اوہ بعین
 نقطہ ہے کہ اسجا دیکھیں نالی نظر
 چہڑے رہنے جاندے آہا عمرؓ پناہ

بعض ایہ بھی کہہ سکتے ہیں اصحاب کمال
 اندر جس سے حق سے کہیا نبیؐ آتیب
 عداوت سے صدیق ہے اتقدق ہے صدیق
 ابابکر صدیقؓ توں درست کردا جہب
 میرے نالی رفیق سا ابابکرؓ وہ غار
 ہو رکے توں اپنا دنیا وہ چہ خلیل
 ایہ رفیق شفیق ہے عالی خوش خو
 ہوہ مسلم دیکھو بھی انہویں لکھیا ہی
 ہووے جانی یا رہو ہو شفیق رفیق
 نالے دوہاں دلاندا ہووے ہو راہ
 معنی ایہ خلیل سے رہے کھول تمام
 بیوں دین کون ہے افضل بعد نبیؐ
 ابو بکرؓ سے بہر ہے افضل جان عمرؓ
 وہ چہ بخاری نے ایہ حدیث ظہور
 چہ پیچے دو برس دلوچہ کبر توں خود
 آہا پاک رسولؐ وا ایہ تحقیق رفیق
 ایہ سروار قریش واسے عالی اصحاب
 معنی نہیں فاروقؓ سے کھین لکھیاں تمام
 کہندے اس فاروقؓ ہیں سن آکھیاں خوشخو
 اندر چہڑے راہ سے حضرت عمرؓ گیا
 جہوں دیکھے عمرؓ توں ہووے تبت روان
 جس جا حضرت عمرؓ ہے کہ اجازتوں
 بتول حضرت عمرؓ سے جاندا اصحابین
 بہڑے اصحق دشمنی رکھدے نالی عمرؓ
 مول شیطان نہ آوندا سا اندر اس راہ

اوپر دست نہ کرے اور سے نہ لعین
 ساری مخلوق بہانہ ہی اس نقیبیں ہے آگاہ
 جو کوئی حضرت عمرؓ سے رستے ٹرے مول
 ایہ بھی کہیا زبان نقیبیں حضرت علیؓ ذات
 کہیا پاک رسولؐ نے میرے بعد اگر
 صادق اصدق اوہ ہے تصدیق پاک نبیؐ
 ہو یا اشد سے عدل تھیں ملک آباد خدا
 بیٹھا اوپر تخت سے مجال سی دین پناہ
 حضرت نہ اشد سے عدل ہی ہوندی کمالی مہم
 تہیجا کاتب نبیؐ و اسما حضرت عثمانؓ
 صفت کوئی عثمانؓ کی کچھ کرے رقم
 پور تھا کاتب آپؐ و حضرت شاہ علیؓ
 بہت حدیثیں آیاں اندر اسدی شان
 جو کوئی دوست علیؓ و امیر دوست ہو
 طلوع ہو رسولؐ و آہا کاتب خوب
 کاتب ہو رسولؐ و آہا خوش اطوار
 کاتب سعد رقاصی صاحب حضرت واکب جان
 کاتب ہے پت نقیبیں واکاتب ہو ہر منور
 کاتب ہے پاک ہو بھی ناصر اشد نام
 خالد بیٹے سعد واکاتب سا پاک جان
 ثابت واپت نہ پید پاک صاحب حضرت واپار
 کاتب پاک رسولؐ و آہا شیر جلیل
 کاتب ساجت حضرت واکب علیؓ اشد نام
 یک محمد ہو رہا و چون قوم انصار
 آہا پاک مغیرہ کاتب شاہ بہان

قبول حضرت عمرؓ سا جاندا صاحبین
 لعنت حق شیطان و سے کیتی آپؐ اشد
 اوہ واکب شیطان سے ہو یا نامتقول
 دل سے اندر عمرؓ سے آوے سچی بات
 ہونا ہونا ہے نبیؐ ہونا جان عمرؓ
 فاروق بھی فاروق ہے فرق نامے ہی
 ڈرومی خلقت اس نقیبیں اندر ہر ہر جا
 دس برسوں پوریوں ہو اوپر چھ ماہ
 کی کہ اشد سے عدل ہی کوئی کرے کلام
 اندر تہی سال سے اس کیتا جمع قرآن
 ایہ نثرانہ علم واد ہور سخا و کرم
 صفت کہانی کی اسدی ہر اوہ ولی ولی
 شاہ علیؓ سے حق وچ کہیا شاہ بہان
 بروشن ہے اسدا میرا دشمن ہو
 حضرت داؤد جان نقیبیں آہا وہ محبوب
 اسدا نام زبیر ہے سا اصحاب کبار
 ہے اصحاب رسولؐ نسا ایہ بھی مخالفین
 راتیں وہیں رسولؐ نقیبیں کدی نہ ہوندا و
 ابابکر صدیقؓ و آہا ایہ غلام
 ایہ بھی یاد رسولؐ و آہا وڈا جان
 ایہ کاتب آپؐ و آہا خوش اطوار
 سی اصحاب رسولؐ و آہا رتبہ وچہ جلیل
 وچہ اصحاباں ایہ بھی سا اصحاب کرام
 کاتب ایہ رسولؐ و اسدا اصحاب کبار
 شیر بیٹے پاک صالح واکاتب آہا جان

سفیان کاتب ایک سادہ سے اور فرزند
 سا ایک پت پیمانہ و اس حریف نام
 بیٹا عبد العزیز و اس طلب نام عزیز
 ایہ ہمیشہ رکھتا اللہ و اس سرور
 ایک صحابہ رسول اور آبا عبد شریف
 عبد اللہ ایک سرور و اس ایک پارہ نیا
 پھر ہوا مرتد ایہ شکہ اللہ اور
 مکہ ہوا فتح جہاں آیا پاس حضور
 کینا اوسوں قتل و حضرت نے فرما
 کہنے یقین عثمان کے کیا پھر معاف
 رقم و ایک پت سا اس عبد اللہ نام
 بادشاہ ہندی طرف ہو لکھتا پت حضور
 لکھتا جو منظور سا ہونا شاہ جہاں
 با بھول اللہ کے سن یقین ویندے ہر لگا
 کاتب ایہ رسول کے جہاں چہ معلوم
 اوپر انہاں ساریاں رحمت کیے خدا

کاتب ایہ رسول اور سے اسے قدر بلند
 ایہ بھی کاتب نبی اور اس صحابہ کرام
 کینا حفظ قرآن لڑی اس سے نال تیز
 ساتھ قرأت رات دن ناسے پڑھے قرآن
 ایہ فتویٰ شرعاً ویندے و طبیعت
 لکھتا ایہ جو اندازے کے حکم و وحی
 وہ چہ کفار قریش سے لیا آیا جہا
 توہ ساتھ زبان سے کہتی اسی ظہور
 توہ اس منقولہ کہتی شاہ جہاں
 پھر وہ ہرگز اس نے کینا کار خلافت
 ایہ خط آیا لکھا نبی علیہ السلام
 ایہ عبد اللہ لکھتا آیا اوہ ضرور را
 کت سے آپ سے اس نے سارا آپ بیان
 ایہ اعتبار رسول لڑی او پر اس کا
 اندر ایسی کتاب سے کہتے ہی مرقوم
 عمر تمام رسول اور سے اوپر وہ خدا

در بیان حادثاں انحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

حادثہ پاک رسول سے آپ سے سب صحابہ
 حاجت پاک رسول صوفی نہ کی چہ کہیدار
 آپ دلاور نبی کی ہر ہر وہ چہ امور
 ظاہر سے اسباب ایچھے کریاں بیان
 کہنے سے آپ سے کہے لڑی خیمہ چوب طہاب
 کہنے سے کہے لڑی اکھد اور رسول انام

ساتھ صفائت آپ اور کھڑے سب صحابہ
 آپ شجاع دیر کی خود سرور سالار
 اوپر حافظ حق سے دیکھنے نظر حضور
 چہ لکھتا جہاں تے دیکھتے شاہ جہاں
 تیری ایہ سپرد میں کینا ایہ اسباب
 کہنے پھر اسباب دی را کہی کریں دلم

کے تائیں فرماؤندے حضرت نال قیاس
 کسی ایک سورد معاذ و اوچھو اچھو اب کہا
 اس مدینے ہو گیا جان خندق و اجنگ
 ایک چھینے اس تختیں پھول ہوتی وفات
 پڑھن بنانہ اس رائے ستر ہزار
 دروازے آسمان وے کھلے ہر ہر جا
 بندہ اندر یک ہو رہی آیا چو کیدار
 ہوو محمد سلم و اساک فرزند
 ہوزیر عوام و ابٹیا آیا جان
 پور بنیاد پشیر و اساک ہوشیار
 آیا یک مغیرہ شعبہ و اپت جان
 ہمتی شکی توار سی پھروا اوہ حواسی
 یہ رسول کہیم وے آپے چو کیدار

اس نکلانی چیز وے رہیں ہمیشہ پاس
 وچہ لڑائی بند وے رہیا چو کیدار
 اوس لڑائی آسنوں لگا یک خدنگ
 تہوں رسول کہیم نے ایہ فرمائی بات
 ملک مقرب عرش مقبلں بھیجے رب فقار
 خاطر اوس معاذ وہی کہیا نبی خدا
 را کھی کہ وے نبی وے رہندا ہوشیار
 وچہ لڑائی اُحد وے ایہ ساقدر بلند
 وچہ لڑائی خندق وے رہیا چو کیدار
 ہوتی صلح حدیبی جان اندر میدان
 ایہ جناب رسول وی را کھی رکھے پاس
 سچناں اوہ اپنی رحمت کرے شفا

در بیان رسول اللہ ﷺ

آپے پاک رسول وے ایہ رسول تمام
 عمر عمارت آپ ماہر یا جان رسول
 ایہ رسالت نبی تے اس جا ہر یا مبین
 وچہ واپس پت سی کلہی اسدا نام
 عاقل ہر قل شاہد اسادہ یک مکان
 تدقی اس نے شام واکتیا بہت بیان
 یک نصاری دین سا ہر قل اندر دم
 اس و اعالی اوہ سی آندا جس ایمان
 وچہ کلہی ایہ جو سا حضرت دایار

کری کراہی نبی و اسے جانے پیغام
 طرف نجاشی بادشاہ گیا آیا مقبول
 شاہ نجاشی حبش وے اندر صا حدیبی
 ایہ بھی ہو یا رسول آسا نبی علیہ السلام
 اوہ رسول رسول و اس نے ایہ بیان
 ساتھ نصیحت اسدی آندا اس ایمان
 علیے وے وچہ دین وے آہا کہ معلوم
 جان کلہی تقی اس نے سفایں حق پچان
 سفیدی اسدا حال میں سناں کہ انہا

صورت اسدی ہوئیگی جبرائیل امین
 وہیہ کلمی جاننے کے آہستہ اسنوں یاد
 عبد اللہ پت عذراں داسا سفرت دا بار
 اوہ کسے دی طرف نون بھجیا عالی جاہ
 حاطب سا بقیہ دا ایک عالی فرزند
 حاطب نون سی بھجیا طرف مہر و جان
 نام نقوشی اکا دا وچ مہر سا شاہ
 پت آہا ایک وہیب دا نام شجاعت پیر
 آہا حارث باوشاہ اندر ملک شام
 ایک سلیطہ دلیر سا حضرت وا اصحاب
 آہا وچ پیامہ رسے ہوا وہ ایک مہر فاد
 حلا سا پت حضرتی دا ایک عالی شان
 عبد اللہ کیکے ایک سانہنگ مرد خدا
 نام آہا ایک ذوالکلاع اندر طائف شاہ
 حسن جمالی جو پیر دا آہا حد شمال
 عاشق اسد کے حسن کے ہے سب اصحاب
 جدم آہا ویکھدا اسنوں عمر خطاب
 یوسف ہے ایہ دوسرا ہویا وچ بہان
 جدم اسنوں ویکھنے آہے پاک سول
 کہندے صورت اسنوں دتی پاک خدا
 کرن قسم ویکھ کے اس ول پاک نہی
 امیہ وچ بہا بریں سا ایک صاحب دین
 اندر ملک یمن رسے سا ایک کارہ دان
 ایہ امید اس پاس سی بھجیا نبی خدا
 عمر جو ہے پت عاصی دا اوہ بھی صاحب شان

آوے پاس رسول رسے دلورچہ یقین
 حضرت باجہ کسی تے ہوندا ایہ ظہار
 وچ اصحاب رسول رسے ہویا ایہ شمار
 کسری جو پیر ویز وچہ ایرائے وانشاہ
 رچہ اصحاباں ایہ بھی آہا قدر بلند
 اس جاگہ ایک بادشاہ آہا نام زبان
 اوہ اس تے سا بھجیا آہا نبی اللہ
 گیا رسالت واسطے حارث دیول شیر
 اک تے بھجیا وہیب سا نبی علیہ السلام
 خط اسد کے ہتھ بھجیا آہا پاک جناب
 بھجیا سا دل مندر اں اسنوں شہسوار
 بھجیا سا دل مندر اں اسنوں شاہ بہان
 اس دا ایک فرزند سا نام جو پیرنا
 یہ عبد اللہ اس تے بھجیا عالی جاہ
 روشن صورت اسدی وچہ وچہ کمال
 اسدی بہت تعریف سی کرے باجہ اصحاب
 ویکھ زبان مبارکوں کہندا ایہ کتاب
 یوسف تے وچہ اسد کے فرق نہیں کہ جن
 ہر کس اس ول ویکھ کے اللہ رسے مقبول
 اصحاباں وچہ اسدی صورت ہر جو پیر ناہ
 ظاہر ہوندی نبی رسے او پر بہت خوشی
 اوہ رسالت واسطے کیتا نبی یقین
 حارث پت کلال دا رہندا اس مکان
 ایہ رسالت واسطے گیا آہا اس جا
 ایہ رسول رسول دا ہویا وچہ بہان

قیصر بیدہ یک سا روشن عقلی تمیز
 یک تقویٰ سعور سادہ دل پست حبال
 ایہ اس ویلے ہو گیا آہا مسلمان
 قوم اندر پھر اپنی مرط کے ایہو گیا
 لوکاں اسوں پکڑ کے کیتا چا شہید
 ابو موسیٰ یک اشغری آہا وہ لقا
 مسلم ہو کے اٹھ گیا طرف وطن و می پیر
 علیا پاک رسول لوں حبال و چہ خمیر علی
 اندر شہراں شام دے گردے ملکین
 خلقت نئے چہ شام دے سن لیا نظام
 ایہ اصحاب قرآن لوں پڑھیا بہت صفا
 بہت مناقب انہا ندے کتب اندر مذکور
 کتب بریدہ و تھی ایہ حضرت دے یاد
 بھیجا یک عبادوں حضرت نبی کریم
 رافع یار رسول دا آہا کسا نہ کی
 عمر عاصی لوں لکھیا شہر قرار دل
 بھیجا نبی ضحاک لوں اندر قوم کتاب
 قوم اندر سا کعب دے بھیجا نبی بشر
 بنی اوسیان اک قوم سی رہندی کسی مکان
 ایہ رسول کریم دے آپ سب رسول
 عالی جو کجہ بچہ لوں ہونے شانہ ام
 عبد اللہ شہت عرف دا آہا اک اصحاب
 اندر جنگ تبوک دے لکھوں نکل نیاز
 وچ نماز رسول دا جو کرنا بنے امام
 عدی یک اصحاب سا حاتم و سی اولاد

اندر ملک ایران دے سا ایہ وڈا امیر
 کوتر کیتا حبال طاغوت آہا شاہ بہان
 قوم اندر اوہ اپنی آہا گیا حوال
 طاہر کیتا اس نے حکم رسول خدا
 اکبر ایہ شہید ہے کہیا کیتا مجید
 ہو یا مسلمان سا مکے اندر حبار
 وچہ لڑائی خمیرے مرط کے آیا شیر
 گیا اس دینال سا توں معا جبل
 جاد عورت اسلام وی کیتی اس وطن
 سنے رعیت شاہ نے جو سی خاصی عام
 سندے آہے اوس تھیں آپ رسول خدا
 عربا اتے وچہ خم دے سینے ایہ شہور
 چکے اکم طرف ایہ اندر قوم کھنار
 گور حالت واسطے اندر قوم سلیم
 طرف حبیبہ بھیجا اوسوں پاک نبی
 کہیے ایہ رسول سا بھیجا خبر دل
 ایہ رسالت واسطے بھیجا اس جناب
 ایہ رسالت واسطے کیتا آپ مقرر
 اوس دل بھیجا نبی نے عبد اللہ مردان
 میوں ایہ معلوم ہے جو کیتے منقول
 وچہ کتاباں پیر دے پینے سب رقم
 سا اصحاب رسول دا اولم ایہ اصحاب
 پچھے پاک رسول نے اترے پڑھی نماز
 تہہ اس دا کے تھیں ہوندا نہیں تمام
 حاتم طائی جو خالق وچہ ہے شہور زیاد

پاک رسول کریم دستگیر سل تمام
 مجلس اندر آوندا جہاں اوہ عالی شان
 عزت نال بہاوندے اسوں نبی مدام
 سی ایہ عالی نبی داعدی قوم سنی
 پاک اصحاب ولید و عالی خلق تقار
 باجھوں انہاں ہور بھی عالی سی اصحاب

عدی دی تقظیم سی کر دے آپ تمام
 اس دے بیٹھن واسطے دیندے نبی مکان
 ساتھ محبت اوس تھیں کرن ہمیش کلام
 نبی اسدی طرف سی بھیا نبی خدا
 قوم اندر اپمصطلق عالی ہویا جا
 سب تھیں میں لکھرا ہوسی ووی کتاب

در بیان مؤذن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں مؤذن پار جو آپ پاک نبی
 خورے بہتے اوہ بھی لیتے لکھاں فرس
 پاک مؤذن نبی گوا سی اصحاب بلال
 امیر و ابجہ توں آہا تہوں غلام
 امیر پیکر بلال نوں دیندار نبی
 دل کے ہور قریش بھی دیندے بہت
 ابابکر صدیق رضی جہاں ایہ دیکھا عالی
 آخر امیر پاس جا اس نوں علی
 نقدی بھی کجہ مال دے لیا خرید بلال
 عوض بلال صدیق نے دتا اوہ غلام
 ابابکر نت اسوں کردا سا لقیین
 ابابکر صدیق سا اس تھیں بہت خفا
 کر کے بدلے اس تھیں کیتا پھر آزاد
 پہلاں اس بلال نے کہی آہی آذان
 عاشق ابورسول دا آہا عالی ذات
 وچہ دیشہ نہ رہیا جاندا طرفے شام

کہنے والے آذان دے آپ اوہ بھی
 اوہ مؤذن نبی دے ہر میں گے مشہور
 ہویا مسلمان جوں آکھ ساواں عالی
 وچہ حضور رسول دے آندا اوس ایمان
 تارے لکے قید بھی دیندا دکھ الیم
 رائیں نہیں تاوندے مارے دین خراب
 دل دے اندر اسے ہویا رنج بلال
 دتا پاک غلام سا اس دے بدلے چار
 کیتا پھر آزاد سا دے تے جل جلال
 اوہ داخل ہور دتا آہا وچہ اسلام
 داخل اوہ غلام نہ ہویا اندر دین
 اوہ صدیق بلال دے بدلے دتا جا
 ساتھ رسول کریم دے رہیا اوہ دل شاد
 خاطر پڑھن نماز دے اک رسول بچان
 اس دینا تھیں نبی نے پائی جہاں
 اندر پھر رسول دے ہو کے لے آرام

اندر سن اٹھارویں پائی اس وفات
 ہک لم اللکوت سا عالی نیک گھر
 چکے اذان رسول تھیں ایہ کتوں کمالی
 ہک مزدورہ ہو رہا صاحب عالی شان
 بعد وفات رسول دے چھٹی اذان بلال
 ہو رہی کوئی ہو رہی باجھوں انہاں پارہ
 اللہ اوپر انہاں دے رحمت کو دھام

وچہ دشتے دن ہے ہو یا عالی ذات
 سی اصحاب رسول دا دل وچہ کری نظر
 کوی اذان ایہ اکھدا کے پیش بلال
 ایہ بھی آلا اکھدا کے وچہ اذان
 وچہ دے پھیر نہ رہیا کے حال
 چہ بیوں معلوم سی اوہ کیتی اٹھ پارہ
 خدمت اندر نبی دے حاضر ہے دھام

در بیان شاعرانِ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

شاعر کھنڈے نبی دے احوال وچہ سی
 واحد ایتہ پادھی نالے کرن بیان
 خوبی نبی کریم دی ہو رہی جلال کمال
 کہندے اندر نظم دے پچو کفار دی
 نالے کہندے نظم وچہ اٹھ دی تہ پید
 ہک شاعر انصاریا کردا خوب بیان
 مسجداں دیک سا مہر بہت ودا
 پڑھدا آپ شعر اوہ نظم مدح رسولی
 خرفی ابن اسلام دی کردا اوہ کھڑا
 وچہ بہا بہت اس نے عمر گزار دی نیم
 عمر ہوئی سب اوہدی ہکرتے پچہ سال
 مالک واپت کعب ہے ہک جبران انصاری
 ایہ بھی اندر شاعران آیا وچہ شمار
 ہک رومہ واپت سا عہد انصاری
 مالک واپت تھیں کہہ آپا نیک نصیب

کہندی سی وچہ شاعری صفت پیغمبری
 صفت رسول کریم دی نالے کرن بیان
 سب ادھان رسولی دا کہندے اپنی حال
 نالے کہندے اللہ دے وچہ مدح نبی دی
 واحد لا شریک ہی کہندے سب توحید
 ثابت دا فرزند چہ اس دا نام حسان
 اوپر اللہ دے جاسیکے ہو زادا اوہ کھڑا
 کافر ہون دے عرب دے شکے بہت بڑی
 ہو رہی رسول کریم دی کہندے صفت ثنا
 ادھی وچہ اسلام دے ساتھ رسول کریم
 شعر عجیب اسدا آپا خوب مقال
 سا اصحاب رسولی دا افضل خواہ پارہ
 مدح رسول کریم دی کہندے اوچہ اشعار
 ایہ بھی شاعر نبی دا سا اصحاب کبار
 ایہ بھی رسول کریم دا شاعر جان جبار

پاک نبی دے جان توں جو سب خطیب
ثابت داپت قیس ہی جان خطیب رسول
ہوئی کوئی ہو رہی جو ان خطیب رسول

ایہ بھی رسول کریم نوں آپے بہت جلیب
ایہ خاصہ انصاف ہے اللہ دا مقبول
خوف کتاب طویل دے لکھے ناہیں مہل

در بیان حُکمت آلِ حضور صلی اللہ علیہ وسلم

اندر فوج رسول دے آپے کئی حدات
ایسا سا اوہ گاونڈے کی ہیں کراں بیان
پک آواز بلاونڈے پیٹے دوتن پار
دل کے ٹرنوں کھینچتے خوب بناون تان
غزل رہا ہی بولدے لہری وجہ زبان
ہوش عقل انسان عقیں ہونڈے جان روان
ایسا اوپر خلق دے کردار گ اثر
عربی دا جو راگ ہے ہے اوہ بہت صفا
عبداللہ پت رواحہ دا اوچر انہاں سا ایک
غیر ویوچہ راہ دے انہاں کہیا حقا
خچر گھوڑا اونٹ جو اس حافر سا
ٹرو آہا جو کوئی نیویں گردن پار
ابنثر اوس دا نام سا جھنسی اوہ غلام
مالک داپت سا اوہ آہا نیک تیز
اوہ اس ویلے گاونڈا جدم ہونڈا جگ
ایسا ہی اوہ گاونڈا دل ہونڈا سن شاو
مسلم تبری جان تے لہری فضل حندا
عربی دے سب لکھے ہندی اندر تمام
روانہ جاوراگ توں شے اہل عقول

سفر اندراوہ گاونڈے آپے نیک صفات
ہو جاندا پتے ہوش سا جو سندا انسان
گاون سرتھیں بیٹھے کے بولن کے وار
دل اللہ اساتر تڑدا جو سندا انسان
پتھر ہونڈا موسم ساسن کے ایہ بیان
انگی پھلی خیر نہ رہندی ذرا چھپان
نعرہ آہا ماردا جو کوئی سننے بشر
عربی اندر اسوں کہندے ہیں حندا
عامر آہا دوسرا اوہ بھی بزرگ نیک
ایسا راضی اس عقیں لشکر ہو گیا
سن کے اوہ آواز توں چلے وانگ ہوا
ساتھ چالاکي ٹپ پیا شے اوہ حندا
خوش آواز ہی اسدی آہی خوب کلام
بھائی وڈا انس داسا حدات غزینہ
غازیاں تہیں جگد اوہ اسوچہ ڈھنگ
روح حضرت داود دے تاپی دیندا داد
ہندی نظم بنا تیکے دے سب اسماء
اندر نظم بناونے ہے ایہ مشکل کام
ہرگز سننا راگ دا جائز ناہیں مول

راگ چو آہا انہا ندا اوس واپور مقام
انہا نہاں ساریاں رحمت کہے سے خدا

اندر چو نہاں نہاں سنناں راگ حرام
چہاں دھت رسول و اکہیا و چو خدا

در بیان باقی ابواب بعد وفات آن حضور صلی اللہ علیہ وسلم

بعد وفات رسول سے جو ہم یہاں اسباب
جو حاضر اسباب سا اندر اس سرکار
وچہ طویلی آپ دے گھوڑے آپ دے
اوہ مقدس شاہ نے پھینچا آہا جان
رہا نظر نہ آوندا دل اندر راہ
اوہ رسول کریم لڑی آہا بہت پسند
بعد وفات رسول دے دل لیل پاک بنگا
آپے وچہ سرکار دے اونٹ اٹھارن جان
بکریاں بک سو پوریاں جانی وچہ سرکار
توشہ خانے وچہ سی نو تلو اراں بایر
خندق دے جنگ علی لڑی وئی پاک نبی
توشہ خانہ نبی دا آہی بکے کسان
آپے اسی سرکار دے نیزے چار ہزار
سیناں سی و آہنی اندر اوس جناب
خیمہ بک رسول دا آہا عالی شان
یقینی بکے سواک سی بک پیالہ جان
دو موزے سے سی آپ دے تن پیرا ہی خوب
آہا بک مسدوقہ چنگھی سی بک حاج
بک پیالہ وٹہ بک سی پنگ مسدوقہ
مسدوقہ کھیوڑی بک عامر شاہ

نال اتے پتیارہ صلی ایچھے لکھن کتاب
عیدی جیدی صبا اسے نام کراں اظہار
وڈل انہاں وچہ سا جانی خوب فرسی
وڈل اوس دا نام سا وچہ پاشا پھان
سبز و سارنگ اوردا پور سفید سیاہ
بہت سواری اسی تے کر دے قدر بلند
پھر سواری اسی تے کر دے شاہ علی
ام بین سا چارہ ورا رہندا وچہ میدان
کر دے کراہی پوریاں گھٹ زیادہ باہر
دو الفقار وچہ انہاں دے آہی بکے تلوار
باریں استخیں کافراں تا نبی شاہ علی
ڈھالال تن مقدس سی قیمت دارسیان
بک گرز سرکار دے آہی چور کار
انہاں سیناں نال سی کر دے کوری کباب
نہ پندا اندر مسدوقہ سے اسوچہ شاہ پھان
پام بلوری دوسرا چارہ بک پھان
سر میدانی ہور بک شیشہ بک مر خوب
کاسیہ تے بک صاع سا سنتون بک فران
نگ تے بک انگشتری نقروں نی فرور
بک و شمار رسول دی آہی بک سیاہ

آہا اس حضور و اسرار ایہہ اسباب
او پر امت حق جو ہے گا نبی کرام

وچہ ہوا ہیہ دیکھ کے ہندی کہی تبار
اندر میں اس بات دے وہ بھی لکھاں تبار

در بیان پر امت حق آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

او پر امت حق جو ہے گا پاک رسول
اول ساری خلق تھیں ہے ایہ حق عظام
حکم جو آندا نبی نے پاسوں پاک خدا
عمل کرن سب اسد کے او پر مال یقین
صحیح نہ ایسے شخص دا ہوندا ہے اسلام
اصلی جان مان رہا ایہ حقیقت ہی
لازم ہے ایہہ جان توں او پر اہل اسلام
جان بندہ دل جان تھیں ایمان کرے قبول
وچہ قرآن شریف دے ایہہ فرمایا رب
کرن عبادت حق وی اللہ و احق جان
تابع کرن رسول وی اسد اگر ان بیان
منن دل تے جان تھیں جو اسد احکام
جس کیتی دل جان تھیں اطاعت نبی اللہ
کرے جو رب وی بندگی نے باہر رسول
ہستہ چھڑ رسول و اثرے جو وچہ راہ
نہ نزل مقصود تے پنچے ہرگز اوہ
اللہ پاک رسول توں کیتا عالی شاہ
واجب مسلمان تے جو ہے امر خدا
جو کجہ منع رسول تے کیتا ہے فرمان
واجب کرنا اوہ بھی جو کجہ کہیا نبی

واجب ہے سب خلق دے او پر کون مترا
منن دل تے جان تھیں نبی علیہ السلام
چلن او پر اسد کے ہر دم قدم کجا
ہوون مسلمان تاں داخل اوہ دے دیو
جس نے مول نہ منیاں نبی علیہ السلام
جانن پاک رسول توں ہے برحق نبی
رہنا او پر اسد کے جو رب و احکام
واجب او پر اسد کے تابع رہے رسول
اللہ اتے رسول وی کر و اطاعت سب
او پر اسد کے چلنا جو اسد فرمان
کرن اطاعت اسدی جو کیتا فرمان
تاں ہی مومن ہووندا داخل وچہ اسلام
اوہ مومن خاص ہے ریا سدھے راہ
اوہ عبادت اسدی ہوندی نہیں قبول
کدے مقرب اوہ تاں ہوسی وچہ درگاہ
ویلا ہتھ نہ آوندا آخر بہرے رو
لطف عنایت اس تے کیتا خاص اللہ
ہو را اطاعت نبی تے چلے قدم کجا
واجب اس پر میر ہے او پر مسلمان
ہے اوہ حکم خدائے دا اس وچہ تنگ نبی

جو کچھ پاک رسولؐ نے منع کیا ہے کام
 وچہ قرآن شریف سے کیتا حکم خدا
 ہور کہ وادہ کم سب جو کچھ ہے کیتی
 ہے ایہہ حکم خدائے وادہ اولیٰ یقین
 جو کوئی پاک رسولؐ دی اطاعت کرے وادہ
 دوست رکھوئی نوں دل وے اندر سب
 ایہ اشارہ بزرگی عالی رتبہ ہے
 راضی اسوے حکم وے اوپر ہو تمام
 حکم کیتا جو نبیؐ نے سنوں اسوں سب
 جس نے حکم رسولؐ دا کیتا ہون خوشنور
 اللہ دی تسلیم دا ایہ رضا مقام
 وچہ حدیث شریف دی کہیا نبیؐ خدا
 جو میرے اصحاب ہیں سارے صحابہ دین
 اصحاباں دی پیروی جانوں سنت خاص
 عمل کرو سب اس تے جو وادہ کرن عمل
 رستے او سے چلیو کہو نہ مول نہ خطا
 ایہ بھی پاک رسولؐ نے کیتا ہے ارشاد
 جاں وادہ خراہش نفسی جا وادہ لہاہ خلاف
 سنت میری پکڑ کے اوپر راہ مستقام
 احمد دیکے گا اوس نوں اللہ روز جزا
 کرن نبیؐ وے پیروی ہے ایہ حکم خدا
 لازم اوپر ہون مٹاں الفت کرن تمام
 جو ارباب اسلام وے پیگے دین نشین
 ایہ بھی لازم انہاں دی کرنی صورت شمار
 جو اصحاب رسولؐ وے پیگے افضل سب

او پر امت نبیؐ وے ہے اوہ کار عوام
 جو میرا فرمان ہے دل نقیبن کرو وادہ
 جاو طرف نہ اسدی توجہ منہ کوری
 تابع ہو رسولؐ وے جسے ہوا اندر دین
 او ہوندر خاص ہے وچہ درگاہ خدا
 کرو نبیؐ دی پیروی ایہ فرمایا رب
 وچہ اطاعت نبیؐ وے منزل کر پیٹھ
 جانوں پاک رسولؐ نوں وے پیو امام
 دل وے اندر جانوں حکم کیتا ایہ رب
 اوہ منزل نوں پہنچیا ملیا اس مقصود
 ہو یا ایہ سرا تہ پاک نبیؐ وے نام
 میری سنت رات دن کرو وے رسوا وادہ
 انہاں دی نبیؐ پیروی کر لینا یقین
 ظاہر باطن انہاں نقیبن بہت کروا خواہن
 اوپر رستہ انہاں دے ناہیں مول خلی
 رستہ چھڑ بہشت وادہ ورنہ طرف نہ جا
 امت میری دین وچہ جاں کج کرے فساد
 اوپر ہون خاص وے لازم ہے ایہ جان
 لیا جاوے اس تے جو کوئی نال رضا
 یک سو اجر شہید واکرے اوس عطا
 روز قیامت اسدا ویسی اجر خدا
 ساتھ رسولؐ کریم وے الفت کرن تمام
 ہونے بعد رسولؐ وے وادہ جو صحابہ دین
 ایہ سنت وادہ اصل ہے کہیا نبیؐ خدا
 سچا نندار دل جان نقیبن کرے بہت اوہا

حق کے اصحاب دے اٹھے نہ بے جا
 لگے کے اصحاب و اجو کوئی کرے شریہ
 اور خود ملعون ہے کر جو انہاں میں
 اور ہانڈی کر پر وی ہوتے لوگ ولی
 انہاں پاسوں خلق نول ملیا ہے اسلام
 سی اصحاب رسول دے جیوں تارے آسمان
 انہاں تھیں اسلام دار تھیں ہو یا راہ
 رکے سب اصحاب نے روشن کیتا دین
 ہوتے انہان دے فین تھیں لوگ ہزار ولی
 ہو یا سخی الدین سے کامل اکمل پیر
 اس تھیں ہو یاں کر امتاں ظاہر و چہان
 عارف کامل خلق جو ہوئے باجہ شمار
 اور ہم ابراہیم نول شیخ فرید عطار
 ہو رنظامی سحری سعدی جامی جان
 عارف عابد ہو رہی ہوئے و تہر بہان
 اور امت فرمن ہے کون تقظیم ضرور
 اہل سنت دے لوگ جو پیگے مومن سب
 صحبت پاک رسول دی ہر دم کرے پاس
 اصحابانڈی صفت ہے آئی و چہ قرآن
 یاد ہما جبرنی دے ہو جو سب انصاف
 امت پاک رسول دی جو ہے تا بعد از
 و چہ حدیث رسول دے ہے اوہ صفت تم
 اعلیٰ الدینی سمجھ نول جو اصحاب رسول
 صحبت و چہ رسول دے جو ہی ہے تمام
 مول نہ ہرگز انہانڈی ہونڈی صفت نما

ہے اصحاب رسول دار تہ بہت دروا
 اوہ تہ مندر ہر وی اگے رب خیر
 اور خود ملعون ہے کرے انہاں لعن
 نائب بعد رسول دے ہوتے بعد نبی
 انہانڈے دل جان تھیں رہے بند غلام
 ساتھ انہانڈے نور دے روشن ہو یا بہان
 ہے اوہ مول نہ دے خلق ہونڈی کرے
 افضل بعد رسول دے ہوتے کریں تھیں
 انہاں نے بھی دیا اہا حکم نبی
 ولیاں سردار ہے کر کے ویکہ نظیر
 ایہ اصحاب رسول دا ہیکا فیض بہان
 اصحاباں دے فیض تھیں ہوتے ایہ اہل
 اور پوروی مولیٰ فیض اصحاب کبار
 اصحاباں دے فیض تھیں ہوتے ایہ عیان
 ایہ اصحاب رسول دا ہو یا فیض عیان
 عمر گزار ہی انہاں نے صحبت و چہ حضور
 اوہ اصحاب رسول دار کھدے بہت اور
 بہت رسول کریم تھیں کر دے رہے ہر اس
 ظاہر کیتی رب نے آپ انہانڈی شان
 انہانڈی خود صفت ہے کیتی رب غفار
 انہاں دی بھی صفت ہے کیتی رب غفار
 وصف انہانڈی کی لکھاں اپنے ساتھ قلم
 لائق ہے تعظیم دی دل تھیں کریں قبول
 رحمت اور پوریاں بھیجے رب برام
 جاں خود و چہ قرآن دے کیتی صفت خدا

اصحاباں وچہ نبی دے جو آچے سردار
افضل چارے پارسی اصحاباں چہ بیان
ابابکر صدیق سا پہلا ہک اصحاب
پھر حضرت عثمان و انکھاں تھوڑا عمل
پھر لکھاں کچہ حال میں شاہ علی مردان
حال مفصل چہ اندازے میں کراں بیان

تھوڑا بہت انہاں انداز حال کراں اظہار
حال خلافت انہاں اندازہ کچہ کراں بیان
دو جا افضل پچھڑوں آہا غیر خطاب
تھی یاد رسول دا آہا ایہ کمال
بعد وفات رسول دی جیونیکہ سو گھیاں
ختم نہ ہرگز ہوئی ایہ رسالہ جان

باب پنجم در بیان شرح خلافت حضرت ہر ہمارہ پاد اصحاب

اللہ باب آسان کہ حالت چار اصحاب
وچہ مدینے شہر جاں ہوئی وفات رسول
کر دے دفن رسول نوں جمع ہوتے اصحاب
رہ انصار ہما جاں کہیتی ایہ تدبیر
ابابکر صدیق نوں رل مل دین ہما
انصار ہما چہ یاد چہ خاص عوام
پہلاں بیعت صدیق دی کہیتی شاہ مردان
پکون آہی نبی نے کہیتی فوج تیار
وچہ اسامہ اس دے کہتا سا سردار
اچے مدینے شہر تھیں ہوئے نہ رواں
خبر وفات رسول دی جاں ہوئی مشہور
بعضی خلقت عرب دی ہو گئی مرتد
ابابکر صدیق نوں کہندے سارے تیار
اکٹھے ہوئے اوہ جے آمپادن جنگ
بیٹری ایہ تیار سی کہیتی فوج رسول
ابابکر نے اکھیا حکم جو پاک رسول

آکھ سداواں مومنوں اندر چوہی باب
ہوتے سب اصحاب سی غم و یو چہ ملول
گوشہ اندر بیٹھ کے مصدوت کرن کتاب
اور پختہ رسول دے بیٹھے کوئی امیر
اور پختہ رسول دے پاک نبی دے جا
ابابکر صدیق دی بیعت کرن تمام
پچھوں کہیتی اس تھیں عمر انے عثمان
وچہ مدینے آہی آچے جوڑی ہمار
ست سواں دیال سی ہورا اصحاب گنوار
ہوئی وفات رسول دی آہی رسول بیان
اندر عوام کے عرب دے ہونے تیرے دور
یاد انہاں اسلام وادتا جلدی چھڑ
ہو گئے مرتد جو بیٹھے لڑکے مکار
تاں پھر تھوڑی فوج تھیں اکثر ہوں تنگ
توں اوہ طرفے تمام دے آجے نہ تویں بول
ہک ذرہ ہیں اس تھیں کراں خلافت نہ بول

جیٹری فوج رسول نے کیتی آپ تیار
 دھوپ دینے شہر دے ہووے جنگ شدید
 دشمن کرن توں انہاں لوں بھاویں پے کو
 گھلی طرفے شام دے سنے اسامہ فوج
 ابا بکر نے اکھیا تڈوں اسامے لوں
 کر کے ہوڑ جیتا ٹ پالے سپاہ
 آپس اندر اکھیرے پکا یہ ہما صاحب زور
 ہوون فوت رسول تھیں جو ہوندے حیران
 جیکرا اندر انہاں دے زور نہ ہوندا مولی
 اوپر جیٹری قوم دے گیا اسامہ شیر
 اٹائے سب انہاں دے جو سانال اسباب
 بیٹھا تخت صدیق سا اندر جیٹری سال
 لشکر ہر جا بھیج کے قتل کر آئے سب
 ابو جہل دا عکر مہ آہا وڈا جوان
 حارث دا ہک پت سا اس ثنا نام
 اندر سب شنیاں آہا اوہ سردار
 شاہ عجم دا اسانوں کرے ہیٹھا ٹنگ
 دل میرا ہے چاہوندا ہواں مسلمان
 کہیا شاہ عجم دا من ہے کم نصیبت
 مینوں دیویں حکم جے جاواں طرف عراق
 جے اوہ رعیت عجم دی ساری نافرمان
 ابا بکر نے اکھیا چلی توں جنگ چا
 ابا بکر تھیں ہوئیے رخصت اوہ گیا
 گئے مارے خلق توں کروا مسلمان
 سنیاں جیٹریں صدیق نے اوہ شجاع دلیر

موڑاں کہیں نہ اسوں جو کچھ کرے غفار
 بھاویں حرم رسول دے ہوون سب شہید
 کار خلافت رسول دے ہرگز نیک نہ ہو
 کہیا جاؤ شام وچ اٹھ دیوے اوہ
 کار خلافت رسول دے ہرگز کریں نہ توں
 جو ہوئے مرتد سی دیکھی اندر راہ
 بٹے جو ہیں ایہ شام لوں قبضہ کریں ہو
 تاں ایہ طرفے شام دی ہوندے ناہ وان
 جاوون تک شام دل کر دے ناہ قبول
 مار لیا جاو بنوں ری دے اندر گھیر
 وچ دینے شہر دے مار کے گئے شتاب
 جو ہوئے مرتد سی اندر عرب و حبال
 زور پیا اسلام دا ہونی عنایت رب
 کئی قبیلے اس نے کیتے مسلمان
 سی سردار شنیاں رہندا ہک مقام
 دو جے سال صدیق دے کر دے آئے تیار
 میں اسدی تکلیف تھیں بہت ہویاں ٹنگ
 اس نے پاس صدیق دے آندا توں ایمان
 رعیت ساری اسدی سگی بہت خفیت
 کرنے دے جو گرد ہے خلقت اہل نفاق
 مینوں دیویں حکم جے کر ساں مسلمان
 بدد تیری گھساں لشکر تیرے وار
 جا کے وچ عراق دے دیندا جنگ چا
 قائم کروا دین لوں جاندا جس مکان
 خلقت اتے نشان بھی بھیجا اسوں پھیر

نالے لکھیا سنوں جاویں طرف عجم
 مدد داری پھینچیا خالد ابن ولید
 دس ہزار سوار بھی بھیجا اس دے نال
 رخصت ہو کے لڑ گئے خالد اتے سپاہ
 سارا ملک عراق واکتبا انہاں آباد
 حضرت خالد انہاں تھیں خیمہ کر کے مقرر
 ہوئی ہوئی آوندے آئے گئے اس جا
 گردن تعلقہ دے اتریا سا پاک جا
 خالد دی بھی پاک جا اتری پی سپاہ
 ساتھ بلند آواز دے خالد کرے خطاب
 پاس میرے اوہ آئیے پیٹھ صلاح کرے
 انہاں وچوں قلعہ دے پھینچیا نام مسیح
 پاک پڑی بھی نہ ہر دی اوہ لیا پاس
 کہندا عبدالمسیح نوں دسیں نال تمیز
 ایہ پڑی ہے نہ ہر دی کہندا میرے پاس
 ساتھ میرے جو صلح توں کوہیں ناہ قبول
 اس نہ ہر نوں کھایکے تر ت گواون جان
 حضرت خالد اکھیا مینوں پڑی دکھا
 کہہ سہم اللہ نہ ہر نوں خالد کھادا جان
 اوہ نصاریٰ دیکھ کے ہو گیا حیران
 ساتھ اسان جو جنگ نوں آئے ہیں مروان
 ایہ لگی کہہ کے اس نے کیتا دین قبول
 پاک لکھی ہزار نوں کر کے مسلمان
 اس جاگہ تھیں ہو یا خالد پھیر مروان
 اٹھاواں ہزار اٹھ دے آہے ساتھ مروان

نار علاقہ عجم و او تھے پا قدم
 سا صاحب رسول دا عالم تھوڑی
 ہوویں اسدی تاریخ انبیا ہر حال
 اندر ملک عراق دے گئے جو عالی جاہ
 آون استقبال نوں سب سردار بلاد
 کوہ اوویں طرف سا لگے روز سفر
 جنگ مشنا کفر تھیں جس جا کر واسا
 خالد تابیں دیکھ کے راضی ہوئے گیا
 وچ نصاریٰ قلعہ دے آہے رو سپاہ
 بھیج دیو کوئی قلعہ تھیں میرے پاس تاب
 عزت دے جے صلح تھیں لڑ کے ناہ کرے
 عربی آہا بولدا بہت نہ بان فصیح
 خالد ابن ولید نے ڈھٹا نال تیا مس
 تیں اندر اس پڑی دے آندی ہے کی خیر
 آندی ہیں اس واسطے حضرت کہیں تیا مس
 زندہ مرگے قلعہ نوں پھر نہ جاواں مول
 جاواں مول نہ شرم تھیں مرگے پھر مکان
 وئی جدم اس نے خالد لیندا کھا
 اٹھ نہ ہر گنہ نہ ہر دا ہوا جان عیان
 جاگے اندر قوم دے لگا کھن بیان
 مینوں نظری آوندے ایہ نہیں انسان
 سی اندر قلعہ دے دیر نہ کیتی مول
 لکھ کے خطا صدیق دی کیتا طرف مروان
 طرف عجم دی لڑی پے جلدی نال جوان
 ہر فر حاکم پاک سا اندر کے مکان

اور کسریٰ کی طرف تھیں جاگتا گیا
 حضرت خاندان اس تھیں ہو یا جنگ تیار
 ہر تیار تھیں گھیرا حضرت خالد حصار
 ہر نزدیکی جو فوج سے دن بقیں نہ گئی
 اس گئے میدان تھیں کچھ ہوئے قتل عام
 باقی گھوڑے لٹا دے آپے باجوہ شمار
 ہر مزد سے سرتاج سا و ڈا قیمت دار
 لکھ درم اس تاج دی قیمت آہی جان
 گھلیا حصہ پنجواں شہر دینے داء
 ہر مزدی جان قتل واکسریٰ سنیاں حال
 کسریٰ تہا پیں اکھڑے دل سے پوزیر
 اسوں لکھ فرمان توں کرے مقابل جا
 قاروں سے دل لکھیا کسریٰ نے فرمان
 جا کے خالد پاس توں تارت چاویں جنگ
 بیہوش کا بندر قید سے آدن بند لوہان
 قاروں اگے جاں گیا کسریٰ و فرمان
 سن کے خالد شہر وہی ہوئی تیار سپاہ
 موضع وچہ مدارسا قاروں تال بدخواہ
 خالد نال مقابلہ ہو گیا اس جا
 نالے خالد شیر بھی ہو یا جلد تیار
 دھو سیالوں جنواں ترکش اپنے کمان
 حملہ کر کے چاہے غازی شیر جوان
 گزراں تیجاں بر چھپاں نیزہ تے شیر
 زندہ قاروں پکڑے اندا خالد پاس
 قاروں دلپوں و پکڑے کسریٰ نے شیطان

اس سے مقابلہ ہو یا اندر راہ
 دو ہیں طرفیں فوج نے دھولی تلوار
 آخر اسوں مارا یا خالد شیر خدا
 ہر مزد چ میدان سے نظر نہ آیا ہی
 لٹ لیا سب غازیوں ڈیرہ اوہ تمام
 کپڑا لٹا لٹیا انہاں کئی ہزار
 خالد اسوں مار کے اندا تاج اتار
 خیمہ تھو پانکالی کی ہیں کراں بیان
 باقی داسب وڈیا غازیوں تہا پیں جا
 پکے کردا مصلحت سب امیراں نال
 قاروں ہے افواج وچہ تیار وڈا امیر
 دشمن تیرا پکڑے حاضر کرے سب
 فوج پنجاب ہزارے جلدی پوروان
 ہاں شکر اسارن وچہ کرے جنگ
 طرف میری توں انہاں توں زندہ کریں فرمان
 لشکرے کے اپنا ہو یا اوہ روان
 قاروں دلپوں رٹ پیا اگوں واہو واہ
 راتیں آکے اترے آپے روسپاہ
 لشکر اسار نال لے قاروں آئے کھڑا
 دو ہیں طرفیں فوج نے دھولی تلوار
 بجلی وانگوں چمکدی آہی وچہ جہان
 دھو تلواراں دل پکے مومن نے شیطان
 قاروں دی سب فوج توں وڈو کھیا ڈھیر
 ہتھیں پاتھوڑیاں تنگ کیتا خناس
 ہک نہ نظری آیا آدھے نافرمان

جو کوئی زندہ رہ گیا نیا بازی غار
کافر ہوئے خواری فتح ہوئی اسلام
چھڑ دئے اوہ قید تھیں آندا جہاں کمان
انہاں تائیں غازیوں چا کیتا تلام
بھیج دتا صدیقی شہر دینے تھب
ہوئے امیر کبیر سی جو آپے فقار
رب سلامت اسوں رکھے کھے ہر ہر جا

خالد نزل ہیں چھڑ کے ابابکر و احوال
طرف دینے آتوں سلم الفت نال

کافر ہو پیا قتل سی اوتھے تہہ ہزار
قاروں ضدی وچہ سا کیتا اس سلام
وچوں قوم کفار دے جو سی بندویان
جہاں مول زمینیاں ظاہر دین اسلام
جو کجہ آیا لٹا اوس دا اخیر سب
باقی واسب و نڈیا غازیوں تائیں چا
خالد دے سب تھی وچہ غازی کون دنا

احوال جنگ روم و معزول شدن حضرت خالد رضی اللہ تعالیٰ

میرا اوپر چھڑ کے سدے سب رفیق
خطبہ ایہو صدیقی نے کیتا شروع کتاب
واقف ہے ہر چیز و ابادشاہ اندا شاہ
جسوں چاہے غیب تھیں اہنت دے کثیر
کر و لڑائی روم دے اندر جا کتاب
کو تیار ہی جنگ دی سارے اہل یقین
جہی جہی سب اپنی کرسن اوہ تدبیر
ابو عبیدہ ہوو سی بھجیاں وچہ امر
چلن اسدے حکم تے جو کرسی تدبیر
آپو اپنی فوج وچہ ہوسن عالی جاہ
طرف فلسطین اسوں بھجیاں کراں سالار
بھجیاں حضرت معاویہ طرف و شق بھجیاں
ایہ خطابہ پڑھ ہر ہر اول اتہ پیا سالار

وچہ دینے پکٹن ابابکر صدیقی
خطبہ بننے واسطے جمع ہوئے اصحاب
حمد ہزاراں رب نولں جو ہے ہک اہل
جسوں چاہے شاہ تھیں کر و اچا فقیر
کھے حمد خدا پدے نیوں سب اصحاب
فتح ہوئے اسلام دنی دل وچہ کر و یقین
اندر لکے روم میں بھجیاں حیار امیر
چارے اکٹھے ہوو کن اندر بھڑی حیار
تابع ہوون اسدے سارے ہوو امیر
جدا جدا جہاں ہوو کن لکے فوج سپاہ
عمر بیٹا ہی عاصی واکیت میں سرور
ابو عبیدہ جسوں نولں کرساں جلد روان
بھجیاں میں شہر چلی نولں اور نولں سالار

ہک ہک دی سی تابع ست ہزار اسوار
 وچہ فلسطین عمر دال شکر جہوں گی
 آون فوج اسلام دا ہرقل سنیاں حال
 بھائی چھٹا اپناں پھٹا آیا اوس جا
 ہرقل وچہ انطاکیہ کر کے جمع شتاب
 وچہ فلسطین فوج سی سب پنجاب ہزار
 ابابکر صدیق لڑا عمر کر کے تخریب
 وچہ فلسطین فوج ہے ہیں پنجاب ہزار
 ابابکر صدیق نے پڑھیا خط شتاب
 تن ہزار سوار لے پاسی عمر دے جا
 تن ہزار سوار لے جاندا اوہ مردان
 نالے ابو عبید بھی پھپھوں ملیا جہار
 خالد لڑا صدیق نے لکھیا ایہ قرآن
 وچہ فلسطین عرب ہے نڈے عبید شیر
 اندر ساری فوج دے توں ہویا سوار
 پڑھ کے خط صدیق دا خالد ہویا مردان
 وچہ فلسطین خبر ایہ جسد م ہونیا عام
 موضع اخبار دین لے ہوئے جمع کفار
 جمع کیتا ہر قسم دا جنگاں دا اسباب
 حضرت خالد کے تھیں سنیاں ایہ بیان
 فخری اخبار دین دل کر کے کوئے تمام
 دو لکھ تیرہ ہزار سی اوتھے جمع کفار
 آخر ہویا مقابلہ دونوں صفیاں تیار
 حملہ کیتا غازیوں سمی فوج کفار
 کافر اندر جنگ دے مویا تیرہ ہزار

ہر ہر طرفے ٹپے سارے ہوتیار
 ہرقل نام بادشاہ وچہ فلسطین سا
 ٹپا طرف انطاکیہ شکر لے کچھ نال
 وچہ فلسطین شہر دے کر کے کار روار
 طرف فلسطین بھیجا جنگاں دا اسباب
 جنگاں دا سامان بھی آیا سب تیار
 جو سی وچہ انطاکیہ ہرقل دی تدبیر
 جنگاں دا سامان بھی آیا سب تیار
 بھائی سا ہک سعد دا اوسوں کر وخطاب
 مدد کر لوں عمر دے ہرگز دیر نہ لاء
 طرف فلسطین ٹپیا ابابکر مردان
 آیا شیر خلیل بھی اس ول واگ اٹھا
 عجموں جاویں روم لوں ہوئے جلد روان
 اوتھے فوج کفار دی جمع ہونیا پڑھیر
 طرف فلسطین جاتوں کریں نہ مولیٰ قرار
 واہو واہی آیا اندر روم جوان
 غازی ہر طرف تھیں ہوئے جمع تمام
 لشکر دا کج انت نہ آہے باجہ شمار
 گزراں نیزے بر چھیاں آہے باجہ حساب
 اوپر اخبار دین دے جمع ہوئے شیطان
 نیزے ڈھک کفار دے کر دے جاہ تمام
 لشکر سا اسلام دا سارا چہلی ہزار
 ہتھیں نیزے بر چھیاں دھولیں تگوار
 تاب نہ آئی کافراں جہاں و پھین تلوار
 آخر بازی ہار کے نس گئے ہک وار

پھپھوں پھپھوں کس مارے غازی نیزہ تیر
 مال متا عین لٹیاں سونے دے انبار
 خمیہ تینو پائیاں ہو رہی سار دم
 لٹ تمام غازیوں جمع کیتے ہک جا
 حضرت خالد لکھیا اس فتح و ا حال
 پڑھ کے راضی ہو یا ابابکر مردان
 ہرقل حال شکست داس کے ہیبت کھا
 سدا امیراں اکھدے جو سی وڈے دلیر
 لشکر و چہ انطاکیہ جو سا ہرقل پاس
 خالد ابن ولید نے سنیاں حال سنگ
 فخری اخباریں تھیں کوہ کیتا اس شیر
 موضع پاک پر ہوک ہے اترا اسدے پاس
 ترے لکے فوج کفار دی آری وچ شمار
 ایہ گل اکھی کے نے خالد اگے جا
 ہوتے نظر اسلام و لشکر بہت تھیل
 خالد کہیا ہج ہے رب دی طرفوں جان
 اندر بیٹیاں ہتیاں جاوڑے ہک شیر
 رومی بھینڈاں وانگ ہی غازی سار شیر
 لشکر بہت کفار تھیں ناہیں ہے کجہ عجم
 اندر لشکر اپنے خالد کرے خطاب
 قاصد ہک بدیلیوں آیا خالد پاس
 ابابکر صدیق نے پائی جان وفات
 اسدی جاگہ تخت تے بیٹھا عجم خطاب
 سن کے خبر صدیق دی خالد ہو یا بہوش
 قاصد تاہی اکھدا خالد شیر خدا

تڑپن وچ میدان دے نہ خمی ہو شریہ
 ڈھالاں لڑیں لٹیاں آوے نہ شمار
 گھوڑے ہاتھی اونٹ بھی کی کی کس بیان
 تن کوہاں میدان وچ زمین نہ نظری آر
 ابابکر صدیق تھیں دل وچ ہو خوشحال
 خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
 لڑی پشت شریہ دی موت سنیا آر
 کہ مضبوط سپاہ لوں کیر و لڑائی پھر
 کھٹا کیے لڑو لڑنے لوں خناس
 کہندا فخری دیکھاں میں انہاں رنگ
 رشتہ فوج کفار دا لوں لیندا گھیر
 ہرقل دی بھی فوج سی او تھے سب خناس
 لشکر ی اسلام دا چھتی جاں ہزار
 لشکر بہتا رو میاں گنتی وچ نہ آو
 ایچے کم نہ آوی ہرگز ہو رہی لیل
 فتح اوپر فوج ہے جس دیوے رحمان
 سجناں تاہی مارو اہلی جاگہ گھیر
 مارن فوج کفار لوں رندے اندر گھیر
 سجناں پھر پھر مارساں ربے نالی کوم
 وچ لڑائی بدردے جو ہے اصحاب
 کہندا اندر کن دے سس لے نیت داس
 دنیا تھیں اوہ مار گیا عالی نیک صفات
 اوپر منبر نبی دے پڑھیا جان کتاب
 ظاہر کیتا مول نہ دلوچ کرے خروش
 خبر وفات صدیق دی مول نہ کسی سنا

میرے بوجھوں غیر نوزن خبر نہ ہوئے مول
 قاصد نوزن پھر پھیا خالد کراں بہا
 مینوں اس سردار کوں کیتا ہوگے معزول
 ابو عبیدہ ہو یا لشکر وچم سردار
 حضرت خالد آکھیا ایہہ بھی کہیں نوزن
 جدم اوپر کافراں کسی فتح خدا
 قاصد گئے نوزن دے کیتا ایہہ بیان
 عدو آیتناں دی باراں ہزار سوار
 لوکاں اندر ایہہ جان قاصد کہیا حال
 آخر جنگ مقابلہ ہو یاں صفائی تیار
 تیغ دوڑتی ماردا خالد شیر جوان
 اس دن جنگ مقابلہ رہیا تا بہی شام
 رومی ہو یا جنگ وچہ پہ لکھو وہی ہزار
 غازی تن ہزار سی اوٹھے ہو یا شہید
 خیمہ آہا لٹیا انہاں اٹھ ہزار
 تینوں پر دے پانکالی ہو ہزاراں چیز
 خالد ساری لٹے نوزن جمع کیتا ہک جا
 دنیا تھیں صدیقی نے پائی جان وفات
 اسی دی جاگہ تخت تے بیٹھا سر خطاب
 میں ہو یا معزول ہاں نوزن ہو یا سردار
 ابو عبیدہ ہو یا سن کے خبر ہیران
 خالد تیری جان تے رحمت کرے خدا
 خبر جے ہوندی غازیوں ہونڈے سب ملول
 بعضے لوگ جو عرب دے بعد وفات نبی
 حضرت خالد پھیا آہا تہ نوزن صدیقی

سن کے خبر صدیقی دی ہون لوک ملول
 رہندا میں تے عمر سا دل وچ بہت خفا
 قاصد کہیا سچ ہے سوچہ فرق نہ مولی
 ایہ خط عمر خطاب نے لکھیا ہے ظہار
 وقت نہیں ایہ کہن داتینوں کہند ہوں
 تاں میں حالت دیوساں سارے آپنا
 ابابکر صدیقی ہے راضی وچہ بہان
 سست نہ ہو و جنگ وچہ سب رہو شیار
 غازی سارے ہو گئے دل اندر خوشحال
 لشکر خالد شیر دا دھوپا تلوار
 کوئی نہ اس دے سامنے آدے نوزن
 آخر چھڑ میدان نوزن رومی گئے تمام
 نس گئے میدان تھیں آخر بازی ہار
 انہاں شہادت مرتبہ و تار ب مجید
 آپے سارے رشتی وٹے قیمت دار
 شراں کئی قطار سی گھوڑے بہت بوزیر
 و نوزن ویلے آکھیا سنی عبید بھرا
 ہن اوہ وچہ بہان دے ہرگز نہیں جیات
 دو جا پار رسول دا خاصا ہے اصحاب
 اندر ساری فوج دے خالد کہے لپکار
 اسان وفات صدیقی دی خبر نہ ہوئی جان
 تیں ایہ حال صدیقی دا رکھیا آپ لگا
 فتح نہ ساڑھی ہونڈی ہرگز کے رسول
 ہو گئے مرتدی رستہ چھڑ رہی
 ہو را صحاب رسول دے آپے مال رہتی

مرتداں دے قتل توں ہو یا ایہہ زمان
 ایہ بھی پاک سردار سا ہو گیا مرتد
 اس نے خالد روبرو کلمہ پڑھیا چا
 مالک تاپیں مار یا دتی نہ امان
 بعد ظہور اسلام دے کہیوں کیتا مقتول
 ناش پاس صدیقی دے سادی ہوئی جان
 ثابت مول نہ ہو یا ابابکر دے پاس
 اس وقت وچ عمر دے زور نہ آہا مول
 ایہ بھی سنیا کسے تھیں حضرت عمر ولیر
 اوسدی دیکھ بہادری دینا ہے انعام
 اس تھیں حضرت عمر سادل دے چہ خفا
 اندر لکھ اپنے رہیا اوہ سردار
 غفلت کیتی مول نہ تاں پھر خالد شیر

مالک پت لوبرہ دا آہا کسے مکان
 خالد سڈوں پکڑیا پاک جگہ وچہ تہ
 اوہ منافق جان کسے کیتا قتل اٹھا
 عمر ہو یا بدظن سا اوہ پراسدے جان
 اس تھیں عمر فاروق نے کیتا ایہ سزول
 ابابکر توں اگسا لے آون ایمان
 دل وچ عمر خطاب دے آہا اوہ دھواں
 وقت جو آیا اس دا کیتا اوہ معزول
 جو کوئی لڑے کفار تھیں اگے خالد شیر
 دولت تے ہو رہاں بھی ہو کرے اکرام
 سرداری سب فوج دے دتی چا اٹھا
 ہو یا ابو عبیدہ اتاں پھرتا بسدرا
 مرد اباجہ نہ فتح تھیں جتوں کیا اوہ شیر

احوال و وفات حضرت ابابکر صدیق رضی اللہ عنہ

ابابکر صدیق دے حالات کھال صفات
 ابابکر تھیں ضد سا کردا پاک بہود
 پاک دینے وچ پسی عورت وڈھی مکار
 دیکھ توں نہ ہر صدیقی فون کہندا اوہ مرد
 جو کجہ کہیا پھوڑے تھیال اوس مکار
 ضیافت پیری کھا توں حضرت دے صحاب
 ٹر باوہ صدیقی سا اس عورت دے نال
 کھلے اندر جاپیکے دے پوسے نہ ہر دلا
 فارع ہو طعام تھیں آیا گھیری شباب

جیونکہ وچ کتاب دے سنتوں نیک صفات
 کہندا مرے صدیقی جے تیں ہو داں خوشنود
 اس عورت فون سدے کہندا اوہ مردار
 میں تیوں انعام تھیں بہت کران خوشنود
 ابابکر توں آکھدی ہکدن اوہ مردار
 کیتا طعام تیار نہیں چلیں اٹھ شتاب
 دیندی جا امیر توں اوہ پد فرشی بہاں
 ابابکر صدیقی دے اگے دھرے لیا
 گھیری کیتی اوس تے ہو یا جگہ کتاب

ہر ساعت قے ہو وندی ہوئے گیا بہوش
 جدم اسنوں بچن دی نظر نہ آئی آس
 کہند امیر وقت ہے ٹیڑے آئے گیا
 میرے پھوپھوں جنوں سارے کرو قبول
 عرضاں کرو کے سارے اگے سارے پار
 آپے تخت بہاں تہاں حاضر ہیں اصحاب
 عمر جو او پر تخت دے بیٹھے ہو امیر
 ابابکر صدیق نے کیتا ایہ خطاب
 رکھاں سروے پیٹھ میں جبر الکو کے نام
 رخصت ہو صدیق تھیں گھریں گئے اصحاب
 آخر دل وچ سو توح کے کیتی ایہ تدبیر
 دل دیوچہ صدیق نے کر کے ایہ تدبیر
 کا نڈا او پر لکھیا حضرت عمر خطاب
 پیٹھ سر ہانے رکھ کے ہویا پھیر خوشی
 ڈانگ لایا ساسپ نلہ ہانوں وچہ غار
 دوہاں کیتا زہر جہاں اندر یک وجود
 سن اصحاب رسول دے روون ڈھاپاں مار
 وقت وفات صدیق نے کیتا سا فرمان
 جنوں روضہ نبی والے جاو اس دا
 تاں پھر حشرے نبی دے دفن کیتا مران
 پیٹھ سرانے جا بیکے ڈٹھا سب اصحاب
 دیندے عمر خطاب نوں دل تخت بہا
 عینوں او پر تخت دے بہنا نہیں قبول
 جنوں خواہش تخت دی غرض نہیں قبول
 حاجت ہے ایہ تخت نوں تینوں لئے بہا

اندر اس دے زہر نے کیتا وڈا خوردش
 سب اصحاب رسول دے سد بہا کے پاس
 باقی دم کوئی رہ گیا ہوساں از حد
 اس دیتا میں سوئیپ کے جاواں تخت رسول
 ایہ کم تیرے دس ہے توں ساڈا سردار
 جنوں چاہیں تخت تے باجھوں عمر خطاب
 امرت مرسی خوف تھیں دل وچہ کر تدبیر
 ہن کوئی تدبیر میں دل وچہ کراں شتاب
 اوں نوں سب اپنا دل مل کرو امام
 کیتا فکر امیر نے دل دیوچہ شتاب
 رعیت اندر چاہیے نرم نہ مول امیر
 کہیا لالین تخت دے ہے گا عمر امیر
 او پر تخت رسول دے بیٹھے اوہ تہاں
 جگہ زہر نے پھیریا آہا وڈا ہڈا جوش
 اس زہر دا اثر بھی آہا اندر وار
 پٹھدا نال زبان دے کھراتے درم
 دفن کرن دے واسطے آخر ہوئے تیار
 لے میرے تابوت نوں باہر سو روال
 جے در روضہ پاک دا آپے کھل گیا
 اندر حجرے عاتقہ جیوں آہا فرمان
 لکھیا اندر اس دے آہا عمر خطاب
 نہ خلافت میں کراں کہیا عمر سنا
 ناں ایہ یمنوں جو دسی ہرگز کسے رسول
 یمنوں تخت رسول دا کرو آپ قبول
 بہ قول او پر تخت دے دیندے زما نہ لا

آخر عمر خطاب دا پھڑ کے ہمتہ علی رضہ

دھر کے تاج بہا بنیا او پر تخت نئی

احوال خلافت حضرت عمر خطاب رضہ

آپا یاد رسول دا حضرت عمر خطاب
اندھ ہر ہر جنگ دے رہیا ساتھ رسول
مکہ ہو یا فتح جاں خیر اتے عین
وچہ زمانے مکہ دے شہر کفار تو دے
قادیہ تے جمی بھی سور و مشقوں روم
ہور ملک پر ہوک دا بیت المقدس یاد
ہور ملک امواز دا اپنا وندا اتے مصر
ایہ زمانہ مکہ دے ہوتے فتح تمام
چار ہزاراں سجدیاں ہنیاں اس زمان
منبر خلیفے واسطے نو دے ہک ہزار
ابا بکر دے وقت وچ کسری دا احوال
چھڑا باقی رہ گیا اوہ ہن کراں بیان
اندھ وقت صدیقی دے ہو یا مسلمان
ہن اوہ ویلے مکہ دے آیا دو جی وار
گیا عراقوں شام نوں جدم خالد شیر
پھپھوں ملک روم تے قبضہ کیتا عبا
شکر بے کچھ اپنا دیوی میرے نال
ناراں حکم روم نوں بے دیوی فرمان
او پر منبر جاسکے کہیا عمر خطاب
اندھ ملک نوشیرواں جا چاؤ جنگ
ساتھ مشا بھیجا ہک ہزار اسوار

ایہ امیر المؤمنین حضرت دا خطاب
اندھ اعد دے جنگ وچ آپا ہر شمول
اندھ جنگ ہوک دے ساتھ آپا ایہ عین
فتح ہونیا سہی بھوتوں ہک ہزار چالی
ہور نصیبین غنڈالاں ہوتے کر معلوم
تو بہ تے ہور اسطرز دین کیتا اظہار
فارس تے ہور اصفہان ہور ملک ستر
انہاں باجھوں ہور بھی ہوتے بہت مقام
دیر چار ہزار سا ہو یا تدوں ویران
وچہ زمانے مکہ دے ہوتے ایہہ قرار
ہے پس آکھ سنایا کر کے وکچہ غیاث
ہک مشنانام ساچھے ہو یا عبا بن
آپا گیا عراق نوں لے کے اوہ فرمان
اگے عمر خطاب دے کیتا اوک اظہار
شہر جو خالد اپنے کیتے آہے نہ یہ
من خاطر تے روم دی خالد نال گیا
تال اوہ شہر چھڑا دساں کر کے جنگ جلال
اس کھنسی حضرت عمر جاں نیباں ایہ بیان
اندھ ملک عجم دے جا کے لڑا و شتاب
نارو کافر عجم دے جا کے لڑا و جنگ
کہنڈا دے ہور بھی بھیجاں کر تیار

نالے ابو عبیدہ نول لکھیا ہک فرمان
 ابو عبیدہ روم تھیں آیا وڈر شتاب
 ساتھ شتاب لیا اوپر ہک مکان
 شاہ مخمومی طرف تھیں رستم ساہک جا
 رستم فوج اسلام واحد م نسیاں حال
 جلدی کیتا اس نے جنگاں واسانان
 فوج اندر جاپان نول کیتا اس سردار
 سن کے خبر عبید بھی اس دل ہو یا روان
 سن کے خبر جاپان نے کیتا جنگ تیار
 غازیوں نے جاپان نول کیتا پکڑا سیر
 کچھ نٹھے کچھ بندوچہ کچھ ہوئے قتل م
 غازیوں نے سب لہیا روپا ورم دینار
 رستم پاس شکست دی کسے سائی بات
 لشکر نول کچھ نالے جلدی ہو تیار
 ساتھ اٹھانڈے جا یکے ڈاڈا پانڈنگ
 فوج ہوئی شاہ روم دی اسدیناں تمام
 نرسے آکے ترے جھتے فوج اسلام
 رستم دیول لکھدا نرسی نا معقول
 بھیجیں دو واسطے شکر کر تدبیر
 سدا میراں اپنے رستم کرے بیان
 جالینوس امیر نول دیکے فوج سپاہ
 رستم جالینوس نول کروا جلد تیار
 رخصت جالینوس ہو آیا نرسے دل
 اندر قلعہ سقا طیبہ سی نرسا بے پیر
 وچہ سقا طیبہ اٹھانڈے ہوئی جمع سپاہ

ادنی ملک عراق نول روموں ہور وان
 کر کے کوچ دو منزلان حضرت و احباب
 اندر ملک عراق دے جاں ایہ گیا جوان
 حاکم سا اوہ مخم دا کافر اتے جھنار
 ابو عبیدہ آیا لشکر لے کے نال
 یتھ ہزار اسوار نول کیتا اول روان
 بھیجیا ابو عبیدہ تھیں لڑنے نول سردار
 آیا طرف مخالفان واہو واہ جوان
 ہو یا جہول مقابلہ دھویئے تلوار
 نس گئی میدان تھیں ساری قوم شریہ
 کوئی وچہ میدان دے رہیا ناہ بدنام
 گزراں نیرے بر چھیاں اوے ناہ شمار
 نرسی ہک سردار نول سدہ کھے بد ذات
 اندر ملک عراق دے آئی سالوں ہا
 کر نول فوج مخالفان اندر اندر تنگ
 رخصت ہو یکے ڈپیا رستم تھیں بدنام
 تینو لائے پانلاں خیمہ ہو راہ تمام
 فوج بہت اسلام دی انت آدکول
 جو نرسے لے لکھیا رستم پڑے شریہ
 کہیا امیراں اسنوں جلدی کر فرمان
 گھلیں طرف مخالفان کرسی مار شاہ
 لڑیا اس دے نال سا لشکر باہر شمار
 منزل منزل آیا لشکر عموں چل
 آیا جالینوس بھی اوے طرف شریہ
 کرن صلاح حال پیچھے کے اولویا وہ گراہ

نسیاں ابو عبیدہ نے ہوئے فتح شریہ
 طرف سقا طیبہ ہو یا ابو عبیدہ روان
 سن کے باہر قلعہ تھیں آئے لڑن شریہ
 نس گئے میدان تھیں عجمی حال تیار
 زسی نس میدان تھیں رستم طرف گیا
 اندر قلعہ سقا طیبہ کو رہیا نہ مول
 نسیا جالینوس سا جس دم چھڑ میدان
 جاندا چھے اسد کے ابو عبیدہ امیر
 اگے آیا امہازدے تاپیں ہک دریا
 پل ہک جلد بنا وندی ریل کے فوج اسلام
 اس جا ابو عبیدہ نے کیتا جا کے جنگ
 رستم دیول جا وندا ایہ بھی نس شریہ
 سارا ملک عراق واکیت فتح خورا
 دختر سی شاہ عجم دی اسدا نام توران
 بہن جبارو ہک سا اس وانا نام ذریہ
 ابو عبیدہ فوج لوں کیتا ایہ فرماں
 بعد نمازوں خجروں غازی ہوئے تیار
 ہو کے صفائی کھلوندے ہاتھی و پوسید
 اگے ہاتھی گھوڑیاں ناسی ڈٹھے مول
 اگے ابو عبیدہ دے کسے سنا یا حال
 سن کے اوپر زمین دے غازی کرن نزول
 پیر پیا وہ ہوئیے آئے دل میدان
 اندر سارے ہاتھیاں ہاتھی سا سردار
 اس ہاتھی دے سڈوں کردا اوہ جدا
 غصہ تھیں اسی فیصل نے پکڑا ابو عبیدہ

اندر قلعہ سقا طیبہ کر دے ہیں تدبیر
 چاروں طرف قلعہ دے اندر پئے جوان
 سنے عید سے فوج نے وصولی شمشیر
 وگ وگ پھپھول مار دے غازی ہوا
 نرسی تاپیں ویکھ کے ہوئی نہ رہی بقا
 قلعہ جو اندر قلعے سا غازی کول حصول
 راپیں جا کے اتے ہک جنگ حیران
 لشکر بھی کچھ ساتھ لے جاندا کر تدبیر
 لکھیا ابو عبیدہ نے پل ہک کر تیار
 فجر سے جالینوس لوں گھراں جا تمام
 نس گئے میدان تھیں و تھوں بھی لنگ
 رستم تاپیں ویکھ کے بھل گئی تدبیر
 اندر قلعہ سقا طیبہ داخل ہوئے جا
 اس نے حال شکست داسنا چھڑی بیان
 کہندے اسوں جنگ دی کر کوئی تدبیر
 فجر سے ماراں کافراں تاپیں و پوسید
 ہوئے بہادر عجم دے ہاتھیاں تے سردار
 غازی گھوڑے پھڑکے آئے شریہ جوان
 ہاتھیاں طرف نہ جاوندے گھوڑے کسوں
 وڑے سڈوں ہاتھیاں دے ہاں ہاں
 کندے اول ہاتھیاں لوں کر پئے مقتول
 بیٹھے ہاتھی غازی مارے اس مکان
 ابو عبیدہ اس اول دسواہ پیا تلوار
 مڑا یا ابو عبیدہ بھی ہاتھی مگر پیا
 بن جیون دی اسوں مول نہ ہک تدبیر

ابو عبیدہ شہید ہو جاندا طرف بہشت
 عبداللہ جا بد بخت نے اوپر جا دریا
 نہ غازی کوئی نس کے لگے نہ دریا
 ناں ابھڑ کے بنگ تے قائم ہوئے پھر
 غازی جدم نس کے آئے اس مکان
 وچ دریا گریب کے بعضے ہوئے شہید
 گن کے دتا اونوں تیرہ ہزار اسوار
 بھین جا دریا اوٹھوں ہوئے تیار
 غازیوں تاپیں ملی پیا پھول او سے جا
 کر کے جمع اتار دا غازیوں لوں ہک جا
 نسے ہو جے موت تھیں موت نہ ویسی چھوڑ
 موت ہوئی جے اونی گھر چہ جا ہی آہ
 کہنے تھیں پھر اوسدے ٹرے پھر تلوار
 جاں ایہ پئے کفار دے اوپر ہو دلیر
 جاں ساری دریا تھیں نہی فوج شریہ
 ڈیرا کیتا غازیوں اڑ اوپر دریا
 خطرہ قوم کفار دا آہا اتھال ضرور
 جاں سب فوج اسلام دی لگے گئی دریا
 اندر موضع نیس دے ڈیرے کرے جا
 پچھے قوم کفار دی کردی سی قتلام
 او تھیں چار ہزار سی غازی ہوئے شہید
 وچ مدینے نس کے آئے دو ہزار
 باقی تن ہزار کی رہے ثنا پاس
 مدد اس دی واسطے عمر کرے تدبیر
 لشکر وچ چہریدوں کیتا چہ سردار

ڈٹھا فوج اسلام نے سٹھے کھا شکست
 پئی لوں جلدی توڑیا ڈھل نہ گیتی کا
 ساتھ جہالت اس تھیں ہوئی آہ خطا
 رستہ جہدوں نہ لہسی ٹرسن ہو دلیر
 ٹوٹا پل لوں ویکھ کے بہت ہو کھیران
 لنگے گئے کچھ پار بھی قوت ناں مزید
 خونیا تھی پنج سو ہو یا ناں تیار
 آئے مقابل اڑے اوہ مارے بدکار
 نام ثنا یاد کر شکر وچہ جو با
 کہندا اڑو نہ موت تھیں عافریاں خدا
 اس تھیں ڈر کے نہ پونسو ناں منہ موڑ
 موت نہیں جے اونی کیرا مارے چا
 پونے قوم کفار تے اوپر دوجی وار
 جو کسی اگے ماروے مرے نسے پھر
 غازی مرے کے آئے آہے بہت زہیر
 پار اون دے واسطے پل ہک کون تیار
 دشمن بچوں ایکے پاؤں نہ فتورہ ا
 پل تاپیں جھٹ ٹوڑیا خوف مخالف سما
 جہڑی زخمی فوج ہی لگے کرن دوا
 آخر غازی جاوڑے وچہ دریا تمام
 کچھ ڈبے دریا دے اندر قدر مزید
 ڈٹھا حضرت علیؑ نے دل ہو یا ہزار
 نیڑے موضع لیسرے کترے سنت اس
 رت ہزار اسوار لوں دینا گھل امیر
 طرف ثنا لکھیا حضرت عمرؓ سوار

لکھیا اوس عمریردی کرپی وڈی تغلیم
 دو جواری عجیباں پھیر کیتا سا مان
 طرف ثنا پیا شکر لیے نال
 لکھیا ہو یا عمریرد اپڑھیا عمر خطاب
 طرف علاقہ اپنے گیا ثنا زود
 ہوتے گیا اسلام دا اوہ ہزار اسوار
 دوویں صفیاں مقابلے جسم سو کھڑے
 گھوڑا اوس غرور تھیں پھیرد چھ میدان
 چھپی طرف ثمریردی نکل تیر گیا
 اس غازی نے وڑا کے کیتا بیسی جدا
 بے سر ہو کے فوج سب چھڈ گئی میدان
 ہک لکھ پورا عجم دا مرد ہو یا مقتول
 اتنا اندر لٹ دے ہو یا نال حصول
 اوس ضلع دیوچر سا وڈا ہک بازار
 رکھدا کر کے جمع سا اوس وچر مال حصول
 نعل جواہر لڈیا سونے دا انبار
 تڑوں ثنا بھیجا اونٹ ہزار لدا
 ہوئی خبر بازار دی جسام اندر شام
 اندر ملک عجم دے ندرے کتیر شریہ
 یزد جرد سا عجم دے ندرے شاہ
 اپر ثنا سرائوں لکھیا سن کے عالی
 شکر اس دے پاس ہے جدا نہیں حساب
 لکھیا ہو یا اسدا پرٹھیا عمر خطاب
 اپنے اپنے ملک تھیں جمع کرو اسوار
 طرف ثنا لکھیا نالے ایہ شرمال

حکم نہیں سب اسدا ہزار کر پی تکرم
 ہک ہزار ہزار لڑا کر کے ہلکروان
 لکھیا سب عمریردے طرف مدینہ عالی
 پنج ہزار سوار لڑا دیندا بھج شتاب
 کر کے پنج سپاہ لڑا آن ہو یا موجود
 ساتھ کفار متقابلہ آخر ہو یا تیار
 گھوڑے لے ہران بھی جلدی نال چرے
 مار یا تیر اسلام تھیں اوس دل یک جوان
 گھوڑے اتوں زمین تے ڈگا کر دوش کھا
 اگے جلدی ریردے حاضر کیتا جا
 چھے لوندے انہاندے غازی شیر جوان
 لٹ دے سب غازیباں اتے نہ پیا مول
 اگے کدی نہ لٹیا آپا کے سول
 شاہ عجم دا نال سا او تے باہر شمار
 اگے کدی نہ لٹیا آپا کے سول
 عاجز ہو کے لیجان تھیں اتا ہو یا بہار
 طرف مدینہ عمر تے نعل جواہر سا
 عجمی کر دے مصلحتاں ہو کے جمع تمام
 طرف ثنا آیا لے کے فوج حیر
 کہندا تھا کے آپ میں کریاں مار تباہ
 یزد جرد سن جنگ آ کر ی سا ڈیناں
 لکھ ثنا بھیجا طرف عمر خطاب
 جو عالی سی عمر دے لکھدا انہاں شتاب
 بھیجو میری طرف لڑا کر کے جلد تیار
 توں اس ملک عجم تھیں ہو کے ہزاران

وچ علاقے اپنے ڈپرہ کرتوں آو
 وچ علاقے آوٹا لشکر سے متام
 فوج ہوئی کچھ جمع جاں تالی پھر لڑی جنگ
 نالے فوج مخالفوں دیا بھی رکھ خبر
 طرف ثنا لکھ کے ایہہ خطا کرے روان
 لکھیا کی جو عالمال تاپیں عمر خطاب
 طرف دینے بھیجے کر کے جمع سپاہ
 کرے ارادہ آپ بھی نالے عمر خطاب
 کہیا حضرت عمرؓ حضرت شاہ علیؓ
 جے توں اسول جاو میں ایچھے رہی کون
 چھے تیرے اس جگہ کھڑا کرے کار
 کہنے نہیں شاہ علیؓ سے عمرؓ اس جا
 ہوئی فوج اسلام دی اس دینا ل کثیر
 بھیجا سعد وقاص لوی تیری مدد توں
 تابع رہا اس دی لوتی تے ہور تریہ
 ست ہزار سوار بھیجا اس دینا ل
 رخصت ہو کے مگر نہیں ہو یا سعد رواں
 قادیان سے وچ جائیکے ہوئے جمع تمام
 فوت ثنا ہو یا ساتھ رضا خدا
 بھیجا پھولے عمرؓ نے شکر مدد ہو
 سب قبیلہ عرب دے جو آپے سردار
 حضرت عمرؓ خطاب بھی کر دا بہت تاکید
 نہر ورنے جائیکے کیتا کے بیان
 لشکر ہوندا جمع ہے اوتھے لے دپے
 لکھیا اس شریہ نے رسم تے فرمان

باہجوں میرے حکم نہیں کریں نہ مولیٰ غزا
 لکھتا ہی اپنے اوتھے دیہہ آرام
 ہرگز مٹوئی فوج نہیں نہ چاوتن جنگ
 ارادہ اچانک آسکے دیوں نہ ضرر
 عمل کیتا پھر اس لے جیوں کیتا فرمان
 اوہاں نے بھی فوج توں کیتا جمع کتاب
 طرف ثنا بھیجا اگوں عالی جاہ
 کہندا لڑساں آپ ہی جا کے عمرؓ کتاب
 بیٹھا بھیج دینوں لشکر فوج بھی
 تیری جگہ تخت دی اوپر بہی کون
 تیرا جاون اس جا مول نہیں درکار
 بھیجا سعد وقاص لوی جا ثنا دار
 طرف ثنا عمرؓ نے خط کیتا تخریب
 وارے اندر جنگ و افکار نہ کرنا توں
 ددیں نہ ہرگز جنگ نہیں ویسی فتح خمیر
 کھٹے ہو کے اترو ہک جگہ فی الحال
 طرف ثنا آو دے ہو کے جلد رواں
 اکھٹے ہو کے اوتھے اوپر ہک مقام
 رمل غازی اسوں دین کرن ہک جا
 جمع ہوئے جاں ہکجا آیا اندر زور
 آپے طرف سعد دے پیادہ تے اسوار
 جا کے اندر بجم دے مارو قوم پلید
 اکھٹے دشمن ہو کے قادیان چہ جان
 قوم جو سی وچ عرب دے اوتھے حاضر
 سٹ ہزار اسوار لے جلدی ہو روان

پڑھو خط اس شری نے کیتی فوج تیار
 لکھیا حال وقاص نے طرفے عمر خطاب
 یزید جو دے پاس توں اول کھلی دکیں
 جے اوہ رب رسول اتے لے اوے ایمان
 جے نہ منے اوس نے دتا صاف جواب
 ایہہ خط لکے کے پڑنے کتاب جلد روان
 نعمان اتے مغیرہ کھلے اس دے پاس
 اللہ تے رسول گرامن لئے فرمان
 جے اوہ منے مول نہ حکم خدا رسول
 جے اوہ دونوں شرط تھیں لکھیں کہ دین
 نعمان اتے مغیرہ جاوندے اسدے کول
 سن کے سب کلام توں کہیا اوس مکار
 راہزنی تے چوریاں کر دے کم خراب
 انج تساڑے وچ پے آیا ایڈا زور
 کیوں میری وچ ملے پے پایا آفساد
 جیکے میرے پاس ہو کر دے تھیں سوال
 اگوں کہیا نعمان نے سن اے تا فرمان
 آیا ساڈ لوچہ جاں رہا خالص رسول
 چوری یاری راہزنی دتی اس چھٹا
 رستہ اس رسول دا جے توں کیوں قبول
 جے تاں بہ رسول تے آندا نہ ایمان
 قتل کرے جو اسانہی اندر جنگ کفار
 وعدہ باقیں فتح وا کیتا آپ خدا
 بھالی ساڈے جیوندے ہو رہو تہن پار
 ایسے جو اندر جنگ دے کافراراں چا

آیا سعد وقاص تھیں لڑنے توں مردار
 اگوں حضرت عمر نے لکھیا موڑ جواب
 اسنوں دین اسلام دیا دین حق دلیل
 پھیر نہ اوس تھیں جنگ داکر نام لکھیا
 تاں پھر اسنوں بار توں کر کے بہت تورا
 اگوں سعد وقاص نے پڑھیا کہ ایہ فرمان
 آکھو بعد اسلام تھیں یزید جو توں اس
 سب ارکان اسلام تے لے اوے ایمان
 تاں پھر دیون جنہ یہ سانوں کرے قبول
 ملک نہ رہی اس دا ہو نہ رہی تیغ
 کہیا سعد وقاص دا اکھ سنا یا پھول
 پہلاں ہی وچ عرب دے تھیں دلیل خواہ
 کھاندے ٹاٹے ملک کے ہندار اعدا
 بھل گئے اس وقت توں کر و کلاماں زور
 اگے ملک براقا دا کیتا ہے برباد
 کنگ خجوریاں دیو سال اندر اگے سال
 ساڈے اندر تھیں سی پہلاں باجم بیان
 اسی تھیں ان ایہ مرتبہ سانوں ہو یا حصول
 علیاں سب نعمتوں ہو یا منتقل خدا
 وچ جناب خدا میدی ہو ویں گاستول
 قتل ہو تھیں توں ہو تھیں ناگے کھیران
 تاں شہادت مرتبہ ہینا دے ہفتار
 ہو کے ایسے شہید جے ناگے ہی ہو گے فنا
 ایہ وعدہ انہاں تھیں کر سی رب شفا
 کہیا پاک رسول نے اس دا نام غزا

جیسا کہ بیان لیا دنیا تمہوں ہے منظور
 جے منن اسلام لا تمہوں نہیں قبول
 کہندا اندر تسانہ سے آیا یہ مقدر وہ
 منع نہ ہوندا اصول جے کرتاں تھیں وکیل
 رستم نون میں بھیجاں لشکر دے کے نال
 سن کے اول شریہ نہیں دوزی پھر کروان
 یزدورد نے کھیا رستم نون نسرمان
 یزدورد نے انھان تھیں جاں اپنی کلام
 نالے بھیجا پاس تھیں جا لیسوس مکار
 رستم پڑھو نون نون پیا ہو تیار
 کول جا لیسوس نے ڈیرا کیتا چار
 رستم نے جا صلح دا بھیج دتا پیغام
 کہیا سعد و قاسم نے آؤ ایمان
 یا تے لیلینا جنیہ اسانوں کو و قبول
 دتا جا کے سعد نون رستم دا پیغام
 رستم آہا جاندا سارا علم جو م
 عرق النار دی مرضی تھیں سعد و لہجہ
 اپنی جاگہ بھیجا خالد کہ سردار

تینوں بھی ایہ دوسری تہہ رب غفار
 جنیہ لکھوے اسانوں ہے ایہ حکم رسول
 اگے شیراں عجم دے ایڑا کمر و غرور
 دوہاں تائینی ناروا کہہ کے بہت ذلیل
 کرسی بھناں تسانوں وچ میدان حلال
 اگے سعد و قاسم دے کیتا حال بیان
 سچ ہزار جوان لے لڑائی وچ میدان
 آتش ہو یا غصیوں اوہ بدکار حرام
 گن کے دتا اسنوں گھوڑا چھل ہزار
 نالے دتا اس دی جا لیسوس مکار
 رستم اس تھیں آچکے اتر پیا جدا
 اگے سعد و قاسم دے کہیا جا نام
 جے ہے خواہش صلح دی من لیو فرمان
 باجھوں جنیہ دتیاں صلح نہ ہوئی مول
 اگے دن بھی صلح دی رستم کہے کلام
 فتح ہون اسلام دا اسنوں معلوم
 وچ لڑائی جاوناں ہوئے گیا دشوار
 جس دن ہو یا جنگ سا لشکر نال کفار

در بیان شروع جنگ شبم

صلح نہ کیتی سعد نے آخر ہوئے لاچار
 اوپر گھوڑے ہاتھیاں چڑھ کے کل لہی
 ہوئے صفوں کھوڑے وچ میدان شہر
 کھواریاں نگیں آئے کھوڑوں دور

آخر رستم فوج نون ہا دن کمر تیار
 زریں اندر گلاں دے پاتے چڑاؤ زمین
 تیغ پکائی کرتے سنتھ کساناں تیر
 ہتھیں نیزہ پرچھیاں بھی وچ غرور

اور پرتازی ترکیاں آئے کھڑے میدان
 بعضے کافر عجم سے گزراں میں اٹھا
 بکول نوح اسلام دی غازی آسٹیر
 ہو کے صفوں کھو وند سے غازی ہو کر تیار
 غالب احمد دو جنے غازی شیر جوان
 ہر فرزند رنجبیاں آہ و وا جوان
 غالب نال مقابلہ کیتا جھے ہوو
 آہا لاخاں مارو اچھی ہوو شریہ
 مندر اتر گھوڑیوں کو واسیں جدا
 قیمت آہی اشدی درم پنجاہ ہزار
 ظلم نال مقابلہ کیتا یک تے چار
 غازیوں تاپیں آکھدا ظلم پھیر لپکار
 فیلاں او پیم رے جو ہی گئے اسوار
 یک سو ہا تھی مست سا اندر اس میدان
 حملہ تاپی دیکھ کے جالینوس و جیاں
 آیا جالینوس جیاں نیڑے نوح اسلام
 میدان اندر خون دا وگ بڑا دوریا
 نس گئے میدان تھیں عجمی ہوئے تنگ
 او سے راہیں آیا تققارے کس سردار
 تققارے دد سعدی آیا جدوں میر
 دونوں صفوں مقابلہ ہو یا جنگ تیار
 او سے کوئی جنگ نزل کو ایہ آواز
 تققارے نال مقابلہ جیاں اس کیتا جیا
 لشکر چوں عجم سے آئے دو مردو
 دونوں کافر وہاں نے لورے دوزخ و

بعضے او پس ہا تھیاں آئے ناسٹرن
 رستم جالینوس دا لشکر جدا جدا
 دل و جی بل بل اوترن آہے بہت دلیر
 ہتھی نیرہ ہر جھیاں دھو لکین تلوار
 چوں نوح اسلام رے آئے کھڑے میدان
 اندر سارے عجم رے نامی ایہ جیاں
 حضرت عاصم اسٹون مار لیا کوزو
 بجلی وانگوں پھیر دا نیرہ تے شمشیر
 نالے اشدی کمر تھیں ٹھکا لاہ لیا
 نیرے تے تلواروی دس ہزار دینار
 ظلم نیرہ مار کے لوریا دوزخ دار
 پر پیارو ہو چکے دہوہ لورے تلوار
 حملہ کر کے انہاں نے جاپیو کسار
 اشد اکبر آکھ کے حملہ کرن جوان
 حملہ کر کے اوہ بھی آپیا فی الحال
 اشد اکبر آکھ کے غازی پچے تمام
 سرخ ہو یا آسمان جی اڑی نظر آو
 کہندے بھکے ایک جھیرا اسی جنگ
 بھیجا عمر خطاب نے لشکر پنجا ہزار
 فیر ہوئی اتاں آدھ سے جھکے نیرہ
 تققارے گیا میدان دھو کر تلوار
 حاجب و چوں جھیاں آئے کھڑا ناسار
 نیرہ مار گرایا او پر زین جفا
 تققارے دی اندر لوں جبار شاہلڈو
 دونوں اوہ سردار کی اندر قوم جفا

چالی باصے دوہاں نے اسجگہ بد ذات
 راہیں دوہاں طرف تھیں یوں شعلان لال
 لشکر سارا بجم دا تنگ آیا اس مات
 وجہ آسانی غازیوں تائیں آئی رات
 رات تھامی جنگ دیوچہ رہے مشغول
 بیٹھا حضرت سعدا وجہ خرابے جا
 نہاری کہہ کے روندار ہیا رات طول
 جدول دعا قبول دا آیا نظر آثار
 کہندا اسنوں دھیاں تھیں سارے اہل اسلام
 زخائے تکلیف بھی جھلی باجھ شمار
 النصر مع الصبر ایہہ یقین دھرو
 سن کے حضرت سعد تھیں غازیوں آیا ہوش
 رستم ڈیرے اپنے آیا تنبو و حہ
 وگی اندھیری زور دی نظر نہ کوئی آر
 رستم دا بھی ڈگ پیا تنبو اپر زمین
 قفقاع غازی ہور بھی اوتھے پہنچے جا
 ڈٹھا جدول ہلال کی رستم بیٹھا ہا ہی
 رستم او تھوں نئس کے ڈٹیا وجہ دریا
 پھڑکے اس شریہوں کو چاہا لال
 لشکر دیول اپنے ٹٹیا پھیر ہلالی
 باجہ کسے سردار دے فوج نہ لڑ دی مول
 نسی فوج میدان تھیں لگی ہوں فرار
 پھیرے فوج اسلام دے اگے قوم جفا
 سڈیا لکھا لیںوس نے فوج آہی کجھ نال
 پھیرے پونڈا اسدے غازی تھن ہزار

مڑا کے میریاں تھیں اتوں آئی رات
 قائم اوپر جنگ دے ہو گئے فی الحال
 اگے کدی نہ انہاں نے گذری ایہ جہاں
 زخائے تکلیف دے وچہ رہے بد ذات
 کیتا کسے آرام نہ دوہوں طریقوں
 سادھی رات حد تھیں کردا ہیا دعا
 فجر ہوئی تاں سعد دی ہوئی دعا قبول
 غازیوں تائیں اکھرا پھرا وہ لیکار
 گذری مدت اسنوں اوپراں مقام
 ہن ویلا ہے فتح دا تھوڑا پھرو قرار
 وقت آیا ہے فتح دا ہرگز نہ ڈرو
 یکے حملے جا پئے کہہ کے بہت خروش
 وگی اندھیری غیب تھیں ہوئے سبناج
 تنبو اوپر زمین دے کھڑا نہ ہک رہا
 بیٹھا اندر وہاں دے تنگ ہوا بیدین
 رستم اندر وہاں دے جس جا بیٹھا جا
 کچھ پیا تلواروں اوپر ہاں شہتی
 چاکے جلد ہلال نے اسنوں پکڑ لیا
 نیرے تے سر دیکھ کے مڑا پھیر ہلال
 لشکر اسدا دیکھ کے ہو گیا بے حال
 جسد م جاتا فوج نے رستم ہے مقتول
 کوئی نہ مالک فوج دا کیونکر پھڑے قرار
 وڈھ وڈھ وچہ میدان دے وئے ڈھیر لگا
 ڈٹھا تھوڑیاں غازیوں اسنوں ل خیاں
 کیتا قتل شریہوں ساوہ وڈا مکار

سرمہم واسعد تے دھریا نظر ہلال
 رستم دے سر تاج سانے پٹکا خوب
 اس پٹکے رائل سی ست ہزار دینار
 اوہ بھی سعد و قاص تے رکھی جا ہلال
 مال خزانہ لٹا دے تیجاں انت نہ کار
 بعد فتح تھیں سعد نے لکھیا حال تمام
 رستم دی بھی قتل والکھ کے سب بیان
 زانے جو کجہ لٹ تھیں بلیا سا اسباب
 چھ کر وڑ دینا رسا اوس تہہ دا جان
 کیتا سجدہ شکر و حضرت عمر رضو ادا
 ہک لڑائی عمر دا آہا ایہہ بیان
 ایہ موزہ واسطے لکھیا ہی ہک جنگ
 ہن میں حضرت عمر رضی اگے لکھاں صفات

کر کے سجدہ شکر و اسعد ہو یا خوشحال
 قیمت انہاں دو ہانڈی سن پیرے محبوب
 قیمت اسی تاجدی ہک لکھ پنچ ہزار
 بخششی او ہلالی نون سعد ہونے خوشحال
 گھوڑے شہو ہا تھیاں مول مساب آہ
 جیونکر جا لینوس نون کیتا سا قلام
 پاس عمر دے بھیا طرف دینے جان
 تم اسدا بھیا طرف عمر خطاب
 خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
 خوشی ہوئی اس فتح دی اندر ہر جا
 سارا قومہ عمر رضو لکھنا نہیں آسان
 آکھاں سارا حال میں بندے ہون تنگ
 آکھتاواں اوہ بھی جیوں گزرو حالات

احوال و وفات حضرت عمر خطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

حضرت عمر جو جج تھیں گیا دینے دا
 آہا ہک مغیرے دا نام فیروز غلام
 کہیا اس غلام نے کہ میرا انصاف
 چکی میں ہر روز ہاں کروا ہک تمباہ
 آقا میرا روز ہے سنگا اوہ دینار
 کہیا حضرت عمر نے اسنوں دیدہ بتسام
 اگے حضرت عمر دے کیتی عرض غلام
 کہیا حضرت عمر نے سن بدوات غلام
 جے توں سارا اونوں دیویں آہیں مول

ہک دن وچہ بازار دے پیٹے شیر خدا
 جا کے حضرت عمر نون کروا اڑہ سلام
 صاحب دی وچہ حضرت میں ہاں سینہ صاف
 محنت نال بنائیکے وچپاں ہک دینار
 درم دیواں ہک روز میں لے پیر سردار
 پیدا کر پی جو سب دالوں مالکہ درام
 سچو کیونکر دیویاں حضرت اسنوں دام
 کھٹیں دس دینار جے خاوندیے تمام
 ایسا تینوں بار سال قتل جاو سب بھول

سب کمانی تھا و نڈاں دیوں ہے انصاف
 شہدہ دیوچہ ہو یا سن فیروز غلام
 کہنا پھر فیروز غلام نون حضرت عمر خطاب
 میں سنیا لاکوں جاندا چکی خوب بنا
 جس تھیں سارے شہر نون ہووے نفع مرام
 چکی تیرے واسطے ایسی کراں تیار
 جہ تک گوروش دھپ ہے ایہ چکی آسمان
 سن کے حضرت عمر نے کیتا ایہ فرمان
 ہوداں اسدے متھے تھیں بکون میں مقول
 دلہے اندر اپنے کیتا شہد غلام
 یک راہیں تلوار لے اوہ فیروز غلام
 و دھکی راہیں اٹھ کے حضرت عمر خطاب
 جہم سنت فجر دی کیتی عمر ادا
 شکر کیتی بکیر وچہ جاں ہو یا مشغول
 باری خنجر مٹو دے اندر شکم اٹھا
 نعرہ سن کے عمر گواہ وڑے سب اصحاب
 شخص اٹھاں اس نے زخمی کیتے جاں
 و یکجہ عبد الرحمن نون کرن امام اصحاب
 جہم اوس غلام نون پکڑیا جا غلام
 اوہو خنجر حلق سی پھیراں مسر واد
 بعد نازوں عمر وے پاس گئے اصحاب
 پھول میرے تخت وے اوپر بیٹھتاں
 طلحہ سعد نہ میرے تے عبد الرحمن
 کر کے ایہہ وصیتاں پائی عمر و وفات
 لیکے بی بی عائشہ پاسوں اذن اصحاب

لیون دیون انہاں نون ناہیں کار خلاف
 دیوچہ کہندا عمر نون میں کرساں قتلام
 چکی میرے واسطے یک بنا کتاب
 میری خاطر جلد توں یک بنا لیا
 سن کے حضرت عمر تھیں کہے فیروز غلام
 تک قیامت جدا خلق کرے افکار
 یاد گاری ایہہ ہے گی تذک وچہ جہان
 کیتا میرے قتل و اس نے قصد چھان
 اندر اس کلام دے فرق نہیں کچھ مول
 ویے کسے امیر نون کرساں میں قتلام
 جاتا وچہ مسجد کے کمرے قصد مرام
 کر کے وضو سیت وچہ وڑو اجا کتاب
 فیروز گانہ فرضی دے خاطر سویا کھڑا
 نیٹے تھول حراب دے آیا اوہ پھول
 حضرت اوپر زمین دے ڈکا گوروش کھا
 مسجد اندر فیروز نون لگے پھرن کتاب
 پکڑیا جا فیروز نون آخر یک جوان
 زندہ حضرت عمر توں بھجیں گھر کتاب
 اوس نے جانا بار سن سینوں کمر قتلام
 اوسے جاگہ مگر گیا اوہ فیروز مکار
 انہاں تائی عمر نے کیتا ایہہ خطاب
 وچوں انہاں چھیاں دجہ میں گئے اھویا
 یاتے بیٹھے تھیں تھیا حضرت عثمان
 وچہ ہتھاں جا پیا آہا عالی ذات
 روضہ وچہ رسول دے کورے دھن کتاب

سی تاریخ تائیوں ماہ ذوالجلال جان
 پہلی ماہ محرموں دفن ہو یا مردان
 باہاں بیساں الیدی رہی خلافت جان
 پھیں عمر خطاب دے رل پیسے اصحاب
 عبدالرحمن سعد سے طلحہ اتے زبیر
 علی ثانی عثمان بنی پیٹے پاک شتاب
 کندے سب عثمان نول توی بہت تواب
 پیٹے تخت رسول نے حضرت شاہ علی
 شاہ علی نول اکھڑ توں کہ تخت قبول
 شاہ علی ثانی آکھیا پیٹے تخت عثمان
 سب اکھن عثمان نول کہ توں تخت قبول
 شاہ علی نول تخت دے اوپر دیوہا
 انور حضرت علی نے جبہ تے دستار
 توں کیوں تخت رسول نہیں کروا پئی انکار
 عمر و صیر بادشاہ نول جبہ گل وچہ پا

نہجی عدم ہو یا آہا عمر پھیا ن
 عمر تریسہ سال دی آہی عالی شان
 روغند وچہ رسول دے ہوئی قبر پھیا ن
 کسوں تخت بہا پئے کون صلح تواب
 ایہاں کہیا تخت تے اسپن نہ دھرو پیر
 ایہو پاک رسول دے دوسے ہی اصحاب
 سن حضرت عثمان نے دتا ایہ جواب
 لالہ تے ادہ تخت دی پیٹے جا ولی
 بھائی پاک رسول دا پئی اصحاب رسول
 ہے اصحاب رسول دا ذوالنورین پھیا ن
 حضرت عثمان آکھیا بہاں نہ کسے رسول
 پیٹے تخت رسول دے اوپر جاری جا
 پاس آیا عثمان دے کیتی ایہہ گفتار
 لالہ ہی توں تخت دے پاک ہی تیار
 اوپر تخت رسول دے تخت بہا یا جا

در بیان خلافت شہادت حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بچھا اوپر تخت دے جاں حضرت عثمان
 ملک خلافت انہا ندے ہوئی مسلمان
 ہمدان اتے کاذران نیشاپور ہر مان
 ماژندراں اسکندریہ ہور پنج نام
 جے حضرت عثمان دے آکھنا وای جنگ
 حال لکھاں عثمان نول او بیڑیکر ہوزیا شہر
 لوک آہے کچھ مصر دے بلکن پاکر

امت اندر عدل دے رکھے امن انان
 وچہ زبانی انہا ندے آندا جنہاں ایمان
 افریقہ ہور طرس کھی ہور جرات بیان
 قسطنطنیہ دیوچہ کھی ہوئے گیا اسلام
 پڑھنے نہیں سب حال دے ہون ہون
 بیہوشی وچہ کتابے آہا نکلر سعید
 انہا نوچہ سرکار دے کیتا حال بیان

حاکم ہے جو مہر دا اس عبد اللہ نام
 حاکم سانوں دیہ قوی جو کوچ غاوی ہو
 ابا بکر صدیق دا آہا یک فرزند
 بیٹھا بے روزگار سا اوہ جو گھر کوچ
 بھائی بی بی عائشہ ڈا ایہ سکا چھان
 ابا بکر دا پستہ ہے بھائی میرا جان
 اسنوں کسے مکان توں چلے او پو لار
 حاکم دو جا منگیا آکے پاسوں عثمان
 ہے فرزند صدیق دا ہو یا بے روزگار
 لکے حاکم مہرنوں کہتا اس معزول
 محمد بن ابا بکر شا و ڈا تھیں وار
 کوزیر عثمان دا سا مروان شریہ
 اگلا حاکم مہر دا ہو یا جو تکبیر
 گوشے اندر بیٹھ کے اسنوں لکھے کتاب
 ایہ حاکم ہے کیا کہہ کے اپنا تان
 جان آوے ایہ مہر وچ کلاسنوں قتل نام
 سارا خط تیار کہو آیا وچہ سرکار
 دیکے شتر سواروں کہندا ایہ خناس
 لیکے خط مروان دا ہو یا اوہ روان
 اس رستہ توں چھڈ کے ٹر پانتر سوار
 کہندا اسنوں پکڑ کے کتے ریا ہیں
 لوکاں کہیا ہر تون سانوں حال ستا
 منگے ہو یا خط نہیں میرے پاس نہ مول
 آخر خط مروان دا لوکاں تہر لب
 پڑھ کے خط مروان دا ہو یا آتش لال

اس شخص ایس بزار ہاں مصری لوگ تمام
 اگلا حاکم شرع دے او پر رٹے نہ کو
 نام محمد اس دا صورت قدر بلند
 مدت تھیں گھر اپنے بیٹھا ہو یا زچہ
 گھلایا ایہ پیغام سا بی بی ول عثمان
 اوہ با بھوں روزگار دے ہو یا بہت حیران
 پیچھے اس پیغام تھیں مصری بھانڈے آ
 سن حضرت عثمان نے کہتا ایہ فرماں
 اس دے تائیں سد کے سوئی تھی اوہ کا
 لکھیا او سنوں مصر وچ پین توں رہی مقول
 لکے او سنوں جاں رٹے مصری اوہ رزار
 دشمن آل رسول دا آیا اوہ بے پر
 اس دا چا چا سکا سا ایہ مروان شریہ
 خط طرفوں عثمان دے لکھا دین خراب
 وچہ حکومت اساری راضی نہ عثمان
 ناہیں و تا اسنوں ایہ حکومت کام
 زیندا مہر عثمان دی چوری نا مکار
 نہیں نہ اگلی فوج وچہ ہو کے جاویں پاس
 رلیا اگلی فوج توں دوجی منزل جان
 لوکاں سنوں دیکھیا جاندا وچہ اجبار
 کہندا آہا مہرنوں نال تارے میں
 خط کسارے چلیا شہوں مصرے دا
 کپڑا لقا اسدا پھولن سندے سول
 محمد بن ابوبکر دے اگے دھریا جا
 غصہ ہو کے خلیق توں آکھنایا حال

میں بار و عثمان را کینا تاہ نقصان
 مر حضرت عثمان فری لوی حویلی گھیر
 سنیاں حضرت علی نے جہاں پہ سارا حال
 دروازے عثمان دے دونوں جا بہو
 دروازے دیوچہ جا بیٹھے حسین
 محمد بن ابوبکر نے سدے شاہ علی
 کینا ہوئی کہ ایہ ساتھ تیرے مردان
 زم کینا اوہ شاہ نے سچے سخن سنا
 سکے حضرت علی تھیں گھروں اوہ گیا
 وچہ رہینے ہو رہی دشمن سی عثمان
 پھپھوں علی عثمان نون چا دیون او پاڑ
 گھرانہ عثمان سی پڑھایا قرآن
 سن بی بی عثمان فری آئی جلدی دور
 پشت اوپر عثمان دے ہتھ دھرے اس جا
 آنواں جا ہو گیا اوہ امیر شہید
 اس بی بی ری ہتھ بھی دو دیں و دھے چہ
 قاتل ثابت ہو یا نہ کوئی اوس جا
 سی ذوالجہوں چو دہوئی روز چہ واجان
 وچہ بقیع دفن ہے ہو یا بزرگ وار
 معاویہ تدوں امیر سا اندر ملک شام
 حضرت بی بی عائشہ فری حرم رسول
 دشمن سے جو علی دے وچہ رہینے جان
 عثمان نون کرایا شاہ علی نہ مقتول
 نالے بی بی عائشہ فری لکھدے حال
 تیرے بھائی سکے نے قتل کینا عثمان

اس کیوں میرے قتل و کینا ایہ سامان
 بند کرے دروازیوں تا بین رہا شیر
 حضرت حسین نے سد کے فی الحال
 وچہ گھر عثمان دے داخل کوئی نہ ہو
 جگر دیوں کہیم دے دونوں نور العین
 ساتھ محبت استوں لگا کہن ولی
 کدی نہ تیرے قتل و کینے خط عثمان
 غصہ دل و پیر اس دے رہیا نہ دزا
 گھر دے اندر اپنے بیٹے رہیا اوہ جا
 اوہ رل کے عثمان والیندے گھیر مکان
 دھو تلواریں جا پئے اوپر اس سردار
 بلوا کہ عثمان دے اوپر پوندے آن
 ہے ہے مول نہ مانا پورا یہ کیا ہے طور
 ہاں پکے نے باریا کہندا جلد اٹھا
 سرخ ہو یا سب نون تھیں اوہ قرآن مجید
 قتل ہو دن عثمان دا غور غا شور پیا
 بلوا خلقت عام دا آہا ہر ہر دا
 ہو یا جہوں شہید سی ایہ حضرت عثمان
 عمر تریسے سال دی کھروں بیٹے شمار
 کرا با شام دشمن دے اوپر حکم تمام
 تدوں سکے وچہ نون گئی آہی مقتول
 معاویہ دیوں بھی کر دے خط روان
 لوکان تھیں مروایا کر کے مذکے سول
 حضرت علی لکھو واپا ایہ عثمان رنوا حال
 اس تھیں قتل کرایا شاہ علی مروان

بی بی عائشہ لکھیا طرف سے شاہ مردان
 اوہ قاتل عثمانؓ کا سپہ سالار ہے پاس
 بھائی پت جو کرا لکھی کم خلافت
 آیا حضرت علیؓ نے لکھیا وہ کتاب
 بی بی عائشہ ہے بھائی پتیرا مول
 مینوں خبر نہ مول ہے کیتا کس قتلام
 شاہ علیؓ کے کہن تھیں شک نہ ہوئے وہ
 اس تھیں بی بی عائشہ تاہیں ہو یا یقین
 سنیاں حضرت معاویہ بھی قتل ہو یا عثمانؓ
 دشمن حضرت علیؓ سے لکھیا معاویہ پاس
 تخت خلافت ہوئی مینوں بعد عثمانؓ
 سن کے حضرت معاویہ کیتی جمع سیاہ
 شاہ علیؓ دینال بھی سی اصحاب رسولؐ
 ہو یا ساتھ معاویہ سٹھ ہزار سوار
 شاہ علیؓ تھیں جنگ لڑ کے اوہ اتفاق
 کرا کوئی مدینوں حضرت علیؓ کتاب
 ساتھ علیؓ کے ہو یا آدم چیل ہزار
 دوجی طرف معاویہ شکر نال کثیر
 دونوں کر دے جنگ سی روز اندر میدان
 بی بی عائشہؓ دی لکھیا معاویہ دل
 میرے دونوں ہتھ بھی لوکاں وٹھے چا
 سن ایہ خبر معاویہ اندر ملک شام
 لکھیا دونوں طرف تھیں ہونڈی فتح شہید
 دو ہا ندا جنگ نیک سی دونوں نیکو کار
 مینوں بی بی عائشہ آئی حرم رسولؐ

میں سنیاں ہے کے نے قتل کیتا عثمانؓ
 کیوں نہ کر کے قتل تھیں کیتا اسد ناس
 حکم شریعت کیا کرنا نہیں معاف
 اگوں حضرت علیؓ نے لکھیا موڑ جواب
 اس نہیں عثمانؓ لوں کیتا ہے مقبول
 صداقت اس نے جمع سی ہوئی خاص علم
 لکھے جو لوکاں خط سی بی بی طرف ضرور
 باہر خبر دے اس وچہ خطا نہیں
 غم اندر عثمانؓ دے بہت ہو یا خیر ان
 شاہ علیؓ کے ماتحت دی دلچہ لکھیا اس
 عثمانؓ لوں مروا یا اس تھیں شاہ مردان
 شاہ علیؓ تھیں جنگ دی کیتی اس صلح
 وچہ مدینے جمع ہو ہو گئے مقبول
 ہو یا پیرے لٹ لوں ساتھ لڑے مردار
 منزل منزل آوندے اندر ملک عراق
 لٹ یا خاطر جنگ دی حضرت دا اصحاب
 آیا طرف عراق دیا ہو کے جلد تیار
 آخر وچہ عراق دے لگے لڑن امیر
 اوہ علیؓ اوہ معاویہ دونوں صبا تاج
 شاہ علیؓ کو واپا ساڈے نال کورل
 دونوں ہتھ قرآن بھی گھلے معاویہ دا
 وچہ فراق عثمانؓ دے ہو یا بے آرام
 وچہ بہتیاں جاوندے عالی قدر مزید
 کیتا ثابت حق لوں دوہاں پھڑ تلوار
 صلح کراون واسطے اٹھ دے مقبول

و تا حضرت معاویہ ملک دمشق نے شام
ہوئے سلامی معاویہ جانورا طرف سے شام
صوفی خلافت علی دی برساں ساڑھے چار
وقت علی نوے نہ کوئی فتح ہوئی ہے جا

آیا حضرت علیؑ نول عرب عراق تمام
علیؑ دینے آگیا کر کے فتح تمام
پھر شہادت پا گیا دینا تھیں سردار
اندر جنگ معاویہ و تا ملک خدا

در بیان شہادت حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

باغی ہو یا نہرواں اندر ملک عراق
فتح کیتا اس شہر نول چاکے شاہ علیؑ
چیز جو شہروں لٹ دی ہتھ کیدے آو
عبدالرحمن لٹ کے آندی ہک شمشیر
غصہ ہوا و کچھ کے اوں دل شیر خدا
تیرے ہتھوں مراں کا ساتھ ایسے تلوار
رود و کہندا علیؑ نول سن عبدالرحمن
ہرگز کہیں نہ دیر تون مینوں قتل کرا
کہیا حضرت علیؑ نے ہے ایہ و چوہ رضا
ارے ویلے علیؑ نے کیتا ایہ فرمان
عرضی کرا اٹھ کے تاں عبدالرحمن
خصت دتی علیؑ نے ہو یا نرت زمان
کر آوازہ اکھدا اندر گلگی گلگی
و چوہ انہاز سے و کچھ عورت ہک کھڑی
عبدالرحمن اسنوں و کچھ ہو یا بے ہوش
کھڑا ہو یا ایہ اس جا صورت و کچھ نیری
عبدالرحمن اسد سے پچھے ہو یا روان
دردازہ تے آئیے ایہ بھی ہو یا کھڑا

چوہیا حضرت علیؑ نول عراق
جا اندر اوں شہر سے داخل ہو یا لگی
اگے شیر خدا پیرے حاضر کر کے لیا
شہر و چوں اس لٹ کے دکھی اگے شیر
نظر میری تلوار کیوں پہلاں دکھی آو
شک نہیں و چوہ اسد سے جانے بے وفا
نول جے کہندا ہرچ ہیں شاہ علیؑ فرمان
یا ایہ میرے ہتھ تون دونوں دیہ و ڈھا
شہروں و چوہ ہشت دستے داخل کراں کجا
خبر فتح دی لیکے کوفے ہوسے روان
میں کونے لیجا و ساں تیرا ایہ فرمان
کوفے اندر فتح دی خبر سنائے آن
اوپر شہر کے نہرواں پائی فتح علیؑ
نام قوا مد اسدا صورت جویکی پیری
دلبرے اندر اسدی عشق اڑا یا خوش
دیکھ قوا مد اسنوں کھڑی وگ لٹی
بالا اسنوں اسنوں قوا مد آن
کہیا قوا مد اسنوں نول کیوں کھڑا ای جا

بندہ تیرے حسن و اہویا ہاں میں جاں
 تیرا خاوند کون ہے یا بے خاوند ہے
 صورت تیری دیکھ کے میں ہو یا بیاب
 ہن تائیں میں کیسوں کیتا نہیں قبول
 ہے خواہش خصم دی منوں کریں ب
 تاں ہیں وچ نکاح دے دیر نہ کر ساں تہلی
 دو جاوندی دیہ لوتل منوں خد شکار
 جلدی کراں نکاح میں ہے ایہ کہیں ادا
 لونڈی ہک خرید کے دیواں خدمت کار
 جو کہیا توں مہر دا اولی دیواں دام
 ہے اوہ شیر خدا پیدا اللہ دام قبول
 اس دنیاں برابر میری کردل بجال
 شاہ علیؑ توں مارنا ہے ایہ مشکل کار
 سنیاں وچ نماز دے شاہ علیؑ مردان
 وچ نماز دے اسدا مارن نہیں مجال
 تینوں اسدے قتل دا آکھنیا ڈھنگ
 ماریا ہیگا شاہ نے اس دے تائیں جا
 کہ ایہ کم نکاح دے ہے میں خواہشی ہی
 تیرے اتوں اپنی کر ساں جاں خدا
 کوفے دیول آیا رب دا خاص ولی
 جوز خمی وچ جنگ دے ہوئے ہیں لہوز
 منزل منزل کو تہ کر آیا شیر خدا
 ادا کیتا سب مہر دا پنج ہزار دینار
 شاہ علیؑ دے قتل دا کیتا پیر دھیان
 جگے وچ مسیت دے کر دے یاد خدا

عبد الرحمن اس تے کیتا عرض بیان
 پاس تیرے ایہ عرض ہے تینوں پچھاں میں
 رب نبی دیواسفے مینوں دے جو اب
 کہیا قطامہ میں نہیں خاوند کیتا مول
 عبد الرحمن اسنوں دتا ایہہ جواب
 کہیا قطامہ تن ہے شرطیں کریں قبول
 پہلاں دیویں مہر دا پنج ہزار دینار
 تیجا حضرت علیؑ توں قتل کریں توں جا
 عبد الرحمن آکھدا دیواں درم دینار
 میں بھی تیری رات دن خدمت کراں نام
 میں مبارک علیؑ دا ہتھ نہ آوے مول
 جسم مبارک علیؑ دا ہے مولاد مثال
 سر میرا لے کٹ توں ہے گا درکار
 کہے قطامہ اسنوں سن عبد الرحمن
 جسم مبارک علیؑ دا ہوندا موسم مثال
 وچ نماز دے علیؑ توں پھپوں مارن سنگ
 وچ لڑائی نہرواں میرا سکا بھرا
 بدلے اسدے جاپیکے ماریں شاہ علیؑ
 عبد الرحمن آکھدا ایہہ بھی کراں ادا
 گذرے دو تن روز جاں کر کے کوچ علیؑ
 کہندا کوفے جاپیکے رہساں کتنے روز
 کراں علاج معالجہ کوفے اندر جبار
 عبد الرحمن اس جتیں کیے قول قرار
 لونڈی ہک خرید کے دتی اسنوں جان
 شاہ علیؑ کچھ رات لے جانے مسجد دا

عبدالرحمن راتوں کی گل و چہ پا تلوار
 شاہ علی کچھ رات سے اس کے مسجد و
 جہوں دو گانہ وضو اس کے کرن ادا
 سجدے اندر جاں گیا شاہ علی کوار
 نعرہ کیتا علی نے خلقت ہم ہما
 خلق و گے و چہ سجدے طرفے شیر خدا
 دیکھ عبدالرحمن نون لو کال پائے لیا
 خلقت ہوئی جمع سی مسجد اندر عام
 شاہ علی حسین نون لاوے سپرینہ نالی
 نالے حسن حسین نون کہندے ایہ کلام
 اس جگہ دے و چہ نہ کہ پوٹھیں آرام
 طرف دینے جانیو جلدی صاحب دین
 ایہ وصیت آکھ کے ہو یا علی شہید
 دسویں ماہ رمضان دی ہو یا شہید علی
 ماتم حضرت علی و الشکر کے تمام
 دوندے ڈھاپی بار وے حضرت پاک امام
 جگہ حضرت علی دی بیٹھا حسن امام
 خبر شہادت علی دی جاں ہوئی و پوچھ شام
 فاتحہ آکھن معاویہ پڑیا شمول جان
 رخصت ہو کے حسن تھیں پھیر گیا دل شام
 چھ پہینے حسن نے سر تے دھریا تاج
 لکھ کے خط سدا اپنا حضرت معاویہ نون
 اوپر حکم رسول دے امت کہہ دادم
 آکھناوے معاویہ اگے حسن امام
 ملک تمامی تساندا ہے گا اسے سردار

جاستا و چہ مسجد سے آہا جو بی قرار
 کر کے دشمنی سے اندر آئے چلی
 دہو تلوار محراب دے پیرے اوہ گیا
 عبدالرحمن چک کے چا ناری تلوار
 دوشی طرف مسیت دی اندر وڑے چا
 بار تو الہ کہندا کھڑا آہا پک جا
 شاہ علی رضائے دیکھ کے ذاترت چھڑا
 روندن لگے دیکھ کے حسن حسین امام
 روندے حسن حسین بھی ہو گئے بھیاں
 کوفہ و چہ جہان دے بیگا نک حرام
 لائق نہ اعتقاد دی جو ایہ کرن کلام
 کوفہ لائق رہن دی ہرگز مول نہیں
 سی اصحاب رسول دا عالی قدر مزید
 اندر بخت پہاڑ دے تبراہانندی ہا ہی
 روندے حسن حسین نون آوے نہ آرام
 طرف مدینے آوندے لشکر سے تمام
 نمبر اوپر نبی دے کردا و عطا کلام
 سن کے حضرت معاویہ ہو یا بے آرام
 اگے حضرت حسن دے پھرے نہ مول قرار
 دل اندر تم علی دے کردا ہے دادم
 سونپ دتا پھر معاویہ تا ہیں سارا راج
 کہندا سارے ملک دے یعنی حکومت نون
 کھا دن پورن اسانڈی رکھیں خبر دادم
 صدقہ حضرت علی دا میرا ملک تمام
 لے لقت شام دشمن بھی ہے ہو دیکھ

کہیا حضرت حسن نے میں راضی ہوں جان
 آخر آپ ہی اٹھ کے شاہ حسن نے تاج
 رخصت ہو کے معاویہ جاننا طرفے شام
 اگے حضرت حسن کے آگے ہر سال
 اوپر حضرت معاویہ راضی رہن امام
 کم کر کے اور معاویہ جس وچہ انہاں رضا
 کہندا حضرت معاویہ اندر ہر ہر سال
 حضرت پیار سے بلکے می لگی حکومت پھر
 معاویہ جیسی سن آگے حضرت حسن نام
 ساڈی طرفوں معاویہ کرتوں حکم روان
 حکم ہر معاویہ اندر عرب شام

اندر عرب عراق دے کرتوں حکم روان
 معاویہ دے سر رکھیا سارے سوئے کج
 حضرت حسن جیسی اوی دیکھے خبر درام
 حال حقیقت ملک دے آندے چال
 اور بھی اندر خدمت رہندا جمع و شام
 راضی اوپر معاویہ رہن امام سدا
 نے توں سارے ملک توں جو ہوئی خوشحال
 دیواں شام دمشق بھی ہرگز کراں نہ دیر
 اسان حکومت ملک دی کیتی تیر کلام
 اسپس عبادت بردی کر سالی وچہ مکان
 کیتا ہفتیں اپنے حضرت حسن امام

در بیان شہادت امام حسن رضی اللہ عنہ

معاویہ واکس پنتے سا اس وانا نام نیرید
 دل و اوچہ زید کے کیتا ایہ وھیبان
 بلکے حکومت اسان دی تابع رہتے درام
 تابع ہوئی حسن دے عرب عراق تمام
 کے بہانے مارے اول سن امام
 تاں ہی کچھوں باپ دے زہاں شاہ قدیم
 وچہ دینے شہر دے حاکم جیہڑا سا
 حضرت حسن امام توں کے بہانے مار
 اس حاکم نے منیاں جو کجہ کہیا زید
 زہر کھلائی حسن توں کر کے مکر و غا
 حضرت حسن امام نے جان اور پیتا آب

دشمن آل رسول وانا وڈا پلید
 زندہ میرا باپ ہے جنتنگ وچہ بہان
 اس شخصی پچھے بلک وانا لک حسن امام
 میرا وچہ بہان دے کوئی نہ لیسے نام
 کچھوں شاہ حبشہ توں چا کر ان قتل
 ساتھ لاکے باپ دے کجہ و زیدیم
 اسی طرف زید نے بھیجا خط لک
 دیواں گانا انعام میں تینوں باجوہ شام
 دین گویا اپنا اس دا ہو یا مرید
 پیوں والے حسن دے پانی اندر
 اوسے دے پئے اوس دا ہو یا جگر کہا ب

کلمہ پاک زبان نقیض پڑھنے عالی ذات
کوسے دفن امام نون وچہ بقیع جوار
سنگے خبر زید نون ہوئی خوشی تمام

وچہ بدینے شہر سے پائی رسولی ذات
پہلی ماہ محرموں سن چھٹالی سا
جسدم بنیاں معاویہ ہو یا بے آرام

در بیان وفات حضرت معاویہ کورید

پکدن حضرت معاویہ سارے پاس زید
میں بنیا ہے سن نون نہر دیوانی میں
تاج ہو حسین دی جو ہے قدر بلند
ابا بکر نے عمر فری جو ہے گی اولاد
جدا صحاباں نبی دے ہے اولاد تمام
معاویہ نقیض سن بات ایہہ لگا آکھن پو
کے امام حسین دا ادب نہ کر سالی مول
ایہ گل سن کے معاویہ لکھ طرف امام
کیا میرے پتے نے اگے سن شہید
پڑ حکومت اپنی طرف دشتے آو
ایہ خط لکھیا معاویہ کے طرف امام حسین
زہر کھلائی معاویہ تائیں وچہ طعم
اس نقیض کچھوں تخت دے او پیہے زید
اندر عرب عراق دے گھلے خطا تمام
وچہ مہینے جانی گیا لکھیا ایہ فرمان
پہلاں شاہ حسین شہا اقلہ و امروان
شیخا عمر خطاب رضی داسا عبد اقلہ جان
چارے کہن زیدری کراں نہ بیعت مول
پڑھاناہ نماند ہے پورے نت شراب

حضرت موسیٰ آکھدا اسپیں زید پلید
ہن بھی توبہ جلد کر کراں نصیحت میں
اوہ رسولی کہیم ادا شاہد ہے فرزند
نالے حرم رسولی دے دل نقیض کھیں شکر
امہانہ اول جان نقیض ہوویں بند غلام
مناں گادول جان نقیض جو توں آکھیں مور
اسنوں وانگول سن اوسے ماراں بندے مول
جلدی شاہ حسین جو اوسے طرفے شام
ہن اوہ تیرے راتی را کر واقعہ پلید
تاج تیرے سر دے کہے دیوانی تخت مہا
چوری قاصد موٹیا وچوں راہ زید
نوست ہو یا تد معاویہ ان نقیض اندر شام
مال خزانہ باپ دا قابو کوسے پلید
آکھو میری خلق نون بیعت کرے تمام
سبھناں نے سن مندیاں باجھوں پاروان
کے فرزند مدینتی داسا عبد الرحمن
چو مقامیت زید را آہ صاحب شان
دشن آل رسولی داسا ہیگا اوہ مجھوں
نالے ہے اوہ بدعتی شرک دین خراب

بیعت ہرگز لعنتی دی کیونکہ کراں تموں
چھڑ ندینہ آیا مکے نور العین !!
ہوئی خبر جہان وچ مکے گیا امام

ہر دم کروا ظلم ہے عدل نہ کروا مول
ٹٹھا زور یزید را حضرت شاہ حسین
مکی شاہ حسین را کرے ادب تمام

در بیان شہادت امام مسلم رضی اللہ عنہ

طرف امام حسین دی کہے بہت آواب
کیوں نہ آندا قدم تہیں حضرت کوفے دل
دشمن تیرے گھیر کے قتل کراں کہ زہر
ملک نہ اسدے باپ نے آہا لیا حیدر
مسلم کوفے گھلپا آہا اوہ بھرا
بیعت کینتی کوفیاں اگے اسدے ہین
طرف امام حسین دی کرے ادب پیار
میںوں تیرے ملن دار ہندا شوق دلام
ٹٹ پانے قبا لکلاں مول نہ کینتی چین
ہوئے شاہ حسین وکے کوفی تا بعد ار
فوج سے اوہ گھلپا کوفے طرف شریہ
کوفیاں دا جو حال سا سنیاں اس تمام
مسلم تائیں پکڑ کے کروا جلد شہید
ہوئی شہید بہشت نون مسلم گیا سعید
مکے دیوں رات نون رٹ وکے قدر بلند

جال ایہ سنیا کوفیاں عرضی لکھی شتاب
نون کپوں لکھوں گیا ہین وچ دینے چل
کوفے دیوں آتون من بھی کریں نہ زہر
سنیاں ہے جو ملک دا دعویٰ کیے یزید
کوفیاں وکے خط نون پڑھیا جوں اٹھا
ایہ خلیفہ اپنا گھلپا شاہ حسین
کوفیاں تائیں دیکھ کے مسلم لکھے سوار
کوفی ہوئے تالیح کوفے آو امام
جال مسلم را لکھیا آیا پاس حسین
کوفے دی ایہ خبر جہاں سنی یزید مکار
عبداللہ پت زیاد د امر لوچہ امیر
دشمن آل رسول دا آہا ایہ حسد ام
کوفے اندر آیا جدم ایہ پلید
زور جو پیا یزید را کوفی ہوئے مرید
ہو مسلم وکے ساتھ سی مکے دو فرزند

دوہاں راتیں پکڑ دا جاہ ش جا حرام
اوپر آب فرات وکے کینتے قتل امام
سایک بارال برس دا دو جا سادس سال
پاک شہادت پا گئے اوہ مسلم وکے لعل

در بیان شہادت حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

لکھیا حکم شاہ جو آہا طرف جناب
 کہیا بہتر کیاں کونے ول نہ جبار
 مڑیا شاہ حسین نہ آیا کونے ول
 کو بیج کینا جاں زات نوں بھل گئے اوراہ
 کونے اندر خبر جاں جدم سنی شریہ
 قائم کیتی اوک نے فوج او پیر دیا
 پانی آپ فرات دا کردا بند شریہ
 آخر ساتھ امام دے کردا جنگ پلید
 پت پھتے ہوئے بھائی ساتھ امام
 رہیا نہ باجہ امام دے کوئی پار بھرا
 حملہ کر کے جا پیا اوہ فوج نید
 لکر سب نید دا کینا مار قشاہ
 مارن نیزہ بوچھیاں سارے نافرمان
 زخمی ہو کے ڈگیا او پیر زین امام
 جاتا شاہ حسین نے ہويا وقت نماز
 سجدے وچ حسین نوں کیتا شہر شہید
 ہوئے سورج چند بھی دوویں روپاہ
 دسویں ناہ محرموں روز جمعہ دا جان
 سی ستو بجائیں دی عمر امام حسین
 لے رخصت امام دے کھچوں قوم شقی
 حراں تائیں لے گئے طرف دمشق پلید
 خبر ہوئی وچہ ملک دے ہويا امام شہید

اوہ خط پڑھ کے پڑ پیا کونے ول کتاب
 اوہ پہلاں اقرار کر کھچوں کون دعا
 جاں دو منزل رہ گیا اگے باجہ قتل
 آوڑیا وچہ کمر بلا دین وئی دا شاہ
 پنج ہزار سوار لے آیا دوڑ عمیر
 نال کوئی شاہ حسین نوں پانی دیکھا
 چونکی گرد امام دے کردا کھڑی عمیر
 ہوئے پار امام دے وادو وار شہید
 وار واد بہشت نوں جان دے اوہ تمام
 ہتھ اندر تلوار لے مڑیا شیر خدرا
 مارے پتے خار جی تڑپن پتے پلید
 آخر فوج نید دے گھیر امام لیا
 او پیر امام دے ہويا خون روان
 دڑوے شاہ حسین تھیں جان کنس حرم
 ساتھ تیم بیٹھ کے لگا کون نیا نہ
 لہڑہ پیا نہ بین نوں کیتے عرش مجید
 ماتم کرن امام داتا رے سورج ناہ
 ہو شہید بہشت نوں ہويا جردوں روان
 ہويا جردوں شہید سا اوہ سر تکلین
 حرم امام حسین دے کیتے قید سبھی
 پاسے حرم امام دے اندر قید شہید
 کیتا اندر کہ بلا ہے ایہ ظلم نید

ہوئی مدینہ منورہ میں کہاں کہندے لوگ سعید
 اس میں یزید پلید را حکم نہ مناں موں
 باغی ہو یزید پلید پلید سارے کہ اتفاق
 شکر گھلایا تدوں یزید حرام
 فوج مدینے جا پئی کہ کے وڈی ہجوم
 لوگ لایسے شہر دے کہ دے آپ جنگ
 قتل مدینہ ہو یا خون و گے دریا
 ستر ہزار اصحاب دی ہوئی شہید اولاد
 حصہ تھے مورثانہ زندہ ہی تد جان
 اوپر فوج یزید سے لعنت کیے خدا
 مکی اگے رب دے سارے کرن دیا
 پچراں توں اک شام آئی خبر سعید
 اندر اوسے مرنی دے دوزخ طرف گیا
 بعضے کہیں سداں وچہ مو یا اوہ حرام
 مجلس آل رسول دا ہو یا حال بیان
 اٹھ چھینے سال تہن کیتا از بتام
 ملک حکومت وچہ اوہ ہو یا سی معزور
 پور نہیں ہیں اکھدا اسی دے حق ذرا
 ہر دم میرے طرف تھیں لکھ سلام درو
 اوہ بھی کہیں بقول توں جو ہیں کراں دعا
 تہن خود دینا رزق ہیں تہن خود بخشی جان
 میرے دل و لہجہ توں درو دیویں سوز
 دل دے اندر عشق واکہ توں ذکر عطا
 دل تھیں ننگ ناموسی توں دیویں اگ لگا
 اوپر میرے جسم دے جو ہے قید جہد یلم

دشمن آل رسول دا ہیگا دلوں یزید
 کیتی آل رسول دی اسے کہیں مقتول
 ظاہر انہاں یزید تھیں کیتا جانفاق
 کہیا مدینے شہر توں چاکر و قتل عام
 ہو یا جنگ مقابلہ کہ دے شامی روم
 آخر بکدن جاوڑے اندر شہر سنگ
 روئے وچہ رسول کے گھوڑے بنن چا
 آہا شہر رسول دا کہ دتا بر باد
 دوہاں اتوں چا دریاں لاہن بے ایمان
 گھیریا مکے شہر توں وچہ ایمان خدا
 رکھیں مکے شہر توں وچہ ایمان خدا
 ہو یا ذات الجذب تھیں بہت لاچار یزید
 دکھیا مکے شہر توں وچہ ایمان خدا
 لکھیا عبد الحق جو ہے اوہ طول کلام
 کیتی آل رسول دی اللہ وڈی شان
 عمر تباہی سال دی دوزخ گیا حرام
 رحمت دے دروازوں کیتا اللہ وور
 آپے بد نہ دیویں اللہ روز جزا
 اوپر آل رسول دے دائم بھیج درو
 توں رحمن رحیم ہیں ہر دم کری عطا
 اول رزق کھلائے کے نہ کری حیران
 ہر ہر گد وچہ عشق و اشعلہ ہو فرزند
 جو بینا دی حب ہے ساری یہ گواہ
 باہجوں تیرے عشق دے نہ کج ہے بقا
 دور کریں اوہ جسم تھیں میرے رب مجید

ہاں ہمیں نالی ہونے سے جذبہ لطیف خدا
 دل میرے نون لطیف تھیں کہ توں شیشہ عین
 پاس تیرے کہہ نہیں داکھاؤ ناہیں مول
 لائق تیرے کہہ نہیں داکھاؤ ناہیں مول
 ہر دم اور عقول جذب ہے تینوں انہیں توف
 لائق تیرے کہہ نہیں داکھاؤ ناہیں مول
 ہے دل اندر حق دانہ نہ چمکے غیب
 عیب ہو تیرے وہ ہے اولیٰ کی اوہ دور
 ہووے صاحب حسن جو ہو ہووے خوش خو
 ردا صاحب حسن تھیں جنوں حسن جمال
 لائق مجلس اُس کے جینوں ناہیں مول
 کہ توں پہلاں آپ توں لائق صحبت بار
 حسن تیرا جان شاہ دے لائق ہو یا ناہ
 دل دے اندر اپنے رکھیں ایہہ خیالی
 ہووے تیرے نعل جوں ظلم غرور ریا
 اسی راہ اندر آپ توں جے توں کہیں فناہ
 پہلاں توں خود آپ توں صاف بنا حسین
 ساتھ عنایت اپنی کردار ب بیان
 اے مسلم توں آپ توں اول صاف بنا
 جان اتے ہووے عالی انوں کہ توں جان شاہ
 ایہ تیری ہمت جان ہے جیکہ ہووے ہزار
 پل دے اوپر اپنا ناں بنا مکان
 اوپر اس دریا دے موزج آوے جدم
 پل تے گھر بنا ناں ایہ کم ہے بے سوو
 جیکہ تینوں نقل ہے اوہ مکان بنا

فوسے دی زنجیر ایہ ہوکن نہ جدا
 ظاہر تہوں نہ او تھیں جو ایسی کار خلافت
 پر اس کارن چاہیے مرد ہووے بقول
 آپ تینوں بجاوسی اپنے طرف خدا
 اوپر استعداد دے پر ایہہ ہے سو توف
 اس کارن ہے سٹریا تینوں دور سمیالی
 تاں دل اندر جان توں ہے تیرے چہ غیب
 آپے بلوہ مارسی تاں پھر حق دانہ نور
 اوہ اوپر بد شکل دے عاشق مول نہ ہو
 کرے اپنے روح لونی روشن بدر مثال
 مشکل ہے پھر ہووے جگہ اوہ حصول
 آپے خواہش رھداری پھر کرے دلدار
 ہے افسوس جو آپ توں ہووے روپا ہ
 مجلس اندر شاہ دی جان پہاں خوشحال
 لائق قرب شیطان ہیں ناہیں دیکھ خدا
 افضل ایہ فناہ ہے پاسوں چند بقا
 تاں پھر دست جانتی تینوں رب بری
 ان الله يحب المحسنين آیا وچہ قرآن
 جو کچہ وچہ زنگار ہے سارا دیہ گوا
 خون دے تھیں اپنے کہ توں نقش نگار
 خدا کرن اس پار دے اوپر ہے درکار
 ہیں اس تیرے عقلی تھیں ہاں وچہ کارن
 قائم مول نہ رہے گا ہوگ فنا عدم
 موزج جو بکرن آوے ہووے اوہ نابور
 ہووے جس مکان توں دائم حاصل بنا

وچہ دیکھتی اُس کے ہر دم رکھ دھیان
 اوہو کم بنا توں چھٹریں حسد غرور
 تنگ شدید بعید ہے ہو رہا سیاہ مکان
 زن فرزند نہ ہو دسی رات سیاہی ہو
 غافل ہونہ ایتھیں ہر دم رکھ دھیان
 فانی لذت دیکھ کے اوہ کیوں بھل گیا
 ناں ماوردے شکم تھیں ہو یا جان بدن
 باطن اندر دوسری حالت رکھ نظر
 پیدائش دے روز تھیں پھڑپھا جمل قرار
 جس وچہ کر داکم ہیں بدلے نیک نیاز
 ہے دروازہ اندر آوے جدول اجل
 اس دن پیدا ہو دسی اندر ملک بقا
 تاں دنیا دے شکم تھیں پیدا ہو یا جان
 وقت نرے کے روح تھیں ہوندا جان جدا
 خاک نمائی رہ گئی زمین اوپر مجروح
 ظاہر ہو یا اسدا جو ساسن شوح
 جو روحاں بدرنگ ہیں ہون دون دو جیدا
 بدرنگاں وچہ جاوندے جو ہیں کج بد خو

باہجوں نیک اعمال دے کامل صدق یقین
 اندر اس جہاندے ہرگز کم نہیں

توں غافل ہیں اک تھیں اوہ جو قبر مکان
 جس تھیں تیرے قبر دے اندر ہو کے نور
 آخر دی ایہ خبر ہے پہلی منزل جان
 اوہ جگہ ہے خوف دی جتھے یاد نہ کو
 قبر جیہا کوئی دوسرا مشکل نہ مکان
 رہنا دنیا وچہ ہے تھوڑے روز بقا
 جھلے اوپر اپنے سختی رنج فزون
 غافل خلقت اکھدی پیدا ہو یا پسہ
 دنیا ماور حاکم ہوئے گئی تدبیر
 ہے دنیا دے جمل مدت جان دراز
 اس عمر لوں جان توں ہے مینجاد جمل
 دنیا تھیں جس روز توں ہوویں آپ فناہ
 جسم تیرے بدن تھیں ہووے روح روان
 بدن تیرا ہے روح دا جوڑا جان بھرا
 ایہ لطافت جسم دی جدا ہوئے جان روح
 عالم غیبی وچہ جاں داخل ہو یا روح
 روشن روحاں جائیکے جمع ہون کججا
 نیگاں اندر نیک ہے داخل جان دے ہو

مناجات مصنف

وچوں میرے دور کر جو ہے قید جسم
 دوتا جاوے جسم تھیں تن تنہا رہے

یاد میرے جسم تھیں دور کریں سب غم
 ذرہ میرے جسم وچہ دوتی مول نہ رہے

جہتیں ہوویں جہاں توں اوہ تنہائی تاہ
 اوہ جہانی بخشوں نالے ہو رہن شاہ
 بدکاری تے خبت بھی ہو رہت اشرار
 دنیا بڑھی دن ہے جانے مگر فریب
 جاں توں دیکھیں اسوں عورت ایہ جوان
 جے عاتل ہی اسدے وچہ فریب نہ آہ
 اس دنیا میں جان توں رکھ نہیں دلدار
 دیکھ سکند طرف توں تے افراسیاب
 کیخس و کس طرف ہے کتھے ہے فرعون
 اکثر دنیا وار ہی عقلمت اندر مست
 اس پوچھن تھیں مال تھیں ایسے مومن بدخیز
 خلقت تینوں اکھدے ہے ایہ مرد خدا
 تو آخر دے راہ دا دنیا توں پہل جان
 اس پل دے توں دیکھ کے جوہر نقش نگار
 پل تے رہنے والیاں رہے ہمیشہ غم
 اس دنیا توں جان توں ہے ناپاک سرا
 مائی وادی اپنے دادا ماؤں پدر
 ہتھیں کیتا دفن ہے سبھاں نہیں تریں آپ
 وچہ اندھیری رات دے کیتے کم بے جا
 فجر ترقی ہے ہو گئی روشن دامنوں روز
 سنتوں جہاں کے شوق تھیں پاک قرآن حدیث
 دل تیرے وچہ گزر دے جوہر ہیں بڑے خیالی
 بدخطرے تھیں اپنے دل توں رکھ بچیا
 ایہ دفعہ شیطان دی ہے لاجوں پسر
 جوہرے کلامہ پنجواں کیمیا اسوں جان

اوہ تنہائی جہتیں اوپر تندرہ شاہ
 جو دوائی دا حرف ہے رہے نول ذرا
 کراتے ہو رہت ہی اس وچہ باجوہ شمار
 منہ توں سو سو طرح تھیں دیوسے ہر نم زیب
 وچہ طلب توں اسدے ہو رہت کرپن حیاں
 اس دے نگر ہو پھیں گیا لگا نہ پتا
 اس پل اندر آئیے پکڑ نہ مول قرار
 ہو رہتے؟ شید ہے ناہیں ہیام شراب
 مغزین ہو یا تھرون بھی کر کے طلب زبون
 بد ہیں گھر ہو دھتھیں جوہر مال پرست
 کرپن نہ میرے دانگ توں ظاہر دی پہر ہیز
 چھڑ گیا توں نزلال ہو رہی راہ صفا
 سنہیل کے رکھ قدم توں نہ ہوویں حیران
 احمق ہو کے احمق ہوویں آپ خواہ
 اس پل تھیں توں احمق جلد اٹلا قدم
 رہن مسافر ایس دے اندر ہر حرب
 یار عزیز برادری دختر ہنور پسر
 اکھیں اچھے نہ کھلیاں ہے وچہ خلقت خواب
 فجر سوئی وچہ روشنی ہوئی تائب ذرا
 توں خلقت دی خواب وچہ غافل پاپا ہیز
 خبت گواہی باطنی ہوویں نہ خبت
 ایہ شیطان دوسرے ہیں گے جان حال
 ہر دم توں لاجوں پڑھو خاک شیطان سرا
 توں کلمہ تجید دا ذکر ہمیشہ کر
 شرک اتے کفر دی ہے ایہ دفع سیاں

نیجا کلمہ یاد کر معنی لفظاں حبان
 اس کلمے سے ذکر توفیق پاک ہوندری رتورج
 ہو سی وجے کلمیوں تیوں حبان سپور
 دو جے کلمیوں ہوندا اشک سے داؤد
 ہوندا چوتھے کلمیوں دل دیو چہ یقین
 جے توں کلمہ پوراں پڑھا رہیں اخی
 نیجا کلمہ جے پڑھیں دل بھتیں اہل یقین
 بار خدایا قادر ا توں ہیں با حہ نبیانہ
 ہوئے اوپر جوش سے رحمت دا دریا
 توں کردا سر سبز ہیں باغ ائے بہستان
 کن اکھیں تے عقل ہے دتا ذہن دکا
 چشم بھیرت جس وی کھل گئی اس جا
 ہووے میرے وانگ جو دنیا دا پابند
 میرے وانگوں اوہ بھی مہل گیا ہے راہ
 اگے میں حالت اپنی اکھاں کر فرقہ م

اندر ہر ہر لفظاں سے کمر توں خود دھیان
 دل تیرے نوں استغیثیں ہووے ایسا فتورج
 ہوندا اسدے ذکر تھیں دلنوں جان فتور
 جو سینہ دی لوح دے اوپر ہون فتور
 ہوندا اس مکان دے اندر حصن حصین
 کفر شرک دی اس جا گم دن ہوگ جدی
 اندر تیرے حق دے سے حصن حصین
 کمر توں میرے حال تے رحمت دا دربانہ
 کافر نوں سو برس دے عارف دین بنا
 اوپر ساری خلق دے تیرا چھا حسان
 ایہو تیں آپ احسان تھیں کیتا سب عطا
 اوہ جانے اس رمز نوں آوے بہت مزا
 اوہ کی جانے رمز نوں خود ہی دیکھ کند
 ہر ہر دم و چہر استغیثیں ہوون بہت گناہ
 لکھیا اندر مشنوی جیوں مولانا روم

اوہ مبارک شخص ہے جو کوئی کمرے کلام
 حالت آکھی اپنی لے غیراں دا نام

ختم شد

ہر قسم کی کتب ملنے کا پتہ

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

القرآن حکیم مترجم مع حواشی
 مفسر اعظم مولانا احمد علی صاحب امرتسری
 تفسیر لوامع القرآن پڑھے لکھے سنجیدہ طبقہ
 اور عمل پسند حضرات کے لئے پیش کیا اور
 نایاب تفسیر ہے اس میں ہر لفظ کا ترجمہ اور
 اتنی خوبصورت شگفتہ سلیس اردو میں تفسیر
 دی گئی ہے کہ فارسی و اردو دیکھے بغیر نہیں رہ
 سکتا۔ بڑی قدیم تفاسیر کا پچھڑا ہے اور تفسیر
 فخر رازی اور مشور ابن حریب بیان القرآن صافی
 جمع البیان، آکار المرسلین، صحاح ستہ بخاری، مسلم
 سنائی، ترمذی ابن ماجہ، موطا، مالک، مشکوٰۃ
 شریف، منہ احمد غنبل، کافی، تہذیب الاحکام
 استبصار ابن کثیر، بوغ المرام جیسی کتب کے
 حوالوں سے فرین ہے۔ آپ کے لئے دعوت
 فکر و عمل ہے۔ فوراً طلب کوں۔ ہدیہ قسم اول
 بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے۔

تفسیر قادری تفسیر حسینی

فخر قوم فخر العلماء مولانا فخر الدین صاحب
 گوہر ثمنین بیان یعنی ترجمہ تفسیر قرآن با ترجمہ
 تحت نقلی اردو شگفتہ سلیس زبان با فوائد
 عوائد حصہ روایات صحیحہ کا بہ آرد و اعطال ان
 اعنی ترجمہ اردو تفسیر حسینی تفسیر قادری۔

پتہ: - شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

مندرجہ ذیل الفاظ سے پرکشش اور دلنریب تفسیر
 کی روح بیان کر دی ہے۔ دنیا بھر میں ملتند
 اور قدیم و عظیم تفسیر جس کے فوائد سے دنیا
 بہرہ ور اور فیض یاب ہو رہی ہے۔ قیمت قسم
 اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے
 علاوہ معمولی ڈاک

تفسیر بیان القرآن کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی کی
 بے مثل تفسیر ہم نے عکسی دور نگاہ تیار کی ہے
 انتہائی خوبصورت بلاکوں کی طباعت و رنگوں
 میں کی گئی ہے۔ عربی متن کے نیچے سبز گرافٹ
 دی گئی ہے اور تین اطراف پر تفسیر دی
 گئی ہے۔ ہدیہ صرف جلد و جلدوں میں تین روپے
 علاوہ معمولی ڈاک

تفسیر مروج القرآن کامل

شاہ عبدالقادر صاحب محدث دہلوی کی پیش
 بہا اور بلند پایہ علامانہ تالیف جس کو تمام مفسرین
 کے استناد اور کتاب مدار کا مرتبہ حاصل ہے
 متن کے ساتھ ساتھ حاشیہ اور تاریخی حوالہ
 مشہور قیمت ہے۔ ہدیہ صرف دس روپے۔

علاوہ معمولی ڈاک

پہلا پنجابی سرمایہ

۱/۵۰	نعت نور محمد	۱/۶۵	وفات نامہ خادم	۲/۱۰	مدینے و اخفہ حمد اول
۱/۶۵	میلا دو گوہر	۱/۶۵	بوٹا	۲/۱۰	دوم
۱/۶۵	میلا در رحمت الہیم	۱/۲۰	خورد	۱/۵۰	خطبات خادم
۱/۶۵	میلا در نیت	۱/۶۲	وفات عشق خادم	۲/۵۰	خطبات ولید
۱/۲۵	میلا در اکبر	۳/۵۰	سیف الملوک بدیع الجلال	۵/۱۰	خطبات قادری
۱/۱۰	ابو بہار	۱/۶۵	بدیع الجلال	۱/۵۰	خطبات مسلم
۱/۱۰	رحمت	۱/۶۵	سیف الملوک لطف علی	۳/۵۰	خطبات عیسیٰ (اردو)
۱/۱۰	کرم	۱/۲۵	زندگی بلاس	۱/۵۰	حوالی الاخرت خادم حسین
۱/۱۰	جمال	۱/۶۲	فناہ و امکان	۲/۵۰	حافظ محمد
۱/۱۰	باران	۱/۲۵	گوئی چند کالیڈاس	۲/۱۰	دل پذیر
۱/۵۰	پاکستان	۲/۱۰	جانی چور حصہ اول	۵/۱۰	قصص الحسنین منظور
۱/۵۰	نور	۳/۱۰	پہلوئم پہلوئم پنجم	۶/۵۰	دل پذیر
۱/۱۰	محبت	۵/۱۰	کامل پانچ حصے	۲/۱۰	غلام رسول
۱/۲۵	اسلام کا چاند	۱/۲۵	پورن کالیڈاس	۵/۱۰	عبدالستار
۱/۲۵	پیغام مجاہد	۱/۵۰	جنگ حاد	۲/۵۰	اکرام محمدی
۱/۶۵	ظہور ہدایت	۱/۳۶	جنگ نام حنیف	۲/۵۰	مجموعہ اشعار
۱/۶۲	معراج نامہ اردو خط	۱/۱۳	حضرت علیؑ	۱/۵۰	کشتن زنگیلا حصہ اول تا ہفتم فی
۱/۶۲	عربی خط	۱/۶۵	اردو	۱/۵۰	چمن زنگیلا
۱/۲۵	شاہ نامہ کربلا دائم	۱/۳۶	امام حسین	۱/۵۰	کلام زنگیلا
۲/۵۰	یوسف زلیخا	۱/۱۳	نامہ	۱/۲۵	جھگڑ زمین و ملک زنگیلا
۲/۵۰	کبلی پوشی	۱/۱۳	امام قاسم	۱/۶۲	تصدیرہ روی
۲/۵۰	سوہنی	۱/۶۵	زمین العرب	۱/۱۹	خوشیہ
۲/۵۰	پنج دریا	۱/۶۵	زمینون	۱/۵۰	نغم شریف خوشیہ

پتہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنسٹرز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

تعویذات و عملیات کی نادر کتابیں

گنجینہ وظائف عملیات

وظائف اور عملیات کی لاجواب کتاب اول
حیرت انگیز کتاب جس کی مدد سے آپ کے دشمن
تباہ اور مرید ہو جائیں گے۔ ترقی روزگار اور
محبوب حاصلی۔ قیمت صرف ۲/۵۰

خریدہ عملیات کتاب التعویذات

عملیات کی پیش بہا پیشکش جس کی مدد سے
آپ کی تمام امیدیں اور خواہشیں پوری ہو
سکتی ہیں۔ دریا کے فیض ہے۔ فیضیاب ہونے
کے لئے طلب کریں۔ قیمت ۱/۶۵

اعمال قرآنی کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانہ قرآن پاک
کی آیات سے ہر قسم کی ننگوں کی حاجت وافی
دنیا کی کوسوں بعیدیت ہے۔ وصال نہ ہو جائے
نوراً اپنی مشکلات حل پیا۔ قیمت ۱/۵۰

جو اہر جسمہ

ولی بنا۔ الی کتاب، اس کتاب کی مدد سے
ہر قسم کے بدعات حل کی جا سکتی ہیں، اولی کامل
بنا۔ زاکم نایاب اور ہا کمال کتاب قیمت

۲/۵۰ روپے

برائے کتب کشمیری بازار لاہور

نافع الحلالی

دنیاوی آفات ایسے روزگاری رزق
کہ نہ بچائیاں اور حبت و بغض ہر قسم کی
مشکلات کا حل۔ قیمت صرف ۳/۵۰

عملیات مراقب

عملیات مراقب ایک نایاب کتاب ہے
جس میں ہر عملیات بننے پر سائنسی معلومات
دی گئی ہیں، اعمال عظام کی اجازت، عرض
نذرانہ، آداب، تعویذات، اعمال وظائف
مستقرہ، ہر قسم کی بلاؤں کے رد کے لئے
اسم اعظم اور آفات ارضی و سماوی کا مشکل
کتابی قیمت صرف ۲/۵۰

کنز الحسین

تعویذات کی نایاب کتاب جس میں
ہر قسم کے اعمال اور تعویذات ہیں جن کی
مدد سے تمام مشکلوں کی مشکل کشائی ہو جاتی
ہے۔ اپنی آفات کو دفع کرنے کے لئے
نوراً طلب فرمائیں۔ قیمت ۲/۵۰

نقش سلیمانی

نقش تعویذات اور عملیات کی بہترین کتاب ۱/۶۵
پتہ: شیخ غلام حسین اسپتال

ہمارے مذہبی مطبوعات

کیمیائے سعادت (امام غزالیؒ)

امام غزالیؒ فلسفہ اخلاق فقہ تصوف اور عقلیات کے پیرو اور جلیل القدر عالم گزرے ہیں۔ تاریخ انسانی نے مشرق و مغرب میں ان کے پایہ کا ابھی تک ایک بھی فلاسفر (فکر اعظم) پیدا نہیں کیا۔ یورپ میں امام غزالیؒ کی تصانیف کو اتھارٹی قدر و منزلت سے دیکھا جاتا ہے اور ان کی تمام کتابیں یورپ کے کتب خانوں میں محفوظ ہیں۔ ان تصانیف میں کیمیائے سعادت انفرادیت کی حامل ہے۔ جس میں اجتہاد اور الٰہوی رائے کے زبیر اثر اسلامی فلسفہ کو عقلی استدلال اور دنیا کے خیالی نقطہ فہم و ادراک کے مطابق جانچا ہے۔ سنجیدہ اور پڑھے لکھے طبقہ کے لئے عوت عمل قیمت و سٹا روپے بہترین لکھائی چھپی۔ علاوہ محصولہ ڈاک۔

تخفہ و شکر پیر غنیۃ الطالبین

غوث الاعظم کی لازوال تصنیف جس میں آپ نے اسلام کی پہچان ہر زمانہ کی دی ہے اور اسلامیات پر مکمل روشنی ڈالی ہے اور ہر نقطہ پر بحث کی گئی ہے اور تمام پتہ۔ شیخ غلام حسین امینڈ

کے نزدیک یہ اردو ترجمہ صحیح ترین ہے اور اس ترجمہ کی اہمیت ان کے نزدیک بہت زیادہ ہے۔ ترجمہ ڈاکٹر اسے آرٹھری اور اربابان سرحدی مرحوم نے کیا ہے۔ ہدیہ صرف نور کے علاوہ محصولہ ڈاک

مکمل مدلل مجموعی ہاشمی زیور کلاں

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی موجودہ زمانے کے علماء اور مفسرین میں بڑی ممتاز حیثیت کے مالک ہیں، موجودہ عہد کے تمام علماء ان کی بزرگی اور بے مثال تجربہ علمی کے قائل ہیں اور مولانا صاحب کی تصنیفات بھی آپ ہی کی طرح ممتاز اور نامور ہیں۔ سب سے مشہور کتاب ہاشمی زیور مکمل حصہ ہے حضرت مولانا نے خواجہ اور گھر یو مسائل کے حل کیے تصنیف کی تھی، ہر گھر میں اس کتاب کا ہونا لازمی ہے فوراً اپنی بیویوں کیلئے طلب فرمائیے۔ بیان تمام مسائل کا حل ہے جو انہیں دوسرے گھر میں جانے کے بعد الجھنا سے بچائیں گے۔ حضرت تھانوی نے تمام ضروری مسائل کو عام فہم اردو زبان میں لکھا کر کے کوزہ میں دریا بند کر دیا ہے۔ عکسی قسم اول ۱۵/۱۵ دوئم ۱۵/۱۵ سوئم ۱۵/۱۵ روپے جبران کتب کشمیری پانڈا لاہور

مصنف کا علمی سلیمانی جادو

آپ کی نظر سے آج تک اس معیار کی کتاب نہ گذری ہوگی، دنیا بھیان کو تسخیر کرنے کے لئے اس کتاب سے زیادہ آپ کی رہنمائی مل سکے گی آزمائش شرط ہے۔ سلیمانی ٹیپو پریس کی مشکلی کے حاضر اور لوگوں کی نظر سے غائب ہو کر من مانی کریں۔ محبت کے ماروں کے لیے مژدہ جیٹا محبوب قلوب ہیں، مقدمہ میں جویت، عملیات و وظائف جتنے منتر اور تعویذات سے مزین۔

قیمت صرف ۲/۰ روپے

محمد سلیمانی

حضرت آدم علیہ السلام سے لے کر آج تک عملیات سے جو فیض حاصل ہوئے کسی سے محض نہیں۔ اعمال حضرت آدم، اعمال حضرت سلیمان اور اولیاء اور صوفیائے کرام کے ختمی اعمال تعویذات و مجربات کا خزانہ قیمت صرف ۲/۰ روپے علاوہ محصورہ ٹیک۔

مفتاح النجوم

سیدنا زید حسین راجوت کی علم النجوم پر نایاب پیش بہا اضافہ۔ نجوم پر اسی سے بہتر کوئی کتاب مارکیٹ میں نہیں آئی۔ نجوم کی مدد سے آپ اپنی مشکلات پر قابو پا سکتے ہیں۔ قیمت صرف ۲/۰ روپے

مفتاح الجفر

کاش البرنی کی علم جفر پر حیرت انگیز کتاب جس میں تہلکہ خیز انکشافات کئے گئے ہیں، بیماری کا علاج، دنیاوی مشکلات کا روحانی حل۔ قیمت ۲/۵۰ روپے۔

مفتاح المرسل

محبوب المرسل اشراق المرسل کی ترتیب نو جدید اضافات سے مزین علم المرسل پر بہترین کتاب، رمل کی نایاب سائنس کے انکشافات، جو منہ بولتا جادو ہے۔ قیمت صرف ۲/۵۰ روپے۔

عدوول کی حکومت

کاش البرنی کی اس کتاب میں علم ہندسہ کی سائنس کے حیرت انگیز نتائج بیان کئے گئے ہیں، ہر شخص کا خاص نمبر، خوش قسمتی کی پیش گوئیاں معلوم کرنا، موافق دن، ماہ، سال اور غیبی امداد کا حصول، علم الاعداد کی راز سے ایسا علم جو قدم قدم پر اپنا ثبوت آپ پیش کرتا ہے۔ قیمت ۲/۰ روپے

نقش روحانی

ہر قسم کے آفات ارضی و سماوی اور حصول مطالب کیلئے روحانی عملیات تعویذات کا پیش بہا خزانہ قیمت

پتہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنز، ناچران کتب کشمیری بازار لاہور

سوانح ہی سوانح

حضرت عمر فاروقؓ

حضرت عمر فاروقؓ کی زندگی پر سیر حاصل
معلومات سے پر کتاب قیمت صرف
ایک روپیہ۔

حضرت امام حسینؓ

شہید کربلا حضرت امام حسینؓ کی دل نشین
اور دلگداز سیرت پر ایک نامور شاہکار کتاب
جس میں ولادت سے لے کر شہادت تک
کے واقعات اس طرح دیئے گئے ہیں کہ
آپ کی آنکھوں میں بے اختیار آنسو آجائیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسنؓ

حضرت امام حسنؓ کی زندگی کے تمام اہم
واقعات اس کتاب میں سمجھ دیئے گئے ہیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

علاوہ ازیں

بہت سی دوسری سوانح حیات بھی ہم
سے طلب فرمائیے۔

آنحضرت محمد مصطفیٰ احمد مجتہبیؐ

خانم البنین کی پاک سیرت پر مکمل مدلل
کتاب جو امت کے لئے مشعلِ راہ ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت علیؓ فاتح خمیر

حضرت علیؓ کی زندگی کے دل نشین
واقعات، فتوحات، سیرت پر بڑی پیاری
کتاب ہے۔ ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت ابو بکر صدیقؓ

حضرت ابو بکر صدیقؓ کی زندگی کے
بچپن سے لیکر وفات تک حالات بڑے
دل نشین انداز میں اس کتاب میں درج ہیں
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عثمان غنیؓ

حضرت عثمان غنیؓ کی سیرت پر ایک مدلل
کتاب و شاہکار کی حیثیت رکھتی ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

پتہ
شیخ غلام حسین اینڈ سٹریٹریٹ ان کتب کشمیری بازار لاہور

ای پختہ ایڈیٹنگ

گلزار محمدی
مُصَنَّفَةُ
مولوی محمد مسکرم صاحب

178

ناشران

شیخ غلام حسین ایڈیٹر کشمیری بازار لاہور

Rs 5.00

DATA III